

รายงาน

ของ

คณะกรรมการการปฏิรูปพลังงาน

สภาปฏิรูปแห่งชาติ

เรื่อง

การเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑

สำนักกรรมการ ๑

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาปฏิรูปแห่งชาติ

ด่วนที่สุด

(สำเนา)

ที่ (สปช) ๗๕/๒๕๕๘

สภาปฏิรูปแห่งชาติ
ถนนอุทองใน ดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๕ มกราคม ๒๕๕๘

เรื่อง รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการปฏิรูปพลังงาน

กราบเรียน ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานของคณะกรรมการปฏิรูปพลังงาน จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๗ วันอังคารที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ได้มีมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญประจำสภาปฏิรูปแห่งชาติ ตามข้อบังคับการประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๘๐ และให้คณะกรรมการปฏิรูปพลังงานมีอำนาจหน้าที่ ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำแนวทางและข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิรูปด้านพลังงานให้สัมฤทธิ์ผล รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่สภามอบหมาย โดยมีกรรมการประกอบด้วย

๑. นายทองฉัตร หงส์ลดารมภ์	ประธานกรรมการ
๒. นายศุภจิต นาคกรรพ	รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายมนูญ ศิริวรรณ	รองประธานกรรมการ คนที่สอง
๔. นางสาวรสนา โตสิตระกูล	รองประธานกรรมการ คนที่สาม
๕. นางอัญชลี ชวนิชย์	รองประธานกรรมการ คนที่สี่
๖. นายวิบูลย์ คูทรัพย์	ประธานที่ปรึกษากรรมการ
๗. นายดุสิต เครืองาม	ที่ปรึกษากรรมการ
๘. พลเอก ประสูตร รัศมีแพทย์	ที่ปรึกษากรรมการ
๙. พลอากาศเอก คณิต สุวรรณเนตร	ที่ปรึกษากรรมการ
๑๐. นายมนู เลียวไพโรจน์	ที่ปรึกษากรรมการ
๑๑. นายหาญณรงค์ เยาวเลิศ	ที่ปรึกษากรรมการ
๑๒. นายอนุสรณ์ แสงนิ่มนวล	โฆษกกรรมการ คนที่หนึ่ง
๑๓. นายธรรม์ อารังนาวาสวัสดิ์	โฆษกกรรมการ คนที่สอง
๑๔. นายเจน นำชัยศิริ	โฆษกกรรมการ คนที่สาม
๑๕. นายกษิต์เดชชนทัต เสกขุนทด	กรรมการ
๑๖. นายเฉลิมศักดิ์ ออบสุวรรณ	กรรมการ
๑๗. นายชาติ เจริญสุข	กรรมการ
๑๘. นายอรรถ อิศวสุธีรกุล	กรรมการ
๑๙. นายพรายพล คุ้มทรัพย์	กรรมการ

๒๐. พันตำรวจตรี ยงยุทธ สารระสมบัติ	กรรมการ
๒๑. พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช	กรรมการ
๒๒. นายสายัณห์ จันทร์วิภาสวงศ์	กรรมการ
๒๓. นายสุวัฒน์ วิริยพงษ์สุกิจ	กรรมการ
๒๔. นายอนนต์ สิริแสงทักษิณ	กรรมการ
๒๕. นายอลงกรณ์ พลบุตร	กรรมการ
๒๖. นายศิริ จิระพงษ์พันธ์	เลขาธิการคณะกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการปฏิรูปพลังงาน ได้ดำเนินการพิจารณา เรื่อง การเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียม รอบที่ ๒๑ เสร็จแล้ว โดยมีการศึกษา วิเคราะห์อย่างรอบคอบ ตามที่เสนอในรายงานของคณะกรรมการฯ ดังแนบ จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดพิจารณาดำเนินการบรรจุเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุม เพื่อนำเสนอที่ประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ลงชื่อ

ทองฉัตร หงส์ลดารมภ์

(นายทองฉัตร หงส์ลดารมภ์)

ประธานกรรมการปฏิรูปพลังงาน

สำนักกรรมการ ๑

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๖๓ - ๔

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๖๔

สำเนาถูกต้อง

(นางนงนุช เศรษฐบุตร์)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๑

นายอำพล ปั่นม่วง /ร่าง
นางปาลิตา วราธิศกุล /พิมพ์
นางพรณี เอ็มสุวรรณ /ทาน

สารบัญ

รายงานคณะกรรมการปฏิรูปพลังงาน

การเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียม รอบที่ ๒๑

หลักการและเหตุผล

ประเด็นการศึกษา

วิธีการพิจารณาศึกษา

ข้อเสนอแนวทางดำเนินการเพื่อนำเสนอต่อสภาปฏิรูปแห่งชาติ

ภาคผนวก

ก. แผนแม่บทด้านพลังงานของประเทศ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๗๘

(ดร. วีรินทร์ หวังจิระนิรันดร์)

ข. สถานะการผลิต การจัดหา และแนวโน้มความต้องการใช้ปิโตรเลียมของประเทศ

(กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ)

ค. ข้อมูลการให้สัมปทานปิโตรเลียมที่ผ่านมา (จนถึงรอบที่ ๒๐)

(ข้อมูลจากกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ, รวบรวมและประมวลผลโดยสถาบันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย)

ง. ข้อมูลการเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑

(ข้อมูลจากกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ, รวบรวมและประมวลผลโดยสถาบันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย)

จ. ข้อเปรียบเทียบสาระสำคัญของระบบสัมปทานกับระบบแบ่งปันผลผลิต (PSC)

(สถาบันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย)

ฉ. ขั้นตอนและระยะเวลาในการจัดทำระบบแบ่งปันผลผลิต (PSC)

(สถาบันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย)

ช. เอกสารประกอบการบรรยาย ของ

- ช.๑ ผู้ทำการวิจัยด้านกฎหมายสัมปทาน (ดร. สมบัติ พงศพิงษ์ศักดิ์) (เป็นแผ่น CD)
- ช.๒ ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยนโยบายพลังงานและทรัพยากร มหาวิทยาลัยรังสิต
(หม่อมหลวง กรกสิวัฒน์ เกษมศรี)
- ช.๓ ผู้อำนวยการวิจัย สถาบันเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ดร. เดือนเด่น นิคมบริรักษ์)
- ช.๔ นักวิชาการอิสระด้านพลังงาน (นายโกสิทธิ์ เฟื่องสวัสดิ์)
- ช.๕ อธิบดีรองประธานคณะกรรมการพลังงาน สภาผู้แทนราษฎร (นางอานิก อัมระนันท์)
- ช.๖ อธิบดีกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ
- ช.๗ นิติกรเชี่ยวชาญ กรมสรรพากร (ดร. พล อีรคุปต์)
- ช.๘ ผู้แทนจากสถาบันวิจัยพลังงาน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ดร. วีรินทร์ หวังจิระนิรันดร์)
- ช.๙ ประธานกรรมการบริหาร บริษัท เซฟรอนประเทศไทยสำรวจและผลิต จำกัด
(นายไพโรจน์ กวียานันท์)
- ช.๑๐ ประธานเจ้าหน้าที่บริหารและกรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท ปตท. สำรวจและผลิตปิโตรเลียม
จำกัด (มหาชน) (นายเทวินทร์ วงศ์วานิช)
- ช.๑๑ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสำรวจและผลิตปิโตรเลียม สถาบันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย
(มร. เดวิด จอห์นสัน)

หลักการและเหตุผล

สืบเนื่องจากที่ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ ได้มอบหมายให้ คณะกรรมาธิการปฏิรูปพลังงาน ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำแนวทางและข้อเสนอแนะ เรื่อง การเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ เพื่อนำเสนอต่อสภาปฏิรูปแห่งชาติ นั้น

คณะกรรมาธิการปฏิรูปพลังงานได้ดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ จัดทำแนวทางและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ อย่างครบถ้วน รอบคอบ โดยพิจารณาถึงความจำเป็นเร่งด่วนของการสำรวจเพิ่มปริมาณสำรองปิโตรเลียมอย่างต่อเนื่อง เพื่อชดเชยปริมาณสำรองคงเหลือที่มีน้อยและถูกใช้ในการผลิตป้อนความต้องการพลังงานในประเทศ และสร้างความมั่นคงทางพลังงานของประเทศ พร้อมทั้งสร้างความมั่นใจแก่ระบบเศรษฐกิจของประเทศและผู้ลงทุนทั่วโลก ในความชัดเจนของการดำเนินการตามแนวนโยบายของรัฐบาล โดยคำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดของประเทศเป็นสำคัญ

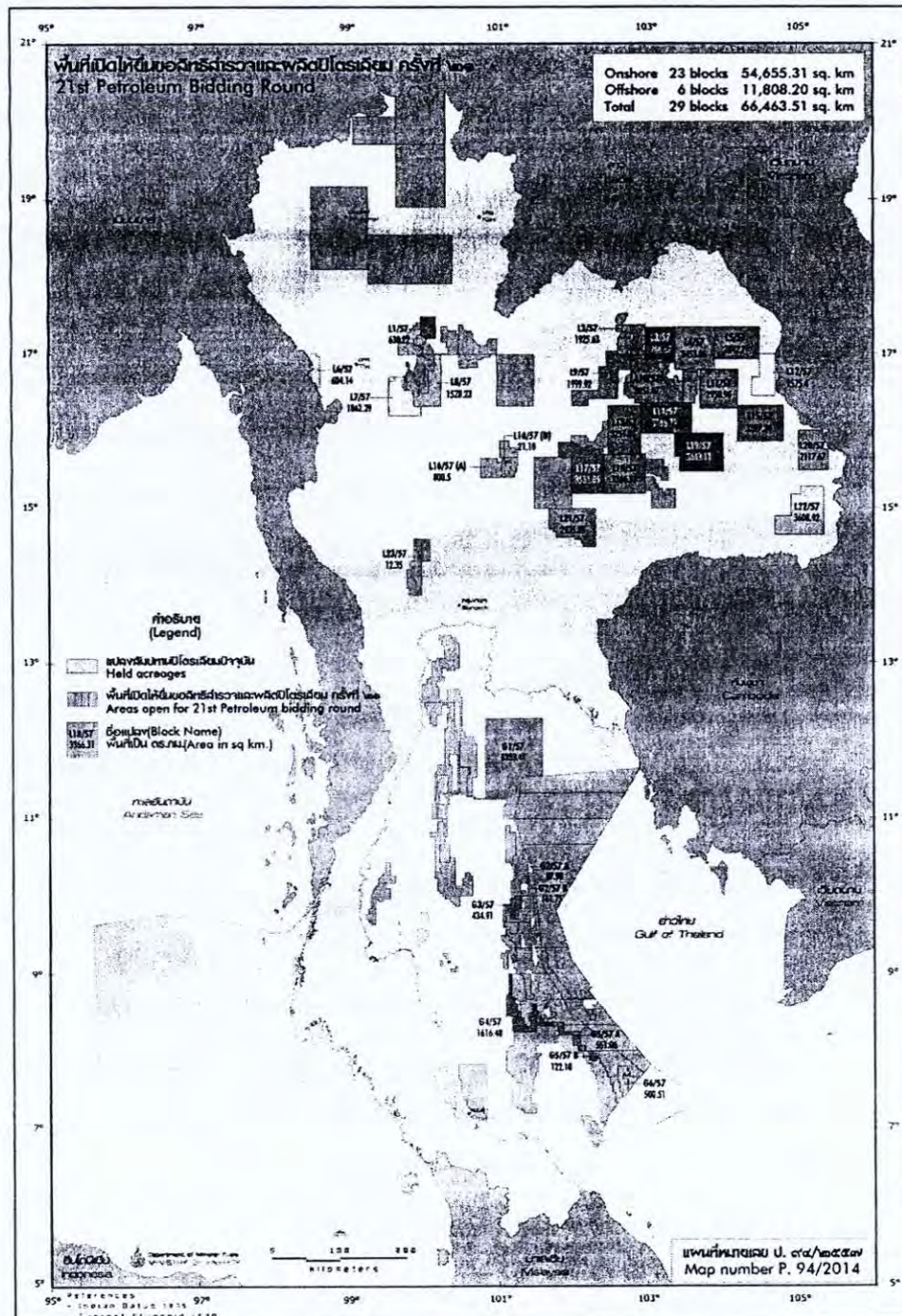
การเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ เป็นการเชิญชวนให้ผู้ประกอบการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมยื่นข้อเสนอเพื่อรับการคัดเลือกให้เป็นผู้ลงทุนตามหลักเกณฑ์ในประกาศของกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ โดยมีแปลงสำรวจที่เปิดให้สัมปทานทั้งสิ้น ๒๙ แปลง ครอบคลุมพื้นที่ในทะเล ๑๑,๘๐๘.๒๐ ตารางกิโลเมตร และพื้นที่บนบก ๕๔,๖๕๕.๓๑ ตารางกิโลเมตร รวมเนื้อที่ทั้งหมด ๖๖,๔๖๓.๕๑ ตารางกิโลเมตร แบ่งเป็น

อ่าวไทย	๖	แปลง	๑๑,๘๐๘.๒๐	ตารางกิโลเมตร
บนบก	๒๓	แปลง	๕๔,๖๕๕.๓๑	ตารางกิโลเมตร
ภาคเหนือและภาคกลาง	๖	แปลง	๕,๔๕๘.๙๑	ตารางกิโลเมตร
(ครอบคลุมพื้นที่ใน ๑๐ จังหวัด ได้แก่ พิจิตร โขงเจ็ด สุโขทัย อุตรดิตถ์ ตาก กำแพงเพชร พิจิตร นครสวรรค์ เพชรบูรณ์ ลพบุรี และ สุพรรณบุรี)				
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๑๗	แปลง	๔๙,๑๙๖.๔๐	ตารางกิโลเมตร
(ครอบคลุมพื้นที่ใน ๑๖ จังหวัด ได้แก่ ขอนแก่น หนองบัวลำภู อุดรธานี กาฬสินธุ์ สกลนคร นครพนม ชัยภูมิ มหาสารคาม มุกดาหาร ร้อยเอ็ด นครราชสีมา บุรีรัมย์ ยโสธร ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี)				

และมีกำหนดยื่นคำขอสัมปทานต่อกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติภายในวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และคาดว่าจะสามารถพิจารณาให้สัมปทานแก่ผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนและมีข้อเสนอการลงทุนสำรวจและพัฒนาแหล่ง

ปิโตรเลียมดีที่สุดในแต่ละแปลง ได้ภายในสิ้นปี ๒๕๕๘ ทั้งนี้ทางราชการสงวนสิทธิ์ที่จะพิจารณายกเลิกหรือให้หรือไม่ให้สิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมแก่ผู้ขอรายหนึ่งรายใดก็ได้ และผู้ขอจะไม่เรียกร้องค่าใช้จ่ายหรือค่าเสียหาย หรืออื่นใด นอกเหนือจากเงื่อนไขที่ราชการกำหนดตามประกาศการเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑

แผนที่แปลงสำรวจในการเปิดสัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑

ที่มาข้อมูล: กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ

พื้นที่และที่ตั้งของแปลงสำรวจในการเปิดสัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑

พื้นที่ในอ่าวไทย

ลำดับที่	แปลงสำรวจ	พื้นที่ (ตร. กม.)
๑	G๑/๕๗	๘,๓๓๓.๔๑
๒	G๒/๕๗ A	๘๗.๙๘
	G๒/๕๗ B	๑๖๑.๗๕
๓	G๓/๕๗	๔๓๔.๙๑
๔	G๔/๕๗	๑,๖๑๖.๔๘
๕	G๕/๕๗ A	๕๕๑.๐๖
	G๕/๕๗ B	๑๒๒.๑๐
๖	G๖/๕๗	๕๐๐.๕๑
รวม		๑๑,๘๐๘.๒๐

พื้นที่บนบก: ภาคเหนือและภาคกลาง

ลำดับที่	แปลงสำรวจ	พื้นที่ (ตร.กม.)	จังหวัด
๑	L๑/๕๗	๖๓๐.๒๒	พิษณุโลก, สุโขทัย, อุตรดิตถ์
๒	L๖/๕๗	๖๐๔.๑๔	ตาก
๓	L๗/๕๗	๑,๘๖๒.๒๙	กำแพงเพชร, สุโขทัย
๔	L๘/๕๗	๑,๕๒๘.๒๓	กำแพงเพชร, พิจิตร, พิษณุโลก
๕	L๑๖/๕๗ A	๘๐๐.๕๐	นครสวรรค์, เพชรบูรณ์, ลพบุรี
	L๑๖/๕๗ B	๒๑.๑๘	
๖	L๒๓/๕๗	๑๒.๓๕	สุพรรณบุรี
รวม		๕,๔๕๘.๙๑	

พื้นที่บนบก: ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ลำดับที่	แปลงสำรวจ	พื้นที่ (ตร. กม.)	จังหวัด
๑	L๒/๕๗	๑,๙๒๕.๖๓	ขอนแก่น, หนองบัวลำภู, อุดรธานี
๒	L๓/๕๗	๑,๙๖๖.๖๗	กาฬสินธุ์, สกลนคร, อุดรธานี
๓	L๔/๕๗	๓,๔๕๓.๘๖	กาฬสินธุ์, สกลนคร, อุดรธานี
๔	L๕/๕๗	๒,๘๔๒.๗๐	นครพนม, สกลนคร
๕	L๙/๕๗	๑,๙๙๙.๙๒	ขอนแก่น, ชัยภูมิ, หนองบัวลำภู
๖	L๑๐/๕๗	๓,๖๕๑.๖๗	กาฬสินธุ์, ขอนแก่น, มหาสารคาม, อุดรธานี
๗	L๑๑/๕๗	๒,๙๕๐.๙๖	กาฬสินธุ์, มุกดาหาร, ร้อยเอ็ด, สกลนคร, ขอนแก่น, มหาสารคาม, อุดรธานี
๘	L๑๒/๕๗	๑,๕๗๕.๔๐	นครพนม, มุกดาหาร
๙	L๑๓/๕๗	๓,๒๕๑.๘๑	ขอนแก่น, นครราชสีมา, บุรีรัมย์, มหาสารคาม
๑๐	L๑๔/๕๗	๓,๑๖๖.๗๙	กาฬสินธุ์, มหาสารคาม, ร้อยเอ็ด
๑๑	L๑๕/๕๗	๓,๒๐๗.๒๔	มุกดาหาร, ยโสธร, ร้อยเอ็ด, อำนาจเจริญ
๑๒	L๑๗/๕๗	๓,๕๓๑.๘๕	ขอนแก่น, ชัยภูมิ, นครราชสีมา
๑๓	L๑๘/๕๗	๓,๓๖๖.๓๑	ขอนแก่น, นครราชสีมา, บุรีรัมย์, มหาสารคาม
๑๔	L๑๙/๕๗	๓,๖๔๓.๑๑	มหาสารคาม, ยโสธร, ร้อยเอ็ด, ศรีสะเกษ
๑๕	L๒๐/๕๗	๒,๑๑๗.๖๗	อุบลราชธานี
๑๖	L๒๑/๕๗	๒,๙๓๕.๘๙	นครราชสีมา
๑๗	L๒๒/๕๗	๓,๖๐๘.๙๒	ศรีสะเกษ, อุบลราชธานี
	รวม	๔๙,๑๙๖.๕๐	

ที่มาข้อมูล: กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ

ระบบสัมปทานที่ใช้ในการเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ คือ ระบบ Thai III+ ซึ่งมีการเรียกเก็บผลประโยชน์ภาครัฐตาม พ.ร.บ. ปิโตรเลียม และ พ.ร.บ. ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (Thai III) ประกอบด้วย ค่าภาคหลวง ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม และผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษ (SRB) (โดยมีการปรับปรุง พ.ร.บ. ทั้งสองฉบับตั้งเสนอในเอกสารแนบ ๑) และการเก็บผลประโยชน์พิเศษเพิ่มเติม ดังนี้

- เงินให้เปล่าในการลงนาม (Signature Bonus) ไม่น้อยกว่า ๑๐ ล้านบาท/แปลง ยกเว้นแปลงสำรวจ G๗/๕๗, G๕/๕๗ และ G๖/๕๗ ต้องเสนอไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท/แปลง และแปลงสำรวจ L๖/๕๗ และ L๒๓/๕๗ ต้องเสนอไม่น้อยกว่า ๒ ล้านบาท/แปลง
- เงินให้เปล่าในการผลิต (Production Bonus) ไม่น้อยกว่า ๔๐๐ ล้านบาท/แปลงบนบก และ ๒๐๐ ล้านบาท/แปลงในทะเล ในแต่ละครั้ง เมื่อปริมาณการขาย/จำหน่าย ปิโตรเลียมสะสมถึง ๑๐, ๒๐ และ ๓๐ ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบ ตามลำดับ
- ให้นิติบุคคลไทยที่คณะกรรมการปิโตรเลียมเห็นชอบ เข้าร่วมประกอบกิจการในสัดส่วนอัตราไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ของสิทธิประโยชน์ในแปลงสำรวจนั้นๆ เมื่อได้รับอนุมัติกำหนดพื้นที่ผลิตในแปลงสำรวจเป็นครั้งแรก
- ให้ใช้บริการด้านยานพาหนะ การก่อสร้าง และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการปิโตรเลียมจากผู้รับจ้างหรือวัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่ในประเทศไทยเป็นอันดับแรก
- ทุนการศึกษาและ/หรือเงินพัฒนาท้องถิ่นปีละ ๑ ล้านบาท/แปลง ตลอดระยะเวลาสำรวจ และปีละ ๒ ล้านบาท/แปลงตลอดระยะเวลาผลิต

ในขณะเดียวกันได้มีภาคประชาชนเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะว่า รัฐบาลควรชะลอการเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ ด้วยเหตุผลในเรื่องเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ปิโตรเลียมที่ผลิตได้ ผลผูกพันต่อประเทศ หากเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ ในขณะที่การเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ ไม่สามารถตอบปัญหาเรื่องข้ออ้างวิกฤติพลังงานได้ รวมทั้งความเสียหายเปรียบในเรื่องข้อมูล หลักการให้สัมปทานที่ไม่ใช่การแข่งขันที่แท้จริง รวมทั้งผลกระทบต่อชุมชนในพื้นที่ที่มีการสำรวจและผลิตปิโตรเลียม โดยมีเอกสารรายงานความเห็นและข้อเสนอแนะ ดังแนบ ๒

คณะกรรมการปฏิรูปพลังงาน จึงได้ดำเนินการศึกษา วิเคราะห์เปรียบเทียบข้อดี-ข้อเสีย ของระบบสัมปทานและระบบแบ่งปันผลผลิต และเปรียบเทียบทางเลือกต่างๆ ในเรื่องการเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑

ประเด็นการศึกษา

คณะกรรมการปฏิรูปพลังงานได้ดำเนินการศึกษา วิเคราะห์จัดทำแนวทางและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ โดยได้พิจารณาถึงสถานะการสำรวจและผลิตปิโตรเลียม ปริมาณสำรองปิโตรเลียม และการใช้พลังงาน ทั้งในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นว่า ๑) การเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ เป็นการดำเนินการที่เร่งรีบเกินไปหรือไม่ ๒) ผลที่คาดว่าจะได้จากการเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ ตามแผน และ ๓) ผลกระทบหากยกเลิกการเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ เพื่อนำระบบแบ่งปันผลผลิต (Production Sharing Contract: PSC) มาใช้

วิธีการพิจารณาศึกษา

คณะกรรมการปฏิรูปพลังงานได้เชิญหน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการ และนักวิชาการ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ระบบสัมปทานและระบบแบ่งปันผลผลิต ในการให้สิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียม เพื่อให้ข้อมูลความเห็น และข้อเสนอแนะ เพื่อประกอบการพิจารณาศึกษา โดยมีรายการคณะบุคคล ดังนี้

- ๑) อธิบดีกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ
- ๒) นิติกรเชี่ยวชาญ กรมสรรพากร
- ๓) ผู้ทำการวิจัยด้านกฎหมายสัมปทาน
- ๔) ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยนโยบายพลังงานและทรัพยากร มหาวิทยาลัยรังสิต
- ๕) ผู้อำนวยการวิจัย สถาบันเพื่อการพัฒนาประเทศไทย
- ๖) อธิการประธานคณะกรรมการพลังงาน สภาผู้แทนราษฎร
- ๗) นักวิชาการอิสระด้านพลังงาน
- ๘) ผู้แทนจากสถาบันวิจัยพลังงาน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ๙) ประธานกรรมการบริหาร บริษัท เชฟรอนประเทศไทย สำรวจและผลิต จำกัด
- ๑๐) ประธานเจ้าหน้าที่บริหารและกรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท ปตท. สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน)
- ๑๑) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสำรวจและผลิตปิโตรเลียม สถาบันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย

โดยมีข้อสรุปการศึกษา ดังนี้ (รายละเอียดดังในเอกสารแนบ ๓)

- ประเทศไทยต้องนำเข้าพลังงานทุกประเภท เนื่องจากการผลิตจากแหล่งในประเทศไม่เพียงพอับความต้องการใช้ โดยในปัจจุบันมูลค่าการนำเข้าพลังงานสุทธิเป็นเงินมากกว่าปีละ ๑ ล้านล้านบาท
- ปริมาณสำรองปิโตรเลียมคงเหลือในประเทศมีน้อย และหากไม่มีการลงทุนสำรวจหาปริมาณสำรองปิโตรเลียมในแหล่งใหม่ๆ เพิ่มเติมแล้ว การผลิตก๊าซธรรมชาติจะลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ เป็นต้นไป
- ก๊าซธรรมชาติที่จะจัดหาได้จากแหล่งผลิตหลัก (หมายถึง แหล่งผลิตในประเทศ แหล่งผลิตในพื้นที่พัฒนาร่วมไทย/มาเลเซีย และนำเข้าจากประเทศเมียนมาร์) จะลดลงอย่างต่อเนื่อง จาก ๔,๘๗๑ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน ในปี ๒๕๕๗ จนต่ำกว่า ๕๐๐ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน ภายในปี ๒๕๗๕ (เท่ากับ ๑๐% ของปี ๒๕๕๗)
- ใน ๒๐ ปีข้างหน้า ความต้องการใช้ก๊าซธรรมชาติเพื่อผลิตไฟฟ้า อุตสาหกรรม และขนส่ง (NGV) จะเพิ่มจาก ๕,๐๓๘ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน ในปี ๒๕๕๗ เป็นมากกว่า ๖,๕๐๐ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน ทำให้ต้องนำเข้าก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) เพิ่มขึ้นจากประมาณ ๒๐๐ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน ในปัจจุบัน เป็นมากกว่า ๖,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน (เทียบเท่า ๔๒ ล้านตันต่อปี) โดยคาดว่าในปี ๒๕๗๕ การนำเข้าก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) จะสูงกว่า ๙๐% ของความต้องการใช้ก๊าซธรรมชาติ
- ตลอด ๔๓ ปีที่ผ่านมา มีการเปิดให้สัมปทานมาแล้ว ๒๐ รอบ (เฉลี่ย ๑ รอบทุกๆ ๒ ปี) โดยมีการเปิดให้สัมปทาน ๓ รอบสุดท้าย (รอบที่ ๑๘, ๑๙ และ ๒๐) เมื่อปี ๒๕๔๓, ๒๕๔๘ และ ๒๕๕๐ ตามลำดับ
- หากไม่เปิดให้มีการสำรวจปิโตรเลียมโดยเร็วหลังจากที่ว่างเว้นมาแล้ว ๗ ปี จะไม่สามารถผลิตก๊าซธรรมชาติเพียงพอที่จะชดเชยส่วนที่จะลดลงใน ๑๐ ปีข้างหน้าได้ ซึ่งนอกจากจะกระทบกับความมั่นคงทางพลังงานของประเทศแล้ว ยังทำให้รายได้ภาครัฐจากการเก็บค่าภาคหลวง ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม และผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษ ลดลงด้วย
- การเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ ตามแผนงานของกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ จะสามารถเริ่มทำการสำรวจในทั้ง ๒๙ แปลงได้ภายในต้นปี ๒๕๕๙ และคาดว่าจะเริ่มผลิตปิโตรเลียมได้ในปี ๒๕๖๕ โดยจะผลิตก๊าซธรรมชาติเพิ่มขึ้นได้ ๒๕๐-๑,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน
- หากยกเลิกการเปิดสัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ เนื่องจากรอการศึกษาจัดทำระบบแบ่งปันผลผลิต (Production Sharing Contract: PSC) จะทำให้การเริ่มผลิตก๊าซธรรมชาติจากแปลงที่จะเปิดสำรวจใหม่ต้องเลื่อนออกไปอีกอย่างน้อย ๕ ปี เป็นเริ่มผลิตได้ในปี ๒๕๗๐ ซึ่งจะทำให้ ใน ๑๐ ปีข้างหน้า จะต้องก่อสร้างสถานีรับก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) เพิ่มขึ้นอีก ๑ สถานี ๑,๔๐๐ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อ

วัน (เทียบเท่า ๑๐ ล้านตันต่อปี) ด้วยเงินลงทุน ๕๔,๘๐๐ ล้านบาท และต้องปิดโรงแยกก๊าซบางหน่วย ทำให้ต้องนำเข้าก๊าซ LPG เพิ่มขึ้นอีกประมาณ ๐.๕-๑.๐ ล้านตันต่อปี

- เท้าที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน มีจำนวนประเทศที่เลือกใช้ระบบสัมปทานหรือระบบแบ่งปันผลผลิต เท้าๆ กัน แต่ก็มีหลายประเทศที่ใช้ทั้ง ๒ ระบบไปพร้อมๆ กัน หรือสลับกันไปมา โดยส่วนใหญ่กลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว (Developed Countries) จะใช้ระบบสัมปทาน ส่วนระบบแบ่งปันผลผลิตจะใช้ในกลุ่มประเทศที่กำลังพัฒนา (Developing Countries) ซึ่งส่วนใหญ่ในอดีตเคยเป็นอาณานิคมของประเทศมหาอำนาจ
- ถึงแม้ระบบสัมปทานและระบบแบ่งปันผลผลิตของแต่ละประเทศ จะมีรายละเอียดเฉพาะของตนแตกต่างกันไป แต่ผลในทางปฏิบัติ ทั้ง ๒ ระบบ ไม่แตกต่างกันมาก ยกเว้นในระบบแบ่งปันผลผลิตจะมีการจัดตั้งองค์กรมาควบคุมการบริหารการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมของผู้ประกอบการอย่างใกล้ชิดมากกว่าระบบสัมปทาน
- ในทั้งสองระบบ ภาครัฐสามารถเลือกที่จะเรียกเก็บผลประโยชน์จากผู้ประกอบการเป็นส่วนแบ่งปิโตรเลียม หรือเป็นเงิน-ก็ได้
- สรุปเปรียบเทียบข้อดี-ข้อเสียของระบบสัมปทานและระบบแบ่งปันผลผลิต ที่ใช้กันทั่วโลก มีดังนี้

ระบบสัมปทาน	ระบบแบ่งปันผลผลิต
๑. ระบบสัมปทานมีมาตรฐานเดียวกันทุกสัญญา ไม่ต้องการเจรจา มีการกำหนดส่วนแบ่งของรัฐและเอกชนล่วงหน้า จึงมีเสถียรภาพและแน่นอนกว่า ซึ่งจะส่งเสริมการลงทุนเพื่อการสำรวจ	๑. แต่ละสัญญาแตกต่างกันแล้วแต่การต่อรอง ส่วนแบ่งของรัฐและเอกชนจึงไม่แน่นอน ทำให้เอกชนมีความล่าช้าในการตัดสินใจผลิต อาจไม่ส่งเสริมการลงทุนและการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม (แต่ถ้าเจรจาได้ก็อาจเพิ่มส่วนแบ่งของรัฐ)
๒. โอกาสการแทรกแซงจากการเมืองมีน้อยกว่า	๒. โอกาสการแทรกแซงจากการเมืองมีมากกว่า
๓. ไม่ต้องมีองค์กรที่ดำเนินการร่วมกับภาคเอกชน ทำให้ภาคเอกชนมีความคล่องตัวในการทำงานมากกว่า แต่ภาครัฐจะมีการควบคุมในกิจกรรมต่างๆ น้อยกว่า	๓. ต้องมีองค์กรที่ดำเนินการร่วมภาคเอกชน ทำให้ภาคเอกชนมีความคล่องตัวในการทำงานน้อยกว่า แต่ภาครัฐจะมีการควบคุมในกิจกรรมต่างๆ มากกว่า
๔. ความเป็นเจ้าของปริมาณสำรองปิโตรเลียมใต้ดินเป็นของรัฐ	๔. ความเป็นเจ้าของปริมาณสำรองปิโตรเลียมใต้ดินเป็นของรัฐ
๕. สิทธิในการจำหน่ายปิโตรเลียมที่ผลิตได้เป็นของเอกชน แต่เอกชนต้องหักผลตอบแทนแก่รัฐตาม	๕. สิทธิในการจำหน่ายปิโตรเลียมที่ผลิตได้เป็นของเอกชน เฉพาะส่วนปิโตรเลียมที่เป็นต้นทุนและ

เงื่อนไขสัมปทาน เช่น ค่าภาคหลวง ผลประโยชน์พิเศษ และภาษีเงินได้ หากคิดเป็นมูลค่าปิโตรเลียมจะไม่แตกต่างจากระบบ PSC	กำไร แต่ในทางปฏิบัติในหลายประเทศ รัฐก็มอบหมายให้เอกชนทำหน้าที่ขายปิโตรเลียมส่วนที่เป็นส่วนแบ่งกำไรของรัฐ หากคิดเป็นมูลค่าปิโตรเลียมจะไม่แตกต่างจากระบบสัมปทาน
๖. อุปกรณ์ต่างๆ ที่เอกชนลงทุนจะตกเป็นของรัฐเมื่อสิ้นสุดการให้สัมปทาน และในระหว่างดำเนินงาน เอกชนมีสิทธิใช้อุปกรณ์	๖. อุปกรณ์ต่างๆ ที่เอกชนลงทุนจะตกเป็นของรัฐทันทีเมื่อซื้อและนำเข้ามาในประเทศ แต่ในระหว่างดำเนินงาน เอกชนมีสิทธิใช้อุปกรณ์
๗. ส่วนแบ่งผลประโยชน์ของรัฐในทั้งสองระบบไม่มีความแตกต่างกัน โดยภาครัฐสามารถกำหนดเงื่อนไขได้ตามที่ต้องการเท่ากันทั้งสองระบบ	

จากข้อสรุปการศึกษาดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมาธิการฯ จึงได้กำหนดประเด็นในการพิจารณาวิเคราะห์ ดังนี้

- เนื่องจากระบบสัมปทาน Thai III มีการกำหนดการเรียกเก็บผลประโยชน์ภาครัฐที่ชัดเจนแน่นอน เป็นกฎหมาย ทั้งเป็นระบบที่มีความยืดหยุ่นสูง กล่าวคือ หากเป็นแหล่งสัมปทานเล็กก็จะเรียกเก็บน้อย แต่หากเป็นแหล่งใหญ่ที่มีรายได้สูงก็จะเรียกเก็บมาก ในขณะเดียวกัน ภาครัฐก็มีการแทรกแซงการดำเนินงานของผู้ประกอบการน้อย เอื้อให้การลงทุนมีประสิทธิภาพ ต้นทุนต่ำ จึงสามารถสร้างความมั่นใจดึงดูดการลงทุนได้ถึงแม้แหล่งปิโตรเลียมมีขนาดเล็ก
- ส่วนระบบแบ่งปันผลผลิต โดยส่วนใหญ่จะมีประสิทธิภาพสำหรับกรณีที่มีแหล่งปิโตรเลียมขนาดใหญ่ที่จำเป็นที่ภาครัฐต้องเข้าไปร่วมเป็นเจ้าของและบริหารจัดการการผลิตเพื่อใช้ในประเทศและส่งออก เช่นในประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซียและพม่า ในขณะที่บางประเทศ เช่น บราซิล มีการใช้ทั้งสองระบบไปพร้อมๆ กัน โดยใช้ระบบสัมปทานสำหรับแหล่งปิโตรเลียมขนาดเล็ก และระบบแบ่งปันผลผลิตสำหรับแหล่งปิโตรเลียมขนาดใหญ่ที่เพิ่งมีการสำรวจพบ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ระบบสัมปทาน Thai III มีความเหมาะสมสำหรับกรณีประเทศไทยที่มีศักยภาพปิโตรเลียมที่ประกอบด้วยแหล่งผลิตขนาดเล็ก แต่ในขณะเดียวกัน ยังให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์รัฐในระดับสูงถึง ๗๒% ของกำไร
- จากผลสรุปของการศึกษา การยกเลิกการเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ เพื่อรอให้มีการจัดทำระบบแบ่งปันผลผลิต ซึ่งต้องมีการแก้และจัดทำกฎหมายใหม่ รวมถึงการจัดตั้งองค์กรใหม่ มีความเสี่ยงในความเสี่ยงภัยที่เกิดจากการที่การผลิตก๊าซธรรมชาติไม่เพียงพอกับความต้องการอย่างมากใน ๑๐ ปีข้างหน้า ส่งผลให้ต้องมีการนำเข้าก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) เกินขีดความสามารถของสถานีรับก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) ที่

ดำเนินการอยู่ ซึ่งนอกจากจะส่งผลให้ราคาค่าไฟฟ้าแพงขึ้นมากแล้ว ยังเสี่ยงกับการไม่มีเชื้อเพลิงเพียงพอเพื่อผลิตไฟฟ้า และกระทบความมั่นคงทางพลังงานของประเทศ

๔. หากมีการเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ ตามแผนงานของกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ ไปพร้อมกับการศึกษาและพัฒนาาระบบแบ่งปันผลผลิต เพื่อเป็นทางเลือกในการเปิดให้สิทธิการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมในรอบต่อไปแล้ว นอกจากจะลดความเสี่ยงต่อความมั่นคงทางพลังงานและผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศที่ราคาค่าไฟฟ้าแพงขึ้นมากแล้ว ยังเป็นประโยชน์ให้อุตสาหกรรมและกิจการต่อเนื่องที่ให้บริการกับกิจการสำรวจและผลิต และบุคลากรผู้ชำนาญการของประเทศ สามารถดำเนินการได้ต่อเนื่องไม่หยุดชะงัก

๕. จากข้อพิจารณาถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อราคาค่าไฟฟ้าจากการนำเข้าก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) ที่มีราคาแพงกว่าราคาก๊าซธรรมชาติที่ผลิตได้ในประเทศ รวมทั้งผลต่อเนื่องถึงภาวะการลงทุน การขาดดุลการค้า เศรษฐกิจที่จะชะลอตัว เพราะพลังงานมีราคาแพง เพื่อรอการจัดทำระบบแบ่งปันผลผลิต ซึ่งต้องใช้เวลา ๔-๖ ปีกว่าจะพร้อม ในขณะที่ประโยชน์ที่จะได้รับจากระบบแบ่งปันผลผลิตก็ยังไม่ชัดเจนเนื่องจากยังขาดการศึกษาจัดทำองค์ประกอบในประเด็นสำคัญๆ ของระบบใหม่ที่จะจัดทำขึ้น อันจะส่งผลให้ผลกระทบที่จะได้รับจากการรอการศึกษาจัดทำระบบแบ่งปันผลผลิตนี้มีมากกว่าผลดีที่อาจจะได้รับ

จากผลการศึกษาและพิจารณาเปรียบเทียบดังกล่าว คณะกรรมการปฏิรูปพลังงาน สถาปนาปฏิรูปแห่งชาติ จึงได้พิจารณาทางเลือกในการจัดทำข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ ดังนี้

ทางเลือกที่ ๑

ให้กระทรวงพลังงานดำเนินการเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียม รอบที่ ๒๑ ด้วยระบบสัมปทาน Thai III+ ตามแผนงานที่มีอยู่ในปัจจุบัน

ข้อดี

- สามารถเริ่มสำรวจหาปิโตรเลียมจากแหล่งใหม่ได้ทันที เพิ่มโอกาสในการผลิตก๊าซธรรมชาติที่อาจพบในแหล่งใหม่ได้ทันทีเพื่อชดเชยปริมาณการผลิตจากแหล่งปัจจุบันที่จะลดลงใน ๑๐ ปีข้างหน้า เพื่อ
 - สร้างความมั่นคงทางพลังงานของประเทศ จากการที่ไม่ต้องพึ่งพาการนำเข้าก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) เกินขีดความสามารถของสถานีรับก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) ที่มีอยู่ตามแผนในปัจจุบัน
 - ลดความเสี่ยงที่ปริมาณการผลิตก๊าซธรรมชาติในอ่าวไทยมีไม่เพียงพอกับความต้องการของโรงแยกก๊าซ
- เป็นระบบที่มีประสิทธิภาพ มีกระบวนการทำงานที่ชัดเจน โปร่งใส และหน่วยงานภาครัฐมีความชำนาญ โดยภาครัฐสามารถเรียกเก็บผลประโยชน์ได้ในอัตราส่วนที่สูงตามศักยภาพทางปิโตรเลียมของประเทศ

ข้อเสีย

- ประเทศไทยต้องผูกติดกับระบบสัมปทาน (Concession) เพียงระบบเดียว ไม่มีทางเลือกหรือการพัฒนาไปสู่ระบบอื่นๆ ที่อาจจะเป็นประโยชน์มากกว่า

ทางเลือกที่ ๒

ยกเลิกการใช้ระบบสัมปทาน (Concession) ในการเปิดสัมปทานรอบที่ ๒๑ และนำระบบแบ่งปันผลผลิต (Production Sharing Contract: PSC) มาใช้

ข้อดี

- มีระบบการให้สิทธิสำรวจและผลิตในรูปแบบใหม่ ซึ่งอาจเป็นประโยชน์แก่รัฐมากขึ้นได้ในบางกรณี
- มีการจัดตั้งองค์การมาควบคุมการบริหารการสำรวจและผลิตของผู้ประกอบการอย่างใกล้ชิดมากกว่าระบบสัมปทาน

ข้อเสีย

- ทำให้ต้องเลื่อนการเริ่มสำรวจในแหล่งใหม่ออกไปอีกอย่างน้อย ๕ ปี เทียบกับแผนงานปัจจุบันของกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ ส่งผลให้ใน ๑๐ ปีข้างหน้า ต้องสร้างสถานีรับก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) เพิ่มขึ้นอีก ๑ สถานี (๑,๔๐๐ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน หรือเทียบเท่า ๑๐ ล้านตันต่อปี) ด้วยเงินลงทุน ๕๔,๘๐๐ ล้านบาท และต้องปิดโรงแยกก๊าซบางหน่วย
- ส่งผลกระทบต่อราคาค่าไฟฟ้าจากการนำเข้าก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) ที่มีราคาแพงกว่าราคาก๊าซธรรมชาติที่ผลิตได้ในประเทศ และผลต่อเนื่องถึงภาวะการลงทุน การขาดดุลการค้า เศรษฐกิจที่จะชะลอตัวเพราะพลังงานมีราคาแพง สร้างความเสี่ยงต่อความมั่นคงทางพลังงานและระบบเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศ
- มีความเสี่ยงที่องค์กรใหม่จะไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้การพัฒนาแหล่งปิโตรเลียมล่าช้ากว่าการใช้ระบบสัมปทาน

ทางเลือกที่ ๓

ให้ดำเนินการเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียม รอบที่ ๒๑ ด้วยระบบสัมปทาน Thai III+ ตามแผนงานที่มีอยู่ในปัจจุบัน และให้กระทรวงพลังงานดำเนินการศึกษาและเตรียมการให้มีระบบแบ่งปันผลผลิต (Production Sharing Contract: PSC) ที่เหมาะสมกับศักยภาพทางปิโตรเลียม ให้พร้อมไว้เพื่อเป็นทางเลือกให้รัฐบาลตัดสินใจในการให้สิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมในครั้งต่อไป

ข้อดี

- สามารถเริ่มสำรวจหาปิโตรเลียมจากแหล่งใหม่ได้ทันที เพิ่มโอกาสในการผลิตก๊าซธรรมชาติที่อาจพบในแหล่งใหม่ได้ทันทีเพื่อชดเชยปริมาณการผลิตจากแหล่งปัจจุบันที่จะลดลงใน ๑๐ ปีข้างหน้า เพื่อ
 - สร้างความมั่นคงทางพลังงานของประเทศ จากการที่ไม่ต้องพึ่งพาการนำเข้าก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) เกินขีดความสามารถของสถานีรับก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) ที่มีอยู่ตามแผนในปัจจุบัน
 - ลดความเสี่ยงที่ปริมาณการผลิตก๊าซธรรมชาติในอ่าวไทยมีไม่เพียงพอกับความต้องการของโรงแยกก๊าซ
- มีทางเลือกในการพัฒนาไปสู่ระบบการให้สิทธิในการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมอื่นๆ เช่น ระบบแบ่งปันผลผลิต (Production Sharing Contract) ที่อาจจะเป็นประโยชน์มากกว่าระบบสัมปทาน Thai III+

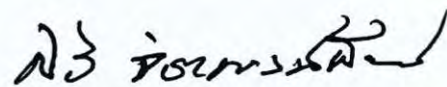
ข้อเสนอแนะทางดำเนินการเพื่อนำเสนอต่อสภาปฏิรูปแห่งชาติ

คณะกรรมการปฏิรูปพลังงาน ด้วยความเห็นพ้องต้องกันเป็นส่วนใหญ่ และโดยคำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดของประเทศเป็นสำคัญ จึงมีมติเสนอแนวทางการดำเนินการเรื่อง การเปิดให้สัมปทานรอบที่ ๒๑ ดังนี้

ให้ดำเนินการเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียม รอบที่ ๒๑ ด้วยระบบสัมปทาน Thai III+ ตามแผนงานที่มีอยู่ในปัจจุบัน และให้กระทรวงพลังงานดำเนินการศึกษาและเตรียมการให้มีระบบแบ่งปันผลผลิต (Production Sharing Contract: PSC) ที่เหมาะสมกับศักยภาพทางปิโตรเลียม ให้พร้อมไว้เพื่อเป็นทางเลือกให้รัฐบาลตัดสินใจในการให้สิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมในครั้งต่อไป

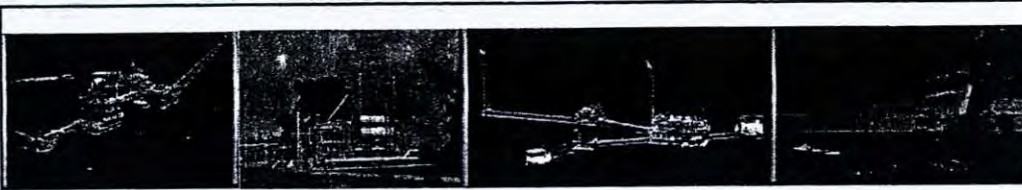
ทั้งนี้ ได้มีกรรมการเสียงส่วนน้อยขอสงวนความเห็น ดังเสนอในเอกสารแนบ ๔

คณะกรรมการ จึงขอเสนอรายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง การเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ มาเพื่อให้สภาปฏิรูปแห่งชาติ ได้โปรดพิจารณา หากสภาปฏิรูปเห็นชอบด้วย ขอได้โปรดแจ้งไปยัง **คณะรัฐมนตรี** เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

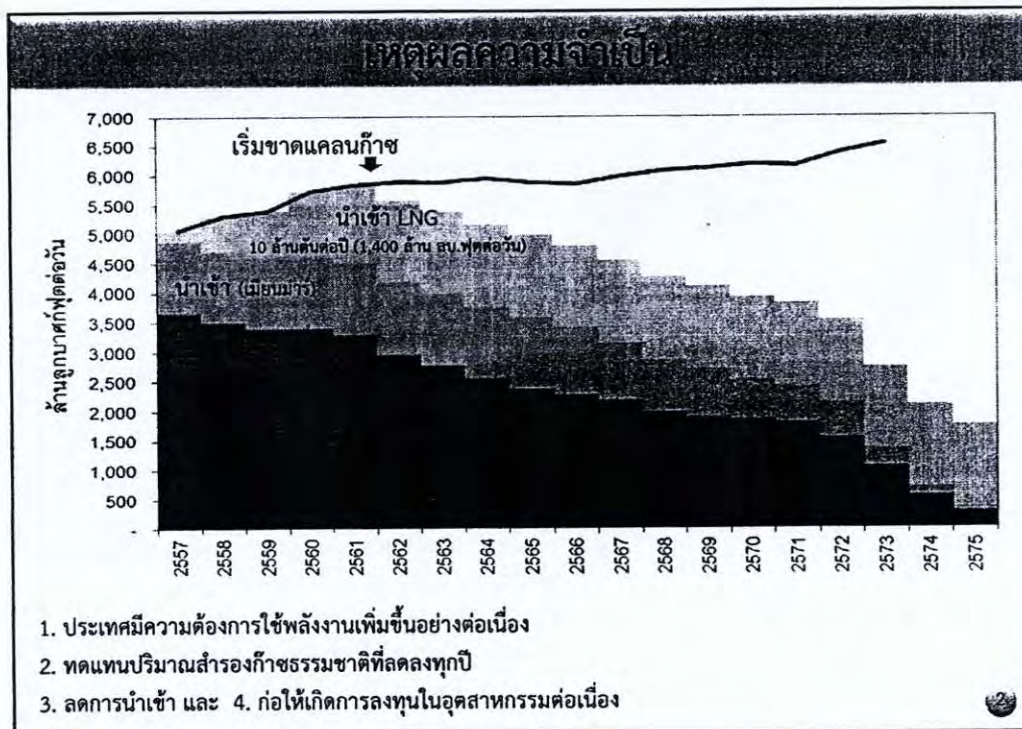
(นายศิริ จิระพงษ์พันธ์)

เลขานุการคณะกรรมการ

การเปิดให้ยื่นขอสิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมรอบที่ 21

13 มกราคม 2558

ปริมาณสำรองปิโตรเลียมของไทย

ชนิดปิโตรเลียม (ณ สิ้นปี 2556)	Proved (P1)	Probable (P2)	2P (P1+P2)
ก๊าซธรรมชาติ (ล้านล้าน ลบ.ฟุต)	8.42	8.80	17.22
คอนเดนเสท (ล้านบาร์เรล)	204	269	473
น้ำมันดิบ (ล้านบาร์เรล)	253	312	565

การรายงานปริมาณสำรองฯ เป็นไปตามมาตรฐาน Petroleum Resources Management System เป็นที่ยอมรับกันตามหลักสากล

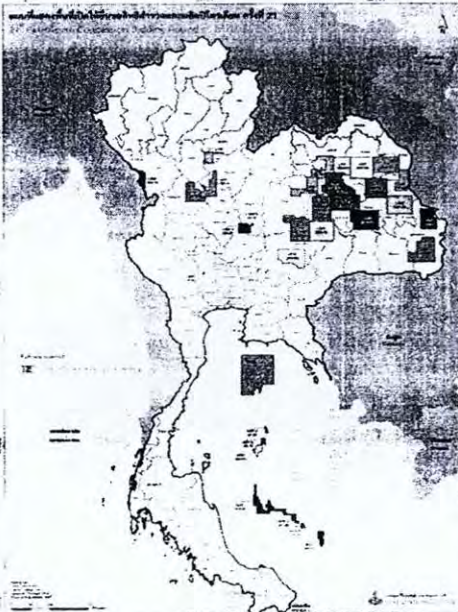
ปริมาณสำรองก๊าซ 1P, สัดส่วนR/P = 6.4 ปี
ปริมาณสำรองก๊าซ 2P, สัดส่วนR/P = 13 ปี

หมายเหตุ

R/P Ratio คำนวณจากปริมาณสำรองหารด้วยอัตราการผลิต ภายในเงื่อนไขว่า ไม่มีการค้นพบปริมาณสำรองเพิ่มเติมเลย และอัตราการผลิตไม่มีการเปลี่ยนแปลง

ถ้าไม่ลงทุนและสำรวจเพิ่ม ไทยเราจะมีก๊าซใช้ในอัตรานี้ ไปได้อีกแค่ 7 ปี

แปลงสำรวจที่เปิดในรอบ 21

เตรียมเปิด 29 แปลง

- ภาคเหนือ-ภาคกลาง 6 แปลง
- ภาคอีสาน 17 แปลง
- อ่าวไทย 6 แปลง

หลักการกำหนดแปลงสำรวจ

- แปลงบนบกพื้นที่ไม่เกิน 4,000 ตร.กม./แปลง และแปลงในทะเลพื้นที่ไม่เกิน 10,000 ตร.กม./แปลง
- มีศักยภาพปิโตรเลียม
- หลีกเลี่ยงพื้นที่ใกล้ชายฝั่ง พื้นที่ลุ่มน้ำชั้น 1A เขตรักษาอนุรักษ์สัตว์ป่าและพันธุ์พืช อุทยานแห่งชาติ แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ

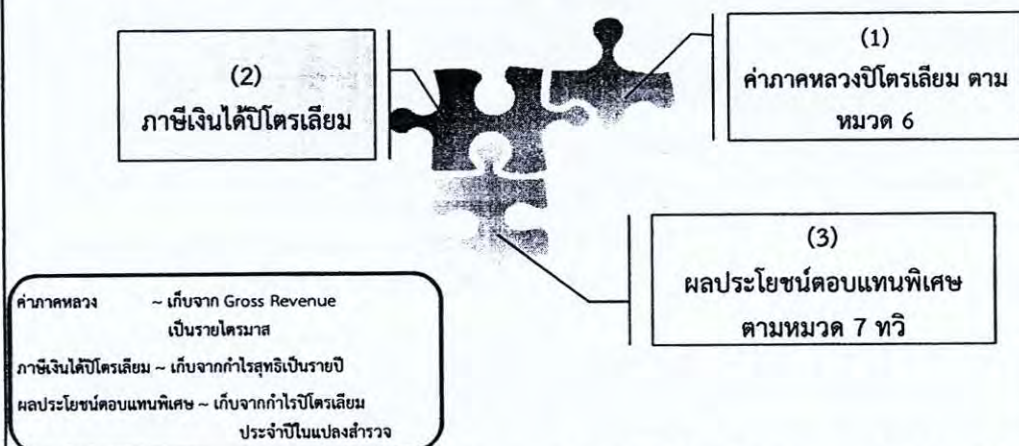
ผลที่คาดว่าจะได้รับการประเมินเบื้องต้น

- มูลค่าการลงทุน 5,000 ล้านบาท
- ปริมาณทรัพยากร (ก๊าซธรรมชาติ 1-5 ล้านล้าน ลบ.ฟุต และ น้ำมันดิบ 20-50 ล้านบาร์เรล)

การเก็บผลตอบแทนต่อรัฐ
เปรียบเทียบธุรกิจ E&P ปิโตรเลียม กับธุรกิจอื่นๆ

- ธุรกิจทำเหมืองแร่ถ่านหินลิกไนต์
 - ค่าภาคหลวงแร่ 4 %
 - ภาษีเงินได้นิติบุคคล 20 %
- ธุรกิจสื่อสารโทรคมนาคม วิทยุโทรทัศน์
 - ภาษีเงินได้นิติบุคคล 20 %
- ธุรกิจสำรวจและผลิตปิโตรเลียม
 - ค่าภาคหลวงปิโตรเลียม 5 - 15 %
 - ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม 50 %
 - ผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษรายปี 0 - 75 %
(Windfall-Profit Tax หรือ SRB)

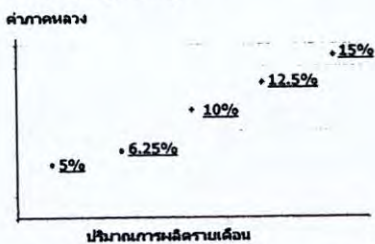
องค์ประกอบผลประโยชน์ของรัฐ ตามระบบสัมปทานไทย (Malano III)

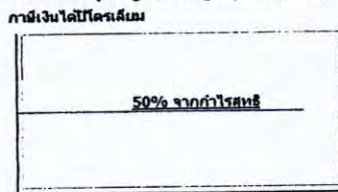
นอกจากนี้ ในการยื่นขอสัมปทาน ผู้รับสัมปทานอาจเสนอมอบผลประโยชน์เพิ่มเติม ตามภาวะการแข่งขันในการขอสัมปทาน เช่น เงินโบนัสลงนาม เงินโบนัสการผลิต(หากพบปิโตรเลียม) ทุนการศึกษา อบรม จัดงานแก่ส่วนราชการ เงินบริจาคให้ท้องถิ่น

การจัดเก็บรายได้รัฐในระบบ Thailand III

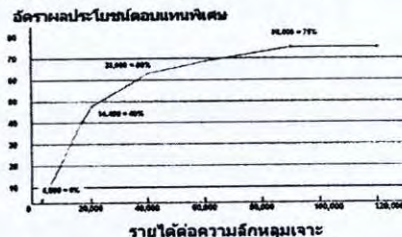
ค่าภาคหลวง เก็บเป็นขั้นบันได แบบก้าวหน้า
รายแปลง (RingFence)

ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม เก็บในอัตราคงที่
รายบริษัท (RingFencing by Regime)

ผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษ แบบก้าวหน้า
รายแปลง (RingFence)

กลไกการจัดเก็บทั้ง 3 ตัวนี้ ทำให้การจัดเก็บรายได้รัฐ
ในระบบ Thailand III เป็นแบบก้าวหน้า ตามปริมาณการ
ผลิต และราคาปิโตรเลียมที่เพิ่มขึ้น

การจัดเก็บรายได้รัฐ สามารถปรับเปลี่ยนได้ ตามความเหมาะสมขึ้นอยู่กับ นโยบายรัฐ

ระบบสัมปทานไทย (Thailand III Plus)

ผลประโยชน์พิเศษเพิ่มเติมที่จะให้ระบุในสัมปทาน

(นอกเหนือไปจากการชำระค่าภาคหลวง ภาษีเงินได้ปิโตรเลียมและผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษ (SRB) ตามกฎหมาย)

1. การสนับสนุนเงินเพื่อการศึกษา และพัฒนาชุมชนในท้องถิ่น (CSR)

- ช่วงสำรวจ ไม่น้อยกว่าปีละ 1,000,000 บาท
- ช่วงผลิต ไม่น้อยกว่าปีละ 2,000,000 บาท

3. เงินให้เปล่าในการผลิต

(Production Bonus)

- บนบก** เมื่อขายสะสมถึง 10, 20 และ 30 ล้านบาร์เรล (BOE)
จ่ายครั้งละไม่น้อยกว่า 400 ล้านบาท
- ในทะเล** เมื่อขายสะสมถึง 10, 20 และ 30 ล้านบาร์เรล (BOE)
จ่ายครั้งละไม่น้อยกว่า 200 ล้านบาท

2. เงินให้เปล่าในการลงนาม (Signature Bonus)

แปลงละ ไม่น้อยกว่า 10,000,000 บาท **ยกเว้น**

- แปลง G3, G5 และ G6 (เคยพบและมีพื้นที่ผลิตมาแล้ว)
ไม่น้อยกว่า 100,000,000 บาท
- แปลง L6 และ L23 (แปลงขนาดเล็ก) ไม่น้อยกว่า
2,000,000 บาท

4. เสนอให้บริษัทไทยที่คณะกรรมการปิโตรเลียม

เห็นชอบเข้าร่วมประกอบกิจการในอัตรา
ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 5 (Thai Participation)

5. ให้ใช้สินค้าและบริการในประเทศ

เป็นอันดับแรก

เปลี่ยนจากสัมปทาน เป็น PSC แล้ว <u>จริงหรือไม่</u> ที่...	
ข้อเท็จจริง	สามารถกำหนดเพิ่มเติมได้ในประกาศเชิญชวนให้อื่นขอสัมปทาน ภายใต้ระบบสัมปทาน
ข้อดี/ข้อเสียของสัมปทาน	"การแบ่งผลประโยชน์ของ PSC ไม่ได้ทำให้รัฐได้มากกว่าระบบสัมปทานเสมอไป เช่น ระบบสัมปทาน Thailand III รัฐเก็บรายได้มากกว่าระบบ MTJDA PSC"
เงื่อนไขการสัมปทาน	มาตรา 23 ในพ.ร.บ.ปิโตรเลียม ปิโตรเลียมเป็นของรัฐ ผู้ใดสำรวจหรือผลิตปิโตรเลียมในที่ไม่ใช่ที่นั้น เป็นของตนเองหรือบุคคลอื่น ต้องได้รับสัมปทาน
การกำกับดูแลทุกขั้นตอน?	<p>สำรวจ - ผู้รับสัมปทานต้องได้รับอนุมัติแผนการสำรวจ</p> <p>ผลิต - ผู้รับสัมปทานต้องได้รับอนุมัติพื้นที่ผลิตเมื่อพิสูจน์พบปิโตรเลียมที่มีสมรรถนะเชิงพาณิชย์ และได้รับอนุมัติแผนการผลิต</p> <p>ขาย/จำหน่าย - มีมาตรวัดปริมาณการขาย (metering) และปรับเทียบ (calibration) โดยเจ้าหน้าที่ ชส. ร่วมเป็นพยาน ระหว่างผู้ซื้อ/ผู้ขาย</p> <p>การรายงานข้อมูลปิโตรเลียม - รัฐได้รับรายงานข้อมูลการดำเนินงานครบถ้วน มีการติดตามและสอบทานรายงานอย่างเข้มงวด (มาตรา 76)</p>
สรุปคือ "การบริหารจัดการปิโตรเลียมทั้งระบบสัมปทานและระบบ PSC ไม่แตกต่างกันในสาระสำคัญ"	

รัฐบาล	นักลงทุน
<ul style="list-style-type: none"> ✓ ความมั่นคงทางพลังงาน (Energy Security) <ul style="list-style-type: none"> - ลดการนำเข้าพลังงานจากต่างประเทศ ✓ รายได้โดยตรง (Direct Revenues) ✓ นำทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด ✓ Technology Transfer/ การร่วมลงทุนกับบริษัทน้ำมันแห่งชาติ (Joint Venture with State Company) ✓ Re-investment in the Country ✓ เพิ่มการจ้างงาน ✓ การเพิ่มมูลค่า (Value Chain) <ul style="list-style-type: none"> - การพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมี/พลาสติก 	<p>ความเสี่ยง(Risks) VS Rewards</p> <ul style="list-style-type: none"> ความเสี่ยงทางธรณีวิทยา (Geological Risks) ความเสี่ยงด้านการตลาด (Market Risks) ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risks) เช่น IRR, Taxes ความเสี่ยงทางการเมือง (Political Risks) เช่น การ Nationalisation ในเวเนซุเอลา, อิหร่าน และโบลิเวีย

ระบบสัมปทานเพื่อการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมของไทย

- ไทย มีการสำรวจปิโตรเลียมมากกว่า 40 ปี พบแหล่งก๊าซ มากกว่า แหล่งน้ำมันดิบ
- ไทยเราใช้พลังงาน มากกว่าที่เราพบ จึงต้องนำเข้ามากกว่าครึ่ง
- พลังงานจาก ฟอสซิล (Gas Oil Coal) จะยังคงเป็น main source of energy supply ของไทยและของโลก อีก 30 ปี
- ไทยไม่ได้มีศักยภาพธรณีวิทยาปิโตรเลียมที่อุดมสมบูรณ์แบบกลุ่ม OPEC ในตะวันออกกลาง หรือ มาเลเซีย อินโดนีเซีย
- เราเปิดให้มีการยื่นสัมปทานมาแล้ว 20 รอบ โดยนำพื้นที่แปลงสำรวจเดิมที่ผู้ประกอบการคืนมาตามกฎหมายเพราะสำรวจหาไม่พบ
- ปริมาณสำรองก๊าซธรรมชาติ 2P ของไทยลดลงปีละ 1.3-1.4 TCF ทำให้อายุการผลิต เหลือไม่ถึง 14 ปี กระทบต่อความมั่นคงด้านพลังงานของชาติ
- ระบบสัมปทานปิโตรเลียมของไทย มีความยุติธรรม จูงใจ และ ให้ประโยชน์ต่อรัฐ อย่างเหมาะสมดีแล้ว (พบแหล่งเล็กเก็บน้อย พบแหล่งใหญ่ก็เก็บมาก)

ประโยชน์ที่ประเทศได้รับจากการสำรวจและผลิตปิโตรเลียม

- เทคโนโลยีขั้นสูงและการลงทุน
ทำให้เกิดการสำรวจและผลิต \Rightarrow มูลค่าเพิ่ม
- การนำทรัพยากรมาใช้ \Rightarrow ลดการนำเข้า
- รายได้จากค่าภาคหลวงปิโตรเลียม ผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษ(SRB) และ ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม และ ภาษีมูลค่าเพิ่ม(VAT)
- การจ้างงานภายในประเทศ
- เกิดอุตสาหกรรมไฟฟ้า ปิโตรเคมี & และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง
- ความมั่นคงทางพลังงาน

จากบันทึก 5ชุดของแรงส่งเสริมการสำรวจและผลิต
แหล่งปิโตรเลียมใหม่ ๆ (เพื่อมาทดแทนปริมาณสำรองก๊าซธรรมชาติที่ลดลง)
ด้วยการเปิดให้เอกชนสำรวจ
และผลิตฯ รอบที่ 21 ภายใต้กรอบ Thai E&P Plus
โดยให้ศึกษาและเตรียมการระบบแบ่งปันผลผลิตไว้เป็นทางเลือกในครั้งต่อไป

ข้อกำหนดหลักของระบบสัมปทาน Thai I, Thai II, Thai III และ Thai III+

ภายใต้พระราชบัญญัติปิโตรเลียมและประกาศกระทรวงต่างๆ

ข้อกำหนดหลัก	พ.ร.บ. พ.ศ. ๒๕๔๔ "THAI"	พ.ร.บ. (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖	พ.ร.บ. (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ ประกาศกระทรวง อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๒๔ "THAI II"	พ.ร.บ. (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๒ "THAI III"	พ.ร.บ. (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔	พ.ร.บ. (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกาศกระทรวง พลังงาน ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ "THAI III+"
ระยะเวลาสำรวจ ปิโตรเลียม (ช่วง ๑ + ๒ + ข้อต่อ)	$๓ + ๔ + ๔ = ๑๑$ ปี	คงเดิม	คงเดิม	$๓ + ๓ + ๓ = ๙$ ปี	คงเดิม	คงเดิม
ระยะเวลาผลิต (เวลากำหนด + ข้อต่อ)	$๓๐ + ๑๐ = ๔๐$ ปี	คงเดิม	คงเดิม	$๒๐ + ๑๐ = ๓๐$ ปี	คงเดิม	คงเดิม
พื้นที่แปลงสำรวจบน บก (ไม่เกินแปลงละ)	๑๐,๐๐๐ ตร.กม.	คงเดิม	คงเดิม	๔,๐๐๐ ตร.กม.	คงเดิม	คงเดิม
จำนวนแปลงสำรวจ ของผู้รับสัมปทานแต่ละ ราย (ไม่เกิน)	๔ แปลง	คงเดิม	คงเดิม	คงเดิม	คงเดิม	ไม่จำกัด
พื้นที่แปลงสำรวจรวม ของผู้รับสัมปทานแต่ละ ราย (ไม่เกิน)	๔๐,๐๐๐ ตร.กม.	คงเดิม	คงเดิม	๒๐,๐๐๐ ตร.กม.	คงเดิม	ไม่จำกัด
การคืนพื้นที่แปลง สำรวจ	<ul style="list-style-type: none"> ปีที่ ๔ คืน ๕๐% ปีที่ ๘ คืนอีก ๒๕% หรือ คืนทั้งหมดเมื่อไม่ได้รับการต่อระยะเวลาสำรวจและ/หรือ ปีที่ ๑๒ คืนทั้งหมด 	คงเดิม	คงเดิม	<ul style="list-style-type: none"> ปีที่ ๔ คืน ๕๐% ปีที่ ๖ คืนอีก ๒๕% หรือ คืนทั้งหมดเมื่อไม่ได้รับการต่อระยะเวลาสำรวจและ/หรือ ปีที่ ๘ คืนทั้งหมด 	คงเดิม	คงเดิม
สิทธิขอสงวนพื้นที่ สำรวจ	ไม่เกิน ๑๒.๕% ของพื้นที่แปลง สำรวจเดิมจนกว่า สิ้นระยะเวลาผลิต ปิโตรเลียม	คงเดิม	คงเดิม	ไม่เกิน ๑๒.๕% ของพื้นที่แปลง สำรวจเดิม ได้ ๔ ปี นับแต่ สิ้นสุดระยะเวลา สำรวจ	คงเดิม	คงเดิม
ค่าสงวนพื้นที่ปิละ (ไม่เกิน)	๖,๐๐๐ บาท/ตร.กม. หรือเศษของ ตร.กม.	คงเดิม	คงเดิม	๒๐๐,๐๐๐ บาท/ตร.กม. หรือเศษของ ตร.กม.	คงเดิม	คงเดิม

ชื่อกำหนดหลัก	พ.ร.บ. พ.ศ. ๒๕๐๘ "THAI I"	พ.ร.บ. (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖	พ.ร.บ. (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ ประกาศกระทรวง อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕ "THAI II"	พ.ร.บ. (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๒ "THAI III"	พ.ร.บ. (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๘	พ.ร.บ. (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๐ "THAI III+"	ประกาศกระทรวง พลังงาน ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๗
<p>ผลประโยชน์พิเศษ (จัดเก็บโดย กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ) (ต่อ)</p>							<p>เป็นบุคคลไทย กุดในการการ ปิโตรเลียม เงินอุดหนุน ประกอบกิจการใน สัดส่วนอัตรา ร้อยละ ๕ ของสิทธิประโยชน์ เงินแปลง อื่นๆ เมื่อได้รับ อนุมัติกำหนด ในที่สุดแล้วแปลง การจะเป็นครั้งแรก ในขบวนการ ดำเนินการ ก่อ ก่อสร้าง และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการ ประกอบกิจการ ปิโตรเลียม ปิโตรเลียมหรือ ปิโตรเลียมที่ มีคุณสมบัติ ที่แตกต่างและ เรื่องอื่นที่ เกี่ยวข้อง การอื่นที่ การอื่นที่ การอื่นที่</p>

หมายเหตุ:

- 1) "พ.ร.บ." ในที่นี้คือ พระราชบัญญัติปิโตรเลียม
 - 2) * ยกเว้นแปลงสำรวจ G๓/๕๗, G๕/๕๗ และ G๖/๕๗ ต้องเสนอไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท/แปลง และแปลงสำรวจ L๖/๕๗ และ L๒๗/๕๗ ต้องเสนอไม่น้อยกว่า ๒ ล้านบาท/แปลง
- ที่มาข้อมูล: กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ

รายงานความเห็นและข้อเสนอแนะจากการประชุมวิชาการ
เรื่อง “การเปิดสัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑
และแนวทางการบริหารจัดการพลังงานปิโตรเลียมอย่างยั่งยืน”

ครั้งที่ ๑ : เวทีนักวิชาการ

วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๘.๐๐ น.
ณ ห้องกมลทิพย์ ๑ โรงแรมสุโกศล ถนนศรีอยุธยา กรุงเทพมหานคร

ครั้งที่ ๒ : เวทีภาคประชาชน

วันพฤหัสบดีที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๘ เวลา ๙.๐๐-๑๖.๐๐ น.
ณ ห้องกษัตริย์ศึก ๒-๓ โรงแรมเดอะทวินทาวเวอร์ กรุงเทพมหานคร

โดย

คณะอนุกรรมการการมีส่วนร่วมขององค์กรที่สำคัญ
ในคณะกรรมการวิสามัญการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชน
สภาพัฒนาฯ

สำนักกรรมการ ๒

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาพัฒนาฯ

คำนำ

คณะอนุกรรมการการมีส่วนร่วมปฏิรูปเชิงประเด็น ตั้งเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ตามมติของคณะกรรมการวิสามัญการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ครั้งที่ ๓ วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ เพื่อเป็นกลไกดำเนินการจัดกิจกรรมและเวทีสาธารณะร่วมกับเครือข่ายทางสังคมที่หลากหลาย เพื่อสร้างสรรค์รูปแบบความร่วมมือกับประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมกับสภาปฏิรูปแห่งชาติในการปฏิรูปประเทศ และเพื่อพิจารณาศึกษาและริเริ่มการดำเนินกิจกรรมรวมทั้งการจัดเวทีสาธารณะในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนจากทุกภาคส่วนเกี่ยวกับการยกร่างรัฐธรรมนูญและการปฏิรูปประเทศ ๑๘ ด้าน ตามกรอบของคณะกรรมการวิสามัญประจำสภา ๑๘ คณะ และคณะกรรมการวิสามัญการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนแต่เพื่อให้ชื่อของอนุกรรมการฯ สามารถสื่อให้เกิดความเข้าใจแก่สาธารณชนได้ดียิ่งขึ้น จึงมีมติการประชุมครั้งที่ ๔ เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ให้เปลี่ยนชื่อเป็น “คณะอนุกรรมการการมีส่วนร่วมขององค์กรที่สำคัญ”

เนื่องจากการเปิดสัมมนาภิไตรเณมรอบที่ ๒๑ เป็นประเด็นที่รัฐบาลต้องการข้อมูลและความคิดเห็นในการพิจารณาอย่างรอบด้าน อีกทั้งภาคีองค์กรเครือข่ายภาคประชาสังคมรวมทั้งประชาชนทั่วไปให้ความสนใจอย่างมาก เนื่องจากเป็นเรื่องสำคัญที่เกี่ยวข้องผลประโยชน์ของคนทั้งทั้งชาติ คณะอนุกรรมการฯ จึงมีมติในที่ประชุมครั้งที่ ๑ วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ ให้จัดการประชุมวิชาการเรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการพลังงานภิไตรเณมอย่างยั่งยืน” โดยแบ่งการจัดเป็น ๒ ครั้ง

ครั้งที่ ๑ เวทีนักวิชาการ: วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ณ ห้องกมลทิพย์ ๑ โรงแรมสุโกศล กรุงเทพมหานคร โดยร่วมมือกับสถาบันปฏิรูปประเทศไทย สถาบันรัฐประศาสนศาสตร์ สำนักงานประสานการพัฒนาสังคมสุขภาวะและศูนย์วิจัยนโยบายพลังงานและทรัพยากร มหาวิทยาลัยรังสิต

ครั้งที่ ๒ เวทีภาคประชาชน: วันพฤหัสบดีที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๘ ณ ห้องกษัตริย์ศึก ๒-๓ โรงแรมเดอะทวินทาวเวอร์ กรุงเทพมหานคร โดยร่วมมือกับมูลนิธิเพื่อผู้บริโภค ศูนย์วิจัยนโยบายพลังงานและทรัพยากร มหาวิทยาลัยรังสิต และสำนักงานประสานการพัฒนาสังคมสุขภาวะ

สรุปรายงานการประชุมวิชาการฉบับนี้จึงเป็นความพยายามในการรวบรวมข้อค้นพบจากงานวิจัยของนักวิจัยและความเห็นข้อเสนอแนะของนักวิชาการ ประชาชนชาวบ้าน ภาคประชาสังคมรวมทั้งประชาชนจากพื้นที่ต่างๆทั่วทุกภาคที่เข้าร่วมเวทีต่อประเด็น “การเปิดสัมมนาภิไตรเณมรอบที่ ๒๑ และมาตรการดำเนินงานเพื่อปฏิรูประบบการบริหารจัดการพลังงานภิไตรเณมเพื่อความยั่งยืนของประเทศ” ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพิจารณาของรัฐบาลและสภาปฏิรูปแห่งชาติต่อไป

บทนำ

การประชุมวิชาการและรับฟังความคิดเห็นเรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการพลังงานปิโตรเลียมอย่างยั่งยืน” จำนวน ๒ ครั้ง

ครั้งที่ ๑ เวทีนักวิชาการ เป็นการนำเสนอผลงานวิจัยโดยนักวิจัย ๓ เรื่อง คือ “การนำระบบแบ่งปันผลผลิต (Production Sharing Contract) มาใช้ในการให้สิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมในประเทศไทย” “ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีเงินได้ปิโตรเลียม” และ “พลังงานปิโตรเลียมในมิติสิทธิมนุษยชน” มีผู้เชี่ยวชาญด้านพลังงานนำข้อค้นพบจากการวิจัยมาวิเคราะห์เปรียบเทียบให้เห็นข้อดีข้อเสียของระบบสัญญาแบบสัมปทานและแบ่งปันผลผลิต จากนั้นจึงเปิดเวทีรับฟังจากนักวิชาการในประเด็น “ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการเปิดสัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ และแนวทางการปฏิรูประบบบริหารจัดการพลังงานปิโตรเลียมเพื่อความยั่งยืนของประเทศ” โดยให้เวลาอภิปรายนานละ ๒ นาที และให้เขียนบันทึกส่งด้วย การประชุมครั้งที่ ๑ มีผู้ร่วมประชุมจากสภาปฏิรูปแห่งชาติที่ประกอบด้วยสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ กรรมการ อนุกรรมการ วิทยากร สื่อสารมวลชน ตัวแทนพรรคการเมือง นักวิชาการ และคณะผู้จัดการประชุมรวมทั้งสิ้น ๘๘ คน มีนักวิชาการที่ให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะรวม ๒๖ คน (จาก ๔๙ คน)

ครั้งที่ ๒ เวทีภาคประชาชน เป็นการเสวนาเรื่อง “การบริหารจัดการพลังงานปิโตรเลียม การเปิดสัมปทานรอบที่ ๒๑ และผลกระทบต่อชุมชน” โดย ประชาชนชาวบ้าน ภาคประชาสังคมและประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการสำรวจและขุดเจาะปิโตรเลียมในพื้นที่ จากนั้นเป็นการแบ่งกลุ่มย่อยตามภาคและกลุ่มเฉพาะเพื่อรับฟังประชาชนในประเด็น “ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการเปิดสัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ และแนวทางการปฏิรูประบบบริหารจัดการพลังงานปิโตรเลียมเพื่อความยั่งยืนของประเทศ” แต่ละกลุ่มจะสรุปบันทึกส่งและนำเสนอเพื่อแลกเปลี่ยนเพิ่มเติม การประชุมครั้งที่ ๒ มีผู้ร่วมประชุมทั้งจากสภาปฏิรูปแห่งชาติที่ประกอบด้วยสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ กรรมการ อนุกรรมการ วิทยากร สื่อสารมวลชน ภาคประชาสังคม ประชาชนจากพื้นที่ต่างๆทั่วทุกภาค และคณะผู้จัดการประชุมรวมทั้งสิ้น ๓๑๓ คน มีการนำเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะจำนวน ๖ กลุ่ม และรายบุคคล

อนึ่ง รายงานชุดนี้นอกจากจะมีการสรุปข้อค้นพบจากผลงานวิจัย การเสวนา ความเห็นและข้อเสนอแนะจากนักวิชาการ ประชาชนชาวบ้าน ภาคประชาสังคมและประชาชนแล้ว ยังมีการสรุปสาระสำคัญสำหรับสมาชิกปฏิรูปแห่งชาติ กรรมการและอนุกรรมการ เพื่อใช้ในการประชุมด้วย

จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารวิชาการชุดนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิรูประบบพลังงานปิโตรเลียมอย่างยั่งยืนสมดังเจตนารมณ์ของคนไทยทุกคนต่อไป

สารบัญ

	หน้า
ข้อสรุปจากการรับฟังความคิดเห็นกรณีการเปิดสัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑	๑
บทสรุปที่ได้จากการรับฟังความคิดเห็นจากนักวิชาการและภาคประชาชน	๑
รายงานการประชุมวิชาการ ครั้งที่ ๑	๒
รายงานการประชุมวิชาการ ครั้งที่ ๒	๑ - ๓๗
	๑ - ๕๔

ข้อสรุปจากการรับฟังความคิดเห็นกรณีการเปิดสัมปทานปิโตรเลียม รอบที่ ๒๑

นักวิชาการและภาคประชาชน เห็นว่ารัฐบาลควรชะลอการเปิดสัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ ด้วยเหตุผลดังนี้

๑. ภายใต้ความต้องการพลังงานปิโตรเลียมของประเทศไทย กรรมสิทธิ์ในปิโตรเลียมที่ผลิตได้ จะตกเป็นของผู้รับสัมปทานทั้งหมด ส่วนรัฐได้รับผลประโยชน์ที่เป็นตัวเงิน คือ ค่าภาคหลวง ภาษี และ ผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษเป็นหลัก แต่เมื่อรัฐและประชาชนต้องการใช้พลังงาน ยังคงต้องซื้อก๊าซและน้ำมัน ที่ผลิตได้ในประเทศในราคาที่เหมือนหรือแทบไม่แตกต่างจากราคานำเข้าตามที่ พ.ร.บ.ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ กำหนด ดังนั้นระบบสัมปทานของประเทศไทยไม่ตอบคำถามเรื่องความมั่นคงด้านพลังงานอย่างแท้จริง

๒. หากเปิดสัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ จะมีผลผูกพันต่อประเทศเป็นระยะเวลา ๓๙ ปี ซึ่งจะทำให้ไม่สามารถแก้ไขปรับเปลี่ยนระบบการบริหารจัดการปิโตรเลียมที่ดีกว่าได้

๓. การเปิดสัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ ในขณะนี้ ไม่สามารถตอบปัญหาเรื่องข้ออ้างวิกฤติ พลังงานที่อ้างว่าพลังงานของประเทศจะหมดภายใน ๘ ปี หากไม่เร่งเปิดสัมปทาน เนื่องจากกระบวนการ ให้สิทธิ และกระบวนการการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมต้องใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๙-๑๐ ปี หากรัฐบาล ใช้เวลาดังกล่าวในการดำเนินการเปลี่ยนแปลงระบบสัมปทานเป็นระบบแบ่งปันผลผลิต ก็จะเป็นประโยชน์ ต่อประเทศมากกว่า

๔. ความเสียเปรียบในเรื่องข้อมูลปริมาณปิโตรเลียมของรัฐ เนื่องจากรัฐไม่มีข้อมูลในปริมาณ ปิโตรเลียมเป็นของตัวเองก่อนเปิดสัมปทาน เพราะรัฐไม่ได้ทำการสำรวจก่อน เหมือนที่ประเทศเพื่อนบ้าน ที่ใช้ระบบแบ่งปันผลผลิตดำเนินการ จึงทำให้รัฐมีข้อมูลน้อย ขาดอำนาจในการเจรจาต่อรองผลประโยชน์ ที่รัฐควรจะได้รับ ขาดความโปร่งใส ไม่สามารถบริหารจัดการและพัฒนาการให้สิทธิในการผลิตปิโตรเลียม ที่ดีกว่าได้

๕. การให้สิทธิในการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมภายใต้ระบบสัมปทานของไทยที่ใช้หลักการ ให้คะแนนตามดุลพินิจของคณะกรรมการ มิใช่หลักการประมูล ทำให้มิใช่การแข่งขันที่แท้จริง ส่งผลให้รัฐ อาจไม่ได้รับผลประโยชน์สูงสุด

๖. การเปิดสัมปทานปิโตรเลียมที่ผ่านมา เกิดผลกระทบต่อชุมชนในพื้นที่ที่มีการสำรวจและ ผลิตปิโตรเลียมในหลาย ๆ ด้าน เช่น ความไม่ปลอดภัยต่อสุขภาพและทรัพย์สิน ความไม่มั่นคงในการประกอบ อาชีพและรายได้ ความขัดแย้งในชุมชน ฯลฯ ซึ่งยังไม่มีกระบวนการแก้ไขจวบจนปัจจุบัน

บทสรุปที่ได้จากการรับฟังความคิดเห็น จากนักวิชาการที่ไม่ได้มีส่วนได้เสียในกิจการปิโตรเลียมและจากภาคประชาชน

๑. จากส่วนนักวิชาการ

๑.๑ ระบบการสำรวจและผลิตปิโตรเลียม

การให้สิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมของประเทศไทยใช้ระบบสัมปทานตามพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งมีการแก้ไขหลายครั้ง ภายใต้วัตถุประสงค์เพื่อให้ดึงดูดความสนใจและสร้างความมั่นใจในการเข้ามาลงทุนของบริษัทน้ำมันระหว่างประเทศ ในลักษณะเอื้อประโยชน์ให้กับผู้รับสัมปทานเป็นอย่างมาก จากการศึกษาของ ดร.สมบัติ พงศพิงศภักดิ์ ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำสำนักประธานศาลฎีกา กำกับดูแลสถาบันวิจัยและพัฒนาศักดิ์ สำนักงานศาลยุติธรรม และอาจารย์พิเศษ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่าระบบสัมปทานของไทยให้ความสำคัญกับผลประโยชน์ที่รัฐจะได้รับที่เป็นตัวเงิน คือ ค่าภาคหลวง ภาษี และผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษเป็นหลัก มากกว่าผลประโยชน์ที่สำคัญด้านอื่น โดยเฉพาะในเรื่องความเป็นเจ้าของของรัฐในปิโตรเลียมที่ผลิตได้ ซึ่งตามระบบสัมปทานของไทยนั้น ปิโตรเลียมที่ผลิตได้จะตกเป็นของผู้รับสัมปทานทั้งหมด เมื่อประชาชนหรือรัฐต้องการใช้ประโยชน์จะต้องจ่ายเงินซื้อกลับมาในราคาอิงตลาดโลก

นอกจากนี้ยังมีผลประโยชน์ในด้านอื่นที่ระบบสัมปทานไทยให้ความสำคัญค่อนข้างน้อย เช่น การมีสิทธิในข้อมูลปริมาณปิโตรเลียมที่แท้จริง หรือการมีส่วนร่วมของรัฐในการสำรวจและขุดเจาะผลิตปิโตรเลียม เป็นต้น ซึ่งมีมูลค่าสูงกว่าผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินที่รัฐได้รับเป็นอย่างมาก

ผลประโยชน์ที่ไม่ใช่ตัวเงินเหล่านี้ จะได้รับจากระบบอื่นที่ไม่ใช่ระบบสัมปทาน เช่น ระบบแบ่งปันผลผลิต ซึ่งประเทศส่วนใหญ่ในเอเชียใช้อยู่ โดยเฉพาะในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เกือบทุกประเทศ ใช้ระบบแบ่งปันผลผลิต เช่น มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ พม่า เวียดนาม กัมพูชา เป็นต้น

นอกจากนี้ การศึกษาของนักวิชาการยังพบปัญหาหาระบบสัมปทานของไทย ดังนี้

(๑) รัฐไม่มีข้อมูลในปริมาณปิโตรเลียมเป็นของตัวเองก่อนเปิดสัมปทาน เนื่องจากรัฐไม่ได้ทำการสำรวจก่อน จึงมีข้อมูลน้อยทำให้ขาดอำนาจในการเจรจาต่อรองผลประโยชน์ที่รัฐควรจะได้รับ และทำให้ขาดความโปร่งใส ไม่สามารถบริหารจัดการและพัฒนากระบวนการให้สิทธิในการผลิตปิโตรเลียมที่ดีกับระบบสัมปทานได้

(๒) ระบบสัมปทานของไทยไม่เอื้อต่อการแข่งขัน ไม่สร้างความเป็นธรรมต่อผู้รับสัมปทานรายใหม่ เนื่องจากผู้รับสัมปทานรายเก่าที่มีแปลงข้างเคียงแปลงสัมปทานที่เปิดใหม่มีความได้เปรียบผู้ประมูลรายใหม่ เพราะมีข้อมูลมากกว่า จึงอาจก่อให้เกิดปัญหาการผูกขาดสัมปทานอยู่ในกลุ่มผู้รับสัมปทานรายเดิมเท่านั้น

(๓) รัฐได้รับส่วนแบ่งรายได้แบบถดถอย สัมปทานไทยมีการเก็บส่วนแบ่งรายได้ของรัฐหลังหักค่าใช้จ่ายด้วยภาษีร้อยละ ๕๐ ของกำไรสุทธิ อัตราเดียวจึงทำให้รัฐได้ส่วนแบ่งแบบถดถอยคือ ไม่ว่าโครงการจะได้กำไรน้อยหรือมาก รัฐก็เก็บภาษีในอัตราเดียวกัน ซึ่งตรงข้ามกับระบบแบ่งปันผลผลิตของมาเลเซียที่ออกแบบส่วนแบ่งกำไรแบบขั้นบันไดตามอัตรากำไร กำไรน้อยจ่ายน้อย กำไรมากจ่ายมาก ทำให้มีความยืดหยุ่นมากกว่าสัมปทานไทย จึงเกิดความเป็นธรรมมากกว่าทั้งต่อรัฐและเอกชน

๑.๒ ปัญหาการจัดเก็บภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

อาจารย์เสถียรภาพ นาหลวง คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ศึกษาพบว่า บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งมีการแก้ไขกฎหมายหลายครั้ง แต่ยังมีหลายบทหลายมาตราที่ยังเป็นปัญหาและอุปสรรคในการจัดเก็บภาษี เช่น ปัญหาการยกเว้นภาษีเงินปันผล และส่วนแบ่งกำไร อาจเป็นช่องทางให้มีการโอนกำไรในรูปของดอกเบี้ยให้แก่ผู้รับในต่างประเทศ ปัญหาการยกเก็บหรือคำนวณภาษี การโอนกิจการปิโตรเลียม อาจเป็นช่องทางให้ผู้ประกอบการเลี่ยงการเสียภาษีจากเงินได้สุทธิ โดยวิธีกำหนดค่าตอบแทนแก่กัน และอาจทำให้รัฐจัดเก็บภาษีได้น้อยและ/หรือซ้ำลง ปัญหาการหักค่าใช้จ่าย อาจมีการสร้างค่าใช้จ่ายในต่างประเทศที่ไม่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาหักในการคำนวณภาษี ปัญหาการคำนวณกำไรสุทธิสัมปทานไทยบนฐานรายรับรายจ่ายจากแปลงสัมปทานรวมทุกแปลง (ไม่คิดแยกเป็นรายแปลงแบบอังกฤษ) ทำให้ฐานรายจ่ายกว้างขึ้น กำไรสุทธิน้อยลง ปัญหาจากสัญญาว่าด้วยการเว้นการเก็บภาษีซ้อนที่รัฐบาลไทยทำกับรัฐบาลต่างประเทศอาจทำให้รัฐไม่สามารถจัดเก็บรายได้จากทรัพยากรตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายได้ เป็นต้น

นอกจากนี้ระบบภาษียังสร้างความไม่เป็นธรรมระหว่างผู้รับสัมปทานรายเก่ากับผู้รับสัมปทานรายใหม่ กล่าวคือ ผู้รับสัมปทานรายเก่าที่มีรายได้จากแปลงสัมปทานเดิมสามารถนำค่าใช้จ่ายในการสำรวจแปลงสัมปทานใหม่ที่ไม่พบปิโตรเลียมมาหักเป็นค่าใช้จ่ายได้จึงเท่ากับรัฐช่วยรับความเสี่ยงไปด้วย ทำให้ผู้รับสัมปทานรายเก่าได้เปรียบผู้รับสัมปทานรายใหม่ที่ไม่มีฐานรายได้จึงต้องรับความเสี่ยงไว้เองทั้งหมด

๒. จากส่วนภาคประชาชน

ภาคประชาชนเห็นว่าไม่ได้รับประโยชน์จากระบบสัมปทานปิโตรเลียมที่รัฐดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน ดังนี้

๒.๑ ด้านราคาพลังงาน

ภายใต้ระบบสัมปทานปิโตรเลียมของประเทศไทย ประชาชนต้องซื้อก๊าซและน้ำมันที่ผลิตได้ในประเทศในราคาที่เหมือนหรือแทบไม่แตกต่างจากราคานำเข้า เสมือนว่าไม่ใช่ทรัพยากรของตัวเอง จึงไม่เห็นความแตกต่างว่าจะต้องเปิดสัมปทานเพื่อผลิตปิโตรเลียมในประเทศไปเพื่ออะไร

๒.๒ ผลกระทบในพื้นที่ที่มีการสำรวจและผลิตปิโตรเลียม

(๑) ปัญหาจากการสำรวจ เช่น ที่ อ.เมือง จ.กาฬสินธุ์ มีการละเมิดสิทธิของชาวบ้านในการเข้าไปขุดเจาะสำรวจ โดยการลากสาย วางระเบิดเพื่อทำการสำรวจกว่า ๑๓,๐๐๐ ลูก ที่ จ.บุรีรัมย์ วางระเบิดเพื่อทำการสำรวจ ๒,๙๐๐ ลูก ทำให้ชาวบ้าน อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ ได้รับผลกระทบบ้านเรือนพังเสียหาย ผนังบ้านแตกร้าว พื้นทรุด เป็นต้น

(๒) ปัญหาจากการขุดเจาะก๊าซธรรมชาติในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ ด้านสุขภาพ ชาวบ้านจาก จ.กาฬสินธุ์ และ อ.โนนสะอาด จ.อุดรธานี เกิดอาการปากเปี้ยว เป็นโรคทางระบบประสาท เป็นโรคเกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจ ฯลฯ ซึ่งเป็นผลมาจากก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์ (H₂S) หรือก๊าซไข่เน่า ที่มาจากการขุดเจาะผลิตก๊าซธรรมชาติที่ขาดระบบการป้องกันตามมาตรฐานสากล

ด้านสิ่งแวดล้อม พบว่าน้ำในพื้นที่ขุดเจาะ จ.อุดรธานี ไม่สามารถนำมาใช้ในการอุปโภคบริโภคได้ บริเวณชายฝั่งทะเลลิซล พบคราบคล้ายก้อนน้ำมันดิบลอยมาเกาะติดตามชายฝั่งทะเล ส่งผลเสียต่อการท่องเที่ยวและการทำประมง

ด้านสังคม ชุมชนเกิดความไม่มั่นคงในการประกอบอาชีพและรายได้ เนื่องถูกรบกวนจากการดำเนินการสำรวจและผลิตปิโตรเลียม อาทิ การตั้งแท่นขุดเจาะผลิตปิโตรเลียมในอ่าวไทย ทำให้กีดขวางการประกอบอาชีพการทำประมง

ขณะที่การชดเชยเยียวยา ชาวบ้านเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม เช่น ชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบด้านสุขภาพที่ จ.กาฬสินธุ์ ได้รับเงินชดเชยจากบริษัทผู้รับสัมปทานเพียงรายละ ๓,๐๐๐ บาทเท่านั้น และต้องเป็นผู้รับภาระในการพิสูจน์ถึงปัญหาสุขภาพที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง

(๓) ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการประกอบกิจการปิโตรเลียม อาทิ เช่น การสำรวจปิโตรเลียม ชาวบ้านในพื้นที่ไม่ได้รับข้อมูลที่ถูกต้อง ไม่มีการแจ้งหรือรับฟังความคิดเห็นจากชุมชนก่อน แม้มีการกำหนดให้มีการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม แต่ก็มิได้มีการให้ข้อมูลชาวบ้านอย่างเพียงพอ และยังใช้การจูงใจด้วยวิธีการที่ไม่สุจริตโดยการให้ของกำนัลแก่ชาวบ้านเพื่อแลกกับการลงชื่อรับทราบการดำเนินการสำรวจปิโตรเลียม

ข้อเสนอแนะจากการรับฟังความคิดเห็นทั้งสองส่วน

กรณีการเปิดสัมปทานรอบที่ ๒๑

นักวิชาการและภาคประชาชน เห็นว่ารัฐบาลควรชะลอการเปิดสัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ และให้รัฐบาลดำเนินการ

๑. ให้แยกส่วนการสำรวจกับการผลิตออกจากกัน โดยให้รัฐเป็นผู้ทำการสำรวจปิโตรเลียมเองเสียก่อน เพื่อให้มีข้อมูลที่เพียงพอต่อการเปิดประมูลในการให้สิทธิผลิตปิโตรเลียมอย่างโปร่งใสและเป็นธรรม

๒. ให้รัฐเร่งดำเนินการใช้ระบบแบ่งปันผลผลิตแทนระบบสัมปทาน เพื่อให้ประเทศชาติและประชาชนได้เป็นเจ้าของทรัพยากรที่ผลิตได้อย่างแท้จริง และใช้ประโยชน์ได้อย่างสูงสุด ซึ่งนอกจากจะเป็นประโยชน์ในภาพรวมของการพัฒนาแหล่งปิโตรเลียมของประเทศไทยแล้ว ยิ่งไปกว่านั้นยังมีความสอดคล้องกับระบบปิโตรเลียมในประชาคมอาเซียนซึ่งใช้ระบบแบ่งปันผลผลิต ซึ่งหากมีการทำสัญญาหรือข้อตกลงใดๆ ในกิจการปิโตรเลียมจะได้เป็นระบบเดียวกันทั้งอาเซียน

กรณีการบริหารจัดการระบบปิโตรเลียม

๑. ต้องบัญญัติในรัฐธรรมนูญ ให้กำหนดในกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อย่างชัดเจนว่า ทรัพยากรปิโตรเลียมเป็นของประชาชนชาวไทย โดยรัฐในฐานะตัวแทนจะเป็นผู้กำกับดูแล การนำขึ้นมาใช้ประโยชน์เพื่อบำรุงความสุขและความอยู่ดีกินดีของประชาชนไทยสูงสุดเท่านั้น

๒. ให้แก้ไขกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม การเปลี่ยนแปลงจากระบบสัมปทานไปเป็นระบบแบ่งปันผลผลิตของไทยจะต้องทำการยกเลิกกฎหมายปิโตรเลียมและออกเป็นพระราชบัญญัติฉบับใหม่ โดยพระราชบัญญัติปิโตรเลียมฉบับใหม่สามารถกำหนดให้ใช้ระบบการให้สิทธิอื่น ๆ นอกจากระบบแบ่งปันผลผลิตได้ด้วย

๓. จัดตั้งบริษัทน้ำมันแห่งชาติ (National Oil Corporation) โดยมีบทบัญญัติให้กรรมสิทธิ์ในปิโตรเลียมและสิทธิในการสำรวจและผลิตปิโตรเลียม รวมทั้งการเก็บรักษาปิโตรเลียมไม่ว่าบนบกหรือในทะเลเป็นของบริษัทน้ำมันแห่งชาติ และมีอำนาจหน้าที่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติปิโตรเลียมฉบับใหม่ โดยมีการจัดตั้งบริษัทย่อยของบริษัทน้ำมันแห่งชาติ เพื่อทำหน้าที่ในการเข้าร่วมลงทุนกับเอกชนคู่สัญญา (Contractor) โดยบริษัทย่อยดังกล่าวกับเอกชนคู่สัญญา (Contractor) อยู่ในลักษณะของสัญญาร่วมดำเนินการ (Joint operating agreement)

๔. จัดให้มีสภาพพลังงานประชาชนและกองทุนเพื่อพัฒนาปิโตรเลียม ในกฎหมายปิโตรเลียมฉบับใหม่ให้มีบทบัญญัติในเรื่องนี้ เพื่อให้ประชาชนได้มีสิทธิมีส่วนร่วมทางตรงในการกำหนดนโยบายผลประโยชน์ และเรื่องต่าง ๆ ของประเทศชาติที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ทรัพยากรพลังงาน การใช้ประโยชน์จากสิ่งดังกล่าว และการเยียวยาความเสียหายที่เกิดจากกิจการปิโตรเลียม

๕. เปิดเผยข้อมูลในสัญญา แปลงปิโตรเลียมที่ดำเนินการไปแล้วให้เปิดเผยสัญญาสัมปทานทุกฉบับ และให้เปิดเผยข้อมูลในทุกแปลงสัมปทาน ได้แก่ ส่วนแบ่งรายได้ของรัฐ (Government Take) กำไรต่อการลงทุน (Profit to Investment Ratio) ผลตอบแทนโครงการ (Internal Rate of Return) รายได้รัฐเป็นแบบถดถอยหรือแบบก้าวหน้า (Progressivity / Regressivity) ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการจัดการและการตรวจสอบในอนาคตในแปลงปิโตรเลียมที่ยังไม่ดำเนินการให้รัฐทำการสำรวจเสียก่อน เพื่อประโยชน์ในการวางนโยบายที่ถูกต้อง เป็นการลดความเสี่ยงในการจัดการ อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มมูลค่าให้แก่ทรัพยากรของชาติ และต้องทำการเปิดเผยข้อมูลให้แก่ประชาชนได้รับทราบโดยทั่วถึง

๖. กำหนดพื้นที่ประกอบกิจการปิโตรเลียม พื้นที่การสำรวจและผลิตปิโตรเลียมต้องอยู่ในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อพื้นที่อยู่อาศัย พื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่การประมง และการท่องเที่ยว

๗. ให้แก้ไขกฎหมายว่าด้วยภาษีปิโตรเลียม ปัญหาในระบบจัดเก็บภาษีเงินได้ปิโตรเลียมภายใต้ พ.ร.บ. ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ให้พิจารณาแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติต่าง ๆ ที่ยังเป็นปัญหาและอุปสรรคในการจัดเก็บภาษีเงินได้ปิโตรเลียม และควรพิจารณาจัดตั้งสำนักจัดเก็บภาษีเงินได้ปิโตรเลียมเป็นการเฉพาะ เพื่อสร้างความเป็นธรรมต่อเอกชนทุกรายและสร้างเป็นธรรมต่อประชาชนในฐานะเจ้าของทรัพยากรที่แท้จริงที่พึงได้รับผลประโยชน์จากทรัพยากร

รายงานการประชุมวิชาการ
เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการพลังงานปิโตรเลียมอย่างยั่งยืน”

ครั้งที่ ๑ : เวทีนักวิชาการ

วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๘.๐๐ น.

ณ ห้องกมลทิพย์ ๑ โรงแรมสุโกศล ถนนศรีอยุธยา กรุงเทพมหานคร

โดย

คณะกรรมการจัดการมีส่วนร่วมขององค์กรที่สำคัญ

ในคณะกรรมการวิสามัญการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชน

คำนำ

คณะอนุกรรมการการมีส่วนร่วมปฏิรูปเชิงประเด็น ตั้งเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ตามมติของคณะกรรมการวิสามัญการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ครั้งที่ ๓ วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ เพื่อเป็นกลไกดำเนินการจัดกิจกรรมและเวทีสาธารณะร่วมกับเครือข่ายทางสังคมที่หลากหลาย เพื่อสร้างสรรค์รูปแบบความร่วมมือกับประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมกับสภาปฏิรูปแห่งชาติในการปฏิรูปประเทศ และเพื่อพิจารณาศึกษาและริเริ่มการดำเนินกิจกรรมรวมทั้งการจัดเวทีสาธารณะในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนจากทุกภาคส่วนเกี่ยวกับการยกร่างรัฐธรรมนูญและการปฏิรูปประเทศ ๑๘ ด้าน ตามกรอบของคณะกรรมการวิสามัญประจำสภา ๑๘ คณะ และคณะอนุกรรมการวิสามัญการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนแต่เพื่อให้ชื่อของอนุกรรมการฯสามารถสื่อให้เกิดความเข้าใจแก่สาธารณชนได้ดียิ่งขึ้น จึงมีมติการประชุมครั้งที่ ๔ เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ให้เปลี่ยนชื่อเป็น “คณะอนุกรรมการการมีส่วนร่วมขององค์กรที่สำคัญ”

เนื่องจากการเปิดสัมมนาปีโตรเลียมรอบที่ ๒๑ เป็นประเด็นที่รัฐบาลต้องการข้อมูลและความคิดเห็นในการพิจารณาอย่างรอบด้าน อีกทั้งภาคีองค์กรเครือข่ายภาคประชาสังคมรวมทั้งประชาชนทั่วไปให้ความสนใจอย่างมาก เนื่องจากเป็นเรื่องสำคัญที่เกี่ยวข้องผลประโยชน์ของคนทั้งทั้งชาติ คณะอนุกรรมการฯ จึงมีมติในที่ประชุมครั้งที่ ๑ วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ ให้จัดการประชุมวิชาการเรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการพลังงานปิโตรเลียมอย่างยั่งยืน” โดยครั้งที่ ๑ เป็นเวทีนักวิชาการ จัดเมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ณ ห้องกมลทิพย์ ๑ โรงแรมสุโกศล กรุงเทพมหานคร โดยร่วมมือกับสถาบันปฏิรูปประเทศไทย สถาบันรัฐประศาสนศาสตร์ สำนักงานประสานการพัฒนาสังคมสุขภาวะและศูนย์วิจัยนโยบายพลังงานและทรัพยากรมหาวิทยาลัยรังสิต

สรุปรายงานการประชุมวิชาการฯฉบับนี้จึงเป็นความพยายามในการรวบรวมข้อค้นพบจากงานวิจัยของนักวิจัยและความเห็นข้อเสนอแนะของนักวิชาการที่เข้าร่วมเวทีต่อประเด็น “การเปิดสัมมนาปีโตรเลียมรอบที่ ๒๑ และมาตรการดำเนินงานเพื่อปฏิรูประบบการบริหารจัดการพลังงานปิโตรเลียมเพื่อความยั่งยืนของประเทศ” ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพิจารณาของรัฐบาลและสภาปฏิรูปแห่งชาติต่อไป

บทนำ

การประชุมวิชาการและรับฟังความคิดเห็นเรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการพลังงานปิโตรเลียมอย่างยั่งยืน” จำนวน ๒ ครั้ง โดยครั้งที่ ๑ เป็นเวทีนักวิชาการ มีการนำเสนอผลงานวิจัยโดยนักวิจัย ๓ เรื่อง คือ “การนำระบบแบ่งปันผลผลิต (Production Sharing Contract) มาใช้ในการให้สิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมในประเทศไทย” “ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีเงินได้ปิโตรเลียม” และ “พลังงานปิโตรเลียมในมิติสิทธิมนุษยชน” มีผู้เชี่ยวชาญด้านพลังงานนำข้อค้นพบจากการวิจัยมาวิเคราะห์เปรียบเทียบให้เห็นข้อดีข้อเสียของระบบสัญญาแบบสัมปทานและแบ่งปันผลผลิตในมิติต่าง ๆ จากนั้นจึงเปิดเวทีรับฟังจากนักวิชาการในประเด็น “ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการเปิดสัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ และแนวทางการปฏิรูประบบบริหารจัดการพลังงานปิโตรเลียมเพื่อความยั่งยืนของประเทศ” โดยใช้เวลาอภิปรายท่ามกลาง ๖ นาที และให้เขียนบันทึกส่งด้วย

การประชุมครั้งที่ ๑ มีผู้ร่วมประชุมจากสภาปฏิรูปแห่งชาติที่ประกอบด้วยสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ กรรมการ อนุกรรมการ วิทยากร คณะผู้จัดการประชุม สื่อสารมวลชน ตัวแทนพรรคการเมือง และนักวิชาการ รวมทั้งสิ้น ๘๘ คน มีนักวิชาการที่ให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะรวม ๒๖ คน (จาก ๔๙ คน)

อนึ่ง รายงานชุดนี้นอกจากจะมีการสรุปข้อค้นพบจากผลงานวิจัย ความเห็นและข้อเสนอแนะจากนักวิชาการแล้ว ยังมีการสรุปสาระสำคัญสำหรับสมาชิกปฏิรูปแห่งชาติ กรรมการและอนุกรรมการเพื่อใช้ในการประชุมด้วย

จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารวิชาการชุดนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิรูประบบพลังงานปิโตรเลียมอย่างยั่งยืนสมดังเจตนารมณ์ของคนไทยทุกคนต่อไป

สารบัญ

บทสรุปสำคัญ (Executive Summary)	๑
บทสรุปจากผลงานวิจัย	๔
บทสรุปความเห็นและข้อเสนอแนะจากเวทีรับฟังความคิดเห็น	๑๒
ภาคผนวก	
กำหนดการประชุมวิชาการ	๑๖
รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมวิชาการ	๑๗
สรุปความเห็นและข้อเสนอแนะรายบุคคล	๒๑
ประมวลภาพการประชุมวิชาการ	๓๘

บทสรุปผู้บริหาร (Executive Summary)

เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ คณะอนุกรรมการการมีส่วนร่วมขององค์กรที่สำคัญในคณะกรรมการการวิสามัญการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชน สถาบันรูปแห่งชาติ ได้จัดประชุมวิชาการเรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการพลังงานปิโตรเลียมอย่างยั่งยืน” เพื่อรับฟังความคิดเห็นของกลุ่มนักวิชาการหลากหลายสาขา และรวบรวมข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์เพื่อการปฏิรูปด้านพลังงาน มีผลสรุปที่สำคัญ ดังนี้

การให้สิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมของประเทศไทยใช้ระบบสัมปทาน (Concession) ตามพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ และระบบจัดเก็บภาษีเงินได้ปิโตรเลียมภายใต้ พ.ร.บ.ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔

กฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียมมีการแก้ไขกฎหมายหลายครั้ง ภายใต้วัตถุประสงค์ว่า เพื่อให้ดึงดูดความสนใจและสร้างความมั่นใจในการเข้ามาลงทุนของบริษัทน้ำมันระหว่างประเทศ การแก้ไขกฎหมายที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันจึงเป็นการยึดถือระบบสัมปทานเช่นเดิม โดยจะทำการแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติและข้อกำหนดต่าง ๆ ตลอดจนอัตราผลประโยชน์ที่รัฐจะได้รับ ในลักษณะเอื้อประโยชน์ให้กับผู้รับสัมปทานเป็นอย่างมาก และให้ความสำคัญกับผลประโยชน์ที่รัฐจะได้รับจากภาษีเป็นหลัก (Thailand I และ II) มากกว่าผลประโยชน์ในด้านอื่น โดยเฉพาะในเรื่องความเป็นเจ้าของของรัฐในปิโตรเลียมที่ผลิตได้ ซึ่งระบบสัมปทานของไทยปิโตรเลียมที่ผลิตได้จะตกเป็นของผู้รับสัมปทานทั้งหมด เมื่อประชาชนหรือรัฐต้องการใช้ประโยชน์จะต้องจ่ายเงินซื้อกลับมา นอกจากนี้ยังมีผลประโยชน์ในด้านอื่นซึ่งระบบสัมปทานของไทยให้ความสำคัญน้อยกว่าระบบแบ่งปันผลผลิต เช่น การมีส่วนร่วมของรัฐในการพัฒนาปิโตรเลียม การถ่ายทอดเทคโนโลยี หรือการมีสิทธิในข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการประกอบกิจการปิโตรเลียม ซึ่งมีค่ามหาศาลมีอาจประมาณได้ เป็นต้น

ผลประโยชน์เหล่านี้ ปรากฏอยู่ในการให้สิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมในระบบอื่นซึ่งประเทศไทยยังมิได้ศึกษาค้นคว้าถึงความเป็นไปได้อย่างจริงจัง เช่น ระบบแบ่งปันผลผลิต อันเป็นระบบการให้สิทธิที่หลายประเทศในโลกใช้อยู่ โดยเฉพาะประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เช่น ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ พม่า เวียดนาม กัมพูชา เป็นต้น

ขณะที่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งมีการแก้ไขกฎหมายหลายครั้ง แต่ยังมีหลายบทหลายมาตราที่ยังเป็นปัญหาและอุปสรรคในการจัดเก็บภาษี เช่น ปัญหาการยกเว้นภาษีเงินปันผล และส่วนแบ่งกำไร อาจเป็นช่องทางให้มีการโอนกำไรในรูปของดอกเบี้ยให้แก่ผู้รับในต่างประเทศ ปัญหาการแยกเก็บหรือคำนวณภาษี การโอนกิจการปิโตรเลียม อาจเป็นช่องทางให้ผู้ประกอบการเลี่ยงการเสียภาษีจากเงินได้สุทธิ โดยวิธีกำหนดค่าตอบแทนแก่กัน และอาจทำให้รัฐจัดเก็บภาษีได้น้อยและ/หรือช้าลง ปัญหาการหักค่าใช้จ่าย อาจมีการสร้างค่าใช้จ่ายในต่างประเทศที่ไม่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาหักในการคำนวณภาษี ปัญหาการคำนวณกำไรสุทธิสัมปทานไทยบนฐานรายรับรายจ่ายจากแปลงสัมปทานรวมทุกแปลง (ไม่คิดแยกเป็นรายแปลงแบบอังกฤษ) ทำให้ฐานรายจ่ายกว้างขึ้น กำไรสุทธิน้อยลง ปัญหาจากสัญญาว่าด้วยการเวนคืนการเก็บภาษีซ้อนที่รัฐบาลไทยทำกับรัฐบาลต่างประเทศอาจทำให้รัฐไม่สามารถจัดเก็บรายได้จากทรัพยากรตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายได้ เป็นต้น

นักวิชาการมีข้อสรุปว่า ปัญหาที่สัมปทานไทยมีผู้ลงทุนสนใจน้อยก็เพราะโครงสร้างการจัดการของสัมปทานไทยเอง ดังนี้

๑. รัฐไม่สำรวจทรัพยากรก่อนการเปิดสัมปทาน จึงมีข้อมูลน้อยมีความเสี่ยงสูงต่อผู้รับสัมปทานมากกว่าระบบแบ่งปันผลผลิตที่อาเซียนใช้อยู่

๒. ระบบสัมปทานสร้างความไม่เป็นธรรมต่อผู้รับสัมปทานรายใหม่ เนื่องจากผู้รับสัมปทานรายเก่าที่มีแปลงข้างเคียงแปลงสัมปทานที่เปิดใหม่มีความได้เปรียบผู้ประมูลรายใหม่ เพราะมีข้อมูลมากกว่า นอกจากนี้ระบบภาษียังสร้างความไม่เป็นธรรมระหว่างผู้รับสัมปทานรายเก่าที่มีรายได้จากแปลงสัมปทานเดิมสามารถนำค่าใช้จ่ายในการสำรวจแปลงสัมปทานใหม่ที่ไม่พบปิโตรเลียมมาหักเป็นค่าใช้จ่ายได้จึงเท่ากับรัฐช่วยรับความเสี่ยงไปด้วย ทำให้ผู้รับสัมปทานรายเก่าได้เปรียบผู้รับสัมปทานรายใหม่ที่ไม่มีฐานรายได้จึงต้องรับความเสี่ยงไว้เองทั้งหมด

๓. สัมปทานไทยมีการเก็บส่วนแบ่งรายได้ของรัฐหลังหักค่าใช้จ่ายด้วยภาษี ๕๐% อัตราเดียวจึงทำให้รัฐได้ส่วนแบ่งแบบถดถอย คือ เมื่อโครงการกำไรน้อยรัฐเก็บส่วนแบ่งมาก จึงไม่เหมาะกับการพัฒนาแหล่งปิโตรเลียมขนาดเล็ก แต่เมื่อโครงการมีกำไรมากรัฐกลับมีรายได้เพิ่มขึ้นไม่มากนัก ซึ่งตรงข้ามกับระบบแบ่งปันผลผลิตของมาเลเซียที่ ออกแบบส่วนแบ่งกำไรแบบขั้นบันไดตามอัตรากำไร กำไรน้อยจ่ายน้อย กำไรมากจ่ายมาก ทำให้มีความยืดหยุ่นมากกว่าสัมปทานไทย จึงเกิดความเป็นธรรมมากกว่าทั้งต่อรัฐและเอกชน

จากสภาพปัญหาดังกล่าว คณะนักวิชาการที่เข้าประชุมได้มีข้อเสนอแนะที่สำคัญ ดังนี้

๑. ให้กำหนดในกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อย่างชัดเจนว่า ทริพยากรปิโตรเลียมเป็นของประชาชนชาวไทย โดยรัฐในฐานะตัวแทนจะเป็นผู้กำกับดูแล การนำขึ้นมาใช้ประโยชน์เพื่อบำรุงความสุขและความอยู่ดีกินดีของประชาชนไทยสูงสุดเท่านั้น

๒. จากการพิจารณาถึงความไม่สอดคล้องกันต่างๆ ในการใช้ระบบสัมปทานของประเทศไทย และข้อได้เปรียบของระบบแบ่งปันผลผลิต ประเทศไทยจึงสมควรที่จะนำระบบแบ่งปันผลผลิตมาใช้ในการให้สิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมแทนระบบสัมปทาน ซึ่งนอกจากจะเป็นประโยชน์ในภาพรวมของการพัฒนาแหล่งปิโตรเลียมของประเทศไทยแล้ว ยิ่งไปกว่านั้นยังสามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ได้จริงในการเจรจาต่อรองการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมร่วมกับประเทศกัมพูชา ในพื้นที่ที่พัฒนาร่วมซึ่งอาจเกิดขึ้นในอนาคตได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เพื่อรักษาผลประโยชน์สูงสุดของประเทศไทยในการให้สิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียม

๓. การเปลี่ยนแปลงจากระบบสัมปทานไปเป็นระบบแบ่งปันผลผลิตของไทยจะต้องทำการยกเลิกกฎหมายปิโตรเลียมและออกเป็นพระราชบัญญัติฉบับใหม่ โดยพระราชบัญญัติปิโตรเลียมฉบับใหม่สามารถกำหนดให้ใช้ระบบการให้สิทธิอื่นๆ นอกจากระบบแบ่งปันผลผลิตได้ด้วย

๔. ให้มีการจัดตั้งบริษัทน้ำมันแห่งชาติ (National Oil Corporation) มีบทบัญญัติให้กรรมสิทธิ์ในปิโตรเลียมและสิทธิในการสำรวจและผลิตปิโตรเลียม รวมทั้งการเก็บรักษาปิโตรเลียมไม่ว่าบนบกหรือในทะเลเป็นของ บริษัทน้ำมันแห่งชาติ และมีอำนาจหน้าที่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติปิโตรเลียมฉบับใหม่

๕. มีการจัดตั้งบริษัทย่อยของบริษัทน้ำมันแห่งชาติ เพื่อทำหน้าที่ในการเข้าร่วมลงทุนกับเอกชนคู่สัญญา (Contractor) โดยบริษัทย่อยดังกล่าวกับเอกชนคู่สัญญา (Contractor) อยู่ในลักษณะของสัญญาร่วมดำเนินการ (Joint operating agreement)

๖. ให้ชะลอการเปิดสัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ จนกว่าจะมีการปฏิรูประบบการให้สิทธิสำรวจการผลิตปิโตรเลียมในรูปแบบใหม่ที่ให้ประโยชน์สูงสุดกับประเทศและประชาชน รวมถึงให้ความเป็นธรรมต่อการแข่งขันของเอกชนทุกราย

๗. แปลงปิโตรเลียมที่ดำเนินการไปแล้วให้เปิดเผยสัญญาสัมปทานทุกฉบับ และให้เปิดเผยข้อมูลในทุกแปลงสัมปทาน ได้แก่ ส่วนแบ่งรายได้ของรัฐ (Government Take) กำไรต่อการลงทุน (Profit to Investment Ratio) ผลตอบแทนโครงการ (Internal Rate of Return) รายได้รัฐเป็นแบบถดถอยหรือแบบก้าวหน้า (Progressivity / Regressivity) ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการจัดการและการตรวจสอบในอนาคตในแปลงปิโตรเลียมที่ยังไม่ดำเนินการให้รัฐ

ทำการสำรวจเสียก่อน เพื่อประโยชน์ในการวางนโยบายที่ถูกต้อง เป็นการลดความเสี่ยงในการจัดการ อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มมูลค่าให้แก่ทรัพยากรของชาติ และต้องทำการเปิดเผยข้อมูลให้แก่ประชาชนได้รับทราบโดยทั่วถึง

๘. ปัญหาในระบบจัดเก็บภาษีเงินได้ปิโตรเลียมภายใต้ พ.ร.บ.ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ให้พิจารณาแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติต่างๆ ที่ยังเป็นปัญหาและอุปสรรคในการจัดเก็บภาษีเงินได้ปิโตรเลียม และควรพิจารณาจัดตั้งสำนักจัดเก็บภาษีเงินได้ปิโตรเลียมเป็นการเฉพาะ เพื่อสร้างความเป็นธรรมต่อเอกชนทุกรายและสร้างเป็นธรรมต่อประชาชนในฐานะเจ้าของทรัพยากรที่แท้จริงที่พึงได้รับผลประโยชน์จากทรัพยากร

สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผลงานวิจัยของนักวิชาการ ต่อแนวทางการบริหารจัดการพลังงานปิโตรเลียมของประเทศไทย

๑. ผลงานวิจัยเรื่อง “ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีเงินได้ปิโตรเลียม” จากวิทยานิพนธ์
นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ.๒๕๔๒ โดยอาจารย์เสถียรภาพ นาทหลวง คณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

สภาพปัญหา

การประกอบกิจการปิโตรเลียมของประเทศไทย ใช้ระบบสัมปทานตาม พ.ร.บ.ปิโตรเลียม พ.ศ.๒๕๑๔
(ภายหลังมีการแก้ไขปรับปรุงหลายครั้งคือ พ.ศ.๒๕๑๖ ๒๕๒๒ ๒๕๓๒ ๒๕๓๔ ๒๕๕๐ และแก้ไขปรับปรุงครั้ง
ล่าสุดในปี ๒๕๕๗) และระบบจัดเก็บภาษีเงินได้ปิโตรเลียมภายใต้ พ.ร.บ.ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ.๒๕๑๔
และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.๒๕๑๖-๒๕๔๑ โดยแบ่งระบบสัมปทานและภาษีเงินได้ปิโตรเลียมออกเป็น ๓
ระบบ คือ Thailand I, II และ III ปัจจุบันระบบ Thailand II ไม่ได้ใช้บังคับแล้ว

โดยที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ.ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ.๒๕๑๔ หลายครั้ง เป็นผลให้ข้อกำหนด
ในการคำนวณภาษีเงินได้ของพระราชบัญญัตินี้กับพระราชบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติมในภายหลัง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
พ.ร.บ.ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๒๒ พ.ร.บ.ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๓๔
ต่างกัน การที่ พ.ร.บ.ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ.๒๕๑๔ ให้คำนวณกำไร (ขาดทุน) สุทธิ บนฐานรายรับรายจ่าย
ของแปลงสำรวจทุกแปลง การที่กำหนดให้ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม เป็นภาษีที่อยู่ในขอบข่ายภาษีซ้อน และการที่
พ.ร.บ.ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม กำหนดอัตราภาษีเงินได้ไว้สูง (ร้อยละ ๕๐ ของกำไรสุทธิ) อีกทั้งการที่
กรมสรรพากรไม่มีหน่วยงานจัดเก็บเงินได้ปิโตรเลียมโดยเฉพาะ จึงทำให้เกิดปัญหาและผลกระทบในการ
จัดเก็บภาษี โดยแบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม ดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ ๑ บทบัญญัติของกฎหมายที่เป็นอุปสรรคในการจัดเก็บภาษี

๑.๑ ปัญหาการยกเว้นภาษีเงินปันผล และส่วนแบ่งกำไรตามมาตรา ๓๓ อาจเป็นช่องทางให้มีการ
โอนกำไรในรูปของดอกเบี้ยให้แก่ผู้รับในต่างประเทศ

เนื่องจาก พ.ร.บ.ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ.๒๕๑๔ มาตรา ๓๓(๑) บัญญัติให้บริษัทที่ได้รับสัมปทาน
ปิโตรเลียม ได้รับยกเว้นภาษีอากรตามประมวลรัษฎากรเฉพาะภาษีอากรที่เก็บจากเงินปันผล หรือส่วนแบ่ง
กำไรที่จ่ายจากกำไรสุทธิหรือที่จ่ายจากเงินได้ที่ต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ จึงทำให้เกิดปัญหาขึ้นว่า ใน
กรณีที่สำนักงานใหญ่ของสาขาที่ประกอบกิจการปิโตรเลียมในประเทศไทยกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินใน
ต่างประเทศ แล้วส่งให้สาขาในประเทศไทยใช้เพื่อการสำรวจและพัฒนาปิโตรเลียม หากสาขาส่งกำไรที่ได้รับ
จากกิจการปิโตรเลียมไปให้แก่สำนักงานใหญ่ แล้วสำนักงานใหญ่นำไปชำระดอกเบี้ยให้แก่สถาบันการเงิน ดังนี้
สาขาผู้จ่ายเงินได้ดังกล่าวให้แก่สำนักงานใหญ่มีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา ๗๐ แห่งประมวล
รัษฎากรหรือไม่

๑.๒ ปัญหาการแยกเก็บหรือคำนวณภาษีการโอนกิจการปิโตรเลียมตามมาตรา ๒๑ และ ๒๒
อาจเป็นช่องทางให้ผู้ประกอบการเลี่ยงการเสียภาษีจากเงินได้สุทธิ โดยวิธีกำหนดค่าตอบแทนแก่กัน และ
อาจทำให้รัฐจัดเก็บภาษีได้น้อย และ/หรือขาดลง

เนื่องจาก พ.ร.บ.ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ.๒๕๑๔ มาตรา ๒๑ ให้บริษัทที่โอนกิจการปิโตรเลียมเสีย
ภาษีเงินได้จากเงินที่ผู้รับโอนจ่ายให้แก่ผู้โอนที่เป็นเงินค่าสิทธิ เงินปี หรือเงินได้ประจำ เนื่องจากการโอนนั้น

โดยเงินดังกล่าวไม่อาจกำหนดจำนวนทั้งสิ้นได้แน่นอนในอัตราร้อยละ ๕๐ แต่ไม่เกินร้อยละ ๖๐ ของเงินได้ดังกล่าว หลังจากหักต้นทุนตามมาตรา ๓๓ แล้ว โดย ผลของบทบัญญัติแห่งมาตรา ๒๑ นี้ จึงเป็นช่องทางให้บริษัทมีการวางแผนภาษีเพื่อชะลอการเสียภาษีเงินได้ปิโตรเลียมจากฐานกำไรสุทธิตามมาตรา ๒๐ ประกอบด้วยมาตรา ๒๒ โดยใช้วิธีโอนกิจการปิโตรเลียมโดยวิธีกำหนดค่าตอบแทนที่ไม่อาจกำหนดจำนวนทั้งสิ้นได้แน่นอนตามมาตรา ๒๑ ซึ่งจะทำให้บริษัทไม่ต้องนำเงินได้จากการโอนกิจการปิโตรเลียมในลักษณะดังกล่าวไปรวมคำนวณกำไรสุทธิ เพราะเงินได้ดังกล่าวนี้ไม่เข้าลักษณะเป็นรายได้ตามมาตรา ๒๒(๔) แห่ง พ.ร.บ.ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม ซึ่งจะทำให้กรมสรรพากรเก็บภาษีได้ช้าลง

๑.๓ ปัญหาการหักค่าใช้จ่าย คือ

- (๑) การสร้างค่าใช้จ่ายในต่างประเทศที่ไม่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาหักในการคำนวณภาษี
- (๒) การรวมค่าใช้จ่ายทุกแปลงสำรวจ (No ring fence) โดยไม่มีการแยกค่าใช้จ่ายเป็นรายแปลง (field by field basis) อาจทำให้รัฐเก็บภาษีได้น้อยและ/หรือช้าลง

กลุ่มที่ ๒ ปัญหาการจัดเก็บภาษีตามอนุสัญญาภาษีซ้อน

การที่กำหนดให้ภาษีเงินได้ปิโตรเลียมเป็นภาษีในขอบข่ายของอนุสัญญาภาษีซ้อนที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศ ทำให้เกิดปัญหาการจัดเก็บภาษี และปัญหาด้านอื่น ๆ หลายประการดังนี้

๒.๑ ปัญหาการใช้สิทธิทางภาษี

การที่กำหนดให้ภาษีเงินได้ปิโตรเลียมเป็นภาษีในขอบข่ายของอนุสัญญาภาษีซ้อน ทำให้ต้องนำหลักที่ถือว่าสถานประกอบการถาวรเป็นหน่วยภาษีที่เป็นอิสระจากวิสาหกิจแม่ตามหลัก Separate Entity มาใช้ จึงทำให้ฐานรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิกว้างขึ้น เพราะการที่ถือว่าสถานประกอบการถาวรกับวิสาหกิจแม่เป็นหน่วยภาษีที่เป็นอิสระจากกัน ย่อมทำให้การจ่ายค่าตอบแทนต่างๆ ระหว่างวิสาหกิจแม่กับสถานประกอบการถาวรไม่ถือว่าเป็นการจ่ายค่าตอบแทนทุนหรือทรัพย์สินของตนเอง ซึ่งทำให้รายจ่ายในลักษณะดังกล่าวไม่เป็นรายจ่ายต้องห้ามตาม พ.ร.บ.ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ.๒๕๑๔ มาตรา ๒๕(๔) จึงเป็นผลทำให้ฐานรายจ่ายกว้างขึ้น ทำให้กำไรที่จะต้องนำไปเสียภาษีต่ำลง ทำให้รัฐเก็บภาษีได้น้อยลง

๒.๒ ปัญหาการเก็บภาษีหัก ณ ที่จ่ายจากการจ่ายดอกเบี้ยเงินกู้ยืม

โดยที่ พ.ร.บ.ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ.๒๕๑๔ มาตรา ๒๕(๑๐) มิให้ถือดอกเบี้ยเป็นรายจ่ายตามปกติและจำเป็นในการคำนวณกำไรสุทธิ จึงไม่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายร้อยละ ๕๐ ตามมาตรา ๔๕ แต่อาจถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา ๗๐ แห่งประมวลรัษฎากร ในอัตราที่ไม่เกินอัตราที่อนุสัญญาภาษีซ้อนกำหนดไว้ แต่ พ.ร.บ.ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๒๕(๑๐) ให้ถือดอกเบี้ยเงินกู้ยืม เงินที่บริษัทพิสูจน์ได้ว่าใครเป็นผู้รับและได้หักภาษี ณ ที่จ่ายสำหรับการจ่ายดอกเบี้ยนั้นแล้วตามมาตรา ๔๕ ไว้แล้วมาหักเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้ และเมื่อมีจ่ายดอกเบี้ยนั้นแก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่อยู่ในต่างประเทศ แต่มิได้ประกอบกิจการในประเทศไทย ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายตามมาตรา ๗๐ แห่งประมวลรัษฎากรด้วย จึงทำให้เกิดปัญหาว่า หากกรณีอนุสัญญาภาษีซ้อน รัฐบาลไทยยังคงอ้างสิทธิเก็บภาษีหัก ณ ที่จ่ายตามมาตรา ๔๕ แห่ง พ.ร.บ.ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ.๒๕๑๔ ได้อีกหรือไม่

๒.๓ ปัญหาเครดิตภาษี

ปัญหาการใช้สิทธิลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีตามอนุสัญญาภาษีซ้อนของบริษัทที่จดทะเบียนจัดตั้งนิติบุคคลในประเทศที่สาม ซึ่งมีใช้รัฐผู้ทำสัญญาภาษีซ้อนกับรัฐบาลไทย แต่บริษัทดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับรัฐผู้ทำสัญญาบางประการ เช่น มีผู้ถือหุ้นเป็นคนสัญชาติของรัฐคู่สัญญา มีสถานจัดการอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา เป็นต้น จึงทำให้เกิดปัญหาขึ้นว่า บริษัทดังกล่าวนี้จะใช้สิทธิตามอนุสัญญาภาษีซ้อนได้หรือไม่

กลุ่มที่ ๓ ปัญหาการบริหารการจัดเก็บภาษี

โดยที่กรมสรรพากรมีหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีเงินได้ปิโตรเลียม แต่กรมสรรพากรไม่มีหน่วยงานเฉพาะเพื่อทำหน้าที่จัดเก็บภาษีนี้ จึงทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการบริหารการจัดเก็บภาษี

สรุปและข้อเสนอแนะ

๑. สรุป

๑.๑ ระบบกฎหมายปิโตรเลียมของไทยเป็นระบบคู่ (Dual system) คือ มีกฎหมายปิโตรเลียม ๒ ฉบับ ใช้คู่กัน

๑.๒ ระบบการคลังปิโตรเลียมของไทยเป็นระบบผสมระหว่างระบบภาษีเงินได้ (Income tax) กับระบบการแบ่งปันผลผลิตเป็นระบบพิเศษ

๑.๓ มีบทบัญญัติแห่ง พ.ร.บ.ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๑-๔) มีหลายบทหลายมาตราที่ยังเป็นปัญหาและอุปสรรคในการจัดเก็บภาษี

๒. ข้อเสนอแนะ

๒.๑ ในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย

๒.๑.๑ ควรพิจารณาแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติต่างๆ ที่ยังเป็นปัญหาและอุปสรรคในการจัดเก็บภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

๒.๑.๒ ควรพิจารณาจัดตั้งสำนักจัดเก็บภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

๒.๒ ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ในการวิจัยในทางนิติศาสตร์ครั้งต่อไป ควรศึกษาวิจัยเปรียบเทียบระหว่างระบบสัมปทานกับระบบแบ่งปันผลผลิต เพื่อหาข้อสรุปว่าระบบใดจะมีความเหมาะสมกับประเทศไทย

๓. ผลงานวิจัยเรื่อง "การนำระบบแบ่งปันผลผลิต (Production Sharing Contract) มาใช้ในการให้สิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมในประเทศไทย จากวิทยานิพนธ์ นิติศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๔๐ โดย ดร.สมบัติ พงศ์พิศศักดิ์ ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำสำนักประธานศาลฎีกา กำนันตุลาสถาบันวิจัยรพีพัฒนศักดิ์ สำนักงานศาลยุติธรรม และอาจารย์พิเศษคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สภาพปัญหา

การวางนโยบายการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมของประเทศไทย ได้ปรากฏในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับต่าง ๆ โดยในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๗ (พ.ศ.๒๕๓๕-๒๕๓๙) ได้กำหนดให้จัดตั้งองค์การร่วมไทย-มาเลเซีย เพื่อสรุปสิทธิแทนรัฐบาลไทยในการสำรวจและแสวงหาประโยชน์ในการปิโตรเลียมในพื้นที่พัฒนาร่วมไทย-มาเลเซีย บริเวณไหล่ทวีปที่ทั้งสองประเทศอ้างสิทธิทับซ้อนกัน

แต่การสำรวจและผลิตปิโตรเลียมบริเวณพื้นที่พัฒนาร่วมไทย-มาเลเซีย นั้น ระบบการให้สิทธิแบบสัมปทาน ตาม พ.ร.บ.ปิโตรเลียม พ.ศ.๒๕๑๔ ของไทย ไม่อาจนำมาใช้ได้ ด้วยเหตุผลสำคัญคือ ระบบสัมปทานของไทย ไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมบริเวณไหล่ทวีปเท่ากับการให้สิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมในระบบแบ่งปันผลผลิต จึงปรากฏว่าบริเวณไหล่ทวีปซึ่งเป็นพื้นที่พัฒนาร่วมไทย-มาเลเซีย ใช้ระบบแบ่งปันผลผลิตซึ่งพัฒนามาจากแบบของมาเลเซีย

จากการศึกษาข้างพบว่า ความพยายามในการพัฒนากฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียมของไทย เป็นการยึดถือระบบสัมปทานโดยจะทำการแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติและข้อกำหนดต่างๆ ตลอดจนอัตราผลประโยชน์ที่รัฐจะได้รับ ในลักษณะของการให้ความสำคัญกับผลประโยชน์ทางการเงินและภาษี (Thailand I, II และ III) และเอื้อประโยชน์ให้กับผู้รับสัมปทานเป็นอย่างมาก ด้วยวัตถุประสงค์ว่าจะเป็นการดึงดูดความสนใจและสร้างความมั่นใจในการเข้ามาลงทุนของบริษัทน้ำมันระหว่างประเทศมากกว่าผลประโยชน์ในด้านอื่นของรัฐ เช่น การมีส่วนร่วมของรัฐ การถ่ายทอดเทคโนโลยี หรือการมีสิทธิในข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการประกอบกิจการปิโตรเลียม ซึ่งมีค่ามหาศาลมีอาจประมาณได้ เป็นต้น

ทั้งนี้ โดยมีได้มีการเตรียมการศึกษาค้นคว้าความเหมาะสมในการใช้ระบบการให้สิทธิในรูปแบบอื่น เช่น ระบบแบ่งปันผลผลิตแต่อย่างใด แม้ว่าปัจจุบันจะมีการใช้ระบบแบ่งปันผลผลิตในราชอาณาจักรไทย คือ บริเวณพื้นที่พัฒนาร่วมไทย-มาเลเซียแล้ว และอาจมีกรณีต้องใช้ในเขตไหล่ทวีปที่ประเทศไทยและประเทศกัมพูชาอ้างสิทธิทับซ้อนกันอันอาจเป็นพื้นที่พัฒนาร่วมไทย-กัมพูชา ในอนาคตก็ตาม อันอาจเป็นผลให้รัฐมิได้ประโยชน์สูงสุดจากการให้สิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียม

โดยเมื่อพิจารณาาระบบสัมปทานของไทยซึ่งมีความไม่สอดคล้องในหลายประการ เปรียบเทียบกับระบบแบ่งปันผลผลิตแบบของมาเลเซีย พบว่าระบบให้สิทธิทั้งสองมีความแตกต่างกัน ดังตารางดังนี้

ผลประโยชน์	ระบบสัมปทาน	ระบบแบ่งปันผลผลิต
ค่าภาคหลวง	✓	✓
ภาษี	✓	✓
การแบ่งผลผลิต	✗	✓
ผลประโยชน์พิเศษที่เป็นตัวเงิน	✓	✓

จากตารางจะเห็นได้ว่า ลักษณะของผลประโยชน์ตามระบบทั้งสองใกล้เคียงกัน จะต่างกันก็เฉพาะในระบบสัมปทานไม่มีการแบ่งผลผลิตระหว่างผู้ให้สิทธิและผู้ได้รับสิทธิ ซึ่งต่างกับระบบแบ่งปันผลผลิต และจากการศึกษาพบว่าระบบสัมปทานของไทยให้ความสำคัญต่อผลประโยชน์ด้านการเงินและภาษีมากกว่าผลประโยชน์ด้านอื่น ๆ ที่มีใช่ด้านการเงินและภาษี ในขณะที่ระบบแบ่งปันผลผลิตแบบของมาเลเซียให้ความสำคัญทั้งสองส่วนใกล้เคียงกัน

อย่างไรก็ตาม การให้ความสำคัญในการเปรียบเทียบข้อได้เปรียบของระบบการให้สิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมทั้งสองระบบ มิใช่การพิจารณาที่อัตราผลประโยชน์ที่เป็นตัวเงินหรือผลประโยชน์ด้านการเงินและภาษีเป็นหลัก ทั้งนี้เพราะเหตุว่า ระบบการให้สิทธิทั้งสองระบบสามารถปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงอัตราผลประโยชน์ดังกล่าวให้เพิ่มมากขึ้นหรือลดลงได้เช่นเดียวกัน (แตกต่างกันที่ความยืดหยุ่นและความสะดวกรวดเร็วในการเปลี่ยนแปลง) แต่ประการสำคัญคือ ผลประโยชน์ในด้านอื่นที่มีใช่ตัวเงินหรือด้านการเงินและภาษี ซึ่งที่อยู่เป็นจำนวนมากในด้านนี้อยู่ในระดับสูงมากโดยใช้หลักอำนาจอธิปไตย (Sovereignty) และกรรมสิทธิ์ของรัฐ (State Ownership) ผ่านการควบคุม (Control) และการมีส่วนร่วมของรัฐ (State

Participation) รัฐจึงได้รับผลประโยชน์ที่มีใช้ตัวเงินหรือด้านการเงินและภาษีในระดับสูงโดยอาศัยหลักการดังกล่าวเหล่านี้

**เปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่างระบบสัมปทานของไทย
กับระบบแบ่งปันผลผลิตแบบของมาเลเซีย**

ข้อแตกต่าง	ระบบสัมปทาน (ไทย)	ระบบแบ่งปันผลผลิต (มาเลเซีย)
กรรมสิทธิ์ในปิโตรเลียมที่ผลิตได้	ของเอกชน	ของรัฐ
การควบคุมของรัฐ	น้อย	มาก
การมีส่วนร่วมของรัฐ	ไม่มี	มาก
ลำดับชั้นกฎหมายที่บัญญัติเรื่องสิทธิในปิโตรเลียมของรัฐ	พระราชบัญญัติ	รัฐธรรมนูญ
ฐานะของคู่สัญญา	ผู้รับสัมปทาน	คู่สัญญา
การแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อสัญญา	แก้ไขกฎหมาย	ตกลงเจรจา
ความยืดหยุ่น (flexibility)	น้อย	มาก
การถ่ายทอดเทคโนโลยี	น้อย	มาก
การยึดถือทฤษฎีการพัฒนาแบบพึ่งพา	มาก	น้อย
การพัฒนาอุตสาหกรรมท้องถิ่น	น้อย	มาก
สิทธิในข้อมูลที่ได้จากการประกอบกิจการปิโตรเลียม	ของเอกชน	ของรัฐ
กรรมสิทธิ์ในเครื่องมือเครื่องจักรที่นำเข้าหรือซื้อ	ของเอกชน	ของรัฐ
ความเหมาะสมในการให้สิทธิในพื้นที่พัฒนาร่วม (JDA)	น้อย	มาก
การให้สิทธิในพื้นที่พัฒนาร่วมในปัจจุบัน	ไม่มี	มี

จากตารางจะพบว่าข้อดีและข้อได้เปรียบของระบบแบ่งปันผลผลิตแบบของมาเลเซียหลายประการ แต่หากพิจารณาในแง่ผลประโยชน์ที่รัฐได้รับในระบบแบ่งปันผลผลิตแบบของมาเลเซีย รัฐจะได้รับผลประโยชน์ในด้านอื่น ๆ ที่มีใช้การเงินและภาษีมากกว่าระบบสัมปทานของไทย ตัวอย่างเช่น การที่รัฐได้สิทธิในข้อมูลที่ได้รับจากการประกอบกิจการปิโตรเลียม เช่น ข้อมูลการสำรวจทางธรณีวิทยาทั้งที่เป็นข้อมูลดิบและข้อมูลที่แปลผลแล้ว อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมของรัฐ

นอกจากรัฐจะเป็นฝ่ายได้ประโยชน์สูงสุดจากการให้สิทธิในระบบแบ่งปันผลผลิตแล้ว เอกชนคู่สัญญา (Contractor) ก็ได้รับประโยชน์ (อย่างเป็นทางการ) จากการให้สิทธิระบบนี้เช่นกัน โดยที่ระบบแบ่งปันผลผลิตมีความยืดหยุ่นสูง (flexibility) ต่อสภาวะการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของอุตสาหกรรมปิโตรเลียม คู่สัญญาสามารถตกลงเจรจาให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้ ซึ่งต่างกับระบบสัมปทานของไทยหากผู้รับสัมปทานประสบปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อกำหนดตามสัมปทาน (นอกจากผลประโยชน์พิเศษ) ก็ยากที่จะปรับปรุงแก้ไขให้ทันที่ เนื่องจากต้องมีขั้นตอนการปฏิบัติตามมากมายโดยเฉพาะต้องแก้ไขกฎหมาย ซึ่งต้องผ่านการพิจารณาของรัฐบาลหรือรัฐสภาก่อน

ข้อพิจารณาประการสำคัญที่สุดอีกประการหนึ่งคือ ความไม่สอดคล้องในด้านต่างๆของระบบสัมปทานของไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะไม่สอดคล้องกับการที่ประเทศไทยอาจมีกรณีต้องแสวงหาประโยชน์จากปิโตรเลียมร่วมกับประเทศกัมพูชาในเขตไหล่ทวีป ที่ประเทศทั้งสองอ้างสิทธิทับซ้อนกันอยู่ในรูปของพื้นที่พัฒนาร่วม เพราะเหตุว่าในเรื่องการเจรจาต่อรองเรื่องการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมกับประเทศกัมพูชา หากประเทศไทยยังคงใช้ระบบสัมปทานของไทย เป็นฐานการเจรจาต่อรองแล้ว เห็นว่าคงไม่สามารถสัมฤทธิ์ผลได้อย่างแน่นอน (เนื่องจากบทบัญญัติของพระราชบัญญัติปิโตรเลียมและความไม่สอดคล้องในด้านอื่น ๆ ของตัวระบบสัมปทานของไทย)

ประเทศไทยจึงสมควรที่จะนำระบบแบ่งปันผลผลิตมาใช้ ในการให้สิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมแทนระบบสัมปทาน ซึ่งนอกจากจะเป็นประโยชน์ในภาพรวมของการพัฒนาแหล่งปิโตรเลียมของประเทศไทยแล้ว ยิ่งไปกว่านั้นยังสามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ได้จริงในการเจรจาต่อรองการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมร่วมกับประเทศกัมพูชา ในพื้นที่พัฒนาร่วมซึ่งอาจเกิดขึ้นในอนาคตได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เพื่อรักษาผลประโยชน์สูงสุดของประเทศไทยในการให้สิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียม

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากการพิจารณาถึงความไม่สอดคล้องด้านต่างๆ ของการใช้ในตัวระบบสัมปทานของไทยเอง ข้อได้เปรียบของระบบแบ่งปันผลผลิต และการที่ประเทศไทยอาจต้องแสวงหาประโยชน์ในปิโตรเลียมร่วมกับต่างประเทศในพื้นที่พัฒนาร่วมแห่งอื่นคือ บริเวณเขตไหล่ทวีประหว่างไทยกับกัมพูชา ดังที่กล่าวมา การเปลี่ยนแปลงระบบการให้สิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมจากระบบสัมปทานเป็นระบบแบ่งปันผลผลิตจึงมีความเหมาะสมอย่างยิ่งกับการนำมาใช้ในประเทศไทย

การเปลี่ยนแปลงจากระบบสัมปทานไปเป็นระบบแบ่งปันผลผลิตของไทยจะต้องทำการยกเลิกกฎหมายปิโตรเลียมและออกเป็นพระราชบัญญัติฉบับใหม่ ในพระราชบัญญัติปิโตรเลียมฉบับใหม่สามารถกำหนดให้ใช้ระบบการให้สิทธิอื่น ๆ นอกจากระบบแบ่งปันผลผลิตได้ด้วย ซึ่งในด้านองค์กรที่เป็นของรัฐซึ่งเกี่ยวข้องกับกิจการปิโตรเลียมก็นับได้ว่าเป็นความพร้อมเพียงพอที่จะสามารถปรับเปลี่ยนให้เข้ากับการให้สิทธิในระบบแบ่งปันผลผลิตที่จะนำมาใช้ได้ โดยมีหลักประการสำคัญ ๆ โดยสรุปดังนี้

๑. ทำการแก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ.ปิโตรเลียม พ.ศ.๒๕๑๔ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการที่แก้ไขใหม่ ทั้งนี้จะมีผลตั้งแต่วันที่ประกาศใช้พระราชบัญญัติปิโตรเลียมใหม่เป็นต้นไป (ไม่ใช่บังคับกับผู้รับสัมปทานตามพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ.๒๕๑๔ ฉบับเดิม)

๒. มีบทบัญญัติให้กรรมสิทธิ์ในปิโตรเลียมและสิทธิในการสำรวจและผลิตปิโตรเลียม รวมทั้งการเก็บรักษาปิโตรเลียมไม่ว่าบนบกหรือในทะเลเป็นของบริษัชน้ำมันแห่งชาติ (National Oil Corporation)

๓. มีการจัดตั้งบริษัชน้ำมันแห่งชาติ (National Oil Corporation) มีอำนาจหน้าที่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติปิโตรเลียมฉบับใหม่ โดยมีอิสระในการกำหนดรูปแบบหลักเกณฑ์เงื่อนไขต่างๆของสัญญาแบ่งปันผลผลิตที่ทำขึ้นใหม่ โดยไม่ต้องรับอนุมัติจากรัฐบาลหรือรัฐสภา และมีอำนาจควบคุมการประกอบกิจการปิโตรเลียมของเอกชนคู่สัญญา (Contractor) สามารถจะทำได้โดยการตกลงกันระหว่างบริษัชน้ำมันแห่งชาติกับเอกชนคู่สัญญา (Contractor)

๔. มีการจัดตั้งบริษัทย่อยของบริษัชน้ำมันแห่งชาติ เพื่อทำหน้าที่ในการเข้าร่วมลงทุนกับเอกชนคู่สัญญา (Contractor) โดยบริษัทย่อยดังกล่าวกับเอกชนคู่สัญญา (Contractor) อยู่ในลักษณะของสัญญาร่วมดำเนินการ (joint operating agreement)

๕. รูปแบบของสัญญาแบ่งปันผลผลิตแบบมาตรฐานของไทยที่จะใช้เป็นแบบในการให้สิทธิสำรวจ

และผลิตปิโตรเลียมในประเทศไทยแทนสัญญาสัมปทานนั้น ควรเป็นรูปแบบสัญญาแบ่งปันผลผลิตที่อยู่บนพื้นฐานของการที่ข้อกำหนดและประโยชน์ที่รัฐและเอกชนคู่สัญญา (Contractor) คาดว่าจะได้รับ (ซึ่งมีความเสี่ยง) ประสานสอดคล้องกันได้มากที่สุด โดยสัญญาแบ่งปันผลผลิตแบบของไทยควรมีความเข้มงวดน้อยกว่าแบบของมาเลเซีย เช่น มีระดับการควบคุมและการมีส่วนร่วมของรัฐน้อยกว่า เนื่องจากประเทศไทยมีแหล่งปิโตรเลียมที่มีศักยภาพเชิงพาณิชย์น้อยกว่า (ความเสี่ยงมากกว่า) แต่ระดับความเข้มงวดนี้ต้องอยู่ในระดับสูงกว่าระบบสัมปทานเดิม และควรมีข้อกำหนดแยกอย่างชัดเจนระหว่างน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ โดยส่วนที่เป็นก๊าซธรรมชาติจะมีระยะเวลาตามสัญญายาวกว่า ส่วนการแบ่งปันผลผลิตควรมีการแยกเป็นส่วนน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ ซึ่งจะมีอัตราส่วนการหักใช้คืนต้นทุนและการแบ่งปิโตรเลียมส่วนกำไรต่างกัน และอัตราส่วนการแบ่งปิโตรเลียมส่วนกำไรระหว่างรัฐกับเอกชนคู่สัญญา (Contractor) ในระบบแบ่งปันผลผลิตแบบของไทย รัฐควรมีส่วนแบ่งในอัตราส่วนที่น้อยกว่าในอัตราเริ่มต้น และอัตราส่วนของรัฐจะเพิ่มขึ้นเมื่อผลิตน้ำมันดิบหรือขายหรือจำหน่ายก๊าซธรรมชาติในปริมาณที่เพิ่มขึ้น ส่วนอัตราแบ่งระหว่างรัฐและเอกชนคู่สัญญา (Contractor) สมควรเป็นเท่าไร หรือผลประโยชน์ที่เกี่ยวกับการเงินและภาษีจะอยู่ในจำนวนเท่าใดเป็นเรื่องที่จะต้องทำการศึกษาค้นคว้าในหลักเศรษฐศาสตร์ต่อไป

๔. ผลงานวิจัย/บทความทางวิชาการ เรื่อง "พลังงานปิโตรเลียมในมิติสิทธิมนุษยชน" โดย รศ.ดร. วัชรินทร์ชัย อัครถาวร อาจารย์คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

สภาพปัญหา

ระบบกิจการพลังงานของประเทศไทยมีจุดอ่อนเชิงโครงสร้างตรงต้นเหตุหรือต้นทาง อันได้แก่ พระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ.๒๕๑๔ ที่ล้าสมัย นำมาซึ่งความไม่ถูกต้องและความไม่เป็นธรรม ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน นำมาซึ่งการผูกขาดในกิจการพลังงานทั้งต้นทาง กลางทาง และปลายทาง สมควรที่จะมีการแก้ไขกฎหมายปิโตรเลียมหรือยกร่างพระราชบัญญัติปิโตรเลียมฉบับใหม่ขึ้นมา และควรทบทวนการเปิดสัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ ด้วยเหตุผล ดังนี้

๑. การให้สัมปทานปิโตรเลียมที่ผ่านมาได้สร้างผลกระทบเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมและการพึ่งพิงทรัพยากรธรรมชาติจากทะเลและบนบกอันเป็นแหล่งทำมาหากินของประชาชนในท้องถิ่น ถือเป็นภาระสิทธิมนุษยชนอย่างชัดเจน

๒. ระบบสัมปทานตาม พ.ร.บ.ปิโตรเลียม พ.ศ.๒๕๑๔ ปิดกั้นการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านพลังงาน การหักหัวงและการปกป้องพื้นที่ที่เป็นผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนในพื้นที่ไม่ได้รับการเหลียวแล

๓. ระบบสัมปทานตาม พ.ร.บ.ปิโตรเลียม พ.ศ.๒๕๑๔ ทำให้บริษัทผู้รับสัมปทานมีอำนาจสิทธิขาดในพื้นที่ และเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในปิโตรเลียมที่ผลิตได้ เป็นการตัดขาดประชาชนไทยออกจากความเป็นเจ้าของทรัพยากรปิโตรเลียม เป็นการริดรอนสิทธิอันชอบธรรมของประชาชนไทยในการเป็นเจ้าของทรัพยากร

๔. การยกกรรมสิทธิ์ในทรัพยากรปิโตรเลียมที่ผลิตได้ให้แก่เอกชนผู้รับสัมปทาน โดยเฉพาะเอกชนต่างชาติ ถือเป็นภาระสูญเสียอธิปไตยทางเศรษฐกิจ

๕. การให้สัมปทานปิโตรเลียมกับบริษัทต่างชาติที่มีประเทศมหาอำนาจหนุนหลัง ทำให้อำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจการเมืองระหว่างประเทศของมหาอำนาจเหนือรัฐไทยมากขึ้น ทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงอย่างมีนัยสำคัญในยามสงครามและในช่วงสถานการณ์การเมืองโลกพลิกผัน

๖. ระบบสัมปทานปิโตรเลียม เป็นภัยคุกคามต่อ “ความมั่นคงแห่งชาติ” (มิใช่ “ความมั่นคงด้านพลังงาน” ที่มีความหมายแคบกว่า

๗. รัฐไทยและประชาชนไทย ไม่มีอำนาจต่อรองกับบริษัทปิโตรเลียมต่างชาติ

๘. ไม่มีการประเมินผลทางวิชาการอย่างครบถ้วน รอบด้าน

๙. การเปิดสัมปทานรอบที่ ๒๑ ขาดข้อมูลทางวิชาการที่สำคัญที่สุดคือ ขาดตัวเลขทรัพยากรปิโตรเลียม (Petroleum Resources) จริง ขาดการวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ (Economic Analysis) ขาดการศึกษาความเป็นไปได้ (Feasibility Study) ขาดการวิเคราะห์และประเมินโครงการ (Project Analysis and Appraisals)

๑๐. การเปิดสัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ ภายใต้ พ.ร.บ.ปิโตรเลียม พ.ศ.๒๕๓๔ ไม่สอดคล้องกับหลักกติกาดิการระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม (International Covenant on Economic, Social and Cultural Right, ๑๙๗๖) ขององค์การสหประชาชาติที่ประเทศไทยเข้าเป็นภาคี ซึ่งมีหลักการสำคัญว่า ประชาชนเป็นเจ้าของทรัพยากรปิโตรเลียม รัฐมีหน้าที่ต้องบริหารจัดการปิโตรเลียมให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับประชาชน

ข้อเสนอแนะ

๑. ให้กำหนดในกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อย่างชัดเจนว่า “ทรัพยากรธรรมชาติรวมถึงทรัพยากรปิโตรเลียมทั้งบนบกและในทะเล เป็นของรัฐไทยและของประชาชนไทย รัฐไทยจะเป็นผู้ควบคุมและจะนำขึ้นมาใช้ประโยชน์เพื่อบำรุงความสุขและความอยู่ดีกินดีของประชาชนไทยสูงสุดเท่านั้น”

๒. ยกร่างกฎหมายปิโตรเลียมฉบับใหม่ขึ้น ยกเลิกพระราชบัญญัติปิโตรเลียมฉบับเดิม และแก้ไขกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ที่ทำให้ระบบพลังงานของประเทศไทยไม่ถูกต้องไม่เป็นธรรม กระทบต่อความมั่นคงแห่งชาติ

๓. ทางกรมต้องเปิดเผยรายละเอียดสัญญาสัมปทานปิโตรเลียมทุกสัญญาในทุกรอบสัมปทานอย่างโปร่งใส

๔. ใช้ระบบแบ่งปันผลผลิตแทนระบบสัมปทาน หยุดสัมปทานปิโตรเลียมครั้งที่ ๒๑ ไว้ก่อน

๕. รัฐต้องเปิดเผยรายละเอียดข้อตกลงว่าด้วยปิโตรเลียมเขตพื้นที่ทับซ้อนไทย-กัมพูชา ก่อนลงนามควรเปิดเผยแนวทางการเจรจาและผลการเจรจาทุกขั้นตอนต่อประชาชน

๖. ให้แก้ไขโครงสร้างคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ และคณะกรรมการด้านพลังงานอื่นที่เกี่ยวข้อง แต่งตั้งผู้บริหารจัดการผู้เชี่ยวชาญที่รู้ลึกจริงเรื่องพลังงานในมาตรฐานสากล ไม่แต่งตั้งข้าราชการในหน่วยงานที่มีผลประโยชน์ทับซ้อน ควรแต่งตั้งตัวแทนภาคประชาชนที่มีความรู้และประสบการณ์เข้าคณะกรรมาธิการ

๗. ตั้งองค์การปิโตรเลียมแห่งชาติใหม่ทำหน้าที่บริหารจัดการควบคุมกิจการพลังงานของประเทศไทย ทั้งระบบอย่างเป็นทางการที่มีอิสระปลอดจากการแทรกแซงจากอำนาจการเมือง อำนาจธุรกิจ และอำนาจต่างชาติ

๘. ทุนพลังงานกว่า ๗๕% ต้องเป็นของรัฐ สำหรับกิจการบางประเภทต้องเป็นของรัฐ ๑๐๐%

๙. “ปฏิรูปพลังงานทั่วด้าน” (ต้นทาง-กลางทาง-ปลายทาง) ควบคู่กับ “ปฏิรูปเศรษฐกิจใหม่” ในกรอบคิดเศรษฐกิจพอเพียงอย่างสมดุลระหว่างภาคเกษตรและภาคนอกเกษตร

สรุปความเห็นและข้อเสนอแนะต่อการเปิดสัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ และ

การปฏิรูประบบบริหารจัดการพลังงานปิโตรเลียมเพื่อความยั่งยืนของชาติ

- **ความคิดเห็น** - ไม่เห็นด้วยกับการเปิดสัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ ขอให้รัฐบาลชะลอไปก่อนแล้วดำเนินการปฏิรูประบบบริหารจัดการพลังงานปิโตรเลียมเพื่อเปลี่ยนมาใช้ระบบแบ่งปันผลผลิตและระบบสัญญาจ้างแทนระบบสัมปทาน
- **ข้อกังวล** - เพราะมีข้อมูลที่ชัดเจนทั้งทางด้านวิชาการและจากปัญหาการดำเนินงานที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่าระบบสัมปทานทำให้ประเทศไทยเสียเปรียบ มีจุดบกพร่องหลายด้านและส่งผลกระทบต่อคนไทยในหลายมิติ ในขณะที่เดียวกันมีระบบสัญญาแบบแบ่งปันผลผลิตที่มีความเป็นธรรมและก้าวหน้ากว่าซึ่งประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียนและทั่วโลกนิยมใช้ ทั้งนี้ได้มีการจัดเวทีที่สะท้อนความจริงดังกล่าวหลายครั้งจนเกิดเป็นกระแสความต้องการและเรียกร้องให้มีการทบทวนเปลี่ยนแปลงระบบสัญญามาโดยตลอด รวมทั้งเกิดข้อพิพาทในหลายพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากการสำรวจขุดเจาะทั้งบนบกและในทะเลปรากฏให้เห็นเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น ในวาระแห่งการปฏิรูปประเทศไทย การปฏิรูปการบริหารจัดการพลังงานปิโตรเลียมเพื่อความยั่งยืนของประเทศจึงถือเป็นเรื่องสำคัญลำดับต้นๆ เพื่อคืนความสุขให้คนไทยทั้งชาติตามเจตนารมณ์ของทุกฝ่าย

■ **ข้อเสนอแนะต่อมาตรการปฏิรูประบบบริหารจัดการพลังงานปิโตรเลียมเพื่อความยั่งยืนของประเทศ**

๑. บรรจุสาระสำคัญในรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ได้แก่

- กรรมสิทธิ์ปิโตรเลียมและทรัพยากรธรรมชาติเป็นของประเทศชาติและประชาชน ต้องบริหารจัดการภายใต้กรรมสิทธิ์และสิทธิในการมีส่วนร่วมในการจัดการเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดที่สามารถพิสูจน์ได้จริง นำรายได้มาจัดรัฐสวัสดิการ จัดตั้งกลไกบริหารจัดการพลังงานเป็นองค์การระดับชาติแทนระดับกรมภายใต้กระทรวงพลังงาน สร้างกลไกการมีส่วนร่วมของประชาชนตั้งแต่การรับรู้ข้อมูล พิจารณาทางเลือกและร่วมตัดสินใจเชิงนโยบาย การบริหารจัดการต้องไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ พื้นที่ความมั่นคงทางอาหาร ภูมินิเวศน์เพื่อการท่องเที่ยวและการประกอบอาชีพต่างๆ เป็นต้น

๒. ยกเลิกแล้วออกกฎหมายใหม่หรือแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

- พ.ร.บ.ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ โดยบรรจุสาระสำคัญ ได้แก่

-ให้อิงหรือไม่ขัดต่อหลักกติกาสากลของสหประชาชาติที่ประเทศไทยเป็นสมาชิก ได้แก่ สนธิสัญญาว่าด้วยสิทธิในทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ค.ศ. ๑๙๖๖ ตามข้อบัญญัติสมาชิกาใหญ่องค์การสหประชาชาติ ที่ ๑๘๐๓ (XVII) เรื่องอำนาจอธิปไตยของรัฐเหนือทรัพยากรธรรมชาติ(Permanent Sovereignty over Natural Resources) ต้องเป็นกรรมสิทธิ์ของประชาชนที่ต้องได้ใช้ประโยชน์และสร้างความมั่นคงของประชาชนในรัฐนั้นๆ และ พันธะสัญญาต่ออนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ เกี่ยวข้องกับการขัดแย้งผลประโยชน์ของเจ้าหน้าที่รัฐและความโปร่งใสไม่มีผลประโยชน์ทับ

แก่ต่ออนุสัญญาสหประชาชาติของเจ้าหน้าที่ประชากรด้วยกา

งผลประโยชน์ของสาธารณชนจากกายกาย

เกี่ยวข้องกับระชยการยยกาย

ข้อนี้ เป็นต้น รวมทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๖๖, ๖๗, ๘๕ (๔) ประกอบรัฐธรรมนูญพ.ศ.๒๕๕๗ มาตรา ๔, ๕ เกี่ยวข้องกับสิทธิของประชาชนในการได้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและการมีส่วนร่วมในการจัดการอย่างโปร่งใสตรวจสอบได้ และการปฏิบัติตามสนธิสัญญาระหว่างประเทศ

-การบริหารจัดการปิโตรเลียมต้องอยู่ภายใต้กรรมสิทธิ์และสิทธิในการมีส่วนร่วมในการจัดการ
-เปลี่ยนระบบสัมปทานเป็นระบบแบ่งปันผลผลิตและสัญญาจ้างผลิต ทำให้รัฐได้ประโยชน์สูงสุด สร้างมาตรการจูงใจและเปิดโอกาสในการแข่งขัน ปรับสัดส่วนการแบ่งปันผลผลิตเป็น ๗๐% สำหรับสัมปทานใหม่และ ๘๐-๙๐% สำหรับสัมปทานเก่า ให้อุปกรณ์และฐานขุดเจาะเป็นของประเทศไทยตั้งแต่เมื่อนำเข้ามา ตั้งองค์กรใหม่แทนกรมที่สังกัดกระทรวงพลังงานเพื่อดูแลการสำรวจขุดเจาะและการผลิตปิโตรเลียม บริหารจัดการส่วนแบ่งปิโตรเลียมทั้งการขาย จัดเก็บสำรอง นำส่งเงินเข้ารัฐและจัดสวัสดิการแก่ประชาชน
-เมื่อแก้ไขกฎหมายแล้วให้ปรับปรุงสัมปทานเดิมทั้งหมดโดยทำเป็นแต่ละสัญญาแต่ละแปลง ใช้ระบบแบ่งปันผลผลิตในการทำสัญญาใหม่ ส่วนแปลงเก่าที่จะหมดสัญญาสัมปทานให้ใช้ระบบจ้างผลิตแทน

- พ.ร.บ.ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ.๒๕๑๔ แก้ไขเพื่อมิให้รัฐเสียเปรียบและเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการ เช่น ให้บริษัทจดทะเบียนในประเทศไทยใช้ฐานภาษีเดียวกันและไม่สามารถนำค่าใช้จ่ายของบริษัทต่างประเทศมาบันทึกบัญชี เป็นต้น
- แก้ไขกฎหมายเพื่อยกเลิกสิทธิพิเศษของรัฐวิสาหกิจที่แปรรูปไปแล้ว เช่น ปตท. เพื่อลดการผูกขาด เปิดโอกาสในการแข่งขันแก่ผู้ประกอบการรายอื่น และทำให้เกิดการลงทุนเพิ่ม ผลประโยชน์ที่รัฐพึงได้
- แก้ไขกฎหมายเพื่อทำให้ ปตท.กลับมาเป็นของรัฐ ๑๐๐%
- ยกเลิกมติ ครม., กพช., กฎกระทรวงที่เอื้อประโยชน์แก่ธุรกิจปิโตรเคมีหรือเอกชนรายใดรายหนึ่ง
- ทบทวนมาตรการตาม พ.ร.บ.การส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ.๒๕๓๕ เพื่อให้เกิดการประหยัดและลดการสูญเสีย รวมทั้งอนุรักษ์พลังงานให้พอเพียงในอนาคตอย่างแท้จริง
- แก้กฎหมายและบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้มีการค้าเนินคดีกับนักการเมือง ข้าราชการ บริษัทเอกชนที่ฉ้อฉล ทำความเสียหายกับประเทศ รวมทั้งเพิ่มบทลงโทษ

๓. แนวนโยบายในการบริหารจัดการ ได้แก่

- โปร่งใส เป็นธรรม เปิดเผย ตรวจสอบได้และให้ประชาชนมีส่วนร่วมในฐานะเป็นเจ้าของ ในแปลงปิโตรเลียมที่ดำเนินการไปแล้ว ให้เปิดเผยสัญญาสัมปทานทุกฉบับ และให้เปิดเผยข้อมูลในทุกแปลงสัมปทาน ได้แก่ ส่วนแบ่งรายได้ของรัฐ (Government Take) กำไรต่อการลงทุน (Profit to Investment Ratio) ผลตอบแทนโครงการ (Internal Rate of Return) รายได้รัฐ เป็นแบบถดถอยหรือแบบก้าวหน้า (Progressivity / Regressivity) ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการจัดการและการตรวจสอบในอนาคต ในแปลงปิโตรเลียมที่ยังไม่ดำเนินการให้รัฐทำการสำรวจเสียก่อน เพื่อประโยชน์ในการวางแผนนโยบายที่ถูกต้อง เป็นการลดความเสี่ยงในการจัดการ อีกทั้ง

ยังเป็นการเพิ่มมูลค่าให้แก่ทรัพยากรของชาติ และต้องทำการเปิดเผยข้อมูลให้แก่ประชาชนได้รับทราบโดยทั่วถึง

- ให้ใช้ระบบการประมวลผลประโยชน์ตอบแทนของรัฐที่โปร่งใสในการจัดการทรัพยากรปิโตรเลียม โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบในกระบวนการการประมวลทั้งหมด
- ทำเพื่อประโยชน์ของประเทศและประชาชนสูงสุด ขจัดคอร์รัปชันและการแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ เป็นอิสระจากนักการเมืองและกลุ่มทุนพลังงาน ไม่เอื้อประโยชน์กับกลุ่มบริษัทใด ลดการผูกขาด สร้างโอกาสในการแข่งขัน
- บริหารจัดการโดยมืออาชีพ มีระบบและมาตรการทางด้านความรับผิดชอบต่อสังคม มีการตรวจสอบยืนยันข้อเท็จจริง การทบทวนและการควบคุมกำกับทางด้านนโยบาย(Policy verification, policy review, policy monitoring)
- ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงและให้ความสำคัญต่อคุณค่าความเป็นมนุษย์ นำรายได้มาจัดเป็นรัฐสวัสดิการ ปกป้องพื้นที่อาหาร การท่องเที่ยว ภูมิทัศน์ สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ใช้การกำหนดผังเมืองหรือโซนนิ่ง(Zoning) รวมทั้งมีให้มีผลกระทบในเชิงยุทธศาสตร์
- ส่งเสริมสนับสนุนการอนุรักษ์พลังงาน และพลังงานหมุนเวียน(ทางเลือก) คู่ขนานไปกับพลังงานปิโตรเลียมและให้ความสำคัญเพิ่มขึ้นในอนาคต
- ให้การศึกษาและสร้างการมีส่วนร่วมทางด้านการบริหารจัดการพลังงานแก่ประชาชนอย่างกว้างขวางบนพื้นฐานของประชาธิปไตย ความโปร่งใสและเปิดเผยข้อเท็จจริง

๔. กลไกการบริหารจัดการ ได้แก่

- องค์กรปิโตรเลียมแห่งชาติ บริษัทพลังงาน(ปิโตรเลียม)แห่งชาติ
- กองทุนต่างๆที่เกี่ยวข้องกับปิโตรเลียมให้สังกัดกระทรวงการคลัง
- กลไกการมีส่วนร่วมของประชาชน ป้องกันการแทรกแซงจากนักการเมืองและกลุ่มทุนพลังงาน
- กลไกตรวจสอบทางด้านปริมาณการสำรวจขุดเจาะการผลิต ต้นทุน ค่าใช้จ่าย ผลกำไร รวมทั้งการรายงานของบริษัทสัมปทานแบบ Real time ที่เชื่อถือได้

๕. องค์ความรู้ที่ต้องรับเร่งพัฒนาและนำไปใช้ ได้แก่

- การลงทุนสำรวจปริมาณพลังงานและทรัพยากรธรรมชาติของประเทศที่มีอยู่จริง
- ระบบสัญญาที่เป็นธรรม เช่น ระบบสัมปทานแบบอังกฤษ ระบบสัญญาจ้างผลิต ระบบแบ่งปันผลผลิต เป็นต้น รวมทั้งระบบการจัดเก็บภาษีรายได้
- การจัดการฐานข้อมูลทางด้านพลังงานของประเทศ
- การวิจัยเพื่อค้นหาข้อเท็จจริงทางด้านพลังงาน การกำหนดคุณภาพน้ำมันสำเร็จรูปขายในประเทศให้ตรงตามวัตถุดิบ(น้ำมันดิบ)ที่ประเทศผลิตได้
- การประเมินผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมและการสร้างมาตรการป้องกัน เช่น SEA(Strategic Environment Assessment) ทั้งระบบ สนธิสัญญาว่าด้วยปรอท เป็นต้น
- การศึกษาการจัดการด้านพลังงานที่ดี (Best Practice) จากต่างประเทศเพื่อนำมาประยุกต์ใช้
- การคำนวณผลตอบแทนการลงทุน (IRR) ตามแบบแนวทางสากล และการจัดการความเสี่ยง

- การบริหารจัดการกองทุนพลังงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด
 - การบริหารจัดการแบบอุปสงค์-อุปทาน (Demand-Supply) เพื่อมุ่งสร้างความยั่งยืนด้วยการใช้พลังงานอย่างประหยัดที่สุด พัฒนาเทคนิคองค์ความรู้ (Know how) เพื่อประยุกต์ใช้กับโรงงานอุตสาหกรรมให้ส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน เช่น เทคนิคการตรวจวินิจฉัยเพื่อการประหยัดพลังงานโดยการมองที่คนเป็นหลัก (Demand Side Management by Human ware Approach Technique หรือ DSM by HAT) เป็นต้น รวมทั้งปฏิรูปการศึกษาเพื่อให้ทรัพยากรบุคคลมีความชำนาญทางด้าน การลดความสูญเสีย เช่น การปฏิรูปโดยมีสมองเป็นศูนย์กลาง (Brain based reform) เป็นต้น
 - การพัฒนาและส่งเสริมพลังงานหมุนเวียน (ทางเลือก) ที่เหมาะสมกับประเทศไทยอย่างจริงจัง และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน
๖. การจัดการศึกษาทางด้านพลังงานทุกช่วงอายุเพื่อกระตุ้นจิตสำนึกในการทวงหนปกป้องดูแลทรัพยากรที่เป็นมรดกสมบัติของคนทั้งชาติโดยทำเป็นหลักสูตรการเรียนการสอนและสร้างความร่วมมือในการการรณรงค์เผยแพร่โดยสื่อสารมวลชนทั้งรัฐและเอกชน

หมายเหตุ-สรุปจากความเห็นและข้อเสนอแนะของนักวิชาการและภาคีเครือข่ายที่เข้าร่วมการประชุมจำนวน ๒๖ คน ที่พูดอภิปรายและหรือเขียนบันทึก

ภาคผนวก

กำหนดการ การประชุมวิชาการ

เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการพลังงานปิโตรเลียมอย่างยั่งยืน”

วันพฤหัสบดี ที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๘.๐๐ น.

ณ ห้องกมลทิพย์ ๑ โรงแรมสุโกศล ถนนศรีอยุธยา กรุงเทพมหานคร

จัดโดย สถาบันปฏิรูปประเทศไทย และศูนย์วิจัยนโยบายพลังงานและทรัพยากร มหาวิทยาลัยรังสิต
ร่วมกับคณะอนุกรรมการการมีส่วนร่วมปฏิรูปเชิงประเด็น ในคณะกรรมการวิสามัญการมีส่วนร่วม
และรับฟังความคิดเห็นของประชาชน สถาบันปฏิรูปแห่งชาติ

๑๒.๓๐ - ๑๓.๐๐ น.

ลงทะเบียน

๑๓.๐๐ - ๑๓.๓๐ น.

กล่าวเปิด และชี้แจงวัตถุประสงค์ของการจัดประชุมวิชาการ โดย

๑. รศ.ดร.สังศิต พิริยะรังสรรค์ สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ

คณบดีวิทยาลัยนวัตกรรมการสังคม มหาวิทยาลัยรังสิต

๒. นางสาวสนา ไตสีตระกูล สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ

๑๓.๓๐ - ๑๕.๓๐ น.

นำเสนอผลงานวิจัย จำนวน ๓ เรื่อง ดังนี้

๑. ผลงานวิจัย “การนำระบบแบ่งปันผลผลิต (Production Sharing)

มาใช้ในการให้สิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมในประเทศไทย”

โดย ดร.สมบัติ พุทธิพงษ์ศักดิ์ ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำสำนักประธานศาลฎีกา

กำกับดูแลสถาบันวิจัยทรัพยากรพิพัฒนศักดิ์ สำนักงานศาลยุติธรรม และอาจารย์พิเศษ

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

๒. ผลงานวิจัยเรื่อง “ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีเงินได้ปิโตรเลียม”

โดย อาจารย์เสถียรภาพ นาทหลวง ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะนิติศาสตร์

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

๓. ผลงานวิจัย/บทความทางวิชาการเรื่อง “พลังงานปิโตรเลียมในมิติสิทธิมนุษยชน”

โดย รศ.ดร.วิวัฒน์ชัย อัดฉกร อาจารย์คณะรัฐประศาสนศาสตร์

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

* ดำเนินรายการโดย อาจารย์ ม.ล. กรกสิวัฒน์ เกษมศรี

ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยนโยบายพลังงานและทรัพยากร มหาวิทยาลัยรังสิต

๑๕.๓๐ - ๑๗.๓๐ น.

รับฟังความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมประชุม

๑๗.๓๐ - ๑๗.๔๕ น.

สรุปและปิดการประชุมวิชาการ โดย อาจารย์สุริยะใส กตะศิลา

ผู้อำนวยการสถาบันปฏิรูปประเทศไทย มหาวิทยาลัยรังสิต

หมายเหตุ : บริการอาหารว่างและเครื่องดื่มในห้องประชุม

**รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมวิชาการ
เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการพลังงานปิโตรเลียมอย่างยั่งยืน**

วิทยากร จำนวน ๓ คน

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๑	รศ.ดร.วิวัฒน์ชัย อัครถาวร	อาจารย์คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	
๒	ดร.สมบัติ ทอดนิพนธ์	ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำสำนัก ประธานศาลฎีกา กำกับดูแลสถาบันวิจัย รพีพัฒนศักดิ์ สำนักงานศาลยุติธรรม และอาจารย์พิเศษคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	
๓	อาจารย์เสถียรภาพ นาทหลวง	ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะ นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	

นักวิชาการ และที่ปรึกษา จำนวน ๔๔ คน

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๑	คุณภควัฒน์ เกษะนันท์	วิศวกร ที่ปรึกษาอิสระ ๒๕๗ ซ.เจริญนคร ๕๕ กทม.	๐๘๑ ๗๕๕๑๘๕๖
๒	คุณศิริข จิระนคร	๔๓๓ ถ.เพชรเกษม อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา	๐๘๑ ๖๕๐๒๗๘๕
๓	ดร.ณรงค์ โชควัฒนา		๐๘๑ ๘๒๑๗๐๒๕
๔	คุณจริยา เสนพงศ์	กรีนพีซ	๐๘๑ ๖๕๒๘๙๙๘
๕	กมลวรรณ บัวดอกตูม	กรีนพีซ	
๖	รศ.ดร.ศิวะ พงษ์เพียง	ผอ.ศูนย์วิจัยและพัฒนาการป้องกันและ จัดการภัยพิบัติ	๐๘๘ ๑๕๓๘๕๒๙
๗	น.ต.ฉัตรชัย คำรงค์วิเศษ	นักวิชาการพลังงาน	
๘	นพ.ระวี มาตมามาตล	รพ.เวียงเวซ	๐๘๑ ๗๕๕๙๒๖๙
๙	รศ.ดร.จ่านง สรพิพัฒน์	ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	
๑๐	ดร.นพ สัตยาชัย	วิศวกรนักวิชาการอิสระ ๒๐๐/๕๑๘ เมืองทอง ๒/๑ ถ.พัฒนาการ	๐๘๑ ๘๑๕ ๕๔๖๖
๑๑	ดร.ณรรต บินน้อย	นักเศรษฐศาสตร์ อดีตที่ปรึกษาอิสระ ประจำ world bank	๐๘๑ ๘๓๘๘๐๓๐
๑๒	ดร.รอม ทธิรัฐฤกษ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ กทปส. ๑๐๐/๑๕๕ สุขุมวิท ๕๓ วัฒนา กทม.	๐๘๕๗๐๑๗๗๗๕

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๑๓	คุณหาญยิ่ง รัตนทุมมาพร	วิศวกรนักวิชาการอิสระ ๙๐/๕๑ ม.โกลเด้นเพลส วัชรพล บางเขน กทม.	๐๘๖ ๓๘๗๖๕๙๔
๑๔	คุณตะวัน คงวัฒนานนท์	วิศวกรนักวิชาการอิสระ ๗๐๒/๒ ซ.หมู่บ้านกม. ๒๔ ถ.พหลโยธิน แขวงสายไหม เขตสายไหม กทม.	๐๘๙ ๑๑๒๑๖๔๔
๑๕	คุณสุจินต์ ถวัลย์อรรรณพ	นักเศรษฐศาสตร์ ที่ปรึกษาอิสระ	๐๘๙ ๐๒๙๗๕๓๑
๑๖	คุณศิริพร ไสละสูตร	อดีตอธิบดีกรมพลังงานทดแทน	๐๘๑ ๘๑๓๓๗๕๗
๑๗	คุณชุมศิลป์ โสถถิปรีดา	ที่ปรึกษาการบริหารธุรกิจและภาษี	๐๘๑ ๔๓๖๐๐๓๙
๑๘	คุณจันทร์ทิพย์ อังคนานุชาติ	วิศวกรอิสระ	๐๘๖ ๓๐๙๐๐๐๕
๑๙	คุณเคียง เมฆเศรษฐ์พันธ์	วิศวกรนักวิชาการอิสระ	๐๘๑ ๖๔๔๘๗๒๘
๒๐	คุณปรียา เชนะกุล	นักธุรกิจอิสระ คณะสถาปัตยกรรม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	
๒๑	อ.คมสัน โพธิ์คง	นิติศาสตร์ ม.รังสิต	๐๙๗ ๑๙๕๕๖๔๕
๒๒	อ.สัญญาพงศ์ ลิ้มประเสริฐ	ม.รังสิต	๐๘๐ ๔๕๓๖๑๔๕
๒๓	อ.พิพัฒน์พงศ์ วัฒนวันยู	วิศวกรรมศาสตร์ ม.รังสิต	๐๘๙ ๙๙๓๓๑๑๒
๒๔	ดร.อังศรา ประเสริฐสิน	มศว.	๐๘๑ ๕๕๖๖๒๔๑
๒๕	คุณวิรัชรอง ทัพพะวงษ์	มศว.	๐๘๑ ๘๓๐๖๕๕๕
๒๖	นายศิริชัย ไม้งาม	สร.กฟผ.	๐๘๙ ๘๙๒๑๐๖๕
๒๗	คุณวินิตา แอล ฮอว์ซัน	BCD	๐๘๙ ๙๘๘๐๒๙๐
๒๘	คุณพรเพ็ญ จรัสพันธ์	ประธานมูลนิธิส่งเสริมชุมชนแบบยั่งยืน	๐๘๙ ๑๒๔๗๕๖๒
๒๙	คุณปิยะ ลิ้มสกุล	กบป.	
๓๐	คุณธิดารัตน์ เสนากรณ์	นิสิต คณะเศรษฐศาสตร์	
๓๑	คุณจิราบุช จิตสุข	นิสิต คณะเศรษฐศาสตร์	
๓๒	คุณธัชพงศ์ จารุณี จันทรรณิก	Washington D.C.	
๓๓	คุณชัยวัฒน์ สุรวิชัย	สถาบันพัฒนาการเมือง สถาบันคุณธรรม	๐๘๑ ๖๔๖๗๗๐๙
๓๔	นายเกษม บุญชน	เครือข่ายปฏิรูปพลังงาน	๐๘๘ ๓๘๑๙๕๙๒
๓๕	คุณพัฒนจรินทร์ สวานแก้วมณี	ชมรมนักธุรกิจเพื่อประชาธิปไตย	๐๘๖ ๗๗๐๕๑๙๖
๓๖	น.ส.ศิริพร ผลขยาพิสุทธิ์	กทม.	๐๘๑ ๙๓๔๗๙๗๕
๓๗	นายกัณจน์ เกียรติบุตร	กทม.	๐๘๐ ๒๐๘๒๑๖๐
๓๘	คุณเกศินี ทิพยะวัฒน์	กทม.	๐๘๑ ๕๕๐๓๔๕๙
๓๙	คุณนันทวัฒน์ สามารถ	นนทบุรี	๐๘๖ ๗๖๒๖๖๘๓
๔๐	คุณทรงศักดิ์ ทองโสภี	กทม.	๐๘๗ ๐๑๗๗๕๕๒
๔๑	คุณเกศสุดา มัทธอนทวี	กทม.	๐๘๔ ๖๔๒๗๗๐๔
๔๒	คุณชลิต จารุจรัญจิต	กทม.	๐๘๑ ๖๖๕๓๙๕๑
๔๓	คุณสมประสงค์ สุขสมจิตร	สมุทรปราการ	๐๘๖ ๙๙๔๔๑๔๙

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๔๔	คุณกীরติ ประสบไทย		
๔๕	พญ. กมลพรรณ รังพราย		๐๘๖๓๖๗๑๐๐๔
๔๖	นายชูชัย ทิพยมงคลอุดม		๐๘๐ ๕๕๗๑๖๖๔๘
๔๗	คุณสุไทย แก้วเกิดสุข		๐๘๕ ๕๖๕๔๖๗๗
๔๘	คุณเชิงเวช ยิ้มศิริกุล		๐๘๑ ๘๗๕๗๐๗๒
๔๙	คุณรัตนันน ชิมศิริกุล		๐๘๓ ๘๘๘๓๓๘๕

พรรคการเมือง จำนวน ๑ คน

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๑	คุณเกียรติ สิทธิอมร	รองหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์	๐๘๑ ๗๘๕๘๒๘๘

สปช. กรรมการ อภิปราย และผู้ติดตาม จำนวน ๑๖ คน

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๑	คุณรสนา โตสิตระกูล	สปช. และอภิปราย	
๒	คุณปรีดา เตียสุวรรณ	ที่ปรึกษา กมธ.ยกร่าง	
๓	อ.มล.กรกสิวัฒน์ เกษมศรี	อภิปราย	
๔	คุณรวินทร์ สมสกุล	(แทน) เลขานุการอภิปรายปฏิรูป พลังงาน	๐๘๕ ๔๘๖๒๕๕
๕	นายสังคม เจริญทรัพย์	อภิปราย ๘/๒ ถ.เวียงเตช ต.ในเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์	๐๘๙ ๘๕๖๙๒๒๗
๖	นายหาญณรงค์ เยาวเลิศ	อภิปราย ๘/๕๙๖ ม.๘ ต.เสาธงหิน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี	๐๘๙ ๙๒๒ ๖๗๐๐
๗	รศ.ดร.กอบกุล ราชะนาคร	อภิปราย	๐๘๑ ๙๕๐๙๖๑๐
๘	คุณประสาธ มีแต้ม	อภิปราย	
๙	คุณชนิตา ทิพย์บำรุง	ผู้ติดตาม	
๑๐	คุณจรัส สุทธิกุลบุตร	สปช.	
๑๑	น.ส.บุญยืน ศิริธรรม	อภิปราย	๐๘๑ ๓๐๘๙๐๒๐
๑๒	ดร.วณิ ปิ่นประทีป	อภิปราย	๐๘๙ ๕๘๑๐๘๘๐
๑๓	คุณอิฐบูรณ์ อ้นวงษา	กทม.	๐๘๙ ๕๕๕๒๗๑๐
๑๔	นายนิติธร ธนัญญา	อภิปราย	๐๘๙ ๔๔๔๖๖๗๕
๑๕	คุณสุธิณี สว่าง	ผู้ติดตาม	
๑๖	คุณปนัดดา เอี่ยมขานา	ผู้ติดตาม	

สื่อมวลชน จำนวน ๑๐ คน

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๑	น.ส.จิตติมาภรณ์ ไชติรตาภรณ์กุล	MDC	๐๙๔ ๔๕๓๙๙๙๑
๒	นายรณ ปิติมาจ	rytnavy	๐๘๙ ๘๑๔๕๗๗๘
๓	นายพงษ์สันต์ เกษมสินธ์	Sonthang	๐๘๙ ๗๙๒๒๓๐๒
๔	นายนพกุล เกตุดี	Sewthno	๐๙๐ ๐๔๓๘๐๑๙
๕	คุณลัดดา ล้อสกุลตนนท์	Sewthno	๐๘๙ ๗๙๙๐๔๔๐
๖	คุณพิสิษฐ ภูมินันท์	Newsi	๐๘๙ ๙๘๒๗๗๘๙
๗	คุณกมล ขวาลวิทย์	Thaipublica	๐๘๙ ๑๑๗๗๑๐๐
๘	คุณธนาธิม อินสด		๐๘๗ ๕๔๖๒๑๐๐
๙	คุณสุวัฒน์ มอญพันธ์		๐๘๕ ๐๑๘๔๕๑๑
๑๐	คุณวราวุฒิ ศรีเมณ		๐๘๖ ๖๗๙๐๐๒๑

คณะผู้จัดการประชุม จำนวน ๙ คน

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๑	รศ.ดร.สังสิต พิริยะรังสรรค์	สถาบันปฏิรูปประเทศไทย	๐๘๑ ๔๕๓๖๘๘๘
๒	นายสุริยะใส กตะศิลา	สถาบันปฏิรูปประเทศไทย	๐๘๑ ๕๗๕๖๕๕๑
๓	คุณวราภรณ์ สันติวงศ์	ศูนย์วิจัยนโยบายพลังงานฯ ม.รังสิต	๐๘๑ ๗๑๐๑๘๘๙
๔	น.ส.พรทิพย์ เชื้องาม	สำนักงานประสานการพัฒนาสังคมสุขภาวะ	๐๘๙ ๔๙๒๕๕๐๖
๕	น.ส.ชมกฤษฯ หุ่นนาค	สำนักงานประสานการพัฒนาสังคมสุขภาวะ	๐๘๖ ๙๙๕๕๕๒๖๑
๖	น.ส.เจิมขวัญ ศรีสวัสดิ์	สำนักงานประสานการพัฒนาสังคมสุขภาวะ	๐๘๖ ๓๓๙๑๖๘๖
๗	น.ส.วสุภรณ์ พจนวรรดิ	สำนักงานประสานการพัฒนาสังคมสุขภาวะ	๐๘๘ ๒๕๑๕๕๖๔
๘	นายธัชพงศ์ นกคำ	สถาบันปฏิรูปประเทศไทย	
๙	น.ส.คาริน ก้านเพชร	สถาบันปฏิรูปประเทศไทย	

รวมผู้เข้าร่วมประชุมทั้งสิ้น ๘๘ คน

บันทึกความเห็นในเวทีเสวนาวิชาการและรับฟัง
เรื่องการปฏิรูประบบบริหารจัดการพลังงานปิโตรเลียมเพื่อความยั่งยืนของประเทศ”

ณ ห้องกมลทิพย์๑ โรงแรมสุโกศล กทม. วันที่ ๑๘ ธ.ค.๒๕๕๗

จัดโดย สถาบันปฏิรูปประเทศไทยและอนุกรรมการการมีส่วนร่วมเชิงประเด็น

(สรุปผู้ให้ความเห็นทั้งหมด ๒๖ ท่าน : พุดและเขียน-๑๓ พุด-๓ เขียน-๑๐)

(ผู้ร่วมงานทั้งหมด ๘๘ คน : สปช./กมธ./อนุฯและผู้ติดตาม-๑๖ วิทยากร-๓ คณะผู้จัดงาน-๙ สื่อ-๑๐ พรรคา-๑ นักวิชาการและเครือข่าย-๔๙)

<p>(พุดและเขียนบันทึก) (๑) นพ.ระวี มาศฉนาด เครือข่ายร่วมพลังงานไทย</p>	<p>ข้อเสนอที่เสนอเน้นสูงสุดคือ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. แก๊ซท.ร.บ.ปิโตรเลียมปี ๑๔ ให้เสร็จก่อนจึงค่อยเปิดสัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ ๒. ประเด็นหลักในการแก๊ซท.ร.บ.ปิโตรเลียม ปี๑๔ คือ <ul style="list-style-type: none"> - เปลี่ยนจากระบบสัมปทานเป็นระบบแบ่งปันผลผลิตและสัญญาจ้างผลิต - แก๊ซสัดส่วนการแบ่งปันให้ประเทศได้ ๗๐% สำหรับสัมปทานใหม่และ ๘๐-๙๐% สำหรับสัมปทานเก่า - อนุรักษ์ฐานขุดเจาะเป็นไทยตั้งแต่นำเข้าถึงประเทศไทย - จัดตั้งองค์กรใหม่ดูแลการสำรวจ ขุดเจาะและการผลิตแทนกระทรวงพลังงาน - จัดตั้งองค์กรใหม่รับผิดชอบปิโตรเลียมที่เป็นส่วนแบ่งของประเทศในการขาย เก็บ การบริหารเงินส่งเข้ารัฐและจัดสวัสดิการให้ประชาชน เป็นต้น 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. แก๊ซรัฐธรรมนูให้ชัดเจนว่า กรรมสิทธิ์ปิโตรเลียมและทรัพยากรธรรมชาติเป็นของประเทศชาติและประชาชน จัดสรรเพื่อประโยชน์สูงสุดของชาติและประชาชน จัดสรรแบบเศรษฐกิจพอเพียง ๒. แก๊ซ พ.ร.บ.ปิโตรเลียม จะแก๊ซหรือยกเลิกก็ได้ แก๊ซปี ๕๔ ก่อน ๓. จะต้องแก๊ซปรับปรุงสัญญาสัมปทานเก่าทั้งหมด ไม่ใช่ดูเฉพาะรอบที่ ๒๑
--	--	---

	๓. ปรับปรุงสัญญาสัมปทานเดิมให้เปลี่ยนไปตามกรอบของ พ.ร.บ.ปิโตรเลียมที่แก้ไขใหม่ โดยปรับปรุงแต่ละสัญญา แต่ละแปลง	
(๒) รอม หิรัญพฤกษ์ กทปส.	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ชะลอสัมปทานรอบ ๒๑ แล้วนำระบบแบ่งปันผลผลิตมาใช้โดยเร็วที่สุดเพื่อผลประโยชน์ที่ควรได้ในอนาคต ๒. ประกันเรื่องกรรมสิทธิ์ปิโตรเลียมโดยกำหนดไว้ใน รธน. และสร้างกลไกที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ๓. มีนโยบายเรื่องพลังงานทดแทนคู่ขนานไปกับพลังงานปิโตรเลียมและให้ความสำคัญเพิ่มขึ้นในอนาคต 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ยกเลิกพ.ร.บ.ปิโตรเลียม ปี๑๔ และออกกฎหมายใหม่ให้เหมาะสมกับยุคสมัย ๒. การรักษาสภาพแวดล้อมยังคงต้องเป็นเงื่อนไขที่ไม่สามารถยกเลิกในการหาผลประโยชน์ทางด้านพลังงาน ๓. การมีส่วนร่วมของประชาชนจะต้องเป็นเงื่อนไขเพิ่มเติมจากระบบเดิมที่ไม่ให้ความสำคัญ ๔. องค์กรพลังงานแห่งชาติที่สามารถรับผิดชอบภาพรวมการใช้พลังงานของประเทศแทนกรมภายใต้กระทรวงพลังงานจำเป็นต้องเกิดขึ้นโดยเร็ว
(๓) เชียงเวทย์ อัมศิริกุล บ. เอ็นเนอร์ยี่แอนด์ครีเอทีวิตี คอนซัลแทน จำกัด		<ol style="list-style-type: none"> ๑. บริหารจัดการ demand- supply ให้ได้โดยมุ่งสร้างความยั่งยืนด้วยการประหยัดอย่างถึงที่สุด ต้องทบทวนมาตรการตามพ.ร.บ.การส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ.๒๕๓๕ มีการใช้เงินมากถึง ๗,๐๐๐ ล้านบาทแต่ค่อนข้างจะสูญเปล่า ๒. ควรมีการพัฒนา Know how เพื่อประยุกต์ใช้กับโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน เช่น DSM by HAT ที่คิดค้นได้ เป็นต้น รวมทั้งปฏิรูปการศึกษาเพื่อให้ทรัพยากรบุคคลมีความชำนาญทางด้านลดความสูญเปล่า เช่น Brian based reform เป็นต้น

<p>(๔) จ่านง จักรพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัยรวมด้านพลังงาน แนวสิ่งแวดล้อม ม.เทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี (พูดอย่าง เดียว)</p>	<p>๑. ปัญหาทั้งหมดเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชน ก็เหมือนกับปัญหาอื่น ระบบราชการไทย ผู้มีอำนาจ ในระบบราชการศึกษามาแล้ว แล้วประกาศ และ defend ต้องทำแบบ SCAL Study consult participation คนมีอำนาจตัดสินใจร่วม Announce ประกาศ หลักในการเข้าสู่อำนาจ</p> <p>๒. พ.ร.บ. ปิโตรเลียม</p>	
<p>(๕) ชุมศิลป์ โสคติปริตวงศ์ นักธุรกิจอิสระ</p>	<p>ให้รัฐชะลอสัมปทานรอบ ๒๑ ไปก่อน (รัฐเคยทำมาแล้ว)</p>	<p>๑. ต้องรู้ว่ามิถุนายนทำไหว รัฐต้องสำรวจว่าเรามีเท่าไร</p> <p>๒. ระบบสัมปทานรัฐจะเสียประโยชน์อย่างมหาศาล เพราะไม่สามารถ เข้าไปตรวจสอบได้ เสียประโยชน์ทางการจัดเก็บภาษีใน ประเด็นต่างๆ ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลที่แท้จริงของบริษัทได้</p> <p>๓. การแบ่งปันผลประโยชน์น่าจะเป็นแนวทางที่เป็นธรรมกับคู่สัญญา มากกว่า รัฐตรวจสอบข้อมูลได้ สามารถเสนอแนะให้บริษัทจด ทะเบียนในไทยใช้ฐานภาษีเดียวกันและนำค่าใช้จ่ายของบริษัท ต่างประเทศมาบันทึกบัญชีไม่ได้</p> <p>๔. ไม่ต่อสัมปทานเดิม แหล่งเดิมที่เคยให้สัมปทานเปลี่ยนเป็นการ จ้างการขุดเจาะ</p> <p>๕. เมื่อใช้ระบบแบ่งปันผลผลิตจะสามารถตรวจสอบผลการ ดำเนินงานได้ชัดเจนขึ้น ทำการสำรวจปริมาณที่มีจริงจึงจะกำหนด ราคาที่เป็นธรรมไม่ส่งผลกระทบต่อประชาชน</p>

		<p>๖. แก้กฏหมายรัฐธรรมนูญ กำหนดให้ทรัพยากรปิโตรเลียมเป็นของ ประเทศ การดำเนินการใดๆประชาชนต้องมีส่วนร่วม</p> <p>๗. แก้อไข พรบ.ปิโตรเลียม ปี ๑๔ และพ.ร.บ.ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม เพื่อให้ความเป็นธรรม</p>
<p>(๖) ตะวัน คงวัฒนานนท์ วิศวกร นักวิชาการอิสระ</p>	<p>๑. การให้สัมปทานควรมีการคำนวณผลตอบแทนการลงทุน (IRR) ระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งเป็นแนวทาง ของการให้สัมปทานแบบสากล รัฐรู้ว่ารัฐจะได้ทำอะไร เอกชน ได้ทำอะไรและมีการประเมินผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริง เพื่อเป็นแนวทางก่อนการเปิดสัมปทานรอบต่อไป (ที่ผ่านมาจาก Policy verification/Policy review/Policy monitoring)</p> <p>๒. ผู้รับสัมปทานที่เป็นเจ้าของพื้นที่ไม่ควรจะมีค่า Register fee ซึ่งเป็นข้อกำหนดใหม่ในสัมปทานรอบ ๒๑</p>	<p>๑. ควรรู้ว่าประเทศมีสำรองจริงๆทั้งประเทศเท่าไรโดยไม่มีเงื่อนไข ของการค้าและข้อจำกัดทางเทคโนโลยี</p> <p>๒. กองทุนต่างๆที่เกี่ยวกับปิโตรเลียมควรอยู่ในสังกัดของ กระทรวงการคลังไม่ควรอยู่ภายใต้กระทรวงพลังงาน ผู้จัดการ กองทุนควรมีคุณสมบัติคุณสมบัติด้านการจัดการกองทุนแบบตลาด ทุนไทย</p> <p>๓. ช่วงที่ปิโตรเลียมโลกกำลังราคาตกต่ำให้นำเข้าปิโตรเลียมเข้ามา ผลิตไฟฟ้าและเร่งดำเนินการเปลี่ยนระบบสัมปทานเป็นระบบ แบ่งปันผลผลิต</p> <p>๔. เมื่อกำหนดให้ผู้รับสัมปทานต้องมีความสามารถในการสำรวจ และผลิตจึงไม่ควรมีการหาผู้ร่วมทุนใหม่ การจะยกเลิกสัมปทาน ในพื้นที่ที่ทำไม่ได้ การขายพื้นที่สัมปทานหรือออกใบอนุญาต เป็นต้นทุนของราคาที่ประชาชนใช้</p> <p>๕. กำหนดคุณภาพน้ำมันสำเร็จรูปขายในประเทศให้ตรงตามวัตถุดิบ (น้ำมันดิบ)ที่ประเทศผลิตได้ ไม่ต้องขายน้ำมันดิบ ออกต่างประเทศ</p>

<p>(๗) ทศบุญยิ่ง รัตนทุมมาพร นักวิชาการอิสระ</p>	<p>สำรวจก่อนที่จะมีการประมูล</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ความรับผิดชอบของหน่วยงานรัฐที่มีต่อรายได้ปิโตรเลียม ไม่เพียงพอและไม่สมดุล ควรตั้งองค์กรปิโตรเลียมแห่งชาติ ซึ่งรวมผู้เชี่ยวชาญทุกสาขาทั้งเชิงเทคนิคการผลิต การเสียดภาษี และมีการตั้งกฎเกณฑ์ไม่ให้นักการเมืองเข้าไปเปลี่ยนแปลง ผู้บริหารและนโยบาย ๒. การจัดการข้อมูลของรัฐ และรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง ประชาชน เข้าถึงข้อมูลได้ยาก ต้องมีความชัดเจนเอามาทำอะไรได้บ้าง เช่น ปริมาณแก๊สที่ขุดได้ การแยกแก๊ส รายละเอียดของแก๊ส แต่ละชนิด เป็นต้น ๓. อัตราส่วนรายได้ค่าภาคหลวง กับรายได้อื่นๆระหว่าง MTGA และ แหล่งอื่น ๆ มีความแตกต่างกัน ๔. แก๊ซการผูกขาดในกระบวนการปิโตรเลียมเพื่อให้ผู้ประมูล การสำรวจขุดเจาะและผลิตรายได้ใหม่สามารถแข่งขันได้
<p>(๘) ดร.ณรรต บินน้อย อดีตเศรษฐกรอาวุโส ธนาคารโลก</p>	<p>เนื่องจากยังไม่มีความเห็นที่ชัดเจนว่าจะใช้สัมปทานหรือสัญญา และการมีส่วนร่วมของ ปชช. ก็ไม่ทั่วถึง รวมทั้งการประเมินผล กระทั่งด้านสิ่งแวดล้อม เสนอให้ชะลอการเปิดสัมปทานออกไปก่อน แต่ระหว่างที่รอให้รัฐลงทุนเจาะสำรวจเองก่อนเบื้องต้นว่ามี ทรัพยากรขนาดใหญ่</p>	<p>ศึกษาบทเรียนจากต่างประเทศให้ชัดเจน ว่าที่ทำแล้วประสบ ความสำเร็จเป็นอย่างไร ควรใช้หลักการ International best practices</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ความเป็นเจ้าของ ควรเป็นของรัฐและประชาชน ทั้งทรัพยากร และข้อมูลทั้งหมด ๒. ผู้กำกับดูแลต้องมีความสามารถในระดับสากล โปร่งใส ไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน อิสระจากการเมืองและธุรกิจ

		<p>๓. การมีส่วนร่วม-ปชช.เข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการ และดูแลผลกระทบ จนท.ของรัฐ และวิสาหกิจ เข้าไปมีส่วนร่วมในการวางแผน ออกแบบ ติดตามผลบริษัทที่เข้ามาสำรวจขุดเจาะและผลิต</p> <p>๔. การแบ่งความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ผู้ที่จัดการความเสี่ยงได้ที่ดีที่สุด และใช้ต้นทุนถูกที่สุดควรเป็นผู้จัดการความเสี่ยงนั้น เช่น หลุมที่ขุดเจาะมาแล้ว เมื่อหมดสัมปทานก็จ้างผลิต เอกชนจะมีศักยภาพในการรับความเสี่ยงได้มากกว่า</p> <p>๕. การคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม ที่ประชาชนสามารถตรวจสอบตั้งแต่ก่อนดำเนินการ ระหว่างการดำเนินการ และหลังดำเนินการ รวมถึงกำหนดมาตรการอย่างชัดเจน</p>
<p>(๙) อานนท์ วาทยานนท์ เครือข่ายปกป้องเกาะแห่งชีวิต สมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า</p>		<p>๑. มีการ Zoning พื้นที่ปิโตรเลียม ออกจากความมั่นคงทางอาหาร และการท่องเที่ยว โดยใช้เส้นแนวที่ ๑๐๑ และ ๑๐๒ องศา ตัดกับเส้นรุ้งที่ ๘ และ ๑๑.๗๕ องศาเหนือ เพราะมีระยะห่างจากชายฝั่ง ๑๐๐-๒๐๐ กิโลเมตร เมื่อเกิดน้ำมันรั่วจะไม่ส่งผลกระทบต่อเกาะ</p> <p>๒. ขั้นตอนการดำเนินงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทำความเข้าใจในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับพลังงาน การท่องเที่ยว อาหาร กำหนดเป็นนโยบายของประเทศที่มีความสมดุลยั่งยืน - การหาฉันทามติร่วมกันเรื่องพื้นที่ zoning - สร้างมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดพื้นที่ zoning

<p>(๑๐) รศ.ดร.ศิวิชัย พงษ์เพียรนา NIDA (พูดอย่างเดียว)</p>		<p>๑. ยังไม่เป็นที่ยอมรับในหมู่นักวิชาการวิทยาศาสตร์ แต่มีข้อมูลเกี่ยวกับความถี่ในการเกิดแผ่นดินไหวกับพื้นที่ขุดเจาะปิโตรเลียมว่าบริเวณที่ขุดเจาะจะมีความถี่ในการเกิดแผ่นดินไหวมากใน ๒๐ ปีหลังมีความถี่เพิ่มมากขึ้น</p> <p>๒. ถ้าขุดแล้วเกิดการรั่วไหล จะทำอย่างไร ต้องมีการประเมินค่าความเสียหายที่จะเกิดขึ้น ทั้งมิติทางด้านสุขภาพ และความยั่งยืน</p>
<p>(๑๑) ภควิศ ภาชนะนันท์ วิศวกรที่ปรึกษาอิสระ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - จะลอปีก่อน ระหว่างนั้นก็ปฏิรูปกฎหมายที่เป็นช่องโหว่ในการประมูลปิโตรเลียม - ควรทบทวนกฎหมายภาษีปิโตรเลียมสำหรับสัมปทานอันเดิมที่ทำไว้แล้ว - ถ้าสรุปได้ว่าทิศทางต่อไปในการสำรวจและผลิตจะทำอย่างไร ต้องคำนึงถึงการประมูลที่ทำให้รัฐเกิดประโยชน์สูงสุด ทำให้เกิดการแข่งขันมากขึ้นรัฐได้ผลประโยชน์ ผู้ประกอบการจะได้แข่งขันลดต้นทุน - มีหน่วยงานตรวจสอบการผลิตปิโตรเลียมที่เชื่อถือได้ซึ่งถ้าเปลี่ยนเป็นระบบ PSC ปริมาณและค่าใช้จ่ายจะถูกตรวจสอบโดยอัตโนมัติ - ถ้าข้อสรุปเป็น PSC รัฐถือหุ้นจะทำให้เกิดการตรวจสอบ - ข้อมูลของรัฐในปัจจุบัน ยังมีปัญหาในการวิเคราะห์ มีการให้ข้อมูลยาก ข้อมูลลับสน 	

<p>(๑๒) ประสาท มีแต่มี นักวิชาการอิสระ</p>	<p>สัมปทานรอบ ๒๑ ไม่ต้องรีบตามที่รัฐบาลอ้าง</p>	<p>๑. คำว่ายั่งยืนในปิโตรเลียมเป็นไปได้ เพราะเป็นพลังงานที่ใช้แล้วหมดไป นิยามมีความสำคัญมากเพราะถ้าเข้าใจผิดจะจัดการผิด ๒. ต้นทุน ไม่มีมูลค่าปิโตรเลียมอยู่ในนั้น ๓. การพิจารณาประเด็นปิโตรเลียมอย่างเดียวไม่ได้ ต้องเชื่อมโยงพร้อมกันหลายมิติเพื่อผลักเข้าไปในรัฐธรรมนูญ ๔. ถ้าใช้พลังงานแสงอาทิตย์สามารถลดการใช้แก๊ส (ปิโตรเลียม) ได้มากอาจจะลดได้ถึง ๑ ใน ๓ ๕. ใช้หลักการคุณค่าของความเป็นมนุษย์เพื่อสร้างความยั่งยืน - มนุษย์ทุกคนต้องมีความเป็นอิสระไม่เป็นทาสใคร ใช้พลังงานหมุนเวียนที่เป็นอิสระ - ไม่ทำให้คนอื่นเดือดร้อน การเปิดสัมปทานที่ส่งผลกระทบต่อคนอื่นทำให้เดือดร้อน</p>
<p>(๑๓) พญ.กมลพรรณ ชิวพนธ์วิ เครือข่ายประชาชนปกป้อง ประเทศ</p>	<p>๑. ต้องปรับเปลี่ยนระบบการตอบแทนรัฐเป็นระบบแบ่งปันผลผลิตก่อนให้สัมปทาน ๒. ต้องมีการติดตั้งระบบตรวจสอบปริมาณการขุดเจาะป้องกันการรั่วไหลก่อนอนุมัติสัมปทาน ๓. ต้องมีการตรวจสอบการรายงานของบริษัทสัมปทานที่ยังมีอยู่ให้โปร่งใสแบบ Real time เพื่อป้องกันการรั่วไหลก่อนให้สัมปทาน ๔. ต้องมีการพิสูจน์ข้อเท็จจริงกรณีกระเปาะเล็กขุดยากมีน้อยจริงหรือไม่? ๕. ต้องมีการสำรวจจากรัฐก่อนให้สัมปทานห้ามขุดเจาะ</p>	<p>๑. ต้องกำหนดใน รธน.ตามเอกสารแนบ(เป็นกิจการเพื่อสาธารณูปโภคพื้นฐานและจัดให้เป็นรัฐสวัสดิการแก่คนในชาติ มิใช่เป็นกิจการเพื่อการค้าทำกำไรสูงสุด หรือเพื่อประโยชน์เอกชน รายใดรายหนึ่ง หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เพื่อให้สอดคล้องกับหลักกติกาสากลว่าด้วยกรรมสิทธิ์ในทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งห้ามมีผลประโยชน์ทับซ้อน) ๒. ต้องมีการแก้ไขกฎหมายหลายฉบับเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการ การใช้ประโยชน์ การตรวจสอบ การกำหนดนโยบาย</p>

		<ol style="list-style-type: none"> ๓. ต้องมีมาตรการแก้ไขการคอร์รัปชันเชิงนโยบาย เอาจุดผู้จัดการทรัพยากรที่ให้ข้อมูลแบบปกปิดข้อเท็จจริงหรือให้ข้อมูลเพียงบางส่วน กรณีมีการลงทุนด้วยเงินจากต่างประเทศหากขาดทุน ต้องมีผู้รับผิดชอบ ๔. ให้ยกเลิกมติ ครม., กพช., กฎกระทรวงที่เอื้อประโยชน์แก่ธุรกิจปิโตรเคมีหรือเอกชนรายใดรายหนึ่ง ๕. รายได้รัฐจัดให้เป็นรัฐสวัสดิการ ๖. มีการเปิดเผยข้อมูลตั้งแต่ปากหลุมที่ขุดเจาะ ทั้งด้านต้นทุน ค่าบริหารจัดการ กำไร สุทธาธารณะเป็นหน่วยภาษาไทย ๗. รัฐควรมีนโยบายพลังงานอื่นๆเช่น แสงอาทิตย์ รวมทั้งการสร้างระบบขนส่งมวลชนที่ลดการใช้พลังงานปิโตรเลียม ๘. ประชาชนควรได้ใช้ประโยชน์ในการเผยแพร่ข้อมูลด้านพลังงานจากสื่อของรัฐ
<p>(๑๔) เกษม พรหมชนะ เครือข่ายปฏิรูปพลังงาน จ.ชุมพร</p>		<ol style="list-style-type: none"> ๑. ยกเลิก พ.ร.บ.ปิโตรเลียม ๒๕๑๔ เพราะประชาชนไทยถูกเอาเปรียบ ๒. เสนอให้ทำตาม ร่าง พ.ร.บ.พลังงานแห่งชาติ
<p>(๑๕) สุจินต์ ลาวัลย์ธรรมพ นักวิชาการอิสระ (พูดอย่างเดียว)</p>	<p>- ระบบสัมปทานแล้วร้าย ต้องใช้แบ่งปันผลผลิต ผลิต</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. คนส่วนใหญ่ในประเทศไม่ตระหนักถึงการเป็นเจ้าของทรัพยากร สร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับประชาชนทั่วไป ๒. ความยั่งยืนที่ต้องการอยู่ในธรรมชาติ

(๑๖) ปรีช เชนะกุล
นักธุรกิจ ที่ปรึกษาอิสระ

๑. ไม่ควรเปิดสัมปทานรอบ ๒๑ เพราะว่าเป็นระบบที่ล่าช้าทำให้ประเทศเสียกรรมสิทธิ์จากมาตรา ๕๖ ซึ่งผู้รับสัมปทานมีสิทธิขายปิโตรเลียมแสดงว่ากรรมสิทธิ์ความเป็นเจ้าของปิโตรเลียมเป็นของเอกชนไม่ใช่เป็นของชาติไทยและประชาชนชาวไทย
๒. ควรใช้ระบบแบ่งปันผลผลิตและแปลงเก่าที่กำลังจะหมดสัญญาในปี ๒๕๖๕ ให้ใช้ระบบจ้างผลิตเนื่องจากเห็นชุดเจาะและอุปกรณ์มีพร้อมอยู่แล้วเพื่อทำให้ประเทศได้ประโยชน์อย่างเต็มที่
๓. ควรทำการชุดเจาะเพื่อสำรวจเพื่อให้ทราบปริมาณสำรองอย่างแท้จริง เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรที่เป็นยุทธปัจจัยได้อย่างถูกต้องแม่นยำและเกิดประโยชน์สูงสุด
๔. การใช้ระบบสัมปทานรัฐเสียดสิทธิในข้อมูลที่บริษัทผู้รับสัมปทานมิในการชุดเจาะและสำรวจซึ่งเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเพื่อการบริหารและจัดการ
๕. ความเชื่อที่ว่ารัฐต้องรับประกันความเสี่ยงสูงในระบบสัมปทานนั้นไม่เป็นความจริงเนื่องจากค่าใช้จ่ายซึ่งมีความเสี่ยงทั้งหมดได้ถูกผลักดันให้กับรัฐในรูปแบบของการหักค่าใช้จ่ายในระบบภาษีและการเสนอในเงื่อนไขค่าใช้จ่ายการประมูลสัมปทาน

๑. กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญว่าปิโตรเลียมเป็นทรัพยากรพลังงานซึ่งเป็นสมบัติของรัฐบาลและประชาชน รัฐมีหน้าที่ที่จะบริหารและจัดการเพื่อทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับประชาชนโดยไม่เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรสิ่งแวดล้อม
๒. แก้ไขพ.ร.บ.ปิโตรเลียม พ.ศ.๒๕๑๔ ยกเลิกระบบสัมปทานเปลี่ยนมาใช้ระบบแบ่งปันผลผลิตและระบบจ้างผลิตเพื่อให้เกิดกรรมสิทธิ์ของปิโตรเลียมเป็นของรัฐและประชาชน เพื่อให้เกิดเสถียรภาพและความมั่นคงของประเทศในเชิงยุทธปัจจัย ยกเลิกระบบสัมปทาน เปลี่ยนมาใช้ระบบแบ่งปันผลผลิตและระบบจ้างผลิตเพื่อให้เกิดกรรมสิทธิ์ของปิโตรเลียมเป็นของรัฐและประชาชน เพื่อให้เกิดเสถียรภาพและความมั่นคงของประเทศในเชิงยุทธปัจจัย ทำให้รัฐมีความคล่องตัว มีอำนาจต่อรองเนื่องจากการปรับเปลี่ยนเป็นระบบแบ่งปันผลผลิตเป็นระบบของสัญญาและคู่สัญญาซึ่งสามารถเจรจาปรับแก้ได้ตามภาวะผกผันของสถานการณ์โลกได้
๓. การจัดตั้งวิสาหกิจของรัฐเพื่อทำหน้าที่บริหารจัดการทรัพยากรปิโตรเลียมให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติและประชาชน (ปัจจุบันรัฐทำหน้าที่ส่งมอบกรรมสิทธิ์ปิโตรเลียมของชาติให้กับต่างชาติ เอกชนผ่านระบบสัมปทาน) แก้กฎหมายลดสิทธิความเป็นรัฐวิสาหกิจตั้งอำนาจความเป็นรัฐออกมาจากรัฐวิสาหกิจที่แปรรูปแล้วเพื่อขจัดการผูกขาดทางการค้า
๔. รัฐต้องเปิดเผยข้อมูลให้ประชาชนรับทราบอย่างชัดเจนและถูกต้อง

<p>(จากใบเขียนบันทึก) (๑๗) ณรงค์ โชควัฒนา นักวิชาการ นักธุรกิจอิสระ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ไม่เห็นด้วยกับการเปิดสัมปทานรอบ๒๑อยากเห็นการแก้ พ.ร.บ.ปิโตรเลียมที่นำโครงสร้างมาจากประเทศที่เป็นอาณานิคมของตะวันตกซึ่งให้ประโยชน์ต่อประเทศเจ้าของทรัพยากรน้อยมากแต่กลับให้ประโยชน์แก่เอกชนมากจนน่าเกลียด ๒. เห็นว่าควรแก้ไขพ.ร.บ.ให้เป็นแบบแบ่งปันผลผลิตที่ให้ประโยชน์กับประเทศเจ้าของทรัพยากรที่เป็นธรรมมากกว่า ซึ่งเป็นระบบที่ใช้กันทั่วโลกขณะนี้ ๓. ประเด็นที่บอกว่าต้องรีบเปิดสัมปทานรอบ๒๑โดยเร็วเพราะปริมาณแก๊สและน้ำมันจะหมดลงใน ๗ ปีข้างหน้าเป็นเรื่องไม่ตรงกับความเป็นจริงเพราะเรามีสำรองอีกมาก ๗ปีข้างหน้าสัมปทานเก่าจะทยอยหมดอายุเท่านั้น น้ำมันและแก๊สธรรมชาติมีปริมาณมากกว่าอุปสงค์โดยตลอดจนล้นตลาดและราคาตกตลอดเวลา 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ต้องเร่งแก้ไขพ.ร.บ.ปิโตรเลียมจากระบบสัมปทานเป็นระบบแบ่งปันผลผลิตให้ประเทศไทยได้ส่วนแบ่งผลผลิต ๗๐% ขึ้นไป โดยเร็วที่สุด ๒. ดำเนินการเพื่อให้ ปตท.กลับมาเป็นของรัฐ ๑๐๐% โดยเร็ว ๓. ดำเนินคดีกับนักการเมือง ข้าราชการ เอกชนที่ฉ้อฉล ทำความผิดความเสียหายกับประเทศไทย
<p>(๑๘) ประสิทธิ์ชัย ทุนนวล เครือข่ายชาห์นปฏิรูปพลังงาน</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ควรระงับไว้ก่อนเนื่องจากการศึกษาทางวิชาการพบว่าระบบสัมปทานมีข้อบกพร่องมาก ๒. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระบบที่เป็นประโยชน์กับประเทศมากที่สุดแล้วค่อยให้มีการขุดเจาะผลิตตามระบบนั้น เช่น ระบบที่ประเทศในอาเซียนส่วนใหญ่ใช้ 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. บรรจุหลักการจัดการปิโตรเลียมในรัฐธรรมนูญว่าปิโตรเลียมเป็นของรัฐจัดสรรเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน ๒. ให้ สบข.เสนอให้มีการใช้ระบบแบ่งปันผลผลิตแทนระบบสัมปทาน ๓. ให้ สบข.ออกแบบระบบหลังจากนี้โดยให้มีการเปิดเผยข้อมูลปิโตรเลียมทั้งระบบเพื่อการศึกษา วิจารณ์ของสาธารณะ นำไปสู่ความโปร่งใสในการออกแบบระบบการจัดการที่ดีของชาติในอนาคตต่อไป ๔. ใช้มาตรการ zoning เพื่อปกป้องพื้นที่อาหารจากพื้นที่พลังงาน

<p>(๑๙) สันติสุข โสภณสิริ ประธานสถาบันปริทัศน์ พนมยงค์ / มูลนิธิปริทัศน์พนมยงค์</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ควรรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในพื้นที่สัมปทาน ๒. ควรผ่านการทำประชามติเพราะการให้สัมปทานกระทบสิทธิของประชาชนและชุมชนเกือบทั้งประเทศทั้งบนบกและในทะเล ๓. ควรปรับปรุงระบบสัมปทานของไทยให้โปร่งใสตรวจสอบได้อย่างชัดเจน ๔. รัฐในฐานะเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทยในการถือกรรมสิทธิ์ปิโตรเลียมต้องพิจารณาการปรับเปลี่ยนระบบเปรียบเทียบระบบว่า Concession contact กับ Production sharing contact) เนื่องจากในประเทศเพื่อนบ้านภูมิภาคอาเซียนใช้ระบบ PSC ทั้งหมดจะทำให้ไทยเสียเปรียบหากไปทำ PSC โดยใช้กฎหมายของเพื่อนบ้านเนื่องจากไทยไม่สามารถใช้ระบบสัมปทานในพื้นที่ JDA ได้เลย 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. จัดตั้งบริษัทพลังงาน(ปิโตรเลียม)แห่งชาติโดยบริหารจัดการแบบบริษัทธุรกิจมีอาชีพรโดยมีรัฐเป็นเจ้าของแทนประชาชนร้อยละ ๓๐๐ เป็นองค์การธุรกิจที่เป็นอิสระจากนักการเมืองและกลุ่มทุนพลังงาน รวมทั้งระบบราชการ ๒. บัญญัติอธิปไตยปิโตรเลียม(Petroleum Sovereignty)ไว้ใน รัฐธรรมนูญเพื่อป้องกันการถ่ายโอนกรรมสิทธิ์ปิโตรเลียมให้กลุ่มทุนพลังงานอื่น และมีกฎหมายรับรองบริษัทพลังงานแห่งชาติที่ห้ามนำเข้าตลาดหลักทรัพย์แต่สามารถลงทุนร่วมกับธุรกิจน้ำมันแห่งอื่นได้
<p>(๒๐) กมลวรรณ บัวดอกตูม Greenpeace Southeast Asia ขาหุ่นปฏิรูปพลังงาน</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. การเปิดสัมปทานรอบที่ ๒๑ ยิ่งขาดกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างแท้จริง ในที่นี้หมายถึงประชาชนยังไม่ทราบทางเลือกในการจัดการพลังงานที่มีหลายรูปแบบ ประชาชนยังขาดข้อมูลทางด้านการจัดการปิโตรเลียม อีกทั้งยังขาดความรู้เรื่องทรัพยากรว่า ในความเป็นจริงแล้วประเทศไทยมีทรัพยากรอยู่เท่าไรเท่ากับว่า “เจ้าของประเทศขาดข้อมูลว่าเรามีของอยู่เท่าไร” และขาดความรู้เกี่ยวกับ “การนำไปใช้”ว่าจะใช้อย่างไรให้เกิดประโยชน์สูงสุดและอยู่ในพื้นฐานที่ส่วนรวมได้รับผลประโยชน์อย่างแท้จริง 	

	<p>๒. การเปิดสัมปทานรอบที่ ๒๑ ผู้มีส่วนในการตัดสินใจยังคงอยู่ในกลุ่มคนกลุ่มเล็กๆแต่ยังขาดเสียงของประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากการขุดเจาะปิโตรเลียมและต้องมีการคิดค่าผลกระทบดังกล่าวเพื่อทำเป็นข้อมูลในการสะท้อนผลกระทบที่มีต่อประชาชน ควร Focus ถึงความเป็นอยู่ของคนในชาติมากกว่าเม็ดเงินมหาศาลที่ได้จากแหล่งเชื้อเพลิงที่ประชาชนต้องเดือดร้อน</p> <p>๓. ไทยยังขาดการจัดทำข้อมูลด้านปิโตรเลียมและผู้มีความรู้ความชำนาญทางด้านพลังงานที่จะมาจัดสรรให้เกิดผลประโยชน์ที่ถึงประชาชน แต่มีผู้มีความรู้ความชำนาญในการทำให้ผลประโยชน์ตกอยู่ในกลุ่มคนผู้มีอำนาจทางด้านพลังงาน</p> <p>๔. ดังนั้นควรพิจารณาให้เกิดการเปลี่ยนระบบการจัดการพลังงานปิโตรเลียมจากการให้สัมปทานเป็นระบบแบ่งปันผลผลิตเพื่อให้ความสำคัญกับประชาชนผู้เป็นเจ้าของพลังงานอย่างแท้จริงหรือหากทำไม่ได้อย่างมากที่สุด ควรชะลอการเปิดสัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ เพื่อการจัดทำข้อมูลให้เจ้าของพลังงานตระหนักถึงความสำคัญในพื้นที่ที่จัดหา การท่องเที่ยว พื้นที่ห้ามหากินที่เป็นเรื่องปากท้องของประชาชนส่วนใหญ่เป็นหลัก</p>	
--	---	--

(๒๓) จรียา เสนพงศ์
 ผู้ประสานงานGreenpeace
 เครือข่ายชาห์นปฏิรูปพลังงาน

๑. มีการจัดการทำระบบข้อมูลสัมปทานที่ประชาชนคนไทยสามารถร่วมตรวจสอบข้อมูลได้ทั้งข้อมูลระดับประเทศและจังหวัด
๒. การขุดปิโตรเลียมจากปากหลุมต้องมีการรายงานสดและต้องเป็นข้อมูลที่ประชาชนเข้าถึง
๓. หยุดระบบสัมปทานรอบ ๒๓ ก่อนและเดินหน้าเปลี่ยนระบบสัมปทานเป็นระบบแบ่งปันผลผลิตเพื่อให้เกิดผลประโยชน์ของประเทศอย่างแท้จริง
๔. มีการประเมินผลกระทบทุกด้านของการเปิดสัมปทานรอบ ๒๓ และนำเสนอให้ประชาชนรับทราบข้อมูล และเปิดให้มีการลงประชามติภายใต้การนำเสนอระบบสัมปทานใหม่และผลกระทบทั้งระบบ
 และผลกระทบ

๑. โครงสร้างในการจัดการปิโตรเลียมของประเทศจำเป็นต้องกำหนดเป็นกรอบของกฎหมายที่สร้างความเป็นธรรมและการมีส่วนร่วมที่เป็นจริง
๒. ความเป็นอิสระและมีอำนาจภายใต้โครงสร้างใหม่ต้องชัดเจนและต้องระบุในกฎหมายให้ชัดเจน
๓. เปลี่ยนระบบสัมปทานเป็นระบบแบ่งปันผลผลิต
๔. หากมีการขุดเจาะจำเป็นต้องศึกษาผลกระทบด้าน SEA (Strategic Environment Assessment) ทั้งระบบมิใช่เป็นโครงการ และต้องมีการแบ่งพื้นที่ที่ไม่ส่งผลต่อสิ่งแวดล้อมและความมั่นคงทางอาหาร
๕. รัฐต้องมีการเปิดเผยสัญญาปิโตรเลียมทั้งหมดและเป็นข้อมูลที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้
๖. ประเทศไทยไม่ได้ลงนามสนธิสัญญาว่าด้วยสารปรอท Mercury Convention โดยเฉพาะพื้นที่รอบการขุดเจาะไม่อยู่ในมาตรการของอนุสัญญานี้และประเทศไทยไม่มีมาตรการในการจัดการผลกระทบ ดังนั้นบริษัทที่ได้เป็นผู้ผลิตสำรวจ ไม่ว่าจะระบบใดจะต้องอยู่ภายใต้มาตรการด้านผลกระทบและการติดตามเพื่อจัดการผลกระทบด้วย
๗. การประเมินความเสี่ยงและต้นทุนผลกระทบต้องรวมถึงการจัดการแทนขุดเจาะหลังโครงการเสร็จสิ้น
๘. ข้อเสนอแนะตามเอกสารแนบ “ชาห์นปฏิรูปพลังงาน” (หนังสือปลาเขียว)

		<p>๙. การจัดการปิโตรเลียมต้องอยู่ภายใต้กรรมสิทธิ์และสิทธิในการมีส่วนร่วมในการจัดการ</p>
<p>(๒๒) ชลิต จารุจรูญจิต ประชาชน</p>	<p>๑. ไม่ต้องแก้พ.ร.บ.ฯปี ๑๔ แต่ให้เขียนในรัฐธรรมนูญไปเลยว่า "ทรัพยากรด้านพลังงานเป็นสมบัติของชาติและประชาชนคนไทยทุกคน"</p> <p>๒. ตั้งองค์กรพลังงานแห่งชาติ</p> <p>๓. ยกเลิกบอร์ดพลังงานทั้งหมด</p> <p>๔. เปิดเผยแพร่ข้อมูลสัญญาพลังงานต่างๆเรื่องให้ประชาชนรับรู้</p> <p>๕. ข้อเสนอแนะว่าแบ่งผลผลิตและสัมปทานแบบไหนดีกว่า ถ้าเรา (ปท.ไทย) ขุดเจาะปิโตรเลียมร่วมกับมาเลเซีย ก็มูซา ถามว่าสองประเทศนี้จะเลือกสัมปทานหรือแบ่งปันผลผลิต</p>	<p>๑. ต้องให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมเป็นลำดับแรก คือสำคัญมากกว่า จะใช้ระบบสัมปทานหรือแบ่งปันผลผลิต</p> <p>๒. ประเทศไทยเป็นประเทศเมืองร้อนต้องสนับสนุนให้คนในชาติได้ใช้พลังงานแสงอาทิตย์ ได้รวดเร็ว เต็มที่และพอเพียง</p> <p>๓. ต้องให้นักวิชาการเปิดเผยข้อมูล ความรู้และปัญญาแก่ประชาชนให้มากกว่านี้หลายเท่าตัว</p> <p>๔. ทำอย่างไรให้ข้าราชการมีจิตวิญญาณรับใช้ประชาชน ปกป้องผลประโยชน์ของชาติ</p> <p>๕. ทำอย่างไรให้คนในชาติมีความเป็น "ชาตินิยม" เหมือนเกาหลี ญี่ปุ่น ฯลฯ</p>
<p>(๒๓) สมประสงค์ สุขสมจิตร แม่บ้าน</p>	<p>๑. ผู้นำประเทศบอกว่าน้ำมันไม่พอใช้ในประเทศ เป็นไปได้ไหมที่จะยกเลิกการขุดเจาะ ห้ามใช้ท่อในการขนถ่ายปิโตรเลียม เพราะเป็นของรัฐ ต่างชาติห้ามสร้างต้องเช่าท่อจากรัฐหรือ ถ้าสร้างเองทรัพยากรนั้นต้องตกเป็นของรัฐ ทรัพยากรใกล้หมด จึงห้ามขายต้องเก็บไว้ใช้ในอนาคตเป็นพลังงานสำรอง</p> <p>๒. แก้ไขเรื่องที่ดิน สิทธิในที่ดินของบริษัทที่มีต่างชาติถือหุ้นเกิน ๒๐%</p> <p>๓. ความมั่นคงของชาติขึ้นอยู่กับความมั่นคงปิโตรเลียม พลังงานทุกอย่างต้องเป็นของชาติ เช่น น้ำ ลม ไฟ แสงแดด ทรัพยากรในดิน</p>	

<p>(๒๔) เกศินี ทิพยะวัฒน์ ประชาชน</p>		<p>๑. ต้องบรรจุเป็นหลักสูตรการเรียนรู้ การศึกษาเบื้องต้นให้แก่ข้าราชการ ผู้รักษาดูแลผลประโยชน์และงานของชาติโดยตรง เริ่มจากนี้เป็นต้นไปเพื่อรักษาแผ่นดินของตนและลูกหลานประชาชน จิตสำนึกและถ้าผิดพลาดหรือมีเจตนาที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่โปร่งใสต้องมีบทลงโทษจากสังคมสูงสุดเพราะคิดแต่ประโยชน์ของครอบครัวตัวเองเท่านั้น</p> <p>๒. เริ่มให้ความรู้ทรัพยากรของประเทศในช่วงเวลาละครหลังข่าวสัก ๓๐ วินาทีอย่างน้อยเพื่อให้คนในครอบครัวได้รับรู้ซึมซับและห่วงแทนประเทศด้วยกัน รู้คิดรู้ปฏิบัติ เป็นภาคบังคับของทุกช่องที่ต้องเปิดให้ความรู้แก่ประชาชนซึ่งเป็นมรดกแผ่นดิน</p> <p>๓. หลังสูตรการศึกษาระดับประถมปลายขึ้นมัธยมเพิ่มการเรียนรู้ในวิชาชีพต่างๆที่ติดต่ออนาคตของประเทศ ไม่ใช่แค่นักแสดง นักข่าว ที่ทำเงินดี แพทย์ วิศวกร ฯลฯ</p> <p>๔. บ้านเรามีอาหารการกินที่สะดวกมากจึงทำให้เกิดความขี้เกียจที่จะเรียนรู้ต่อมากขึ้น มีกินดื่ม สัมพันธภาพที่ทาง่าย จึงไม่รับเรื่อง เครียดๆและไม่ปกป้อง</p>
<p>(๒๕) เกศสุตา มัทธนะทวี กคป.</p>	<p>- แบ่งปันผลผลิตเท่านั้น หรือ สัมปทานแบบอังกฤษ</p>	<p>วิธีอะไรที่ยุติธรรมทั้งกับเอกชนและประเทศ มีความยืดหยุ่นตามเวลา สิ่งแวดล้อม สถานการณ์ ไม่มีการกีดกันรายใหม่หรือผูกขาด</p>
<p>(๒๖) (ไม่ลงนามในใบบันทึก)</p>	<p>- ภาครัฐยังไม่เข้าใจประเด็นของความเสียหายโดยข้อเท็จจริง ทั้งระบบสัมปทานและแบ่งปันผลผลิต รัฐไม่ต้องเสีย แต่ระบบสัมปทานมีค่าเสียโอกาสของกำไร(Opportunity loss) ของรัฐ มากกว่าระบบแบ่งปันผลผลิต</p>	<p>- ควรรื้อกฎหมายปิโตรเลียมและจัดเก็บรายได้ที่มีอยู่เดิมทั้งหมด และออกกฎหมายปิโตรเลียมใหม่บนพื้นฐานของรัฐเป็นเจ้าของทรัพยากรไม่ว่าก่อน หลังการพบปิโตรเลียมและแม้แต่เมื่อดำเนินการผลิตแล้ว ที่ความเป็นเจ้าของยังเป็นของรัฐ</p>

	<p>- รัฐมีการกล่าวถึงแปลงขนาดเล็กมีต้นทุนการผลิตสูงโดย หลักการ PSC เจ้าของบริษัทหรือรัฐจะเจรจากับเอกชนในระดับ ที่เอกชนคุ้มค่าต่อการลงทุน ดังนั้นแม้ต้นทุนการผลิตสูง รัฐสามารถ แบ่งสรรผลประโยชน์ให้แก่เอกชนเพื่อจูงใจให้ลงทุน ในทางกลับกัน ถ้าผลตอบแทนสูง รัฐก็สามารถแบ่งสรรผลประโยชน์ให้เพียงพอคุ้ม ทุนของเอกชน ขณะที่ผลตอบแทนสูงยังคงอยู่กับรัฐ</p>	
--	--	--

รายงานการประชุมวิชาการ

เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการพลังงานปิโตรเลียมอย่างยั่งยืน”

ครั้งที่ ๒ : เวทีภาคประชาชน

วันพฤหัสบดีที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๘ เวลา ๐๙.๐๐-๑๖.๐๐ น.

ณ ห้องกษัตริย์ศึก ๒-๓ โรงแรมเดอะทวินทาวเวอร์ กรุงเทพมหานคร

โดย

คณะอนุกรรมการการมีส่วนร่วมขององค์กรที่สำคัญ

ในคณะกรรมการวิสามัญการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชน

คำนำ

คณะอนุกรรมการการมีส่วนร่วมปฏิรูปเชิงประเด็น ตั้งเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ตามมติของคณะกรรมการวิสามัญการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ครั้งที่ ๓ วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ เพื่อเป็นกลไกดำเนินการจัดกิจกรรมและเวทีสาธารณะร่วมกับเครือข่ายทางสังคมที่หลากหลาย เพื่อสร้างสรรค์รูปแบบความร่วมมือกับประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมกับสภาปฏิรูปแห่งชาติในการปฏิรูปประเทศ และเพื่อพิจารณาศึกษาและริเริ่มการดำเนินกิจกรรมรวมทั้งการจัดเวทีสาธารณะในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนจากทุกภาคส่วนเกี่ยวกับการร่างรัฐธรรมนูญและการปฏิรูปประเทศ ๑๘ ด้าน ตามกรอบของคณะกรรมการวิสามัญประจำสภา ๑๘ คณะ และคณะกรรมการวิสามัญการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนแต่เพื่อให้ชื่อของอนุกรรมการสามารถสื่อให้เกิดความเข้าใจแก่สาธารณชนได้ดียิ่งขึ้น จึงมีมติการประชุมครั้งที่ ๔ เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ให้เปลี่ยนชื่อเป็น "คณะอนุกรรมการการมีส่วนร่วมขององค์กรที่สำคัญ"

เนื่องจากการเปิดสัมมนาปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ เป็นประเด็นที่รัฐบาลต้องการข้อมูลและความคิดเห็นในการพิจารณาอย่างรอบด้าน อีกทั้งภาคีองค์กรเครือข่ายภาคประชาสังคมรวมทั้งประชาชนทั่วไปให้ความสนใจอย่างมาก เนื่องจากเป็นเรื่องสำคัญที่เกี่ยวข้องผลประโยชน์ของคนทั้งทั้งชาติ คณะอนุกรรมการฯ จึงมีมติในที่ประชุมครั้งที่ ๑ วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ ให้จัดการประชุมวิชาการเรื่อง "แนวทางการบริหารจัดการพลังงานปิโตรเลียมอย่างยั่งยืน" โดยครั้งที่ ๒ เป็นเวทีภาคประชาชน จัดเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ ห้องกษัตริย์ศึก ๒-๓ โรงแรมเดอะทวินทาวเวอร์ กรุงเทพมหานคร โดยร่วมมือกับมูลนิธิเพื่อผู้บริโภค ศูนย์วิจัยนโยบายพลังงานและทรัพยากร มหาวิทยาลัยรังสิต และสำนักงานประสานการพัฒนาสังคมสุขภาวะ

สรุปรายงานการประชุมวิชาการฉบับนี้จึงเป็นความพยายามในการรวบรวมข้อค้นพบจากการเสวนาและความเห็นข้อเสนอแนะของปราชญ์ชาวบ้าน ภาคประชาสังคมและประชาชนจากพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วทุกภาคที่เข้าร่วมเวทีต่อประเด็น "การเปิดสัมมนาปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ และมาตรการดำเนินงานเพื่อปฏิรูประบบการบริหารจัดการพลังงานปิโตรเลียมเพื่อความยั่งยืนของประเทศ" ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพิจารณาของรัฐบาลและสภาปฏิรูปแห่งชาติต่อไป

บทนำ

การประชุมวิชาการและรับฟังความคิดเห็นเรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการพลังงานปิโตรเลียมอย่างยั่งยืน” โดยครั้งที่ ๒ เป็นเวทีภาคประชาชน มีการเสวนาเรื่อง “การบริหารจัดการพลังงานปิโตรเลียม การเปิดสัมปทานรอบที่ ๒๑ และผลกระทบต่อชุมชน” โดย ปราชญ์ชาวบ้าน ภาคประชาสังคมและประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการสำรวจและขุดเจาะปิโตรเลียมในพื้นที่ จากนั้นเป็นการแบ่งกลุ่มย่อยตามภาค และกลุ่มผู้บริโภคร่วมเพื่อรับฟังประชาชนในประเด็น “ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการเปิดสัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ และแนวทางการปฏิรูประบบบริหารจัดการพลังงานปิโตรเลียมเพื่อความยั่งยืนของประเทศ” แต่ละกลุ่มจะสรุปบันทึกส่งและนำเสนอ

การประชุมครั้งนี้มีผู้ร่วมประชุมทั้งจากสภาปฏิรูปแห่งชาติที่ประกอบด้วยสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ กรรมการ อนุกรรมการ วิทยากร คณะผู้จัดการประชุม สื่อสารมวลชน ภาคประชาสังคม และประชาชนจากพื้นที่ต่าง ๆ รวมทั้งสิ้น ๓๓๓ คน มีการนำเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะจำนวน ๖ กลุ่ม และรายบุคคล

อนึ่ง รายงานชุดนี้นอกจากจะมีการสรุปข้อค้นพบจากการเสวนา ความเห็นและข้อเสนอแนะจากปราชญ์ชาวบ้าน ภาคประชาสังคมและประชาชนในพื้นที่ต่างๆทั่วทุกภาคแล้ว ยังมีการสรุปสาระสำคัญสำหรับสมาชิกปฏิรูปแห่งชาติ กรรมการและอนุกรรมการ เพื่อใช้ในการประชุมด้วย

จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารวิชาการชุดนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิรูประบบพลังงานปิโตรเลียมอย่างยั่งยืนสมดังเจตนารมณ์ของคนไทยทุกคนต่อไป

สารบัญ

บทสรุปสำคัญ (Executive Summary)	๑
บทสรุปจากการเสวนาภาคประชาชน	๓
บทสรุปความเห็นและข้อเสนอแนะจากประชาชน	๑๓
ภาคผนวก	
กำหนดการประชุม	๓๒
รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม	๓๔
ประมวลภาพการประชุม	๕๔

บทสรุปสำคัญ (Executive summary)

มีเนื้อหาสำคัญที่สรุปเป็นประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

การละเมิดสิทธิมนุษยชน สิทธิชุมชนและผลกระทบในมิติต่าง ๆ

การสำรวจและชุดเจาะปิโตรเลียมในภาคอีสาน พบว่ามีผลกระทบต่อประชาชนและชุมชนในหลายมิติ คือ ด้านสุขภาพ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านเกษตรกรรมและด้านสังคม ทั้งนี้มีสาเหตุมาจากกระบวนการขออนุญาตเพื่อสำรวจและชุดเจาะปิโตรเลียมดำเนินการในส่วนกลางโดยพื้นที่ที่ได้รับรู้ขั้นตอนวิธีการในรายละเอียด ไม่มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและขาดการประเมินผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม (EIA) และด้านสุขภาพ (EHIA) อย่างไรก็ตามเพียงพอ รวมทั้งบริษัทสำรวจชุดเจาะเป็นของบริษัทต่างชาติจึงไม่เข้าใจสภาพวิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่น การสำรวจและชุดเจาะจึงเสี่ยงต่อการละเมิดสิทธิมนุษยชน สิทธิชุมชน สร้างผลกระทบโดยไม่มีผู้รับผิดชอบ ไม่มีกลไกในการปกป้องคุ้มครองและเยียวยาปล่อยให้ประชาชนในพื้นที่ต้องเผชิญชะตากรรมโดยลำพัง

ขั้นตอนวิธีการสำรวจและชุดเจาะใช้วิธีการที่รุนแรงและส่งผลกระทบในวงกว้าง เช่น ที่อำเภอเมืองจังหวัดกาฬสินธุ์ มีการลากสายและวางระเบิดกว่า ๑๓,๐๐๐ ลูก การผลิตทำให้เกิดก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์ (H₂S หรือก๊าซไข่เน่า) เมื่อพิสูจน์ได้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ประชาชนเจ็บป่วยทางด้านระบบประสาทและทางเดินหายใจแต่ได้รับการชดเชยเพียง ๓,๐๐๐ บาทต่อราย บางพื้นที่น้ำจากบ่อนบาดาลใช้บริโภคไม่ได้ ต้นไม้ไม่ออกดอกออกผลหรือแห้งตาย วิถีชีวิตเกษตรกรรมถูกรุกรานโดยอุตสาหกรรม ตามหลักการสากลนั้นบริษัทชุดเจาะปิโตรเลียมต้องมีเครื่องตรวจวัดและส่งสัญญาณเตือนภัย (Direct Alarm) จากก๊าซ H₂S ในบริเวณที่ปฏิบัติงานเพื่อป้องกันมิให้คน สิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อมได้รับอันตราย

บทบาทของภาคประชาชนในการมีส่วนร่วม

รัฐต้องเปิดเผยข้อมูลการสำรวจให้ประชาชนรับทราบให้อำนาจในการร่วมตัดสินใจต่อการบริหารจัดการ และติดตามผลเมื่อมีสัญญาณการผลิตเกิดขึ้นแล้ว ทั้งนี้เห็นว่าระบบสัญญาณแบบแบ่งปันผลผลิตมีความทันสมัยและดีกว่าระบบสัมปทาน

เพิ่มสัดส่วนภาคประชาชนในกลไกคณะกรรมการบริหารจัดการทั้งในระดับนโยบายและปฏิบัติการให้มากพอที่จะส่งผลต่อการตัดสินใจ เช่น สัดส่วนมากกว่ากึ่งหนึ่ง จัดตั้งสภาพลังงานประชาชนที่กฎหมายรองรับเพื่อมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทาง กำกับติดตามและตรวจสอบ

กำหนดสิทธิชุมชนไว้ในการแก้ไขกฎหมายปิโตรเลียม เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่รับรู้มีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน มีการกำหนดแผนการใช้พลังงานในพื้นที่ของตนเอง การเข้าถึงกองทุนอนุรักษ์พลังงาน

รณรงค์ ขับเคลื่อนและผลักดันการแก้ไขกฎหมายเพื่อพิทักษ์ผลประโยชน์ของชาติ รวมทั้งสื่อสารข้อเท็จจริงทางด้านพลังงานปิโตรเลียมสู่สังคมโดยใช้รูปแบบต่างๆในสื่อสารสังคม (Social media)

ตัวชี้วัดและกระบวนการตัดสินใจเรื่องสัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑

ข้อมูลที่ใช้เป็นตัวชี้วัด (Parameter) คือ ปริมาณและโอกาสที่จะพบปิโตรเลียม ดังนั้นกระบวนการดำเนินงานจึงต้องแยกการสำรวจศักยภาพปิโตรเลียมที่น่าจะพบออกจากการสำรวจเพื่อการผลิต โดยภาครัฐต้องทำการสำรวจข้อมูลซึ่งใช้เงินลงทุน ๑-๒ ล้านดอลลาร์ต่อหลุม มิได้เปลี่ยนแปลงตามที่กล่าวอ้าง เมื่อมีข้อมูลในการวางแผนตัดสินใจก็สามารถเปลี่ยนระบบสัญญาที่ให้ผลประโยชน์สูงสุดต่อชาติได้หรือหากจำเป็นต้องเปิดสัมปทานก็สามารถต่อรองผลประโยชน์ได้อย่างเต็มที่

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ สิ่งที่ต้องการให้รัฐบาล สนช.และสพช.ดำเนินการ

พิจารณาชะลอหรือยกเลิกระบบสัมปทาน การเปิดสัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ จะยิ่งส่งผลกระทบซ้ำเติมต่อชุมชนท้องถิ่นพื้นที่มากขึ้นจึงควรชะลอหรือยกเลิก โดยปฏิรูประบบสัญญาเป็นแบบแบ่งปันผลผลิตและด้านอื่น ๆ สร้างเครื่องมือกลไกและกระบวนการในการอนุญาต การแบ่งรายได้ การประเมินผลกระทบ การศึกษาวิจัย มาตรการลงโทษ การรับผิดชอบ ปกป้องคุ้มครองและเยียวยาประชาชน ชุมชนท้องถิ่นพื้นที่ที่มีความเข้มแข็งโดยกรกระจายอำนาจให้ชุมชนจัดการตนเอง รวมทั้งมีการแบ่งพื้นที่ (Zoning) เพื่อปกป้องพื้นที่ความมั่นคงทางอาหาร ภูมินิเวศการท่องเที่ยว และการประกอบอาชีพ

จัดตั้งสภาพลังงานประชาชนตามกฎหมาย

ให้รัฐแบ่งผลประโยชน์ที่ได้จากพลังงานปิโตรเลียมมาจัดระบบสวัสดิการด้านต่าง ๆ ให้แก่ประชาชน สร้างระบบธรรมภิบาลมิให้ข้าราชการ นักการเมืองและภาคธุรกิจมีการคอร์รัปชันและผลประโยชน์ทับซ้อน

กำหนดการบริหารจัดการปิโตรเลียมอย่างยั่งยืนในรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ พิจารณาแก้ไขกฎหมายปิโตรเลียม รวมทั้งกฎกระทรวง ระเบียบกระทรวงที่ไม่ตอบสนองผลประโยชน์ของชาติ เช่น พ.ร.บ.ปิโตรเลียม พ.ศ.๒๕๑๔ พ.ร.บ.ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ.๒๕๑๔ เป็นต้น และพิจารณาทบทวนแก้ไขโครงสร้างราคาพลังงานใหม่ให้เป็นธรรมต่อประชาชน รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาพลังงานหมุนเวียนต่าง ๆ

บทสรุปการเสวนาวิชาการภาคประชาชน
เรื่อง “การบริหารจัดการพลังงานปิโตรเลียม
การเปิดสัมปทานรอบที่ ๒๑ และผลกระทบต่อชุมชน”

นักวิชาการจากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ดร.ไชยณรงค์ เศรษฐเชื้อ นำเสนอข้อมูลจากการเก็บข้อมูลผลกระทบจากการขุดเจาะปิโตรเลียมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีการสำรวจและเปิดสัมปทานในบางพื้นที่ พบข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ดังนี้

๑. ปัญหาจากการสำรวจ

๑.๑ รัฐส่วนกลางทำสัญญากับภาคเอกชนโดยไม่ได้แจ้งหรือรับฟังความคิดเห็นจากชุมชนก่อน เมื่อบริษัทเข้าไปทำการสำรวจ ทำให้ชาวบ้านไม่ทราบเรื่องมาก่อนเบื้องต้น เกิดความสับสน และกังวลใจ

๑.๒ มีการละเมิดสิทธิชาวบ้าน โดยเข้าไปละเมิดสิทธิ์พื้นที่ชาวบ้านในการเข้าไปขุดเจาะสำรวจ ตัวอย่างจาก อ.เมือง จ.กาฬสินธุ์ ที่มีการลากสาย และวางระเบิดเพื่อทำการสำรวจกว่า ๑๓,๐๐๐ ลูก

๑.๓ การขุดเจาะเพื่อสำรวจ โดยการระเบิด ส่งผลให้เกิดแรงสั่นสะเทือน หลุมยุบ ฯลฯ

๑.๔ ชาวบ้านไม่ได้รับข้อมูลที่ถูกต้อง มีการกำหนดให้มีการทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม แต่ไม่ได้ให้ข้อมูลกับชาวบ้าน

๒. กระบวนการดำเนินงานในการขุดเจาะและผลิต

๒.๑ ประเทศไทยมีกฎหมายสิ่งแวดล้อมที่มีความเข้มแข็ง แต่ในทางปฏิบัติพบว่าหลายครั้งมีการบิดเบือนข้อมูลการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น

๒.๒ ไม่มีการจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นของประชาชนอย่างเปิดเผย และโปร่งใส

๒.๓ ผู้ได้รับผลกระทบมีการชดเชยที่ไม่เป็นธรรม อาทิ ชุมชนในจังหวัดกาฬสินธุ์ที่ได้รับผลกระทบจากก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์ ทำให้มีปัญหาทางสุขภาพ เมื่อพิสูจน์ได้ว่าเป็นผลมาจากการขุดเจาะปิโตรเลียม บริษัทชดเชยเพียงรายละ ๓,๐๐๐ บาท

๓. ผลกระทบที่เกิดขึ้นในพื้นที่แบบเป็นรูปธรรม

๓.๑ ด้านสุขภาพ ตัวอย่างชาวบ้านจาก จ.กาฬสินธุ์ และ อ.โนนสะอาด จ.อุดรธานี เกิดอาการปากเปี้ยว เป็นโรคทางระบบประสาท โรคเกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจ ฯลฯ ที่เกิดจากก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์

๓.๒ ด้านสิ่งแวดล้อม น้ำในพื้นที่ขุดเจาะ จ.อุดรธานี ไม่สามารถนำมาใช้อุปโภคบริโภคได้

๓.๓ ด้านการเกษตร จ.อุดรธานี บริเวณพื้นที่การขุดเจาะปิโตรเลียม เมื่อขุดเจาะผ่านไป ๑ ปี พบว่า ต้นยางและต้นมะพร้าวที่ปลูกไม่แตกยอด กิ่งผุ และเริ่มตาย

๓.๔ ด้านสังคม ชุมชนเกิดความทุกข์จากการไม่ได้รับความยุติธรรมในการชดเชยผลกระทบความไม่มั่นคงในการประกอบอาชีพ/รายได้ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพทางสังคมที่อาจเกิดอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่ตามมาในพื้นที่ เกิดการเปลี่ยนแปลงจากสังคมเกษตรไปสู่สังคมอุตสาหกรรม

ข้อเสนอ

๑. หยุดการเปิดสัมปทานรอบที่ ๒๑ จากมุมมองของชุมชน เพราะที่ผ่านมาการให้สัมปทานละเมิดสิทธิชุมชนและสิทธิมนุษยชน

๒. จัดให้มีกลไกการตรวจสอบแปลง/สัมปทานที่ผ่านมา ว่าเกิดผลกระทบกับผู้ที่อาศัยอยู่บริเวณนั้นอย่างไร หากทำให้เกิดความยุติธรรมต้องเพิกถอนการสัมปทาน พร้อมทั้งชดเชยให้ชาวบ้านอย่างเป็นธรรม

๓. การเปิดสัมปทานรอบใหม่ต้องมีกระบวนการการมีส่วนร่วม ตั้งแต่การให้สัมปทาน
๔. หากยังไม่มีข้อมูลที่ชัดเจนอย่าเพิ่งดำเนินการขุดเจาะ
๕. แก๊ซ พ.ร.บ.ปิโตรเลียม ๒๕๑๔ ให้มีความเป็นธรรมและทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด
๖. ยกเลิกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยวิธีการประชาพิจารณา ปี ๒๕๔๘ และกลับไปใช้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยวิธีการประชาพิจารณาปี ๒๕๓๙ ซึ่งมีความครอบคลุมและเป็นธรรมมากกว่า
๗. แก๊ซ พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.๒๕๓๕ ให้มีบทลงโทษ สำหรับผู้ประกอบการ ที่ปรึกษา บริษัท นักวิชาการ ที่ทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) และประเมินผลกระทบด้านสุขภาพ (EHIA) ที่ไม่มีความยุติธรรม
๘. เสนอให้มืองค์กรอิสระในการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ
๙. ให้ถือว่าการซื้อเสียงโครงการขนาดใหญ่ถือว่าผิดกฎหมาย ซึ่งหมายถึงการดำเนินการให้คนมาลงชื่อ เพื่อแลกอาหาร แลกของใช้ เป็นสิ่งผิดกฎหมาย

ดร.นพ. ชลิตยาชัย ประธานชมรม วิชาสุขภาพร่วมปฏิรูปประเทศไทย ได้ให้มุมมองว่า หากมอง การให้สัมปทานในทางเศรษฐศาสตร์ จะพบว่า สัมปทานปิโตรเลียมแบ่งออกเป็น ๒ กิจกรรม ได้แก่ ๑. การสำรวจ ๒. การผลิต

ปัจจุบันประเทศไทยยังขาดการสำรวจ ทำให้ไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณปิโตรเลียมที่ชัดเจน ทำให้วางแผนการใช้ปิโตรเลียมได้ไม่ถูกต้อง

การสำรวจทำให้สามารถตอบคำถาม

๑. มีปิโตรเลียมหรือไม่ มีปริมาณเท่าไร
๒. โอกาสที่จะเจอปิโตรเลียม

รัฐต้องเป็นผู้ลงทุนสำรวจ ซึ่งใช้งบประมาณเพียง ๑-๒ ล้านดอลลาร์ต่อหลุม เมื่อได้ข้อมูลแล้วต้องเปิดเผยข้อมูลให้ประชาชนได้รับรู้ และหากจะทำการประเมินต้องทำให้รัฐได้ผลประโยชน์สูงสุด

ระบบการจัดการที่เหมาะสมกับประเทศไทย ควรจะเป็นแบบแบ่งผลผลิต เพราะประเทศต้องการพลังงานมากกว่าต้องการเงิน

สิ่งที่ต้องพิจารณาอีกประการ คือผลเสียหายที่เกิดจากกระบวนการขุดเจาะ ต้องนำเข้าไปอยู่ในต้นทุนการผลิตด้วย

พ่อค้าเถียง ภาชี ประชาชนชาวบ้าน และคุณประสิทธิ์ชัย หนูนวล เครือข่ายชาห์นปฏิรูปพลังงาน มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ว่าอยากให้มีการสำรวจ เพื่อจะได้ข้อมูลที่ชัดเจน ก่อนจะนำไปวางแผนต่อ ที่สำคัญต้องมีการเปิดเผยข้อมูลและเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการจัดการปิโตรเลียม รวมถึงเข้าไปมีส่วนในการติดตามเมื่ออนุญาตให้มีการขุดเจาะแล้ว

ระบบการจัดการที่เหมาะสมน่าจะเป็นการแบ่งปันผลผลิต ซึ่งเห็นประสบการณ์จากเพื่อนบ้าน ในประชาคมอาเซียนที่ใช้รูปแบบดังกล่าว

มล.กรกสิวัฒน์ เกษมศรี ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยนโยบายพลังงานและทรัพยากร มหาวิทยาลัยรังสิต ได้สรุปความแตกต่างของระบบสัมปทานและแบ่งปันผลผลิต ดังนี้

	สัมปทาน	แบ่งปันผลผลิต	จ้างผลิต
รัฐได้	เงิน	ปิโตรเลียม	ปิโตรเลียม ทั้งหมด
เอกชนได้	ปิโตรเลียม ทั้งหมด	ปิโตรเลียม	เงินค่าจ้าง
รัฐควบคุม ทรัพยากร	ต่ำ	สูง	สูงที่สุด
ประเทศที่ใช้	ไทย	มาเลเซีย อินโดนีเซีย เวียดนาม ฟิลิปปินส์ กัมพูชา พม่า ลาว	มาเลเซีย

จะเห็นได้ว่าประเทศไทยเป็นประเทศเดียวในอาเซียนที่ยังใช้ระบบสัมปทาน ซึ่งสิ่งที่ประเทศไทยได้รับคือเงินค่าสัมปทาน แต่ในความเป็นจริงประเทศต้องการปิโตรเลียมที่จะเอามาใช้ในประเทศ

ที่สำคัญ การแบ่งปันผลผลิตทำให้รัฐสามารถควบคุมทรัพยากร และมีข้อมูลเกี่ยวกับปิโตรเลียมของประเทศ

เมื่อเปรียบเทียบการเก็บผลประโยชน์ของรัฐจากทรัพยากรปิโตรเลียม จะพบว่า ระบบสัมปทานได้ผลประโยชน์จาก ๑. ค่าภาคหลวง ๒. ภาษี ๓. ผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษ ส่วนการแบ่งปันผลผลิตได้จาก ๑. ค่าภาคหลวง ๒. ส่วนแบ่งกำไร ๓. ภาษี ๔. ผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษ จะเห็นได้ว่าแตกต่างในส่วนของการแบ่งกำไรที่รัฐจะได้เพิ่มมากขึ้น

สำหรับผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษ มีรายละเอียดระหว่างการระบบสัมปทานและระบบแบ่งปันผลผลิต คือระบบแบ่งปันผลผลิตจะให้การเก็บส่วนแบ่งเพิ่มจากกำไรของภาคเอกชน เมื่อราคาปิโตรเลียมสูงกว่าที่กำหนด ส่วนระบบสัมปทานมีหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็น การหักค่าใช้จ่าย การหักค่าลดหย่อน การหารด้วยความยาวท่อ ฯลฯ แล้วแต่การกำหนด ซึ่งทำให้ตรวจสอบได้ยาก

สาเหตุที่มีผู้เข้าร่วมประมูลสัมปทานของประเทศไทยน้อย เนื่องจาก

๑. รัฐไม่ยอมสำรวจก่อน จึงมีข้อมูลน้อย

- ไม่มีข้อมูล เอกชนจึงไม่สนใจจะมาลงทุน เมื่อเทียบกับประเทศอื่นที่รัฐสำรวจก่อน และบอกได้ว่ามีปิโตรเลียมอยู่ปริมาณเท่าไร ทำให้มีเอกชนสนใจ

- เมื่อไม่มีข้อมูลนโยบายจึงเป็นการกำหนดโดยการคาดเดา ว่าเป็นแหล่งเล็ก เมื่อประกาศประมูลจึงไม่มีผู้สนใจ

- สร้างความไม่เป็นธรรมต่อเอกชนรายใหม่ เนื่องจากเอกชนรายเก่าที่ขุดอยู่แล้วยอมมีข้อมูลมากกว่าคนที่มาใหม่ ซึ่งขัดต่อหลักสากลเรื่องการแข่งขันเสรี

๒. ระบบภาษีไทย เป็นระบบที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้รับสัมปทานรายใหม่ เพราะรายเก่าสามารถนำแปลงที่ไม่เจอมาเป็นรายจ่ายในแปลงที่เจอได้ ทำให้รัฐเป็นผู้รับความเสี่ยงแทนเอกชน (สำหรับรายเก่า) แต่รายใหม่ต้องรับภาระดังกล่าวเอง

๓. รัฐได้รับส่วนแบ่งรายได้แบบถดถอย สัมปทานไทยมีการเก็บส่วนแบ่งรายได้ของรัฐหลังหักค่าใช้จ่ายด้วยภาษี ร้อยละ ๕๐ อัตราเดียวจึงทำให้รัฐได้ส่วนแบ่งแบบถดถอย คือ เมื่อโครงการกำไรน้อยรัฐเก็บส่วนแบ่งมาก จึงไม่เหมาะกับการพัฒนาแหล่งปิโตรเลียมขนาดเล็ก แต่เมื่อโครงการมีกำไรมากรัฐกลับมีรายได้เพิ่มขึ้นไม่มากนัก ซึ่งตรงข้ามกับระบบแบ่งปันผลผลิตของมาเลเซียที่ออกแบบส่วนแบ่งกำไรแบบขั้นบันไดตามอัตรากำไร กำไรน้อยจ่ายน้อย กำไรมากจ่ายมาก ทำให้มีความยืดหยุ่นมากกว่าสัมปทานไทย จึงเกิดความเป็นธรรมมากกว่าทั้งต่อรัฐและเอกชน

คุณรสนา โตสิตระกูล สมาชิก สปช. และกรรมการธิการพลังงาน ได้นำเสนอสถานการณ์ของการทำงานของกรรมการธิการพลังงาน ว่า ปัจจุบันมีการเสนอทางเลือกต่อการเปิดสัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ เป็น ๓ ทางเลือก

๑. ให้เปิดสัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ โดยใช้ระบบสัมปทาน
๒. ปรับเป็นการแบ่งปันผลผลิตในการจัดการปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑
๓. ให้เปิดสัมปทานรอบที่ ๒๑ โดยใช้ระบบสัมปทานไปก่อน ในระหว่างนี้กำหนดให้มีการปรับปรุงกฎหมายเป็นระบบแบ่งปันผลผลิตเพื่อใช้ในอนาคต

ที่ผ่านมาทางคณะกรรมการธิการพลังงานได้เชิญผู้ที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูล ได้แก่ นักวิชาการกรมเชื้อเพลิงพลังงานธรรมชาติ กระทรวงพลังงาน และเอกชนผู้สัมปทานชุดเจาะปิโตรเลียมในประเทศไทย ซึ่งพบว่า กระทรวงพลังงานและเอกชนผู้ชุดเจาะปิโตรเลียม ต้องการจะให้คงระบบสัมปทานในรูปแบบเดิม และไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลเรื่องผลตอบแทนต่อโครงการขององค์กร (Internal Rate of Return/ IRR)

เมื่อปี ๒๕๕๔ ประเทศไทยได้มีการประชุมปิโตรเลียม ฟอรัม ครั้งที่ ๔ และมีรายละเอียดเปรียบเทียบระหว่างระบบสัมปทานและระบบแบ่งปันผลผลิต ดังนี้

ระบบการจัดการปิโตรเลียม	ระบบสัมปทาน	ระบบแบ่งปันผลผลิต
สิทธิของบริษัท	- บริษัทผูกขาดการสำรวจเพื่อผลิตปิโตรเลียม - เป็นเจ้าของปิโตรเลียม มีอำนาจในการจะขายผลผลิตของตัวเองในตลาดอย่างเสรี	- สิทธิการสำรวจผลิตปิโตรเลียมเป็นของรัฐ - เป็นเจ้าของส่วนแบ่งปิโตรเลียมที่ผลิตได้ - มีสิทธิในการจำหน่ายส่วนแบ่งปิโตรเลียมอย่างเสรี
หน้าที่ความรับผิดชอบ	เอกชนแทบไม่มีข้อผูกพัน ความรับผิดชอบที่ถูกกำหนดให้ทำ	เอกชนมีข้อผูกพันในการผลิตตามระยะเวลาในสัญญาแบ่งปันผลผลิต
ผู้รับความเสี่ยง	บริษัทน้ำมัน	บริษัทน้ำมัน
เจ้าของเงินทุน (รวมอุปกรณ์เทคโนโลยี)	บริษัทน้ำมัน	บริษัทน้ำมัน
ผู้เป็นเจ้าของปิโตรเลียม	ผู้ได้รับสัมปทาน	รัฐ
จุดส่งมอบผลผลิต	หลุมผลิต	จุดที่รัฐกำหนดส่งมอบ
เจ้าของทรัพย์สิน	บริษัทน้ำมัน (เมื่อสัมปทานหมดอายุ	รัฐเป็นเจ้าของ

ระบบการจัดการปิโตรเลียม	ระบบสัมปทาน	ระบบแบ่งปันผลผลิต
(อุปกรณ์และแท่นผลิตปิโตรเลียม)	ลงทุนทรัพย์สินเหล่านี้อาจส่งมอบโดยไม่มีค่าใช้จ่ายให้รัฐตามที่รัฐเรียกร้อง)	
อำนาจในการกำกับการผลิต	บริษัทน้ำมัน	รัฐและบริษัทน้ำมัน (ขึ้นอยู่กับสัญญาในแต่ละครั้ง)
สิ่งที่รัฐได้	- ค่าภาคหลวง - ภาษี - ผลตอบแทนพิเศษ เช่น โบนัสในการลงนาม	- ค่าภาคหลวง (ถ้ามี) - ส่วนแบ่งกำไรจากปิโตรเลียมของรัฐ - ภาษี - อื่น ๆ
สิ่งที่บริษัทได้	ปิโตรเลียมทั้งหมด	ปิโตรเลียมส่วนที่เป็นค่าใช้จ่ายและที่เป็นส่วนแบ่งกำไร

หมายเหตุ: เอกสารแปลจากการสัมมนาเพื่อเปิดสัมปทานปิโตรเลียมรอบ ๒๑ ของกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ กระทรวงพลังงาน เมื่อวันที่ ๒๖-๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๔

ความเห็นและข้อเสนอแนะต่อการเปิดสัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ ของประชาชน

ผู้นำเสนอ	เห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด	รูปแบบ/ระบบการจัดการ	ผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่	สิ่งที่ต้องการให้รัฐบาล สนช. และ สปช. ดำเนินการ
คุณพิทักษ์ จ.บุรีรัมย์			อาศัยอยู่ที่แปลงสำรวจ ๓๗/๕๐ เกิดผลกระทบ - บริเวณหลุมระเบิดทรุดตัวลงเป็นหลุม - ที่นาไม่เก็บน้ำ - ชาวบ้านไม่รู้และไม่ได้รับการเยียวยา	ยกเลิกสัมปทานทั้งหมดในประเทศไทย
คุณนฤชา จ.สงขลา				ยกเลิกแผนพัฒนาภาคใต้
คุณธรรมบุญ จ.สุราษฎร์ธานี	ยกเลิกสัมปทานรอบที่ ๒๑	เห็นควรเปลี่ยนเป็นแบ่งปันผลผลิต		ภาคใต้มีผลกระทบการประมงและการท่องเที่ยว ถ้ามีก้อนน้ำมันแล้วไม่มีคนรับก็ควรจะยกเลิก

ผู้นำเสนอ	เห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด	รูปแบบ/ระบบ การจัดการ	ผลกระทบต่อ ประชาชนในพื้นที่	สิ่งที่ต้องการให้รัฐบาล สนช. และ สปช. ดำเนินการ
ตัวแทนจาก จ.พัทลุง			ปลาที่อยู่ในบริเวณ หลุมขุดเจาะ เค้าไม่ให้ตกมา บริโภค	ควรจัดสรรทรัพยากร ทั้งหมดใหม่ ให้เป็นของรัฐ แล้วรัฐจัดสรรให้กับพี่น้อง ประชาชน
ตัวแทนจากภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ			- การขุดเจาะ ส่งผลต่อแมลง พวกจักจั่น คุ้ได้ จากเสียงที่หายไป - มีผู้ป่วยปาน กลางถึงรุนแรง ๔๑ ราย แต่มีการ เยียวยาเบื้องต้น เพียง ๓,๐๐๐ บาท จากบริษัท apico	
คุณวิจารณ์ จากมูลนิธิคุ้มครอง ผู้บริโภค				งัดการส่งออกจนกว่า ราคาน้ำมันอยู่ที่ลิตรละ ๑๘ บาท เหลือแล้วค่อย ส่งออก
ตัวแทนจาก อ.น้ำพอง			ตอนที่สำรวจมี ๓ ตำบลของน้ำพอง เจาะ ๓๖ จุด ตอนเจาะเสียงดัง มีฝุ่นละออง พื้นที่ ทรุด มีช่องโหว่ แก๊สซึมเข้าไปในน้ำ มีกลิ่น มีสีมัน ๆ ตอนนี้ น้ำแห้ง หมดแล้ว	ให้หยุดการขุดเจาะ ถ้าหยุดไม่ได้ให้ประชาชน เป็นเจ้าของ
คุณนิพนธ์ จ.ชุมพร	ยกเลิก สัมปทาน			ความมั่นคงของพลังงาน รัฐเป็นเจ้าของ และเอามา จัดสรรให้เกิดประโยชน์ต่อ ประชาชนสูงสุด
ปกรณ์ เครือช่วย อนุรักษ์พลังงาน ภาคเหนือ ลำปาง				-พลังงานเป็นทรัพยากร สาธารณะ

ผู้นำเสนอ	เห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด	รูปแบบ/ระบบ การจัดการ	ผลกระทบต่อ ประชาชนในพื้นที่	สิ่งที่ต้องการให้รัฐบาล สนช. และ สปช. ดำเนินการ
				<ul style="list-style-type: none"> - เสนอให้ สปช. ปฏิรูป กระทรวงพลังงาน ข้าราชการในกระทรวง ห้ามมิให้เป็น คณะกรรมการ/บอร์ด/ ที่ปรึกษา บริษัทเอกชน ให้ลาออกรายการ - ให้ประชาชนใช้แก๊ส ก่อน ค่อยเอาให้ไปทำปี โตรเคมี หรือขายต่อ - ยกเลิก พ.ร.บ. ปิโตรเลียมปี ๒๕๑๔ และกฎกระทรวง ที่เกี่ยวข้องทุกฉบับ และร่างใหม่ - เก็บภาษีเกี่ยวกับ ปิโตรเลียมในราคาสูง และนำมาใช้เพื่อสวัสดิการ ของเด็ก สตรี คนชรา
อัมพร มโนวงศ์ จ.เชียงใหม่				ให้แบ่งผลประโยชน์ กับประชาชนโดยเฉพาะ พื้นที่ที่ขุดเจาะ
ตัวแทนจาก จ.เชียงใหม่		ใช้ระบบแบ่งปัน ผลประโยชน์		<ul style="list-style-type: none"> - ให้หยุดขายน้ำมัน ที่ผลิตเอง ให้เอามาใช้ เองก่อน - ยกเลิกการเปิดแปลง ใหม่ - ยกเลิกกองทุนน้ำมัน - ออกกฎหมายให้ ประชาชนเป็นบอร์ด พลังงาน
ปีนุก เครือข่ายผู้ เดือดร้อนจากน้ำมันแพง จ.เชียงใหม่	ยืนยันการ คัดค้าน สัมปทาน ครั้งที่ ๒๑			ต้องแก้ไข พ.ร.บ. ก่อน โดยเน้นสิทธิชุมชน คนใน ชุมชนต้องมีส่วนร่วม รู้ข้อมูลทั้งหมด

ผู้นำเสนอ	เห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด	รูปแบบ/ระบบ การจัดการ	ผลกระทบต่อ ประชาชนในพื้นที่	สิ่งที่ต้องการให้รัฐบาล สนช. และ สปช. ดำเนินการ
				(รวมถึงผลกระทบ) แล้วให้ชุมชนเป็นผู้ ตัดสินใจว่าจะเอาหรือไม่
นายเรืองฤทธิ์ อินสอน (กลุ่มพิทักษ์ทรัพยากร จ.เพชรบูรณ์)	ไม่เห็นด้วย	หยุดระบบ สัมปทาน	ส่งผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม ทำตลิ่งน้ำกักพัง สิ่งปลูกสร้าง แตกร้าง	๑. ระบุว่าตรวจสอบการขุด เจาะบ่อน้ำมันแบบถาวร ๒. หยุดสัมปทาน รอบที่ ๒๑ ๓. ยกเลิกกฎหมาย สัมปทาน ๒๕๑๔ (พ.ร.บ.ปิโตรเลียม)
นางสร้อยทิพย์ เดิมพันธ์ จ.เพชรบูรณ์	ไม่เห็นด้วย	ไม่ต้องให้มีการ ขุดเจาะบ่อน้ำมัน บริเวณใกล้ชุมชน	๑. ส่งผลกระทบต่อพื้นที่ทาง การเกษตรเสียหาย เช่น พบคราบ น้ำมันในนาข้าว ๒. พื้นที่สำรวจพบ บ่อน้ำมันอยู่ห่าง จากที่อาศัยเพียง ๕๐ เมตร ๓. ก่อให้เกิด มลภาวะ เนื่องจาก บ่อน้ำมันที่ปล่อย ไฟที่เผาไหม้ ตลอดเวลา ๔. แหล่งน้ำลำ คลองบริเวณที่ใกล้ บ่อน้ำมันเน่าเสีย ๕. ถนน ทางสัญจร เสียหาย เป็นหลุม เป็นบ่อ	
เสาวลักษณ์ รุ่งเรืองธนาสกุล	ไม่เห็นด้วย	ชะลอการให้ สัมปทาน	ปัญหาสิ่งแวดล้อม และสุขภาพ	๑. รัฐต้องรับผิดชอบ ชดเชย เยียวยาค่าเสียหาย แก่ผู้ได้รับผลกระทบจาก การดำเนินงานของรัฐ และเอกชน ไม่ว่าจะ

ผู้นำเสนอ	เห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด	รูปแบบ/ระบบ การจัดการ	ผลกระทบต่อ ประชาชนในพื้นที่	สิ่งที่ต้องการให้รัฐบาล สนช. และ สปช. ดำเนินการ
				<p>ด้านสิ่งแวดล้อม หรือสุขภาพ</p> <p>๒. จัดสรรรายได้ให้แก่ ชุมชนที่ได้รับผลกระทบ หรือชุมชนในพื้นที่ให้มาก มากขึ้น เช่น ๕๐ ต่อ ๕๐ เพราะได้รับผลกระทบ โดยตรง</p> <p>๓. การให้สัมปทานมีอายุ ยาวนาน ควรปรับปรุง กฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ของรัฐสูงสุด</p> <p>๓.๑) การนำค่าใช้จ่ายตาม มาตรา ๒๔ พ.ร.บ.ภาษี เงินได้ปิโตรเลียม เช่น ค่าใช้จ่ายของสำนักงาน ใหญ่ หนี้สูญ</p> <p>๓.๒) ปว. ๙๕ เรื่อง ค่าใช้จ่ายที่เป็นทุน</p> <p>๔. หน่วยงานรัฐอ้างว่าเป็น แหล่งทุนขนาดเล็ก จึงจงใจเอากชนให้มาลงทุน โดยเก็บค่าภาคหลวงไม่สูง มาก โดยไม่มีการนิยาม หลุมขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ มีขนาดการผลิตแต่ละช่วง ว่ามีการผลิตเท่าไร แต่ ปัจจุบันค่าภาคหลวงที่เก็บ ได้เฉลี่ย ร้อยละ ๑๒.๕ (เกือบเป็นอัตราสูงสุด ร้อยละ ๑๕) แสดงว่าไม่ เป็นความจริง</p> <p>๕. ให้ชะลอการให้ สัมปทาน โดยแก้ไขข้อ กฎหมายต่าง ๆ ให้เสร็จ</p>

ผู้นำเสนอ	เห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด	รูปแบบ/ระบบ การจัดการ	ผลกระทบต่อ ประชาชนในพื้นที่	สิ่งที่ต้องการให้รัฐบาล สนช. และ สปช. ดำเนินการ
				สิ้นโดยเร็ว เช่น ให้นำมาใช้อำนาจในการแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบให้รัฐได้รับผลตอบแทนเพิ่มขึ้น เช่น เพิ่มอัตราส่วนแบ่งรายได้และลดอายุสัมปทาน เป็นต้น

บทสรุปความเห็นและข้อเสนอแนะของภาคประชาชนรายกลุ่มและบุคคล

๑. ความเห็นและข้อเสนอแนะต่อการเปิดสัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑

จังหวัด/กลุ่ม (ระบุจำนวนสมาชิก)	เห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด	รูปแบบ/ระบบการจัดการควร เป็นรูปแบบใด เพราะเหตุใด	ผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่	สิ่งที่ต้องการให้รัฐบาล สนช. และ สปช. ดำเนินการ
กลุ่มเครือข่ายมูลนิธิ เพื่อนหญิง / มูลนิธิ เพื่อผู้บริโภค / นักศึกษาออนไลน์	<p>ไม่เห็นด้วยเพราะ</p> <p>๑. ประชาชนไม่ได้ประโยชน์จาก การสัมปทาน ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - ด้านราคา เพราะการกำหนดราคาอยู่ที่เอกชน - ประชาชนไม่มีสิทธิในพลังงาน - ขาดการเข้าถึงข้อมูล - ขาดการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจการบริหารจัดการพลังงาน <p>๒. ระบบสัมปทานทำให้ประเทศขาดความมั่นคงด้านพลังงาน</p>	<p>ยกเลิกระบบสัมปทานให้ใช้ระบบแบ่งปันผลผลิต</p> <p>๑. ทุกประเทศใน AEC ใช้ระบบแบ่งปันผลผลิตหมดแล้ว</p> <p>๒. ประเทศขาดพลังงานมากกว่าเงิน ดังนั้นระบบแบ่งปันผลผลิตจะสร้างความมั่นคงด้านพลังงานในประเทศได้มากกว่าระบบสัมปทาน</p> <p>๓. รัฐเป็นเจ้าของพลังงาน ทำให้</p> <ul style="list-style-type: none"> - รัฐสามารถบริหารจัดการราคาและอื่น ๆ ของพลังงานให้เกิดความเป็นธรรมและประโยชน์กับประชาชนได้มากกว่า 		<p>สปช. มีบทบาทหน้าที่ในการจัดทำข้อเสนอการปฏิรูปพลังงาน ห้ามปกป้องธุรกิจพลังงาน</p>

จังหวัด/กลุ่ม (ระบุจำนวนสมาชิก)	เห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด	รูปแบบ/ระบบการจัดการควร เป็นรูปแบบใด เพราะเหตุใด	ผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่	สิ่งที่ต้องการให้รัฐบาล สนช. และ สปช. ดำเนินการ
	๓. ทำให้บริษัทเอกชนไม่ได้ คำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นกับ สิ่งแวดล้อมและพื้นที่ที่เป็นความ มั่นคงด้านอาหาร ๔. ระบบสัมปทานเอื้อต่อการ ทุจริต / การผูกขาดทาง การตลาด / เอื้อต่อทุนธุรกิจ ๕. ขาดการจัดการพลังงานที่ดี / รัฐได้ภาษีที่ไม่เหมาะสม ๖. กรรมสิทธิ์ด้านพลังงานอยู่ใน มือเอกชน/นายทุน	๔. ระบบแบ่งปันผลผลิตจะทำ ให้รัฐมีรายได้มากกว่าระบบ สัมปทาน จึงทำให้รัฐสามารถ นำไปพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ		
ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	ไม่เห็นด้วยเพราะ ๑. ที่ผ่านมายังไม่สามารถตอบ โจทย์ของประชาชนได้ - ไม่สามารถแก้ไขปัญหา เรื่องพลังงานได้อย่างแท้จริง - ผลประโยชน์จากการผลิต/ จำหน่าย รัฐได้น้อย บริษัท ได้มาก ประชาชนไม่ได้อะไรเลย ๒. ไม่สามารถแก้ปัญหาที่สะสม มาแต่เดิมได้ ไม่ว่าจะเป็น	ควรเป็นระบบแบ่งปันผลผลิต เพราะจะทำให้รัฐสามารถ ควบคุมกระบวนการผลิตได้ และผลประโยชน์จะถึงมือ ประชาชนเจ้าของพื้นที่อย่าง แท้จริง และพัฒนาสู่ระบบ นายจ้าง (รัฐ) รับจ้าง (เอกชน) ในที่สุด	<ul style="list-style-type: none"> - กระทบต่อสุขภาพ ระบบทางเดิน หายใจของผู้สูดดมกลิ่น - กระทบต่อผลิตผลทางการเกษตร - กระทบต่อระบบนิเวศน์หรือห่วงโซ่ อาหาร - กระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ เช่น เคยอยู่แบบปกติสุขต้องอยู่แบบหวาด ผวา เคยใช้น้ำในลำคลองธรรมชาติ เคยเก็บผัก หาปลาตามธรรมชาติ ก็ไม่กล้าทำเหมือนเดิม 	๑. เรียกร้องให้หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องลงพื้นที่ เพื่อแก้ไข เยียวยาหรือชดเชยให้ชาวบ้าน ที่ได้รับผลกระทบ อย่าง สมเหตุสมผล โดยการตั้งกองทุน เพื่อสุขภาพ สิ่งแวดล้อม และอาชีพ ๒. หยุดบ่อสัมปทานปัจจุบัน ของบริษัทที่เคยมีปัญหา และตั้งอยู่ในพื้นที่เสี่ยง

จังหวัด/กลุ่ม (ระบุจำนวนสมาชิก)	เห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด	รูปแบบ/ระบบการจัดการควร เป็นรูปแบบใด เพราะเหตุใด	ผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่	สิ่งที่ต้องการให้รัฐบาล สนช. และ สปช. ดำเนินการ
	<p>๒.๑ ผลกระทบจากการขาด สำรวจ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ต่อสุขภาพประชาชน - ต่อพืชผลทางการเกษตร : <p>ยาง มัน อ้อย ข้าว</p> <ul style="list-style-type: none"> - ต่อวิถีชีวิตอันปกติสุข <p>แตกแยก</p> <ul style="list-style-type: none"> - สิ่งแวดล้อมโดยรวม <p>๒.๒ ปัญหาการละเมิดสิทธิ ชุมชน</p> <p>๒.๓ ปัญหาการขาดการมีส่วนร่วม ของประชาชน</p> <p>๒.๔ ปัญหาการทำ EIA ไม่ ถูกต้อง</p> <p>๒.๕ ปัญหาทางกฎหมาย ช่องว่างทางกฎหมาย</p>			<p>๓. หยุดสัมปทานรอบที่ ๒๑ จนกว่าจะเปลี่ยนแปลงเป็น ระบบแบ่งปันผลผลิต</p> <p>๔. หลีกเลี่ยงพื้นที่สุ่มเสี่ยง</p> <p>๕. ให้มีการสรุปบทเรียนการ สัมปทานที่ผ่านมาในทุกด้าน</p>

จังหวัด/กลุ่ม (ระบุจำนวนสมาชิก)	เห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด	รูปแบบ/ระบบการจัดการควร เป็นรูปแบบใด เพราะเหตุใด	ผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่	สิ่งที่ต้องการให้รัฐบาล สนช. และ สปช. ดำเนินการ
ภาคใต้ สมาชิก ๔๔ คน	ไม่เห็นด้วยเพราะ ๑. รอบที่ ๒๐ อนุมัติหลายแปลง ยังไม่ขุดเจาะไม่ครบทุกแปลง ทำไมต้องเปิดใหม่ ๒. ผลประโยชน์ที่ประชาชน ได้รับไม่มีอยู่จริง หากมีการ ทำการศึกษารอบที่ ๒๑ ให้ ประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนจึง ค่อยเปิดสัมปทานใหม่ ๓. ที่ผ่านมากะบวนการขุดเจาะ ไม่โปร่งใส / บางแห่งไม่ทำ EIA ๔. ไม่มั่นใจในเทคโนโลยี ๕. การจัดสรรภาษีกับ อบต. / เทศบาล ไม่ชัดเจน ๖. ไม่เหลือทรัพยากรให้ลูกหลาน	ระบบแบ่งปันผลผลิต ๑. ก๊าซจากแหล่ง JDA (ไทย- มาเลเซีย) มาจากแหล่งเดียวกัน แต่ไทยราคาแพง ๒. ประชาชนไม่ได้รับ ผลประโยชน์ในฐานะเจ้าของ ทรัพยากร เช่น กรณีที่ขุดเจาะใน ที่นา ที่สวนยางพารา ที่อีสาน ๓. สัมปทานให้ประโยชน์กับ บริษัทขุดเจาะ	๑. แท่นขุดเจาะน้ำมันในทะเล บริเวณ นั้นเป็นเขตหวงห้าม ชาวประมงเข้าไปหา กินไม่ได้ ๒. ทำให้น้ำขุ่น ๓. เกิดคราบน้ำมันขึ้นชายหาด ๔. กระทบต่อแหล่งท่องเที่ยว เกาะ สมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า หลังสวน และไม่ เคยได้ค่าตอบแทนชัดเจนจากภาครัฐ ๕. ทำให้เกิดการขยายผลสู่อุตสาหกรรม ปิโตรเคมี ๖. ปลาหนีไปไกล เพราะมีแท่นขุดเจาะ น้ำมันใกล้ฝั่ง ๗. กรณีเรือขนน้ำมันเดือน	๑. ควรให้มีการ Zoning แบ่งพื้นที่แหล่งอาหาร ท่องเที่ยว ออกจากพื้นที่ ปิโตรเลียมให้ชัดเจน ๒. ยกเลิกสัมปทานรอบที่ ๒๑ ๓. กรรมการนโยบายสั่งหยุด กระบวนการให้สัมปทาน ๔. ชะลอ ๑ ปี เพื่อเขียน พ.ร.บ.ปิโตรเลียมใหม่ให้ ทรัพยากรจัดสรรเพื่อประโยชน์ สูงสุดของประชาชน “การจัดการทรัพยากรแร่ ดิน น้ำ ป่า และปิโตรเคมีให้ กรรมสิทธิ์ สิทธิอำนาจและ อภิสิทธิ์ในการสำรวจและทำ ประโยชน์เป็นของรัฐเพื่อจัดสรร ให้เป็นประโยชน์สูงสุดต่อ ประชาชน” ๕. ให้ประชาชนตรวจสอบ เพื่อค้นหาความจริงในเรื่อง ผลประโยชน์เกี่ยวกับพลังงาน

จังหวัด/กลุ่ม (ระบุจำนวนสมาชิก)	เห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด	รูปแบบ/ระบบการจัดการควร เป็นรูปแบบใด เพราะเหตุใด	ผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่	สิ่งที่ต้องการให้รัฐบาล สนช. และ สปช. ดำเนินการ
ภาคกลางตะวันออก	<p>ไม่เห็นด้วย เพราะ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ประชาชนควรมีส่วนร่วมตั้งแต่ต้น - สิ้นสุด (รับฟัง-ตัดสินใจ) ๒. ด้านข้อมูลขอให้รัฐเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะให้ประชาชนได้รับข้อมูลที่แท้จริง ๓. พื้นที่ที่ได้รับสัมปทานแล้วควรให้มีประชาชนมีอำนาจและมีส่วนร่วมในการตรวจสอบติดตาม ๔. ข้อมูลที่มีอยู่ในขณะนี้ยังไม่เพียงพอต่อการตัดสินใจว่าจะจัดการเรื่องนี้อย่างไร ๕. ถ้าต้องการเปิดสัมปทานจะต้องเปิดเผยข้อมูลทุกอย่างให้ประชาชนรับรู้ เช่น production profile 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ปิดทุกบ่อที่สัมปทาน และปรับให้เป็นการซื้อ ๒. ต้องเป็นระบบที่รัฐและประชาชนได้ผลประโยชน์สูงสุด ๓. ไม่ควรเปิดสัมปทาน ขอให้รัฐทำเอง (สำรวจ ผลิต) ๔. ระบบนั้นต้องเปิดเผยข้อมูล การสำรวจ การผลิต ๕. ระบบนั้นจะต้องมีระบบในการตรวจสอบ (ใช้มิเตอร์ กล้อง) ในภาคสนาม / ห้องควบคุมให้ทั่วถึง ๖. มีตัวแทนภาคประชาชนเข้าไปตรวจสอบ ๗. ให้รัฐทำการสำรวจก่อน ๘. ให้นำกองทุน/ ทุนไทยเป็นผู้ดำเนินการ 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ในเรื่องสิ่งแวดล้อม (แผ่นดินทรุด น้ำเจือสารพิษ) ด้านสุขภาพ (สารก่อมะเร็ง) และที่อยู่อาศัย ๒. ชุมชนขาดโอกาสการพัฒนาในชุมชน ๓. ต้องมีการศึกษาผลกระทบ EIA EHIA ที่เข้มข้น ๔. การลงทุนไม่ตรงเป้าหมายการพัฒนาในการพัฒนาพื้นที่ / ยุทธศาสตร์จังหวัดอื่น ๆ 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. รัฐคืนผลประโยชน์อะไรให้ประชาชน ในรูปแบบเช่น กองทุนการศึกษา เบี้ยเลี้ยงคนชรา พัฒนาการศึกษา พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน ๒. เปิดเผยข้อมูล การสำรวจ การผลิต ๓. มีความโปร่งใส ๔. การให้สัมปทานครั้งต่อไปรัฐต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ที่ประชาชนและประเทศชาติที่จะได้รับ และต้องเผยแพร่ข้อมูลเหล่านี้ให้สาธารณชนได้รับทราบก่อน ๕. ให้รัฐบาลยุติการให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ ก่อน โดยให้กลับไปทำ EIA, EHIA ๖. ให้ประชาชนมีส่วนร่วม ๗. ให้มีกองทุนวิจัย / มีการชดเชยเยียวยาประชาชน

จังหวัด/กลุ่ม (ระบุจำนวนสมาชิก)	เห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด	รูปแบบ/ระบบการจัดการควร เป็นรูปแบบใด เพราะเหตุใด	ผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่	สิ่งที่ต้องการให้รัฐบาล สนช. และ สปช. ดำเนินการ
	<p>๖. ไม่เห็นด้วยกับการเปิด สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ นี้ แต่สำหรับอนาคตจะเป็นไปใน ทิศทางไหนขึ้นอยู่กับเปิดเผย ข้อมูลที่แท้จริงให้ประชาชน ได้รับรู้</p> <p>มติ :</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่เห็นด้วย กับการเปิด สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ - เห็นด้วย แต่ให้รัฐบาลสำรวจ เอง 	<p>เพราะว่า เพื่อความมั่นคงในเรื่อง ของพลังงานและประเทศชาติ (สังคม เศรษฐกิจ ประเทศชาติ)</p>		<p>๘. ให้รับผิดชอบตรวจสอบ ท้องถิ่น ในเรื่องผลประโยชน์ที่ ได้รับจากการให้สัมปทานนั้น มีการนำกลับมาพัฒนาในพื้นที่ เท่าไร อย่างไร</p> <p>๙. ให้คำนึงถึงสิทธิชุมชน</p>
ภาคเหนือ	<p>ไม่เห็นด้วย เพราะ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การทำประชาพิจารณ์ไม่ โปร่งใส ไม่ทั่วถึง ได้รับผลกระทบ โดยตรง การทำประชาพิจารณ์ บางแห่งมีการจัดตั้งในกลุ่มพวก เดียวกันเอง - ปิโตรเลียม ๒๕๑๔ เอื้อประโยชน์ให้ผู้สัมปทาน จนกว่าจะได้รับการแก้ไขโดยเร็ว 	<p>๑. สัมปทานเก่าที่หมดอายุ ยกให้ประชาชนและใช้ระบบจ้าง ผลิตอย่างเดียว</p> <p>๒. สัมปทานที่ยังมีอายุเกิน ๕ ปี ต้องเรียกคืนมาให้ได้ประโยชน์ สูงสุด</p>	<ul style="list-style-type: none"> - มีผลกระทบต่อระบบนิเวศใน ท้องถิ่น - ประชาชนในพื้นที่ ไม่ได้รับ ผลประโยชน์ ได้รับแต่ผลกระทบ ในทางลบ 	<p>๑. หยุดการให้สัมปทาน รอบที่ ๒๑</p> <p>๒. แก๊ซ/ยกเล็ก พ.ร.บ. ปิโตรเลียม ๒๕๑๔ และ กฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้งหมด</p> <p>๓. พิจารณาผลประโยชน์ สัมปทานกันอีกครั้ง เพื่อผลประโยชน์ของประชาชน</p>

จังหวัด/กลุ่ม (ระบุจำนวนสมาชิก)	เห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด	รูปแบบ/ระบบการจัดการควร เป็นรูปแบบใด เพราะเหตุใด	ผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่	สิ่งที่ต้องการให้รัฐบาล สนช. และ สปช. ดำเนินการ
	- เพราะระบบสัมปทาน รัฐไม่สามารถตรวจสอบผลผลิตได้ เพราะผู้รับสัมปทานบอกเป็นความลับ	๓. สัมปทานแปลงใหม่ หากไม่มีการตรา พรบ. ถ้าไม่เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน ให้ชะลอออกไปก่อน		๔. เพิ่มบทลงโทษให้รุนแรงขึ้นกับผู้ละเมิด ๕. ทุกทรัพยากรต้องเป็นของประชาชนและให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมและเสมอภาค ๖. ห้ามข้าราชการ นักการเมืองเข้ามายุ่งเกี่ยว ๗. ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการออกกฎหมาย
กลุ่มประชาชนทั่วไป	ไม่เห็นด้วย ๑. เพราะพื้นที่ได้รับผลกระทบจากการขุดเจาะแก๊ส, น้ำมัน เนื่องจากไม่มีการสำรวจข้อมูลความคิดเห็นของคนในพื้นที่ว่ากำลังเกิดผลกระทบหลังจากที่ได้ดำเนินการไปแล้วนั้นเกิดผลเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมและระบบสุขภาพของประชาชนในพื้นที่	๑. มี ๒ ระบบ - ระบบแบ่งปันผลผลิต - รัฐบาล - ประชาชน - ผู้ประกอบการ โดยกำหนดอัตราส่วน ผลประโยชน์ / ผลผลิต / อย่างเป็นรูปธรรม - ระบบจ้างผลิต กรณีที่รัฐบาลดำเนินการเอง ควรมีการสำรวจแหล่งปิโตรเลียม หากมีจำนวนมากแล้วรัฐควรดำเนินการสร้าง	ประชาชนถูกหลอกให้ตกเป็นเหยื่อนายทุน เนื่องจากไม่มีความรู้ความเข้าใจ	๑. เนื่องจากสัญญาระหว่างประเทศไม่เป็นธรรม เสียเปรียบขอให้ปรับแก้ไข ๗ ๒. เสนอให้แก้ไข พ.ร.บ. ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ทั้งหมด

จังหวัด/กลุ่ม (ระบุจำนวนสมาชิก)	เห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด	รูปแบบ/ระบบการจัดการควร เป็นรูปแบบใด เพราะเหตุใด	ผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่	สิ่งที่ต้องการให้รัฐบาล สนช. และ สปช. ดำเนินการ
	<p>๒. รัฐบาลไม่มีการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นจริงให้ประชาชนและคนในพื้นที่รับทราบ</p> <p>๓. ไม่มีการกระจายอำนาจให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในโครงการ ฯ</p> <p>๔. ค่าไฟฟ้ามีราคาที่สูงขึ้น</p> <p>๕. ไม่มีความโปร่งใสในการเปิดสัมปทานปิโตรเลียม</p> <p>๖. ประชาชนไม่มีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงาน</p> <p>๗. ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจ และไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร</p>	<p>๒. ระบบการจัดการนั้น ควรมีการกำหนดรูปแบบหลังจากการสำรวจข้อมูลในพื้นที่ก่อน และให้เปลี่ยนแปลงระบบสัมปทานใหม่ โดยยึดจากผลประโยชน์มาก - น้อย วิธีการจัดการที่ดี</p> <p>ความสามารถการผลิต ได้ผลประโยชน์ตอบแทนที่เป็นธรรมอย่างทั่วถึงในพื้นที่</p>		
<p>นายเรืองฤทธิ์ อินสอน (กลุ่มพิทักษ์ทรัพยากร จ.เพชรบูรณ์)</p>	<p>ไม่เห็นด้วย</p>	<p>หยุดระบบสัมปทาน</p>	<p>ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทำตลิ่งน้ำ กกทั้ง สิ่งปลูกสร้างแตกร้าว</p>	<p>๑. ระบุรับสำรวจการขุดเจาะบ่อน้ำมันแบบถาวร</p> <p>๒. หยุดสัมปทาน รอบที่ ๒๓</p> <p>๓. ยกเลิกกฎหมายสัมปทาน ๒๕๑๔ (พ.ร.บ.ปิโตรเลียม)</p>

จังหวัด/กลุ่ม (ระบุจำนวนสมาชิก)	เห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด	รูปแบบ/ระบบการจัดการควร เป็นรูปแบบใด เพราะเหตุใด	ผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่	สิ่งที่ต้องการให้รัฐบาล สนช. และ สปช. ดำเนินการ
นางสร้อยทิพย์ เต็ม พันธ์ จ.เพชรบูรณ์	ไม่เห็นด้วย	ไม่ต้องให้มีการขุดเจาะบ่อน้ำมัน บริเวณใกล้ชุมชน	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ส่งผลกระทบต่อพื้นที่ทางการเกษตร เสียหาย เช่น พบคราบน้ำมันในนาข้าว ๒. พื้นที่สำรวจพบบ่อน้ำมันอยู่ห่างจาก ที่อาศัยเพียง ๕๐ เมตร ๓. ก่อให้เกิดมลภาวะ เนื่องจากบ่อ น้ำมันที่ปล่อยไฟที่เผาไหม้ตลอดเวลา ๔. แหล่งน้ำลำคลองบริเวณที่ใกล้บ่อ น้ำมันเน่าเสีย ๕. ถนน ทางสัญจรเสียหายเป็นหลุม เป็นบ่อ 	
คุณเสาวลักษณ์ รุ่งเรืองชนาสกุล	ไม่เห็นด้วย	ชะลอการให้สัมปทาน	ปัญหาสิ่งแวดล้อม และสุขภาพ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. รัฐต้องรับผิดชอบ ชดเชย เยียวยาค่าเสียหายแก่ผู้ได้รับ ผลกระทบจากการดำเนินงาน ของรัฐและเอกชน ไม่ว่าจะเป็ นด้านสิ่งแวดล้อม หรือสุขภาพ ๒. จัดสรรรายได้ให้แก่ชุมชน ที่ได้รับผลกระทบ หรือชุมชน ในพื้นที่ให้มากยิ่งขึ้น เช่น ๕๐ ต่อ ๕๐ เพราะได้รับผลกระทบ โดยตรง

จังหวัด/กลุ่ม (ระบุจำนวนสมาชิก)	เห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด	รูปแบบ/ระบบการจัดการควร เป็นรูปแบบใด เพราะเหตุใด	ผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่	สิ่งที่ต้องการให้รัฐบาล สนช. และ สปช. ดำเนินการ
				<p>๓. การให้สัมปทานมีอายุ ยาวนาน ควรปรับปรุงกฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ ของรัฐสูงสุด</p> <p>๓.๑) การนำค่าใช้จ่ายตาม มาตรา ๒๔ พ.ร.บ.ภาษีเงินได้ ปีโตรเลียม เช่น ค่าใช้จ่าย ของสำนักงานใหญ่ หนี้สูญ</p> <p>๓.๒) ปว. ๕๕ เรื่องค่าใช้จ่าย ที่เป็นทุน</p> <p>หน่วยงานรัฐอ้างว่าเป็นแหล่ง ทุนขนาดเล็ก จึงจูงใจเอกชนให้ มาลงทุน โดยเก็บค่าภาคหลวง ไม่สูงมาก โดยไม่มีการนิยาม หลุมขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ มีขนาดการผลิตแต่ละช่วงว่า มีการผลิตเท่าไร แต่ปัจจุบัน ค่าภาคหลวงที่เก็บได้เฉลี่ย ร้อยละ ๑๒.๕ (เกือบเป็นอัตรา สูงสุด ร้อยละ ๑๕) แสดงว่า ไม่เป็นความจริง</p>

จังหวัด/กลุ่ม (ระบุจำนวนสมาชิก)	เห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด	รูปแบบ/ระบบการจัดการควร เป็นรูปแบบใด เพราะเหตุใด	ผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่	สิ่งที่ต้องการให้รัฐบาล สนช. และ สปช. ดำเนินการ
		- ปทาน		๔. ให้ชะลอการให้สัมปทาน โดยแก้ไขข้อกำหนดต่าง ๆ ให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว เช่น ให้นายกใช้อำนาจในการแก้ไขกฎหมาย และกฎระเบียบให้รัฐได้รับผลตอบแทนเพิ่มขึ้น เช่น เพิ่มอัตราส่วนแบ่งรายได้ และลดอายุสัมปทาน เป็นต้น
กลุ่มพิทักษ์ทรัพยากร ไทย	ไม่เห็นด้วย	ยกเลิกการเปิดสัมปทาน ปิโตรเลียม รอบที่ ๒๑ และแก้ไข พ.ร.บ.ปิโตรเลียมฉบับปัจจุบัน	๑. รัฐสูญเสียผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ๒. ประชาชนต้องใช้พลังงานในราคาแพง ๓. เกิดความเสียหายแรง เรื่อง ความมั่นคงทางพลังงานของชาติ รัฐค้าย สิทธิในความเป็นเจ้าของแหล่งพลังงาน แต่เอื้ออำนวยผลประโยชน์ให้กับผู้รับ สัมปทานมากเกินไป	๑. ให้ยกเลิกการให้ทำการขุด เจาะสำรวจและผลิตปิโตรเลียม ตามรูปแบบการให้สัมปทาน ปิโตรเลียม รอบที่ ๒๑ และรวม ไปถึงสัมปทานปิโตรเลียมแปลง ใดๆ ที่ได้รับไปแล้ว แต่ยังไม่ได้ ดำเนินการตามสัญญา เพื่อให้ พิจารณาถึงการสำรวจและผลิต ปิโตรเลียมในรูปแบบอื่นที่ ประเทศจะได้รับผลประโยชน์ ตอบแทนมากกว่ารูปแบบเดิม และเป็นธรรมกับทุกฝ่าย

จังหวัด/กลุ่ม (ระบุจำนวนสมาชิก)	เห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด	รูปแบบ/ระบบการจัดการควร เป็นรูปแบบใด เพราะเหตุใด	ผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่	สิ่งที่ต้องการให้รัฐบาล สนช. และ สปช. ดำเนินการ
				<p>๒. ขอให้ทบทวน พ.ร.บ. ปิโตรเลียม กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง และระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เป็นแนวทางใหม่สำหรับการจัดการปิโตรเลียมแทนระบบเดิม เพื่อให้มีผลตอบแทนต่อรัฐที่เหมาะสม และสร้างรายได้ให้สามารถนำไปใช้พัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การให้แก๊ซมาตรา เรื่องประกาศราคาซื้อขายปิโตรเลียมจากปากหลุม หรือจากโรงกลั่นที่เหมาะสมที่ควรจะให้สะท้อนต้นทุนการผลิตที่เป็นจริง และเป็นธรรม มาตรา ๗๖ เรื่องการรายงานข้อมูลที่สามารถทำการตรวจสอบได้ มาตรา ๑๑๐ การรายงานข้อมูลที่เป็นเท็จ และมาตรา ๕๑ เรื่อง เกณฑ์และขั้นตอนการเพิกถอน</p>

จังหวัด/กลุ่ม (ระบุจำนวนสมาชิก)	เห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด	รูปแบบ/ระบบการจัดการควร เป็นรูปแบบใด เพราะเหตุใด	ผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่	สิ่งที่ต้องการให้รัฐบาล สนช. และ สปช. ดำเนินการ
				<p>สัมปทานที่มีช่องว่างทำให้ไม่สามารถทำการเบิกถอนสัมปทานได้จริง เป็นต้น</p> <p>๓. ให้ทบทุนแก้ไขโครงสร้างราคาพลังงาน เช่น น้ำมัน แอลพีจี เอ็นจีวี และไฟฟ้าเสียใหม่ให้เป็นธรรมต่อประชาชน โดยให้มีตัวแทนผู้บริโภคภาคประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วม</p> <p>ในคณะกรรมการ ตลอดจนทำการพิจารณาการจัดเก็บภาษีต่างๆ ในอัตราที่เป็นธรรมกับผู้บริโภคพลังงานทุกชนิดอย่างเท่าเทียมกัน และสะท้อนกับผลประโยชน์ที่ได้รับ เช่น อุตสาหกรรมปิโตรเคมีที่ใช้ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมเป็นวัตถุดิบตั้งต้นในการผลิตภัณฑ์ปลายน้ำที่มีมูลค่าเพิ่มสูงที่ควรจะต้องรับซื้อปิโตรเลียมในราคาที่สูงกว่า</p>

จังหวัด/กลุ่ม (ระบุจำนวนสมาชิก)	เห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด	รูปแบบ/ระบบการจัดการควร เป็นรูปแบบใด เพราะเหตุใด	ผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่	สิ่งที่ต้องการให้รัฐบาล สนช. และ สปช. ดำเนินการ
				ภาคครัวเรือน ไปจนถึง การแก้ไขระเบียบกองทุนน้ำมัน เชื้อเพลิง เพื่อให้มีการใช้ เงินกองทุนได้ตามวัตถุประสงค์ ของการก่อตั้งอย่างแท้จริง
เครือข่ายประชาชน ปฏิรูปพลังงาน	ไม่เห็นด้วย	หยุดสัมปทานปิโตรเลียม รอบที่ ๒๑	<ol style="list-style-type: none"> ๑. รัฐสูญเสียกรรมสิทธิ์ในปิโตรเลียม ข้อมูลปิโตรเลียม และอุปกรณ์การผลิต กล่าวคือ รัฐสูญเสียอำนาจอธิปไตยใน ปิโตรเลียม ๒. รัฐไม่สามารถตรวจสอบ กำกับ หรือใช้มาตรการควบคุมด้านผลกระทบ อย่างเต็มที่ ๓. เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพ เศรษฐกิจต่อประชาชนในหลายพื้นที่ 	ให้รัฐหยุดการสัมปทาน ปิโตรเลียมไว้ก่อนจนกว่า จะมีการศึกษาระบบการจัด การปิโตรเลียมที่เหมาะสมมาใช้ กับการจัดการทรัพยากร ของประเทศ เพื่อร่วมกันรักษา อธิปไตยของคนไทย และร่วมหา ทางออกสำหรับการจัดการ ปิโตรเลียมที่เหมาะสมร่วมกัน
เครือข่ายปฏิรูป พลังงานภาค ประชาชน	ไม่เห็นด้วย	บรรจूसาระสำคัญในรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการจัดการปิโตรเลียม	<ol style="list-style-type: none"> ๑. รัฐไม่มีอธิปไตยในการจัดการ ปิโตรเลียม ข้อมูลปิโตรเลียม กรรมสิทธิ์ ในอุปกรณ์การผลิตปิโตรเลียม ๒. ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม 	ขอให้กรรมาธิการยกร่าง รัฐธรรมนูญบรรจุการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ ปิโตรเลียมไว้ในรัฐธรรมนูญ โดยให้มีข้อความ ดังนี้ "การ จัดการทรัพยากรแร่ ดิน น้ำ ป่า และปิโตรเลียมให้กรรมสิทธิ์

จังหวัด/กลุ่ม (ระบุจำนวนสมาชิก)	เห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด	รูปแบบ/ระบบการจัดการควร เป็นรูปแบบใด เพราะเหตุใด	ผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่	สิ่งที่ต้องการให้รัฐบาล สนช. และ สปช. ดำเนินการ
				สิทธิอำนาจ และอภิสิทธิ์ในการ สำรวจและทำประโยชน์เป็น ของรัฐ เพื่อจัดสรรให้เป็น ประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน
เครือข่ายผู้เดือดร้อน จากน้ำมันและ แก๊สแพง จ.เชียงใหม่	ไม่เห็นด้วย	<ol style="list-style-type: none"> ๑. คัดค้านการเปิดสัมปทาน ปิโตรเลียม รอบที่ ๒๑ ๒. ให้มีการจัดการพลังงานอย่าง ยั่งยืน ๓. นำระบบแบ่งปันผลผลิตมาใช้ แทน 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ระบบสัมปทาน เอกชนสามารถ ยื่นลดหย่อนการจ่ายค่าธรรมเนียม และค่าตอบแทนต่างๆ ได้หลายช่องทาง รัฐอาจไม่ได้รับผลประโยชน์อย่างเต็ม เม็ดเต็มหน่วย ๒. ขาดความมั่นคงด้านพลังงาน ๓. รัฐสูญเสียเงินตราเพื่อนำเข้าก๊าซ ๔. ปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และชุมชน ๕. ผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน ตลอดจนชีวิตและทรัพย์สิน 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ให้รัฐบาลหันมาทบทวน และสนับสนุนการผลิตไฟฟ้า จากพลังงานสะอาดอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง เพื่อลดการใช้ก๊าซ ธรรมชาติ ๒. รัฐควรนำระบบแบ่งปัน ผลผลิตมาใช้แทน หรืออย่าง น้อยที่สุด ควรให้มีการศึกษา เปรียบเทียบผลดี-ผลเสีย ระหว่างระบบสัมปทาน และระบบแบ่งปันผลผลิต ปรากฏออกมาอย่างเป็น ทางการต่อสาธารณชนเสียก่อน และอย่างต่ำที่สุด รัฐควรมี การสำรวจแหล่งปิโตรเลียม พร้อมวัดปริมาณให้ประจักษ์ ก่อนการอนุมัติให้เอกชน

จังหวัด/กลุ่ม (ระบุจำนวนสมาชิก)	เห็นด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด	รูปแบบ/ระบบการจัดการควร เป็นรูปแบบใด เพราะเหตุใด	ผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่	สิ่งที่ต้องการให้รัฐบาล สนช. และ สปช. ดำเนินการ
				<p>ยื่นขอสัมปทานรอบที่ ๒๑</p> <p>๓. รัฐไม่ควรอนุมัติการสำรวจ และผลิตปิโตรเลียมในพื้นที่ที่ ประชาชนถือครอง หรือทำกิน เนื่องจากการเยียวยาด้วยเงิน ไม่อาจชดเชย ความเสียหายด้านผลผลิต ทางการเกษตร และผลกระทบต่อ สุขภาพได้ และในกรณี การจัดเวทีตามกระบวนการ EIA หากประชาชนในพื้นที่ ได้รับผลกระทบไม่ได้เข้าร่วม หรือเข้าร่วมและมีความเห็นว่า ไม่ยอมรับโครงการ รัฐต้องยุติ การสำรวจและผลิตปิโตรเลียม โดยไม่ชักช้า</p>

๒. ความเห็นและข้อเสนอแนะต่อการปฏิรูประบบการบริหารจัดการพลังงานปิโตรเลียมของประเทศ

จังหวัด/กลุ่ม (ระบุจำนวนสมาชิก)	บทบาทของภาคประชาชนในการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการพลังงานปิโตรเลียมเพื่อความยั่งยืนของประเทศ	แนวนโยบายในการบริหารจัดการปิโตรเลียมที่อยากให้เป็น
กลุ่มเครือข่ายมูลนิธิ เพื่อนหญิง / มูลนิธิ เพื่อผู้บริโภค / นักศึกษา ออนไลน์	<p>๑. ควรให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในคณะกรรมการทุกระดับในสัดส่วนที่เท่ากันหรือใกล้เคียงกัน</p> <ul style="list-style-type: none"> - คณะกรรมการการบริหารในระดับการกำหนดนโยบายและคณะกรรมการในระดับปฏิบัติการในพื้นที่ <p>๒. ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดราคาพลังงาน</p> <p>๓. การกระจายอำนาจให้ประชาชนสามารถเข้าถึงกองทุนอนุรักษ์พลังงาน</p> <p>๔. จัดตั้ง สภาประชาชน ที่ทำหน้าที่กำกับดูแลมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายด้านพลังงานของประเทศ</p> <p>๕. ให้ทุกคนเขียนข้อมูลแก์ข้ออ้างที่ว่า “พลังงานจะหมด” ของรัฐบาลและกลุ่มทุน บน Time line + schedule ของตนเอง ให้สาธารณชนรับรู้ความจริงตั้งแต่วันนี้จนถึงวันที่มีการเปิดสัมมนาครั้งที่ ๒๑</p>	<p>๑. สนับสนุนให้มีการใช้พลังงานทางเลือกอื่นๆ ที่เหมาะสมกับพื้นที่มากขึ้นร้อยละ ๕๐</p> <p>๒. ปรับปรุง / แก้กฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนทั้งระบบ</p> <p>๓. มีการกำหนดพื้นที่ความมั่นคงด้านอาหารและพื้นที่ขุดเจาะให้ชัดเจน</p> <p>๔. ผลผลิตด้านพลังงานต้องคำนึงถึงการใช้ในประเทศเป็นหลักก่อนเหลือจึงค่อยขาย</p> <p>๕. ยกเลิกกองทุนน้ำมัน เพราะประชาชนไม่สามารถเข้าถึงนี้ได้</p> <p>๖. ยกเลิกกฎหมายปิโตรเคมีแล้วร่างกฎหมายใหม่ที่เป็นประโยชน์แก่ประเทศและประชาชน</p> <p>๗. รัฐต้องทำหน้าที่สำรวจ จัดการข้อมูล และเผยแพร่ต่อสาธารณะ</p> <p>๘. ห้ามข้าราชการทุกระดับและนักการเมืองเข้าไปมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับธุรกิจพลังงานทั้งระบบ เช่น เป็นบอร์ดบริหาร ผู้ถือหุ้นที่ปรึกษา และพนักงาน</p> <p>๙. ให้มีบทลงโทษหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่มีการให้ข้อมูลที่บิดเบือน</p> <p>๑๐. ให้มีการจัดตั้งบริษัทกลางที่เป็นอิสระในการกำกับดูแลการบริหารจัดการแห่งชาติ</p> <p>๑๑. ให้มีการจัดตั้งกองทุนเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากกิจการพลังงาน</p>

จังหวัด/กลุ่ม (ระบุจำนวนสมาชิก)	บทบาทของภาคประชาชนในการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการพลังงานปิโตรเลียมเพื่อความยั่งยืนของประเทศ	แนวนโยบายในการบริหารจัดการปิโตรเลียมที่อยากให้เป็น
		๔. ควรมีการรับฟังความคิดเห็นและต้องได้รับความยินยอมจากประชาชนก่อนที่จะมีการขุดเจาะพลังงานในพื้นที่ ๕. ควรมีการนำเสนอข้อมูลของภาคประชาชนผ่านสื่อกระแสหลัก
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ให้ประชาชนในพื้นที่รับรู้และมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของโครงการ (อาจมีส่วนร่วมในรูปแบบสภาประชาชนเหมือนอูธรธานี)	๑. ใช้ระบบแบ่งปัน ๒. ให้ประชาชนในพื้นที่ได้มีโอกาสรับผลประโยชน์ก่อนเป็นพิเศษ ๓. ให้กระบวนการเป็นไปตามกลไกตลาดภายในประเทศ ๔. ให้เข้าสู่ระบบรัฐเป็นนายจ้าง เอกชน เป็นผู้รับจ้างในที่สุด ๕. ออกกฎหมายห้ามทำ fracking ๖. พัฒนาพลังงานธรรมชาติ แสงอาทิตย์ ลม น้ำ ๗. พัฒนาพลังงานแสงอาทิตย์มาใช้ก่อน
ภาคใต้	กรรมการนโยบายปิโตรเลียม แนวนโยบายในการจัดการปิโตรเลียม ต้องมีสัดส่วนของภาคประชาชนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งในทุกคณะ	๑. ประชาชนเป็นเจ้าของข้อมูล อุปกรณ์ปิโตรเลียม ๒. นักการเมืองห้ามเข้ามายุ่ง / ข้าราชการห้ามเข้ามาเป็นบอร์ดบริหาร ๓. บริหารเพื่อประชาชนไม่ใช่แสวงหากำไรให้ผู้ถือหุ้น ๔. ให้เป็นแบบปิโตรนาส ๕. จัดตั้งบริษัทปิโตรเลียมแห่งชาติ ๖. ป.ป.ช. ตรวจสอบค้นหาความจริงในเรื่องผลประโยชน์ด้านพลังงาน
ภาคกลาง ตะวันออก	๑. มีบทบาทในการผลักดัน ขับเคลื่อน ให้มีการแก้ไข พ.ร.บ. กฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะในเรื่องบทลงโทษทางอาญา ๒. เปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่เข้ามีส่วนร่วมในการกำหนดการจัดการ ๓. กำหนดแผนการใช้พลังงานในระดับพื้นที่	๑. เพิ่ม/ พิจารณา นโยบายพลังงานทางเลือก เช่น ยางนา เป็นการวิจัยและพัฒนา ๒. นโยบายที่โปร่งใส ๓. การจัดการแบบมีส่วนร่วม เช่น บอร์ด กรรมการบริหาร ที่สามารถตัดสินใจ (สัดส่วน ๑ ใน ๓ , ๒ ใน ๓, ๑ ใน ๔)

จังหวัด/กลุ่ม (ระบุจำนวนสมาชิก)	บทบาทของภาคประชาชนในการมีส่วนร่วมในการบริหาร จัดการพลังงานปิโตรเลียมเพื่อความยั่งยืนของประเทศ	แนวนโยบายในการบริหารจัดการปิโตรเลียมที่อยากให้เป็น
	๔. ร่วมกำหนดสิทธิชุมชนในการแก้ไข พ.ร.บ.และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	๔. พลังงานเป็นของปวงชนชาวไทย ๑๐๐ % เพื่อประโยชน์สูงสุดของคนไทย ๕. บัญญัติในรัฐธรรมนูญว่าเป็นของรัฐ / ประชาชน ไม่ยึดครองถ่ายโอน ๖. ให้ชุมชนสามารถแสดงสิทธิในการปิดบ่อปิโตรเลียมได้ เกิดผลกระทบต่อประชาชน ๗. มีปิโตรเลียมแห่งชาติ (NOC) โดยประชาชนเลือกผู้บริหาร ๘. ความเป็นเจ้าของทรัพย์สิน / ท่อ ๙. มีการถ่ายทอดเทคโนโลยี ๑๐. มีระบบ กลไก ในการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน ๑๑. ไม่ให้ข้าราชการเป็นบอร์ดหรือกรรมการ ๑๒. ควรมีมาตรการป้องกันเหตุผลกระทบที่จะเกิดขึ้น , การชดเชยเยียวยา
ภาคเหนือ	๑. มีสภาพพลังงานภาคประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารและตรวจสอบมีกฎหมายรองรับ ๒. ห้ามข้าราชการมีตำแหน่งใดๆ ในบริษัทธุรกิจพลังงาน รวมทั้งนักการเมืองทุกระดับ	๑. ยุบกระทรวงพลังงาน ๒. ตั้งสภาพพลังงานเพื่อประชาชน ๓. มีบทลงโทษย้อนหลังต่อผู้ที่มีส่วนหรือเอื้อประโยชน์ให้กลุ่มทุนทำให้รัฐเสียหาย เช่น จำคุก ยึดทรัพย์สิน ฯลฯ โดยไม่มีอายุความ ๔. ให้รัฐบาลปัจจุบันใช้อำนาจจัดการโดยด่วน
ประชาชนทั่วไป	๑. ให้ภาคประชาชนเข้าไปมีบทบาทในการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการพลังงานปิโตรเลียม ๒. ควรมีการกระจายหุ้นสู่ประชาชน (ส่วนใหญ่ขายหุ้นจะได้หุ้น)	

ภาคผนวก

กำหนดการ การประชุมวิชาการและรับฟังความคิดเห็น
เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการพลังงานปิโตรเลียมอย่างยั่งยืน”
วันพฤหัสบดี ที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๘ เวลา ๙.๐๐ – ๑๖.๐๐ น.
ณ ห้องกษัตริย์ศึก ๒-๓ โรงแรมเดอะทวินทาวเวอร์ กรุงเทพมหานคร
จัดโดย มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค ศูนย์วิจัยนโยบายพลังงานและทรัพยากร มหาวิทยาลัยรังสิต
และสำนักงานประสานการพัฒนาสังคมสุขภาวะ
ร่วมกับคณะอนุกรรมการการมีส่วนร่วมขององค์กรที่สำคัญ
ในคณะกรรมการวิสามัญการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชน
สภาปฏิรูปแห่งชาติ

เวลา ๘.๓๐ – ๙.๐๐ น.	ลงทะเบียน
เวลา ๙.๐๐ – ๙.๑๕ น.	กล่าวเปิด และชี้แจงวัตถุประสงค์ของการจัดประชุมวิชาการ
โดย นายประชา เตรีตน์ ประธานกรรมการวิสามัญการมีส่วนร่วมและรับฟัง
ความคิดเห็นของประชาชน สภาปฏิรูปแห่งชาติ
เวลา ๙.๑๕ – ๑๑.๑๕ น.	เวทีเสวนาวิชาการเรื่อง “การบริหารจัดการพลังงานปิโตรเลียม การเปิดสัมปทาน
รอบที่ ๒๑ และผลกระทบต่อชุมชน”
โดย - ตัวแทนจากกระทรวงพลังงาน
- มล.กรกสิวัฒน์ เกษมศรี ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยนโยบายพลังงาน
และทรัพยากร มหาวิทยาลัยรังสิต
- พอค้าเดื่อง ภาชี ปราชญ์ชาวบ้าน
- นายประสิทธิ์ชัย หนูนวล เครือข่ายชาวนาปฏิรูปพลังงาน
- ดร.ไชยณรงค์ เศรษฐเชื้อ อาจารย์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ดร.นพ สัตยาชัย นักริชาการอิสระ
*ดำเนินรายการโดย สมลักษณ์ หุตานุวัตร อาสาสมัครเพื่อนมนุษย์ธรรม
และสิทธิมนุษยชน
เวลา ๑๑.๑๕ – ๑๑.๔๕ น.	ช่วงถาม-ตอบปัญหาและแลกเปลี่ยนเรียนรู้
เวลา ๑๑.๔๕ – ๑๒.๐๐ น.	ชี้แจงประเด็น ขั้นตอนกระบวนการการรับฟังความเห็นและข้อเสนอแนะ
ในช่วงบ่าย โดย ดร.วณิ ปิ่นประทีป ผู้อำนวยการสำนักงานประสาน
การพัฒนาสังคมสุขภาวะ

เวลา ๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ น.	รับประทานอาหารกลางวัน
เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๔.๔๕ น.	แบ่งกลุ่มรับฟังความคิดเห็น (๖ กลุ่ม)
เวลา ๑๔.๔๕ - ๑๕.๐๐ น.	รับประทานอาหารว่าง
เวลา ๑๕.๐๐ - ๑๖.๐๐ น.	นำเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกลุ่ม
เวลา ๑๖.๐๐ - ๑๖.๑๕ น.	สรุปและปิดการประชุมวิชาการ โดย นางสาวรสนา ไตสิทธิ์กุล ประธานอนุกรรมการการมีส่วนร่วมขององค์กรที่สำคัญ

.....

หมายเหตุ : บริการอาหารว่างและเครื่องดื่มในห้องประชุม

รายชื่อผู้เข้าร่วมการประชุมวิชาการและรับฟังความคิดเห็น ครั้งที่ ๒ เวทีภาคประชาชน
เรื่อง “แนวทางการบริหารจัดการพลังงานปิโตรเลียมอย่างยั่งยืน”

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (จำนวน ๓๕ คน)

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๑	ครูปรัชญา ไทยแท้	๑๕๕ หมู่ ๒ ตำบลคูนาศาด อ.กระนวน จ.ขอนแก่น ๔๐๑๗๐	๐๙ ๑๖๙๐ ๘๕๙๒
๒	นายไพโรจน์ อุปฮาด	๑๒๓ ม. ๓ ตำบลคูนาศาด อ.กระนวน จ.ขอนแก่น ๔๐๑๗๐	
๓	นายจันทร์ สิงห์สุธรรม	๔๖ ม. ๕ ต.ทรายทอง อ.ห้วยเม็ก จ.กาฬสินธุ์ ๔๖๑๗๐	
๔	ผู้ใหญ่บ้านน้อย สารสิริ	๗ ม. ๓ ต.ทรายทอง อ.ห้วยเม็ก จ.กาฬสินธุ์ ๔๖๑๗๐	๐๙ ๓๓๗๓ ๖๕๒๐
๕	อาจารย์ภัคประภฤติ พูลพิพัฒน์	๒๐ ม. ๔ ต.พิบูล อ.ห้วยเม็ก จ.กาฬสินธุ์ ๔๖๑๗๐	๐๘ ๓๓๔๘ ๕๐๕๔
๖	นายภักตชนสันต์ เสถียมศรี	๑๐๔ ม.๘ ช.ศรีอินทร์ ๓๙ ถ.ศรีจันทร์ ต.พระสัณ อ.เมือง จ.ขอนแก่น ๔๐๐๐	๐๘ ๓๔๕๖ ๕๑๐๐
๗	นายขุนแผน ยूरสูงเนิน	๗๓ ม.๑ ต.บ้านแก้ว อ.ภูเขียว จ.ชัยภูมิ ๓๖๑๑๐	๐๘ ๓๙๖๖ ๔๕๒๙
๘	นางสาวกรรณิการ์ เพชรราม	๑๔๒ ม.๘ ต.พะเนา อ.เมือง จ.นครราชสีมา ๓๐๐๐๐	๐๘ ๒๓๗๓ ๐๐๕๐
๙	นางอารีย์ เพชรแท้	๓๖ ม. ๒ ต.กระเบื้องใหญ่ อ.พิมาย จ.นครราชสีมา ๓๐๑๑๐	๐๘ ๖๙๘๑ ๙๗๗๕
๑๐	นายปรัชญา ยอดสุรินทร์	๓๓๖/๑ ม.๑๕ ต.ในเมือง อ.พิมาย จ.นครราชสีมา ๓๐๑๑๐	๐๘ ๑๓๒๑ ๑๔๗๖
๑๑	นายธวัชชัย สุรัตน์	๕๐ ถ.สันติสุข ต.ถนนหัก อ.นางรอง จ.บุรีรัมย์ ๓๑๑๑๐	๐๘ ๙๐๙๙ ๖๒๑๔
๑๒	นายทวีภัทร บุญทรภักดิ์	๖๕ ม.๑๐ ต.มะเพ็ญ อ.พุทไธสง จ.บุรีรัมย์ ๓๑๑๒๐	๐๘ ๗๔๘๘ ๗๙๒๙
๑๓	นายอนันตชัย โพธิ์ชำ	๖๕ ม.๑๐ ต.มะเพ็ญ อ.พุทไธสง จ.บุรีรัมย์ ๓๑๑๒๐	๐๙ ๖๔๗๑ ๙๑๗๘
๑๔	นายพิทักษ์ ประเสริฐ	๒๒๙/๑ ม.๘ ต.หัวฝ้าย อ.แคนอง จ.บุรีรัมย์ ๓๑๑๕๐	
๑๕	นายสมพจน์ โรหิตาภิรมย์	๑๙๐ ม.๖ ต.กันทรารมย์ อ.กระสัง จ.บุรีรัมย์ ๓๑๑๖๐	๐๘ ๕๘๕๙ ๔๘๒๔
๑๖	นายสุเมธ ปานจำลอง	๕๕ ม. ๓ ต.โคกสีทองกลาง อ.วาปี ปทุม จ.มหาสารคาม	๐๘ ๐๔๒๐ ๖๐๐๔

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๑๗	พระนิรันดร์ ผลพิโย	๑๒ ม.๘ ต.คุนสาต อ.กระนวน จ.ขอนแก่น ๔๐๑๗๐	
๑๘	พระอาจารย์คำนวน ฐิตามาโน	เจ้าอาวาส ม. ๕ ต.คงเย็น อ.เมือง จ.มุกดาหาร ๔๙๐๐๐	
๑๙	พระอาจารย์สุวัฒน์ ปภัสสโร	ม. ๓ ต.คุนสาต อ.กระนวน จ.ขอนแก่น ๔๐๑๗๐	
๒๐	นายอุบล อยู่หว่า	๑๑๘ ม.๖ ต.ค้อวัง อ.ค้อวัง จ.ยโสธร	๐๘ ๑๕๔๖ ๐๒๔๓
๒๑	คุณปฎัก หนูนชู	๗๓๓ ม. ๑ ต.ระวาง อ.ศิขรภูมิ จ.สุรินทร์ ๓๒๐๐๐๐	
๒๒	คุณพิสมัย นามพรม	๑๐๐/๑ ม. ๔ ต.ตกล้อ อ.เมือง จ.สุรินทร์ ๓๒๐๐๐	
๒๓	คุณรุ่งเรือง โพธิ์เงิน	๓๖/๕ ม. ๙ ต.หนองบัว อ.ศิขรภูมิ จ.สุรินทร์ ๓๒๐๐๐	
๒๔	คุณวิจิตรา ขุสกุล	๑๐๕/๖ ถ.โพธิ์ร้าง ต.ในเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ ๓๒๐๐๐	
๒๕	นายนิรุตต์ บัวพา	๕๙ ม.๙ ต.ทุ่งมน อ.ประสาธ จ.สุรินทร์ ๓๒๑๔๐	
๒๖	นายปิยศักดิ์ สุคันธพงษ์	๒๕๐ ม.๖ ต.นอกเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์ ๓๒๐๐๐	
๒๗	คุณพินิจ พงษ์ใหญ่	๕๑ ม.๓ ต.บ้านธาตุ อ.เพ็ญ จ.อุดรธานี ๕๑๑๕๐	
๒๘	น.ส.สุนันญา จำปาเทศ	๕๑ ม.๑ ต.โคกสูง อ.อุบลรัตน์ จ.ขอนแก่น ๔๐๒๕๐	
๒๙	น.ส.ณัฐภรณ์ แสงโพธิ์	๑๘๘ ม.๙ ต.ม่วงหวาน อ.น้ำพอง จ.ขอนแก่น ๔๐๓๑๐	
๓๐	นาง จารุวรรณ จำปาเทศ	๒๐๖ ม.๑๐ ต.โคกสูง อ.อุบลรัตน์ จ.ขอนแก่น	
๓๑	นาย นันทวัฒน์ นาสำแดง	๘๖๘ ม.๗ ต.กุดขอนแก่น อ.ภูเมียง จ.ขอนแก่น ๔๐๑๕๐	
๓๒	นายนวม เสมา	๕๐ ม.๓ ต.แสงสว่าง อ.หนองแสง จ.อุดรธานี	
๓๓	นายจิรัตน์ พรหมจันทร์	๑๑๐ ม.๑๐ ต.หิมกอง อ.หนองแวง จ.อุดรธานี	
๓๔	นายประพันธ์ ทรภูประภาพ	๒๑๕ ถ.ทุ่งศรีเมือง ต.กาฬสินธุ์ อ.เมือง จ.กาฬสินธุ์ ๕๖๐๐๐	

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๓๕	นายอดิศักดิ์ ตุ่มแดง	๑๘๒ ม.๖ ถ.ขางกูร ต.อ้อมเฒ่า อ.ธาตุพนม จ.นครพนม ๔๘๑๑๐	

ภาคเหนือ (จำนวน ๓๙ คน)

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๑	คุณคเชนุ ฉายศรีสินธุ์	๕๒ หมู่ ๘ ต.แม่แดง อ.แม่แดง จ.เชียงใหม่	๐๘ ๕๖๑๑ ๙๕๕๔
๒	คุณจันทรา พรหมบุษานนท์	๗๙/๒ หมู่ ๑ ซอย ๗ ต.บวกค้าง อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่	๐๘ ๗๗๒๗ ๕๖๐๙
๓	คุณณิชาภัทร์ แสงวงศ์	๑๑๕ หมู่ ๓ ซอย ๖ ถ.ลำพูน-ลี ต.ป่าซาง อ.ป่าซาง จ.ลำพูน	๐๘ ๒๗๖๕ ๗๑๐๙
๔	คุณทับทิม พรหมมินทร์	๗๒ อ.เมือง จ.เชียงใหม่	๐๘ ๙๗๕๘ ๐๑๕๓
๕	คุณนที ลักษณะธนากุล	๒๓๖/๑-๕ ถ.วิบูลย์ อ.เมือง จ.เชียงใหม่	๐๘ ๖๙๑๐ ๘๑๔๙
๖	คุณนิตยาพร สุวรรณชิน	๙๙/๗ ถ.ลอยเคราะห์ ต.ช้างคลาน อ.เมือง จ.เชียงใหม่	๐๘ ๕๖๑๔ ๐๒๕๑
๗	คุณบุญรัตน์ กิตติคุณ	๓๐/๓๓ ซอย ๒๓ ถ.ราชแขวงแสน ต.หายยา อ.เมือง จ.เชียงใหม่	๐๘ ๖๙๒๑ ๖๒๐๔
๘	คุณวราภรณ์ พิภพนา	๙๓/๒ ถ.ทองทราย ต.วัดเกต อ.เมือง จ.เชียงใหม่	๐๘ ๙๗๕๗ ๑๕๕๒
๙	คุณปราณี รัตนเฉลิมพร	๕๐ ซอย ๑ ถ.มณีนพรัตน์ ต.ศรีภูมิ อ.เมือง จ.เชียงใหม่	๐๘ ๕๗๒๐ ๘๔๐๒
๑๐	คุณอนันต์ จันทราภิรมณ์	๒๗/๑ หมู่ ๔ ต.วังยาง อ.คลองขลุง จ.กำแพงเพชร	๐๘ ๗๒๐๘ ๓๓๒๒
๑๑	คุณยุทธจักร ศักดิ์	๓๑ หมู่ ๔ ต.ช้างตะลูด อ.หล่มสัก จ.เพชรบูรณ์	๐๘ ๖๙๓๓ ๗๕๘๙
๑๒	คุณคำไป่ วงษ์ใหม่โกษ	๒๙/๑ หมู่ ๔ ต.ช้างตะลูด อ.หล่มสัก จ.เพชรบูรณ์	๐๘ ๙๕๕๔ ๗๑๖๗
๑๓	คุณอำพัน จันทเนตร	๒๘/๑๓ ซ. ๔๒ ถ.หน้าวัดเกต อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ๕๐๐๐๐	๐๘ ๑๔๕๖ ๓๖๓๗
๑๔	คุณอุไร บุญนอม	๑/๑๐ ซ.หลังกอก ถ.โชตนา ต.ช้างเผือก อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ๕๐๐๐๐	๐๘ ๙๖๓๓ ๕๕๕๔
๑๕	คุณนิรันดร์ ศรีจันทร์ดร	๘ ซ.๖ ถ.อารักษ์ ต.พระสิงห์ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ๕๐๐๐๐	๐๘ ๖๙๒๐ ๒๐๒๔

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๑๖	คุณเปรมจิตร ศิริสานต์	๓๙ ถ.สันติสุข ต.ช้างเผือก อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ๕๐๐๐๐	๐๘ ๙๑๒๒ ๒๕๙๒
๑๗	นางนิต สุขศรี	๓๖ ม.๖ ต.ช้างตะจูด อ.หล่มสัก จ.เพชรบูรณ์ ๖๗๑๑๐	๐๘ ๖๙๓๐ ๑๕๓๔
๑๘	คุณนายเรืองฤทธิ์ อินสอน	๓๙ ม. ๕ ต.บ้านกลาง อ.หล่มสัก จ.เพชรบูรณ์ ๖๗๑๑๐	๐๙ ๑๘๐๒ ๑๑๕๖
๑๙	นางทองไร่ กัลยาประสิทธิ์	๑๘ ม.๖ ต.ช้างตะจูด อ.หล่มสัก จ.เพชรบูรณ์ ๖๗๑๑๐	๐๙ ๔๐๙๘ ๐๑๙๑
๒๐	นางอรสา วงศ์จันทร์	๑๗ ม.๖ ต.ช้างตะจูด อ.หล่มสัก จ.เพชรบูรณ์ ๖๗๑๑๐	๐๙ ๔๐๙๘ ๐๑๙๑
๒๑	นายกรกฤต ฉันทนโยธิน	๒/๑ ม. ๒ ต.ศรีสุข อ.เชียงใหม่ จ.อุบลราชธานี	๐๘ ๒๓๓๗ ๖๖๒๔
๒๒	นายขุน สันเลื่อนแก้ว	๑/๒ ม. ๕ ต.บ้านกลาง อ.หล่มสัก จ.เพชรบูรณ์ ๖๗๑๑๐	๐๘ ๐๘๑๐ ๗๐๓๖
๒๓	นายสมเด็จ สิงห์เส	๖๑/๑๓ ต.บ้านกลาง อ.หล่มสัก จ.เพชรบูรณ์ ๖๗๑๑๐	๐๘ ๕๗๓๖ ๕๕๕๙
๒๔	คุณเกศรา จันทมณี	๕๙ ถ.พระเจ้าทันใจ ต.เวียงเหนือ อ.เมือง จ.ลำปาง ๕๒๐๐๐	
๒๕	คุณชาตรี จันทรานนท์	๒๑๕/๑ ม.๑๐ ต.บ้านกิว อ.แม่ทะ จ.ลำปาง ๕๒๑๕๐	๐๘ ๒๗๖๓ ๓๕๔๓
๒๖	คุณฐานิกา คำอำนวยสุข	๗๘๑ ถ.ไฮเวย์ ต.หัวเวียง อ.เมือง จ.ลำปาง ๕๒๐๐๐	๐๘ ๓๕๖๑ ๔๔๙๔
๒๗	คุณณการต์ จันธิราชนารา	๓๓๓ ม. ๓ ซ.บ้านฝาง ๘ ต.ศาลา อ.เกาะคา จ.ลำปาง ๕๒๑๓๐	๐๘ ๔๑๑๕ ๕๑๔๔
๒๘	คุณปกาศิ สมมะโน	๑๓๘ ม. ๘ ต.แม่ทะ อ.เกิน จ.ลำปาง ๕๒๒๒๓๐	๐๘ ๙๒๖๒ ๙๗๕๙
๒๙	คุณผ่องพรรณ สายวงค์นวล	๒๘ ถ.วังเหนือ ต.เวียงเหนือ อ.เมือง จ.ลำปาง ๕๒๐๐๐	๐๙ ๐๐๕๒ ๕๖๗๕
๓๐	คุณพวงชมพู ราชกิจ	๙๙/๑๒ ม. ๖ ต.ปอแก้ว อ.เมือง จ.ลำปาง ๕๒๑๐๐๐	๐๘ ๔๖๑๖ ๔๖๕๗
๓๑	คุณพัชรี เหล่าอมตะ	๑๘๕ ถ.นาถ่วม ต.ชมพู อ.เมือง จ.ลำปาง ๕๒๑๐๐	๐๘ ๙๗๐๐ ๐๖๒๒
๓๒	คุณศิริพร สุวรรณสา	๑๐๘ ถ.รอบเวียง ต.หัวเวียง อ.เมือง จ.ลำปาง ๕๒๐๐๐	๐๘ ๖๙๑๒ ๔๙๕๕
๓๓	คุณสมคิด ไทยรัตน์	๔๑๖ ถ.เม็งราย ต.นายตุ้ย อ.เมือง จ.ลำปาง ๕๒๑๐๐	

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๓๔	คุณสมชัย วัฒนะโชติ	๗๘๓ ถ.โฮเวย์ ต.หัวเวียง อ.เมือง จ.ลำปาง ๕๒๐๐๐	๐๘ ๖๙๑๓ ๘๖๘๐
๓๕	คุณสำคัญ วรรณบวร	๔๔/๒ ม. ๒ ต.นาครี อ.แม่เมาะ จ.ลำปาง ๕๒๑๕๐	๐๘ ๔๕๓๔ ๕๙๕๖
๓๖	คุณอรรถกร แสนคำมา	๑๓ ถ.ราชบุตร ต.หัวเวียง อ.เมือง จ.ลำปาง ๕๒๐๐๐	๐๘ ๖๙๑๔ ๖๗๙๒
๓๗	คุณอริชัย ทิพย์รัตนกุล	๑๓๗ ซ.ไร่้อย ๖ ต.เกาะคา อ.เกาะคา จ.ลำปาง ๗-จ	๐๙ ๕๐๒๔ ๒๓๖๐
๓๘	คุณอ่อนแก้ว รักษาภักดี	๖๙๘ ม. ๑๕ ต.บ่อแก้ว อ.เมือง จ. ลำปาง ๕๒๑๐๐๐	๐๘ ๗๕๙๔ ๑๓๗๙
๓๙	นายบุญยืน วงศ์สงวน	๒๐/๕๐ ถ.สระหลวง ต.ในเมือง อ.เมือง จ.เพชรบูรณ์ ๖๗๖๐๐๐	๐๘ ๙๙๕๙ ๘๓๗๔

กรุงเทพและปริมณฑล (จำนวน ๑๗ คน)

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๑	คุณกุลนภา วัฒนคำธกรกุล	๓๖๐ ม.สีวลี ๒ ถ.รังสิต-นครนายก ต.ประชาธิปัตย์ อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี	๐๘ ๑๖๑๖ ๑๘๖๑
๒	คุณจิรัชย์ ผุดผ่อง	๕๘/๙๔ ม.๗ สายไหม กรุงเทพฯ	๐๘ ๕๒๒๖ ๐๒๕๓
๓	คุณนลวิบูล สุกกสังค์	๖๔๒/๗ ซอยสตรีเนติศึกษา ถ.พระราม๕ เขตดุสิต กรุงเทพฯ	๐๘ ๑๕๓๕ ๙๘๙๙
๔	คุณอารีย์วรรณ	๘๗/๑๓๐ ซอยอ่อนนุช ๒๑/๑ สวนหลวง กรุงเทพฯ	๐๘ ๒๔๙๘ ๙๓๙
๕	คุณวันดี สุธิบรรเจิด	๙๗ ซอยวัชรราชรินทร์๑ แขวงบุคคโล เขตธนบุรี กรุงเทพฯ	๐๘ ๙๖๓๙ ๘๑๕๘
๖	คุณอาภรณ์ ถิ่นวัฒนากุล	๗๒/๒๗๒ หมู่ ๑๕ ซอย ๖ ถ.กาญจนานิกเชก ต.บางแม่นาง อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี	๐๘ ๖๕๖๙ ๓๖๕๑
๗	คุณแทนคุณ กิตติคุณเอกวัฒน์	๑๔๖/๒๔ ซอยรามคำแหง ๒๔ ถ.รามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ	๐๙ ๙๓๙๖ ๖๙๐๘
๘	คุณวิรพงศ์ พานิชภรณ์		๐๘ ๗๗๑๖ ๖๓๒๘
๙	คุณสุวรรณา อัมพรสิทธิกุล	๒๓๙ หมู่บ้านมีนธานี ซอยฉิมพลี ๑๔/๒ แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ	๐๘ ๑๔๒๕ ๑๕๙๖

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๑๐	คุณประทีป กอบกิจวัฒนา	๑๐๗/๑๐๔ ถ.พระรามที่ ๓ แขวงบางค้อแหลม เขตบางค้อแหลม กรุงเทพ	๐๘ ๑๘๔๖ ๘๐๘๗
๑๑	คุณวิพล สุขปัด	๑๒ ถ.อนามัยเจริญ ๓ แขวงท่าข้าม เขตบางขุนเทียน กรุงเทพ	
๑๒	คุณณรงค์ ภูรินทร์	๑๐๔/๑๓๖ อาคารกาลหว่าร์ ช.วานิช ๒ ถ.โยธา แขวงตลาดน้อย เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพ	๐๘ ๙๑๓๕ ๕๘๗๙
๑๓	คุณสมประสงค์ สุขสมจิตร	๓๓๕/๘ ม.โนเบิลปาร์ค ซอยวัดหลวงพ่อดิ ต.บางพลีใหญ่ อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ	๐๘ ๖๙๙๔ ๔๑๔๙
๑๔	คุณวีรพงษ์ เกรียงสินยศ	๔๐๓ ซอย ๗ ถ.เทศบาลนิมิตใต้ แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพ	๐๘ ๖๓๓๐ ๔๙๖๘
๑๕	คุณเสาวลักษณ์ รุ่งเรืองธนาสกุล	๔๐/๑๑๑๖ ต.คลองสาม อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี	๐๘ ๑๖๕๕ ๒๖๖๘
๑๖	คุณวรวัตร ชำเจริญ	๒๖ ม.๓ ต.ท่าชุมพล อ.โพธาราม จ.ราชบุรี	๐๘ ๗๕๐๓ ๓๒๙๐
๑๗	คุณสมศักดิ์ ปานสิงห์	๒๗/๓๔๑ หมู่ ๓ ถ.บางนา-ตราด เขตบางนา กรุงเทพ	๐๘ ๕๐๗๕ ๐๔๖๑

ประชาชนทั่วไป (จำนวน ๖๓ คน)

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๑	คุณสุวิทย์ แก้วเกิดศรี	๕/๑๔ หมู่ ๘ ต.สำโรงเหนือ อ.เมือง จ.สมุทรปราการ	๐๘ ๕๕๖๕ ๔๘๗๗
๒	คุณวินันท์ เจริญเวช	๑๐/๑๒๗ หมู่ ๒ ถ.แจ้งวัฒนะ อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี	๐๘ ๐๘๕๒ ๘๐๘๑
๓	คุณชุมพล อักพันธานนท์	๓๐๙ ซอยเพชรเกษม ๒๘ แยก ๒๒ แขวงคูหาสวรรค์ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพ	๐๘ ๙๑๔๑ ๖๖๖๐
๔	คุณเอมจิรา บัวขวัญ	๕๔ ถ.ศาลอย แขวงบุคคโล เขตธนบุรี จ.กรุงเทพ	๐๙ ๙๕๖๙ ๕๖๕๑
๕	ว่าที่ร้อยตรีสหพล ชิตเดชะ	๒๐๐๒/๓๘ ถ.ประชาสงเคราะห์ แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพ	
๖	คุณพงษ์ศักดิ์ วิริยานนท์	Elinsbergsbackin ๒๘BV ๑๖๓-๖๔ Spanga Sweden	

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๗	คุณศิลาปชัย แซ่เจีย	๒๔/๑ หมู่ ๑๙ ซอยบ้านต้นไทร ต.แก่งหางแมว อ.แก่งหางแมว จ.จันทบุรี	๐๘ ๙๙๘๘๙ ๕๓๖๕
๘	คุณดวงกมล คำเกิด	๒๑๖ หมู่ ๓ ต.ศาลาลำดวน อ.เมือง จ.สระแก้ว	๐๘ ๙๐๑๘๘ ๗๙๗๙
๙	คุณศุภวัจน์ วัชรมัย	๒๕๖ หมู่ ๑๐ ต.หนองสาหร่าย อ.คอนเจดีย์ จ.สุพรรณบุรี	๐๘ ๒๐๑๘๘ ๒๕๕๙
๑๐	คุณนภดล สรวงประดิษฐ์	๕๐ หมู่ ๓ ต.มหาโพธิ์ อ.สระโบสถ์ จ.ลพบุรี	๐๘ ๐๓๙๑๑ ๙๖๗๐
๑๑	คุณจินตนา กิ่งแก้ว	บมจ.สยามแก๊ส แอนปิโตรเคมีคัลส์	
๑๒	คุณชจี เสวตพรหม	๙๒/๖ ซอยพินิจรังสรรค์ ต.หน้าเมือง อ.เมือง จ.ปราจีนบุรี	๐๘ ๑๔๒๙๙ ๕๐๙๗
๑๓	คุณโอภาส นະໂສ	๗๙-๑๙๗ ซอยภูมิจักร ถ.พระราม๔ แขวงพระโขนง เขตคลองเตย กรุงเทพฯ	๐๘ ๘๗๗๗๗ ๖๖๐๗
๑๔	คุณหาญยิ่ง รัตนภุมมาพร	๙๐/๕ ซอย ๔ ถ.จักรพล แขวงท่าแร้ง เขตบางเขน กรุงเทพฯ	๐๘ ๖๓๘๗๗ ๖๕๙๕
๑๕	คุณประดิษฐ์ หุ่นสุวรรณ	๑๘๓ ซอยเจริญฯ ๘๙ ถ.เจริญสมิท วงศ์ แขวงบางอ้อ เขตบางรัก กรุงเทพฯ	
๑๖	คุณเนติธร สีนาคุม	๑๑๓๓ หมู่ ๕ ต.เชียงใหม่ อ.โพธิ์ชัย จ.ร้อยเอ็ด	๐๘ ๙๗๙๕๕ ๘๑๑๗
๑๗	คุณสมนึก คำผ่อง	๑๖๙/๑๓๔ หมู่ ๖ ต.ท่าทราย อ.เมือง จ.สมุทรสาคร	๐๘ ๕๑๖๙ ๒๐๐๓
๑๘	คุณเฉลิมเกียรติ คุตสัมพันธ์	๓๕/๒๖๘ หมู่ ๘ ซอย ๙/๔ ถ.ประชาชน ต.บางตลาด อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี	๐๘ ๑๗๑๓ ๔๘๒๘
๑๙	คุณชมพูนุช ประศาสน์เศรษฐี	๗๗/๘๑ ซอย ๗ หมู่บ้านราวดี ถ.นครินทร์ จ.นนทบุรี	๐๘ ๕๐๔๕ ๓๐๐๕
๒๐	คุณทวีทย์ สนามพลับ	๒๑๒ แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ	๐๘ ๘๒๑๑ ๘๐๔๕
๒๑	คุณกิตติพร โจกงาม	๒๑๒ แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ	๐๘ ๙๙๗๐ ๐๕๗๒
๒๒	คุณสมจิตต์ ศรีจุลกิจสวัสดิ์	๒๐๖/๕๔ ซอย ๔ ถ.กัลปพฤกษ์ แขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ	๐๙ ๔๙๔๕ ๕๘๙๕

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๒๓	คุณภควัต เกษะนันท์	๒๔๗ ซอยเจริญนคร๕๕ ถ.เจริญนคร แขวงบางลำพู เขตคลองสาน กรุงเทพฯ	๐๘ ๑๗๕๕ ๑๘๕๖
๒๔	พระประหยัด อุทัยพจน์	วัดนาคนิมิต	
๒๕	คุณสิริเสณมี พลศรี	๘ หมู่ ๘ ต.โพธิ์ศรี อ.พิบูลา จ.อุบลราชธานี	
๒๖	คุณวีรศักดิ์ ทวีแสง	๑๒ หมู่ ๑๙ ซอยลาดยาว แขวงจตุจักร เขตจตุจักร กรุงเทพฯ	๐๘ ๑๗๓๖ ๓๐๖๐
๒๗	รศ.นันทนา ฤกษ์คุ้มวงศ์	ซอยสายลม๘ ถ.พหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตสามเสนใน กรุงเทพฯ	๐๘ ๗๐๕๔ ๙๔๙๒
๒๘	คุณพงศธร รักษาการ	สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ	๐๘ ๖๐๘๐ ๕๓๔๗
๒๙	คุณชนินทร์ เพ็งแดงโม	๔/๒๐๘ หมู่ ๒ ต.คลอง๒ อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี	๐๙ ๒๐๗๙ ๑๑๔๙
๓๐	คุณเจนจรี อ่อนตัว		
๓๑	คุณธนิศา นามอาษา		
๓๒	คุณวัชร อริยะกุล	๑๓ ซอยบางแวก ๑๒๖ ถ.บางแวก แขวงบางไฟ เขตบางแค กรุงเทพฯ	๐๘ ๗๗๑๕ ๘๙๙๙
๓๓	คุณชลศวรร กะสิวัฒน์	๗๘/๒๙ หมู่ ๕ ถ.สายไหม แขวงสายไหม เขตสายไหม กรุงเทพฯ	๐๙ ๒๗๐๓ ๑๖๗๖
๓๔	คุณกัจจา พัวพันธมา		๐๘ ๗๐๗๗ ๕๐๕๕
๓๕	คุณกรณ์ ชานนิยมตระกูล	๒๒๔ ต.ปากน้ำ อ.เมือง จ.สมุทรปราการ	๐๘ ๐๗๕๒ ๙๕๔๙
๓๖	คุณวีรศักดิ์ ทิรัญสัมฤทธิ์	๑๖๒ ซอยบางแค๑ ถ.บางแค เขตบางแค กรุงเทพฯ	๐๘ ๙๗๗๗ ๙๑๖๘
๓๗	คุณอนันต์ รุ่งพิทักษ์พร	มูลนิธิคนดีของแผ่นดิน	๐๘ ๙๘๘๙ ๓๒๐๐
๓๘	คุณวณิกมน นันทะเสน	๗๔ หมู่ ๑ ถ.คงสิต ต.เมืองคง อ.ราชสีห์ จ.ศรีสะเกษ	๐๙ ๙๐๕๒ ๗๙๖๘
๓๙	คุณนิตา สังขปริชา	๑ หมู่บ้านเพชรอินทรา ถ.รามอินทรา แขวงคันนายา เขตคันนายาว กรุงเทพฯ	๐๘ ๖๐๑๖ ๓๔๓๔
๔๐	คุณมุสตี อ่อนเอกสิทธิ์	๒๙๘/๑๒๒ ซอย ๓ ถ.พิษณุโลก เขตดุสิต กรุงเทพฯ	๐๘ ๑๖๘๙ ๖๘๖๒
๔๑	คุณสิทธิเมธ เรือมอมตกุล	๒๙๘/๑๒๒ ซอย ๓ ถ.พิษณุโลก เขตดุสิต กรุงเทพฯ	๐๘ ๐๒๖๔ ๘๓๕๓

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๔๒	มล.รุ่งคุณ กิติกร		๐๒ ๕๕๒ ๐๖๒๒
๔๓	คุณครินทร์ ตรีจรูญ	๑๑๓ ซอยยาสูบ ๑ ถ.วิภา ๕ แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ	๐๘ ๕๐๗๓ ๕๐๘๖
๔๔	คุณสมพงษ์ แสงสุข	๑๒ หมู่ ๕ ซอยบางยี่เรือ ถ.เทอดไท แขวงบางยี่เรือ เขตธนบุรี กรุงเทพฯ	๐๘ ๙๙๒๕ ๕๓๙๒
๔๕	คุณสุชี อิศวเลิศปัญญา	๗๔ หมู่ ๗ ซอยท่าข้าม ถ.พระราม๒ แขวงท่าข้าม เขตท่าข้าม กรุงเทพฯ	๐๘ ๙๗๗๕ ๗๖๖๕
๔๖	คุณวิทยา เกียรติโชติ	๑๑๙/๒๓ หมู่ ๑๓ ถ.๓๔๕ ต.บางคูวัด อ.เมือง จ.ปทุมธานี	๐๙ ๕๗๘๗ ๕๐๕๐
๔๗	คุณธีรภูมิ ตันลักษณ์	๑๓๕๐ หมู่ ๑๙๙ แขวงลาดยาว เขตบางเขน กรุงเทพฯ	๐๘ ๕๑๖๖ ๕๖๙๒
๔๘	คุณสุขสันต์ แก้วพิสดาร	๖๔/๒๔๓ ซอยลาดพร้าว ๑๒๒ แยก ๑๗ ถ.ลาดพร้าว แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักพลชัย กรุงเทพฯ	๐๘ ๕๑๒๙ ๐๒๐๓
๔๙	คุณขรวัฒน์ สิงหนาท	๗๔/๓๑ ซอยประชาสงเคราะห์ ๒๓ แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพฯ	๐๘ ๙๕๑๖ ๑๐๑๓
๕๐	Heide Park Charoepom		๐๘ ๙๘๑๒ ๘๕๗๗
๕๑	คุณมงคล แสงบนฟ้า	๘๔/๕ หมู่ ๗ ต.ท่าจีน อ.เมือง จ.สมุทรสาคร	๐๘ ๖๗๙๑ ๕๙๖๒
๕๒	คุณชลิติ จารุจรูญจิต	๗๖ ซอยเจริญฤกษ์๒๒ ถ.เจริญฤกษ์ แขวงคลองตันไทร เขตคลองสาน กรุงเทพฯ	๐๘ ๑๔๕๓ ๙๘๕๕
๕๓	คุณวิภาภรณ์ บุญสุขุม		๐๘ ๕๖๖๙ ๙๕๕๑
๕๔	คุณวรวรรณ คำนวน	๕๓๐ หมู่ ๓ ซอยสรคม ๓๓ ถ.สรงประภา แขวงสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพฯ	๐๘ ๓๓๔๗ ๕๑๐๙
๕๕	คุณสิริพร ชาญณรงค์		
๕๖	คุณสุทิตี พงษ์พานิช	๘๙๖-๙๑๐ ถ.บางปลาสร้อย ต.บางปลาสร้อย อ.เมือง จ.ชลบุรี	๐๘ ๖๓๗๕ ๒๓๕๓
๕๗	คุณนวรรตน์ บุญมี	๕๓๘/๑ ซอยประชาอุทิศ๔ ถ.ประชาอุทิศ แขวงบางประกอก เขตราชบุรีบูรณะ กรุงเทพฯ	๐๘ ๑๔๑๐ ๙๗๒๗
๕๘	คุณจิราพร ฉันทจุลสินธุ์	๓๘๘ ซอยเอกชัย ๕๔ ถ.เอกชัย แขวงบางบอน เขตบางบอน กรุงเทพฯ	๐๘ ๖๙๖๒ ๕๖๘๑

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๕๙	คุณสุทธิ มาเฟย์	๓๓/๒๑ หมู่ ๒ ซอยผลพัฒนา อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี	๐๒ ๕๗๔ ๕๓๖๒
๖๐	คุณพนิตา งามสุข		๐๙ ๑๘๑๓ ๘๐๘๕
๖๑	คุณแสงฟ้า โชติวิจิตร	๒๑๗ คอนโดสาทรเฮ้าส์ ถ.สาทร เหนือ แขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพฯ	๐๘ ๖๘๑๐ ๔๖๖๒
๖๒	คุณปรีชา พิพัทธกุลสุข	๙๙/๑๔ หมู่ ๔ ถ.พุทธมณฑลสาย ๒ แขวงบางแคเหนือ เขตบางแค กรุงเทพฯ	๐๘ ๕๙๘๙ ๘๘๑๑
๖๓	คุณกมลชนก คุณยศยิ่ง		๐๘ ๕๐๔๐ ๗๐๐๗

ภาคกลาง (จำนวน ๒๒ คน)

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๑	น.ส.ตาลิน สิริสุวรรณกิจ	๖/๒๗ ถ.เอกชัย แขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง จ. กทม. รหัสไปรษณีย์ ๑๐๑๕๐	๐๘ ๙๔๐๗ ๗๕๖๐
๒	น.ส.บงกช ภูษาธร	๗๘ เขตราชเทวี จ.กทม. รหัสไปรษณีย์ ๑๐๕๐๐	๐๘ ๗๕๐๒ ๘๕๘๕
๓	น.ส.วิยะดา โล่ห์จินดา	๖๐/๓๑๔ ม. ๘ ต.บางกระสอ อ.เมือง จ.นนทบุรี รหัสไปรษณีย์ ๑๑๐๐๐	๐๘ ๖๕๑๗ ๕๓๗๔
๔	น.ส.ใจทิพย์ พูนทวีพานิชย์		๐๘ ๖๗๘๓ ๕๗๙๕
๕	นายไกรสร เขาวนระบิน	๙๙ ซ.เพชรเกษม ถ.เพชรเกษม แขวงบางแคเหนือ เขตบางแค จ. กทม. รหัสไปรษณีย์ ๑๐๑๖๐	๐๘ ๖๖๒๕ ๕๕๒๖
๖	นายธนา นาคบุญนำ	๖๖/๑๐๖ ถ.บางแวก แขวงคลองขวาง เขตภาษีเจริญ จ. กทม. รหัสไปรษณีย์ ๑๐๑๖๐	๐๘ ๓๓๓๘ ๕๖๒๙
๗	นายรุ่งชัย จันทสิงห์	๒๖๖ ซ.เพชรเกษม แขวงหลักสอง เขตบางแค จ.กทม. รหัสไปรษณีย์ ๑๐๑๖๐	๐๘ ๑๕๓๒ ๘๖๑๖ ๐๒ ๘๐๙๒๕๑๘
๘	นายวรเศรษฐ์ บุศการี		๐๘ ๔๗๑๘ ๖๖๘๓

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๙	นายอภิชาติ วงศ์วัฒนา	๑๑๑๐ ถ.แชนปีแลนด์ แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ จ. กทม. รหัสไปรษณีย์ ๑๐๒๔๐	๐๘ ๕๒๒๖ ๐๕๖๐
๑๐	นายธวัชชัย พรหมจันทร์	สหพันธ์ชาวโรมันสำหรับ แห่งประเทศไทย	๐๘ ๕๖๔๘ ๗๗๔๗
๑๑	นายมานพ สนิท	๒๕/๒ ม.๖ อ.แก่ง จ.ระยอง รหัสไปรษณีย์ ๒๑๑๑๐	๐๘ ๖๑๕๒ ๕๔๑๐
๑๒	น.ส.ดวงดาว วิศรัมย์วัน	๑๕/๑๔๑ ต.บ้านบ่อ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร	๐๘ ๙๔๙๙ ๖๓๒๖ ๐๓๔ ๕๓๔๑๗๙
๑๓	นางมณี รัตนเลาวเลิศ	๓๕๙ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร รหัสไปรษณีย์ ๗๔๐๐๐	๐๘ ๑๘๕๗ ๓๗๒๓
๑๔	นายสืบศักดิ์ ขวานิสากล	๒๕๖/๓ ถ.เค็มบาง ต.มหาชัย อ.เมือง จ.สมุทรสาคร รหัสไปรษณีย์ ๗๔๐๐๐	
๑๕	นายสมศักดิ์ ปัญญาสัย	บรรณาธิการหนังสือพิมพ์เจาะลึกจริง สมาพันธ์จังหวัดสระแก้ว ๑๓ ม.๕ ถ. ๓๕๙ ต.สระขวัญ อ.เมือง จ.สระแก้ว รหัสไปรษณีย์ ๒๗๐๐๐	๐๘ ๕๗๓๕ ๔๔๔๒
๑๖	นายสมิทธิ เย็นสบาย	มูลนิธิสระแก้วสีเขียว ๕๒๑/๓ ถ.สุวรรณศรี ต.ท่าเกษม อ.เมือง จ.สระแก้ว รหัสไปรษณีย์ ๒๗๐๐๐	๐๘ ๙๘๘๓ ๖๕๙๙
๑๗	นางเตือนใจ สมานจิตร	ศูนย์ประสานงานหลักประกันสุขภาพ จ.ลพบุรี	๐๘ ๙๕๓๗ ๘๗๓๒
๑๘	นายบุญธรรม รุ่งศรี	ศูนย์ประสานงาน จ.ลพบุรี	๐๘ ๙๘๐๑ ๔๘๕๖
๑๙	นางสมลธิชา โทนะหงสา	๒๗/๓ ม.๗ ต.วังจั่น อ.โคกสำโรง จ.ลพบุรี	๐๙ ๓๗๘๔ ๙๓๖๘
๒๐	คุณมุกดาวรรณ รัตนโชติ	๑๑๘/๒ หมู่บ้านรัตนนา ซอยพระรามเก้า ๔๑ ถ.เสรี เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ	๐๘ ๙๕๘๘ ๘๗๙๐
๒๑	คุณสรัญญา จรูญโรจน์	๖๐๙/๒ ถ.อรุณอมรินทร์ แขวงวัดอรุณ เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพฯ	๐๘ ๙๓๑๒ ๓๓๘๙
๒๒	คุณสุพัตมา ฤทธิจรรยา	๔๙๗/๓-๕ ถ.วงศ์สว่าง แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กรุงเทพฯ	๐๘ ๓๐๑๖ ๓๔๐๙

ภาคใต้ (จำนวน ๔๙ คน)

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๑	นางเบญจา รัตนมณี	ผู้ประสานงานสมัชชาสุขภาพ ๖/๓ ม.๒ ต.วังไม้ อ.เมือง จ.ชุมพร	๐๘ ๓๖๗ ๘๑๗๗
๒	นางสาวอรไท สุทัศนจินดา	๓๒ ถ.ภูวนารถดำเนิน ต.ท่าตะเภา อ.เมือง จ.ชุมพร	๐๘ ๑๕๓๖ ๗๗๖๗
๓	นายกวี สังข์แก้ว	๕๕ ม.๑ ต.สวนแตง อ.ละแม จ.ชุมพร	๐๘ ๑๗๘๘ ๑๑๘๗
๔	นายเกษม บุญชนะ		๐๘ ๘๓๘๑ ๙๕๙๒
๕	นายธนเทพ กมลศิลป์	๒๒๒ ม.๑๑ ต.ชุมโค อ.ปะทิว จ.ชุมพร ๘๖๑๖๐	๐๘ ๙๘๖๖ ๒๗๑๔
๖	นายนิพนธ์ ฤทธิชัย	๑๖๘ ม.๑๖ ต.บ้านควน อ.หลังสวน จ.ชุมพร	๐๘ ๓๓๙๕ ๗๒๔๗
๗	นายประสาร สิทธิ	๑๕๗ ม.๑ ต.สวนแตง อ.ละแม จ. ชุมพร ๘๖๑๗๐	๐๘ ๑๑๔๔ ๓๒๐๘
๘	นายมงคล ทมวกคำ	๓๓/๓ ม.๗ ต.ทะเลทรัพย์ อ.ปะทิว จ.ชุมพร ๘๖๑๖๐	๐๘ ๗๔๙๘ ๓๖๑๓
๙	นายไพศาล ศรีประสาธ	๑๒๔/๑ ม.๕ ต.ปังหวาน อ.พะโต๊ะ จ.ชุมพร ๘๖๑๘๐	๐๘ ๖๒๗๑ ๗๖๐๐
๑๐	นายอนันต์ จันทร์วิเชียร	๑๖๙ ม.๖ ต.ท่าแซะ อ.ท่าแซะ จ.ชุมพร	๐๙ ๑๒๐๔ ๙๓๖๑
๑๑	ค.ต.เทิดศักดิ์ พลประสิทธิ์	ประชาสังคม จ.ตรัง	๐๘ ๖๒๘๒ ๔๗๙๕
๑๒	คุณเกษมีย์ เจ๊ะเหล็ม	๕๗/๑ ม.๖ ต.เกาะเพชร อ.หัวไทร จ.นครศรีธรรมราช ๘๐๑๗๐	๐๙๖ ๐๖๐๑๐๕๖
๑๓	คุณเกษรินทร์ เจ๊ะเหล็ม	๕๗/๑ ม.๖ ต.เกาะเพชร อ.หัวไทร จ.นครศรีธรรมราช ๘๐๑๗๐	๐๙ ๖๒๕๓ ๕๒๑๘
๑๔	คุณนิตยา พวงสุวรรณ	๗๘/๑ ม.๖ ต.เกาะเพชร อ.หัวไทร จ.นครศรีธรรมราช ๘๐๑๗๐	๐๘ ๑๑๐๗ ๗๓๓๑
๑๕	คุณนุสรุา เจ๊ะเหล็ม	๘๒/๕ ม.๖ ต.เกาะเพชร อ.หัวไทร จ.นครศรีธรรมราช ๘๐๑๗๐	๐๙ ๗๐๖๗ ๑๙๐๓
๑๖	คุณภรณ์ แนวชล	๑๕๕ ม.๙ ต.เกาะเพชร อ.หัวไทร จ.นครศรีธรรมราช ๘๐๑๗๐	
๑๗	คุณมาลิส่า หัสการบัญชา	๕๗/๑ ม.๖ ต.เกาะเพชร อ.หัวไทร จ.นครศรีธรรมราช ๘๐๑๗๐	

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๑๘	คุณราตรี ไต่เยียด	๑๖๐/๑ ม.๙ ต.เกาะเพชร อ.หัวไทร จ.นครศรีธรรมราช ๘๐๑๗๐	๐๘ ๗๘๘๔ ๖๖๔๕
๑๙	คุณศรเดช คำแก้ว	๑๑๓/๒ ม.๑ ต.หัวตะพาน อ.ท่าศาลา จ.นครศรีธรรมราช ๘๐๑๖๐	๐๘ ๗๒๗๗ ๙๓๘๕
๒๐	นส.จรรย์ หนูสุด	๓๙/๑ ม.๑๑ ต.พนางตุง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง ๙๓๑๕๐	๐๘ ๔๘๕๓ ๘๒๙๔
๒๑	นส.เสาวนีย์ สิทธิชล	๒๓๒ ม.๕ จ.นครศรีธรรมราช	๐๘ ๗๔๙๐ ๒๘๒๙
๒๒	นางจิระพา หนูชัย	๑๑๓ ม.๕ ถ.พัทลุง-ตรัง ต.ศรีนครินทร์ อ.ศรีนครินทร์ จ.พัทลุง	๐๘ ๙๘๗๓ ๙๕๙๗
๒๓	นาย นเรศ หอมทวล	๙๕๘/๒๕ ม.๑ ต.ปากพะยูน อ.ปาก พะยูน จ.พัทลุง	๐๘ ๔๒๕๔ ๖๙๙๐
๒๔	นายฉิน บัวบาน	๑๘๖ ม.๓ ต.พนางตุง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง	๐๘ ๑๕๕๓ ๖๑๒๑
๒๕	นายเสณี จำวิสุต	๕๐ ม.๗ ต.พนางตุง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง	๐๘ ๑๙๕๙ ๑๓๑๑
๒๖	น.ส.ผ้าย หลีหิยะ	๗๗/๑๖ ม.๑ ต.คลองแห อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา	๐๘ ๗๓๙๘ ๒๕๕๐
๒๗	นายเชาวลิต ไผ่ทอง	๒๑๖ ถ.สังจุก อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ๙๐๑๑๐	๐๘ ๒๔๕๔ ๘๒๒๖
๒๘	นายธวัชชัย วัชรพานิชอมร	๙๗/๑๔ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ๙๐๑๑๐	๐๘ ๒๒๖๐ ๓๐๕๕
๒๙	นายนฤชา ชนะถาวร	๑๗/๓ ม.๓ ต.พิจิตร จ.สงขลา ๙๐๓๑๐	๐๙ ๐๓๗๔ ๕๗๑๑
๓๐	นายรอเชก หมดสมัน	๒๗๒ ม.๙ ต.กำแพงเพชร อ.รัตนภูมิ จ.สงขลา	๐๙ ๔๑๔๐ ๗๑๔๐
๓๑	นายรอโอ๊ป หมดสมัน	๒๖๕ ม.๑๑ ต.ท่าช้าง อ.บางกล่ำ จ.สงขลา	๐๘ ๕๖๓๒ ๙๗๘๒
๓๒	นายสรุง วุฒิไอนุารกุล	๒๓ ซ.โสภณพิทยายา ต.หาดใหญ่ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา	๐๘ ๒๗๓๐ ๓๑๓๓
๓๓	นายสุพรรณ จันทร์เสถียร	๕ ถ.พิพิธ ๕ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา	๐๙ ๘๗๒๙ ๙๔๔๙
๓๔	นายเอกสิทธิ์ เบนอาสาตะณรงค์	๑๖/๓ ม.๖ ซ.ทุ่งโค่น อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา	๐๘ ๒๒๖๐ ๓๐๕๕
๓๕	น.ส. สุกัญญา เขาว์พรหม	๓๙๗/๙๓ ม.๑ ต.มะขามเสย อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี ๘๔๐๐๐	๐๘ ๘๑๘๐ ๘๓๙๐

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๓๖	น.ส. กรรณิการ์ แพทแก้ว	๕๘/๑๔ ม.๕ ถ.โรหีสวง ต.กะแตะ อ.กาญจนดิษฐ์ จ.สุราษฎร์ธานี	๐๘ ๕๗๘๒ ๗๕๒๘
๓๗	นายกิตติศักดิ์ วิโรจน์	๑๔๐ ม.๑ ต.มะขามเตี้ย อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี ๘๔๐๐๐	๐๘ ๑๙๗๘ ๓๑๔๙
๓๘	คุณโสธญา แซ่ฮ่วย	๒๓๖/๔๖๖ ต.มะขามเตี้ย อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี ๘๔๐๐๐	๐๙ ๑๕๒๙ ๒๕๕๔
๓๙	นายลิขิต ดิษยนาม	๑/๑ ม.๗ ต.เลม็ด อ.ไชยา จ.สุราษฎร์ ธานี ๘๔๑๑๐	๐๘ ๙๓๙๐ ๕๐๓๐
๔๐	นายธรรมบุญ นาคขำ	๒๕๐ ม.๙ ต.คันชูลี อ.ท่าชนะ จ.สุราษฎร์ธานี ๘๔๑๗๐	๐๘ ๗๕๖๙ ๘๙๕๕
๔๑	นายนพดล ยาจิตต์	๓๖/๒๖ ต.ท่าข้าม อ.พุนพิน จ.สุราษฎร์ธานี ๘๔๑๓๐	๐๙ ๓๖๙๕ ๐๔๖๙
๔๒	นายวิษุณย์ วิวัฒน์	๑๒๑/๕๕๘ ม.๒๑ ต.ประสงค์ อ.ท่าชนะ จ.สุราษฎร์ธานี	๐๘ ๕๗๘๕ ๐๐๙๖
๔๓	นายประเสริฐ แก้วอาร์ตัน	๕๒/๕ ม.๖ ต.น้ำพุ อ.บ้านนาสาร จ.สุราษฎร์ธานี ๘๔๑๒๐	๐๘ ๒๒๓๖ ๕๑๓๐
๔๔	นายชูชัย ทิพยมงคลอุดม	๒๙๐/๗ ถ.กันตัง อ.เมือง จ.ตรัง	๐๘ ๐๕๕๗ ๑๖๙๘
๔๕	นายเด่นเดช เดชมณี	๑๗๓ ม.๗ ต.ท่าเคย อ.ท่าฉาง จ.สุราษฎร์ธานี	๐๘ ๗๒๖๖ ๗๒๘๑
๔๖	คุณเสาวคน รสสุคนธ์	๖/๕ ม.๗ ต.ชุมโค อ.ปะทิว จ.ชุมพร ๘๖๑๖๐	๐๘ ๙๗๓๓ ๓๕๘๙
๔๗	คุณธนเทพ กมศิลป์	๒๒๒ ม.๑๑ ต.ชุมโค อ.ปะทิว จ.ชุมพร ๘๖๑๖๐	๐๘ ๙๘๖๖ ๒๗๑๔
๔๘	น.ส.จุฑาธิป ชูสง	๑๙๙ ม.๗ ต.โคกชะงาย อ.เมือง จ.พัทลุง ๙๓๐๐๐	๐๘ ๙๘๗๐ ๓๗๐๔
๔๙	นายเขาวลิต นุ่นค้ำ	๓๕๑ ม.๑ ต.แพรงษา จ.พัทลุง	๐๘ ๑๐๙๔ ๙๕๐๘

มูลนิธิเพื่อนหญิง (จำนวน ๑๐ คน)

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๑	วนิดา วิตระกูล	เลขที่ ๗๗ หมู่ ๖ นาคเจริญ ถ.เกษม แขวงคลองมอหานาค เขตป้อมปราบ จ. กทม. รหัสไปรษณีย์ ๑๐๑๐๐	๐๙ ๔๕๖๘ ๘๗๐๓

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๒	สุวรรณา คงสวัสดิ์	เลขที่ ๘๘ ซ.นาคเจริญ ถ.กรุงเทพฯ แขวงคลองมหานาค เขตป้อมปราบ จ. กทม. รหัสไปรษณีย์ ๑๐๑๐๐	๐๘ ๓๓๔๕ ๑๒๒๔ ๐๒ ๒๒๔๓๖๕๒
๓	อเนก จิรจิตอาทร	เลขที่ ๙๒/๑๐๙ ซ.ปรีดีฯ ๔๕ ถ.ปรีดี แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา จ. กทม. รหัสไปรษณีย์ ๑๐๑๑๐	๐๘ ๕๘๑๐ ๖๕๙๙
๔	ร.ต.ท.สุรัตน์ สิกขากุล	เลขที่ ๕๓๕ หมู่ ซ.นวลวิตร ถ.เอกมัย แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา จ. กทม. รหัสไปรษณีย์ ๑๐๑๑๐	๐๘ ๗๕๕๖ ๐๑๑๕ ๐๘ ๕๙๘๘ ๖๘๙๗
๕	นางสมัย พงษ์ก่อสร้าง	เลขที่ ๗๕๑ ซ.นวลวิตร ถ.เอกมัย แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา จ. กทม. รหัสไปรษณีย์ ๑๐๑๑๐	๐๘ ๗๕๙๘ ๓๗๗๘
๖	นางบุญนำ ดวงสว่างเนตร	เลขที่ ๒๒๓ ซ.นวลวิตร ถ.เอกมัย แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา จ. กทม. รหัสไปรษณีย์ ๑๐๑๑๐	๐๘ ๑๔๔๔ ๕๓๗๑
๗	นางสุนีย์ ไชยสุกumar	เลขที่ ๙๐ หมู่ ซ.นาคเจริญ ถ.กรุงเทพฯ แขวงคลองมหานาค เขตป้อมปราบ จ. กทม. รหัสไปรษณีย์ ๑๐๑๐๐	๐๘ ๓๙๒๖ ๓๒๘๖ ๐๒ ๖๒๑๕๕๓๗
๘	นางสุดา ทักผักรุ่ง	เลขที่ ๓๑๘ ซ.นวลวิตร ถ.เอกมัย แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา จ. กทม. รหัสไปรษณีย์ ๑๐๑๑๐	๐๘ ๔๑๑๔ ๑๕๕๔
๙	นางศศิธร กะลิวิ้ง	เลขที่ ๑๐๖/๖๕๗ ซ. ๕๓ ถ.เคหะร่มเกล้า แขวงคลองสองต้นนุ่น เขตลาดกระบัง จ. กทม. รหัสไปรษณีย์ ๑๐๕๒๐	๐๘ ๙๗๖๕ ๖๘๙๗
๑๐	น.ส.จิราภรณ์ กิจอุตมรัตน์	เลขที่ ๓๓๑/๔๐ ถ.เคหะร่มเกล้า แขวงคลองสองต้นนุ่น เขตลาดกระบัง จ. กทม. รหัสไปรษณีย์ ๑๐๕๒๐	๐๘ ๙๖๘๙ ๕๘๘๓

นักเรียนออนไลน์ (จำนวน ๖ คน)

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๑	นายสมรัช ตระหง่าน	กลุ่มพิทักษ์ทรัพยากรไทย ๒๙๐-๒๙๒ ถ.เจ้าสำออง ต.กบินทร์ อ.กบินทร์ จ.ปราจีนบุรี	๐๘ ๑๑๕๕ ๙๖๑๑
๒	นายสนธยา มีสนา	๕๕/๑๙๙ ม.๖ ต.บางเมือง อ.เมือง จ.สมุทรปราการ รหัสไปรษณีย์ ๑๐๒๗๐	๐๘ ๔๕๓๘ ๘๕๔๐
๓	นายธีรวัช ตั้งพิทยาเวทย์	๒๘๘ ซ.วัดราชวรินทร์ ถ.ตากสิน แขวงบুদ্ধโล เขตธนบุรี กทม. รหัสไปรษณีย์ ๑๐๖๐๐	
๔	ไพพัฒน์ สมานชื่น	๗๖/๑๕๔ ม.๕ ต.สูงศักดิ์ อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี	๐๘ ๑๘๒๗ ๙๒๕๘
๕	นายทศพล ขวัญรอด	ภาคีเครือข่ายเกษตรกรชาวสวน ยางพารา-ปาล์มน้ำมัน	๐๘ ๖๙๔๔ ๗๙๕๒
๖	นายชาญชัย ธนากร		๐๘ ๘๘๒๔ ๑๒๔๘

เครือข่ายผู้บริโภครวมภูมิภาค (จำนวน ๑๗ คน)

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๑	นายมรุต สุวรรณสุข	กรรมการคุ้มครองผู้บริโภค จ.กำแพงเพชร	๐๘ ๔๓๗๙ ๗๕๗๗
๒	นายวิจารณ์ ชันธุวาร	หน.ศูนย์ปกป้องสิทธิและคุ้มครอง ผู้บริโภค	๐๘ ๕๓๖๑ ๓๔๗๖
๓	นายโกมล ผิวสะอาด	กรรมการคุ้มครองผู้บริโภค จ.ตราด	๐๘ ๗๑๓๙ ๕๒๓๔
๔	นายรุ่งเรือง กัลยวงศ์	ผู้ประสานงานศูนย์ปกป้องสิทธิ และคุ้มครองผู้บริโภค จ.พิจิตร	๐๘ ๑๕๓๒ ๐๙๕๘
๕	น.ส.ภาวินี ไชยภาค	ผู้ผลิตสื่อพลเมืองมูลนิธิเพื่อผู้บริโภค จ.สงขลา	๐๘ ๔๒๕๑ ๒๗๑๓
๖	นางกัลยาพรรณคน ตั้งหวัง	ผู้ประสานงานเครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภค จ.สตูล	๐๘ ๙๖๕๘-๗๓๔๔
๗	นางลมัย ปิงเลมาปูเลา	เครือข่ายผู้บริโภค จ.สตูล	๐๘ ๙๗๓๗ ๕๓๙๙

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๘	นายประพันธ์ พบประภาพ	กรรมการสมาคมผู้บริโภค จ.กาฬสินธุ์	๐๘ ๑๙๗๕ ๐๖๙๔
๙	นางนิตยา สิทธิพงษ์	คณะกรรมการมูลนิธิคุ้มครองผู้บริโภค จ.กาฬสินธุ์	๐๘ ๕๗๕๑ ๐๒๘๐
๑๐	นายบุญไ้ หวังเศรษฐกุล	คณะกรรมการเครือข่ายผู้บริโภค จ.นครปฐม ๑๒ ม.๕ ต.สามง่าม อ.ดอนตูม จ.นครปฐม	๐๘ ๑๔๓๓ ๕๒๑๑
๑๑	นายพงษ์ภัทร หงส์สุขสวัสดิ์	ผจก.สมาคมผู้บริโภคภาคตะวันตก	๐๘ ๕๗๐๐ ๐๗๑๔
๑๒	นายอนันต์ ธรรมีสกุล	มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค	๐๘ ๑๘๐๙ ๕๙๙๕
๑๓	นายสุจินต์ ถวัลย์ธรรมพ	๒๕๑ ม.๑๐ บางพลีใหญ่ บางพลี สมุทรปราการ	๐๘ ๙๐๒๙ ๗๕๓๑
๑๔	คุณปิยฉัตร คำเกลี้ยง	มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค	๐๒ ๒๔๘๓๗๓๗
๑๕	คุณฉวีวดี เต็งพานิชย์กุล	มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค	๐๒ ๒๔๘๓๗๓๗ ต่อ ๑๐๓
๑๖	คุณภาณี สวัสดิ์รักษ์	เครือข่ายวางแผนและผังเมืองเพื่อสังคม กทม.	๐๘ ๑๙๐๓ ๑๐๕๘
๑๗	คุณมัลลิกา คำเพย	สื่อสารองค์กร มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค ๔/๒ ช.วัฒนโยธิน ถ.พญาไท ราชเทวี กทม.	๐๘ ๕๘๒๗ ๙๗๒๙

สปช. และ อนุกรรมการ (จำนวน ๑๕ คน)

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๑	นายสังคม เจริญทรัพย์	อนุกรรมการ ๔/๒ ถ.เวียงเดช ต.โนนเมือง อ.เมือง จ.สุรินทร์	๐๘ ๙๘๔๖ ๙๙๒๗
๒	นายหาญณรงค์ เยาวเลิศ	๔/๕๙๖ ม.๘ ต.เสาธงหิน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี	๐๘ ๙๙๒๒ ๖๗๐๐
๓	นายประชา เตรีตน์	ประธานกรรมการวิสามัญการมีส่วนร่วม และรับฟังความคิดเห็นของ ประชาชน สปช.	
๔	นางสาวรสนา โตสิตระกูล	ประธานอนุกรรมการการมีส่วนร่วม ขององค์กรที่สำคัญ	
๕	คุณบุญยืน ศิริธรรม	อนุกรรมการการมีส่วนร่วมขององค์กร ที่สำคัญ	๐๘ ๑๓๐๘ ๙๐๒๐

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๖	คุณดวงจันทร์ รอดบุญชู	ที่ปรึกษาอนุกรรมการการมีส่วนร่วมขององค์กรที่สำคัญ	๐๘ ๑๙๑๐ ๐๖๑๗
๗	คุณอิฐบูรณ์ อ้นวงษา	อนุกรรมการการมีส่วนร่วมขององค์กรที่สำคัญ ๒๙๕/๓๘ ม.๙ ต.บางกระสอบ อ.เมือง จ.นนทบุรี	๐๘ ๙๔๕๕ ๒๗๑๐
๘	นายสันติสุข โสภณสิริ	อนุกรรมการการมีส่วนร่วมขององค์กรที่สำคัญ	๐๘ ๑๓๐๐ ๓๓๐๐
๙	นายบุญเกื้อ สมนึก	ที่ปรึกษา สนง.กสม. ๖๗/๖๑๐ ม.๓ ซ.มีสุข ถ.แจ้งวัฒนะ ท้องสองห้อง หลักสี่ กทม.	๐๘ ๙๐๓๗ ๙๘๔๕
๑๐	นพ.พลเดช ปิ่นประทีป	สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ	
๑๑	นายนิรัช ทูลยสุวรรณ	กรรมการพลังงาน (สนช.)	๐๘ ๓๕๖๒ ๔๕๔๖
๑๒	นายรัชพล พุทธิรักษา	ผู้แทนกรรมการพลังงาน (สนช.)	๐๙ ๑๗๔๓ ๙๖๓๔
๑๓	นายอุราชนท คงกล้า	ผู้แทนกรรมการพลังงาน (สนช.)	๐๘ ๑๘๒๐ ๑๖๕๐
๑๔	ผศ.วิวัฒน์ชัย กุลพากย์	คณะกรรมการ (สนช.)	๐๘ ๙๑๐๗ ๙๘๓๓
๑๕	คุณวรัมรยา	อนุกรรมการปฏิรูปกฎหมาย	๐๘ ๖๐๘๘ ๖๑๑๙

สื่อมวลชน (จำนวน ๑๙ คน)

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๑	นายขจรศักดิ์ เขาวนัเจริญรัตน์	ช่อง ๑๑ สยามไทย	๐๘ ๑๖๙๒ ๐๒๔๕
๒	นายกิตติศักดิ์ เกิดลาภ	ASTV	๐๘ ๖๖๑๓ ๖๙๖๔
๓	นายกัณท์อเนก รัชฎากาญจนกุล	ASTV	๐๘ ๗๗๕๒ ๓๒๑๕
๔	นายบัณฑิต วิเศษโพธิ์	ASTV	๐๘ ๔๗๖๒ ๗๘๓๔
๕	นายพิพัฒน์	ASTV	๐๘ ๐๕๖๖ ๖๕๙๓
๖	นายวเรศชัย บุญดาสี	Gasthai	๐๘ ๔๗๑๘ ๖๖๘๓
๗	นายภิมากร ยอดใจดี	ช่อง ๑๓ สยามไทย	๐๙ ๖๐๔๐ ๔๔๗๐
๘	ณัฐคนัย ไหมเชื่อน	สำนักข่าวอิศรา	๐๘ ๕๕๖๑ ๕๒๐๐
๙	ปรีตดา หวังเกียรติ	Bangkok Post	๐๘ ๘๗๖๐ ๙๑๕๗
๑๐	นายธิตถ์ ถ้อยสกุลตนนท์	New ๓	๐๘ ๙๗๙๙ ๐๔๔๐

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๑๑	นายอนุรักษ์ พลอยพิมล	วิทยุประเทศไทย	๐๘ ๐๔๘๔ ๑๓๑๕
๑๒	นายดุสิต มีนาม	New ๑	
๑๓	สุภาภรณ์	New ๑	
๑๔	ชาญยุทธ ผาทอง	New ๑	
๑๕	ณัฐธากร ไชยโกฏี	New ๑	
๑๖	นายศักดิ์ รสภาศี	New ๑	
๑๗	นายพุเกียรติ บุญยอด	New ๑	
๑๘	นายสุขประเสริฐ หมายมั่ง	New ๑	
๑๙	นายวสุวิทย์ บุญมา	ผู้สื่อข่าว Rytta	๐๘ ๑๘๐๑ ๘๕๑๗

วิทยากรและผู้ดำเนินการเสวนา (จำนวน ๖ คน)

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๑	ดร.นพ. สัตยาชัย	วิศวกรนักวิชาการอิสระ ๒๐๐/๕๑๘ เมืองทอง ๒/๓ ก. พัฒนาการ	๐๘๑ ๘๑๕ ๔๔๖๖
๒	พ่อคำเคื่อง ภาชี		
๓	มล.กรกสิวัฒน์ เกษมศรี		
๔	คุณสมลักษณ์ หุตานุวัตร		
๕	คุณประสิทธิ์ชัย หนูนวล		
๖	ดร.ไชยณรงค์ เศรษฐเชื้อ		

คณะผู้จัด (จำนวน ๑๕ คน)

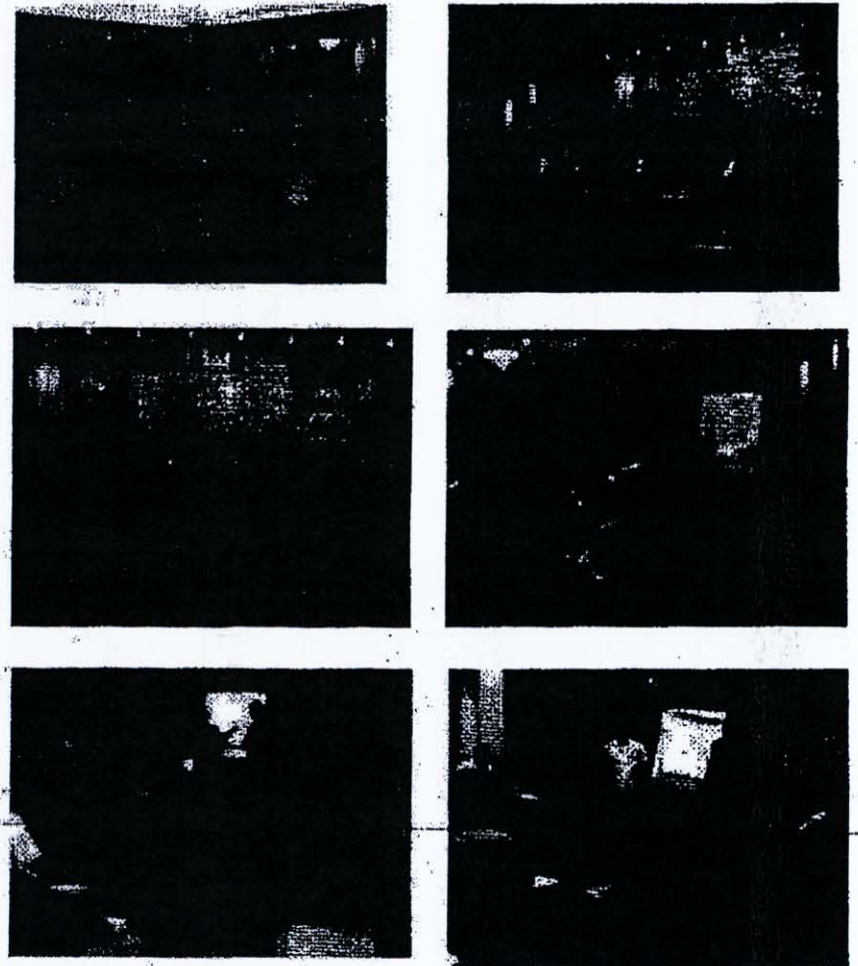
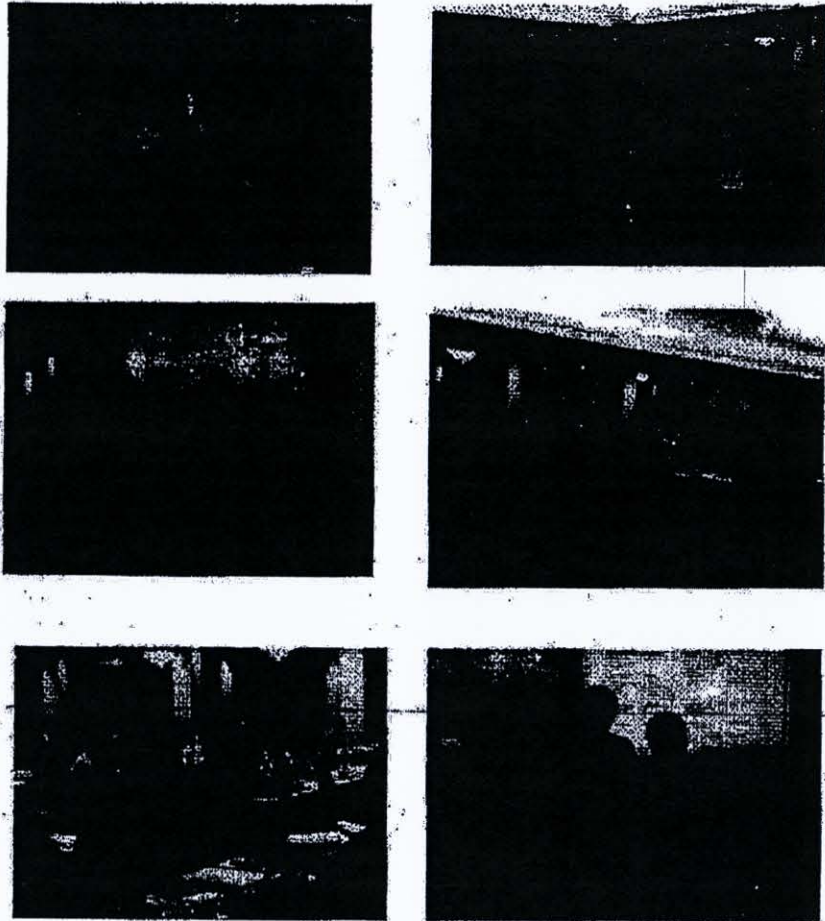
ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๑	นางวณิ ปิ่นประทีป	สำนักงานประสานการพัฒนาสังคมสุข ภาวะ	
๒	นายนิติธร ธนธัญญา	สำนักงานประสานการพัฒนาสังคมสุข ภาวะ	
๓	น.ส.ปนัดดา ชาวสะอาด	สำนักงานประสานการพัฒนาสังคมสุข ภาวะ	
๔	นางสาวพรทิพย์ เชื่องาม	สำนักงานประสานการพัฒนาสังคมสุข ภาวะ	
๕	น.ส.ชมกานุช หุ่นนาค	สำนักงานประสานการพัฒนาสังคมสุข ภาวะ	

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่/ หน่วยงาน	เบอร์ติดต่อ
๖	น.ส.บวรลักษณ์ ธรรมภارا	สำนักงานประสานการพัฒนาสังคมสุข ภาวะ	
๗	น.ส.ภัคคนันท์ ทองเหลืองสุข	สำนักงานประสานการพัฒนาสังคมสุข ภาวะ	
๘	นางสาวเจิมขวัญ ศรีสวัสดิ์	สำนักงานประสานการพัฒนาสังคมสุข ภาวะ	
๙	นางสาวสุภรณ์ อำพนวรรัตน์	สำนักงานประสานการพัฒนาสังคมสุข ภาวะ	
๑๐	นางสาวสุวรรณา สมเจริญศิลป์	สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพ แห่งชาติ	
๑๑	นางสาวเพ็ญทิพย์ ธนวิจิตร	สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพ แห่งชาติ	
๑๒	นางสาวสนทยา ทิมเรือง	สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพ แห่งชาติ	
๑๓	นางสาวนันทิยา จีรวัดพัฒนาชัย	สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพ แห่งชาติ	
๑๔	นางสาววันวิสา แสงทิม	สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพ แห่งชาติ	
๑๕	นางสาวสายใจ ปัสตัน	สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพ แห่งชาติ	

รวมทั้งสิ้น ๓๑๓ คน

ภาพการประจักษ์และการบันทึกภาพเห็น ชื่อ "แนวทางการบริหารจัดการพลังงานมีโทษอย่างไรบ้าง"

ครั้งที่ ๒ : วันที่ภาพประจักษ์ วันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๘ ณ ห้องประชุมวิทยุ ๒-๓ โถงบนตึกวิทยุทางหลวง กทม.

๑. การเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ เป็นการดำเนินการที่เร่งรีบเกินไปหรือไม่

๑.๑ ความเห็นของกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ

อธิบดีกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติและเจ้าหน้าที่ ได้ให้ข้อมูลต่อคณะกรรมการปฏิรูปพลังงาน โดยสรุปว่า

“จำเป็นที่รัฐต้องเร่งส่งเสริมการสำรวจแสวงหาแหล่งปิโตรเลียมใหม่ๆ

(เพื่อผลิตมาทดแทนปริมาณสำรองก๊าซธรรมชาติที่ลดลง)

ด้วยการเปิดให้มีการยื่นขอสิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียม รอบที่ ๒๑

ภายใต้ระบบ Thai III โดยเร็ว”

เหตุผลที่นำมาสู่ข้อสรุปดังกล่าวมีดังนี้

๑.๑.๑ การจัดหาก๊าซธรรมชาติจากแหล่งผลิตหลักในปัจจุบัน (ประกอบด้วยแหล่งผลิตปิโตรเลียมในประเทศ แหล่งผลิตในพื้นที่พัฒนาร่วมไทย/มาเลเซีย และนำเข้าจากประเทศเมียนมาร์) จะมีปริมาณลดลงอย่างต่อเนื่อง จนกระทบต่อความมั่นคงทางพลังงานของประเทศ

๑) ปัจจุบัน การจัดหาปิโตรเลียม (ก๊าซธรรมชาติ และน้ำมันดิบ) จากแหล่งผลิตปิโตรเลียมในประเทศมีไม่เพียงพอกับความต้องการใช้ในประเทศ จึงจำเป็นต้องนำเข้าก๊าซธรรมชาติ ๒๔% ของความต้องการใช้ และนำเข้าน้ำมันดิบ ๘๕% ของความต้องการใช้

๒) ก๊าซธรรมชาติจากแหล่งผลิตในประเทศที่มีการค้นพบแล้วจะสามารถผลิตในปริมาณปัจจุบัน (๒,๙๓๑ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน) ได้อีก ๓ ปี แล้วจะเริ่มลดลงอย่างต่อเนื่องจนต่ำกว่า ๒,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน ในปี ๒๕๖๕ และจะลดลงอย่างรวดเร็วจนต่ำกว่า ๕๐๐ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน ภายในปี ๒๕๗๕ (ภายใต้สมมติฐานว่าจะยังมีการผลิตก๊าซธรรมชาติจากแปลงสัมปทานที่จะหมดอายุในปี ๒๕๖๕/๒๕๖๖ ได้อย่างต่อเนื่อง)

- ๓) ในขณะเดียวกันปริมาณก๊าซธรรมชาติที่จัดหาได้จากแหล่งผลิตในพื้นที่พัฒนาร่วมไทย/มาเลเซีย (ใน ส่วนแบ่งของประเทศไทย) จะลดลงอย่างต่อเนื่องจาก ๗๓๕ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน ในปัจจุบัน จนหมดไปในปี ๒๕๗๑
- ๔) ก๊าซธรรมชาติที่นำเข้าจากประเทศเมียนมาร์ จะยังคงรักษาระดับปัจจุบันที่ ๑,๒๐๕ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน ต่อไปได้อีกประมาณ ๘ ปี จากนั้นจะลดลงอย่างรวดเร็วจนต่ำกว่า ๕๐๐ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน ภายในปี ๒๕๗๓ (บนพื้นฐานของสัญญาเดิม ไม่มีก๊าซธรรมชาติเพิ่มจากแหล่งใหม่)
- ๕) จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่าปริมาณก๊าซธรรมชาติที่จะจัดหาได้โดยรวมจากแหล่งผลิตหลัก จะเริ่มลดลงอย่างต่อเนื่องจาก ๔,๘๗๑ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน ในปี ๒๕๕๗ จนต่ำกว่า ๕๐๐ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน ภายในปี ๒๕๗๕ (เทียบเท่าเพียงประมาณ ๑๐% ของปริมาณที่จัดหาได้ในปี ๒๕๕๗)

๑.๑.๒ ใน ๒๐ ปีข้างหน้า ความต้องการใช้ก๊าซธรรมชาติเพื่อผลิตไฟฟ้า อุตสาหกรรม และขนส่ง (NGV) จะเพิ่มจาก ๕,๐๓๘ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน ในปี ๒๕๕๗ เป็นมากกว่า ๖,๕๐๐ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน ทำให้ต้องนำเข้าก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) เพิ่มขึ้นจากประมาณ ๒๐๐ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน ในปัจจุบัน เป็นมากกว่า ๖,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน (เทียบเท่า ๔๒ ล้านตันต่อปี) โดยคาดว่าในปี ๒๕๗๕ การนำเข้าก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) จะสูงกว่า ๙๐% ของความต้องการใช้ก๊าซธรรมชาติ

๑.๑.๓ จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านธรณีวิทยาของแปลงสัมปทานที่จะเปิดในรอบที่ ๒๑ และบนแนวความคิดและเทคโนโลยีใหม่ๆ ยังคงมีความหวังในความสำเร็จที่จะค้นพบก๊าซธรรมชาติจำนวน ๑-๕ ล้านล้านลูกบาศก์ฟุต และน้ำมันดิบ ๒๐-๕๐ ล้านบาร์เรล

๑.๑.๔ โครงสร้างทางธรณีวิทยาของแหล่งสะสมปิโตรเลียมของไทยที่มีลักษณะเป็นแหล่งกักเก็บขนาดเล็ก มีความเสี่ยงในการสำรวจ และต้องใช้เงินลงทุนในการพัฒนาและผลิตสูงกว่าประเทศเพื่อนบ้าน แต่ระบบสัมปทาน Thai III ก็ยังสามารถเรียกเก็บรายได้เข้ารัฐในรูปของค่าภาคหลวง ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม และผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษ ในอัตราสูงอย่างเหมาะสมกับศักยภาพของทรัพยากรปิโตรเลียมของประเทศ โดยรัฐได้ส่วนแบ่งกำไรสูงถึง ๗๒% ขณะที่ผู้ลงทุนในสัมปทานได้ส่วนแบ่งกำไรเพียง ๒๘%

๑.๑.๕ ตลอด ๔๓ ปีที่ผ่านมาประเทศไทยมีการเปิดให้สัมปทานมา ๒๐ รอบ (เฉลี่ย ๑ รอบ ทุกๆ ๒ ปี) โดยมีการเปิดให้สัมปทาน ๓ รอบสุดท้าย (รอบที่ ๑๘, ๑๙ และ ๒๐) เมื่อปี ๒๕๔๓, ๒๕๔๘ และ ๒๕๕๐ ตามลำดับ และพบว่าปริมาณสำรองก๊าซธรรมชาติที่ค้นพบในแต่ละรอบ เท่ากับ ๑๓๘, ๗๐ และ ๕๓ พันล้านลูกบาศก์ฟุต ตามลำดับ ปริมาณสำรองน้ำมันดิบที่ค้นพบในแต่ละรอบ เท่ากับ ๒๓๕, ๕๐ และ ๓ ล้านบาร์เรล ตามลำดับ

๑.๑.๖ ตลอดระยะ ๕ ปีที่ผ่านมา กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติได้เตรียมแผนงานเพื่อเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ ซึ่งตามกำหนดการปัจจุบันจะเป็นการเว้นว่างระยะเวลาจากการเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๐ นานถึง ๗ ปี

๑.๑.๗ หากจะยกเลิกกระบวนการเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ ที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน เพื่อรอการจัดทำระบบการแบ่งปันผลผลิตที่ยังต้องมีการศึกษาวางข้อกำหนดที่เหมาะสม จัดทำและแก้ไขกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งจัดตั้งองค์กรใหม่ในการบริหารจัดการและกำกับกิจกรรมการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมภายใต้ระบบใหม่ และจัดหาเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ที่จะต้องใช้เวลาดำเนินการประมาณ ๔-๖ ปี ซึ่งเมื่อรวมกับระยะเวลาที่ต้องใช้ในการสำรวจและพัฒนาแหล่งปิโตรเลียมที่ค้นพบอีก ๔-๖ ปีแล้ว จะไม่สามารถผลิตก๊าซธรรมชาติเพียงพอที่จะชดเชยส่วนที่จะลดลงใน ๑๐ ปีข้างหน้าได้ ซึ่งนอกจากจะกระทบกับความมั่นคงทางพลังงานของประเทศแล้ว ยังทำให้รายได้ภาครัฐจากการเก็บค่าภาคหลวง ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม และผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษ ลดลงด้วย

๑.๒ ความเห็นของสถาบันวิจัยพลังงาน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้แทนจากสถาบันวิจัยพลังงาน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งทำการศึกษา “โครงการจัดทำแผนแม่บทด้านพลังงานของประเทศ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๗๘)” ให้กับกระทรวงพลังงาน ได้ให้ข้อมูลว่า ใน ๒๐ ปีข้างหน้า ประมาณการความต้องการใช้ไฟฟ้าจะเพิ่มขึ้นมากกว่าเท่าตัว และจากโครงสร้างการใช้เชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้าที่พึ่งพาก๊าซธรรมชาติเป็นเชื้อเพลิงหลักถึง ๗๐% ส่งผลให้ความต้องการใช้ก๊าซธรรมชาติเพิ่มจาก ๔,๑๔๓ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน ในปัจจุบัน เป็น ๘,๒๕๘ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน ในปี ๒๕๗๘ โดยที่ปริมาณนำเข้าก๊าซธรรมชาติจะเพิ่มจาก ๙๒๘ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน เป็น ๖,๒๑๑ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน ในช่วงระยะเวลาดังกล่าว

๑.๓ ความเห็นของผู้ประกอบการ และผู้เชี่ยวชาญด้านการสำรวจและผลิตปิโตรเลียม

ประธานกรรมการบริหาร บริษัท เซฟรอนประเทศไทย สำรวจและผลิต จำกัด, ประธานเจ้าหน้าที่บริหารและกรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท ปตท. สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) และผู้เชี่ยวชาญด้านการสำรวจและผลิตปิโตรเลียม สถาบันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย ได้ให้ข้อมูลว่า ปริมาณสำรองก๊าซธรรมชาติที่พิสูจน์แล้วลดลงอย่างต่อเนื่องเพราะผลิตเพื่อรองรับความต้องการใช้ภายในประเทศที่เพิ่มสูงขึ้นมาโดยตลอด ทั้งนี้ประเทศไทยจะสามารถผลิตก๊าซธรรมชาติในอัตราปัจจุบันได้อีกแค่ ๗ ปีเท่านั้น และได้ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ ดังนี้

๑.๓.๑ ภาพรวมสถานการณ์ ปัญหาและทางออกพลังงานไทย

- ๑) ประเทศไทยต้องนำเข้าพลังงานทุกประเภท เนื่องจากการผลิตจากแหล่งในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการใช้ โดยในปัจจุบันมูลค่าการนำเข้าพลังงานสุทธิเป็นเงินมากกว่าปีละ ๑ ล้านล้านบาท
- ๒) ปริมาณสำรองปิโตรเลียมคงเหลือในประเทศมีน้อย
- ๓) การเพิ่มการผลิตปิโตรเลียมในประเทศ จะช่วยลดการนำเข้าและสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน โดยมีปัจจัยนำไปสู่ความสำเร็จ ดังนี้ ๑) ดำเนินการเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ ตามแผนงานของกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ ๒) มีมาตรการจูงใจให้การลงทุนผลิตปิโตรเลียมในสัมปทานที่กำลังจะหมดอายุสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง และ ๓) พัฒนาแหล่งปิโตรเลียมในพื้นที่ทับซ้อนในทะเลระหว่างประเทศไทยและกัมพูชา
- ๔) สภาพทางธรณีวิทยาของไทยมีความซับซ้อน และแหล่งกักเก็บปิโตรเลียมมีขนาดเล็ก ต้องขุดหลุมผลิตจำนวนมาก ดังนั้นเพื่อให้ได้ผลผลิตสูงสุดจึงจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และบุคลากรที่มีคุณภาพในการดำเนินงาน
- ๕) การพัฒนาแหล่งผลิตปิโตรเลียมแต่ละแห่ง ใช้เวลายาวนาน มีการลงทุนที่สูง และมีความเสี่ยงสูง ที่ผ่านมามีผู้ประกอบการได้ลงทุนสำรวจและพัฒนาแหล่งปิโตรเลียมเป็นเงินกว่า ๑ ล้านล้านบาท และปัจจุบันมีความจำเป็นต้องลงทุนมากกว่าปีละแสนล้านบาทเพื่อรักษาระดับการผลิต

๑.๓.๒ การเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑

- ๑) สนับสนุนภาครัฐให้ดำเนินการเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ โดยเร็ว เพื่อเร่งผลิตปิโตรเลียมรองรับความต้องการใช้ และทดแทนการนำเข้าก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) ที่มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- ๒) ระบบสัมปทาน Thai III+ มีความเหมาะสม เนื่องจากสูตรการเรียกเก็บรายได้ภาครัฐ มีความยืดหยุ่นแปรเปลี่ยนไปตามศักยภาพของแหล่งและความผันผวนของราคาน้ำมัน หากเปลี่ยนเป็นระบบแบ่งปันผลผลิตก็จะต้องมีการออกกฎหมายใหม่ และจัดตั้งองค์กรที่จะมารองรับ ซึ่งใช้เวลานาน
- ๓) พื้นที่ที่เปิดให้สัมปทานส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ที่คืนมาจากผู้ถือสัมปทานเดิมรายอื่นๆ เนื่องจากไม่ประสบความสำเร็จ หรือมีขนาดเล็ก ไม่คุ้มค่าในการพัฒนาเชิงพาณิชย์

๑.๓.๓ ระบบสัมปทานและระบบแบ่งปันผลผลิต

- ๑) ในประเด็น ผลประโยชน์ต่อรัฐ ความเป็นเจ้าของ (ในทรัพยากร และอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต) และความเสี่ยงในการลงทุนนั้น ทั้ง ๒ ระบบ ไม่มีความแตกต่างกัน โดยภาครัฐสามารถกำหนดเงื่อนไขได้ตามที่ต้องการเท่ากันทั้ง ๒ ระบบ
- ๒) ในด้านการควบคุมการพัฒนาและผลิตปิโตรเลียมนั้น ทั้ง ๒ ระบบ ไม่มีความแตกต่างกันในระดับนโยบาย แต่จะแตกต่างกันในระดับปฏิบัติการ โดยที่ในระบบแบ่งปันผลผลิตภาครัฐจะมีการควบคุมในระดับปฏิบัติการโดยตรง แต่อาจส่งผลให้การลงทุนพัฒนาแหล่งผลิตล่าช้า และทำให้มีต้นทุนสูงขึ้น

๑.๔ ความเห็นของนักวิชาการที่เห็นควรเปลี่ยนระบบเป็นระบบแบ่งปันผลผลิต

ผู้ทำการวิจัยด้านกฎหมายสัมปทาน และผู้อำนวยการศูนย์วิจัยนโยบายพลังงานและทรัพยากร มหาวิทยาลัยรังสิต มีความเห็นว่า ควรเปลี่ยนระบบการจัดเก็บผลประโยชน์ภาครัฐจากระบบสัมปทาน (Concession) ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน (Thai III) เป็นระบบแบ่งปันผลผลิต (Production Sharing Contract: PSC) และให้ข้อมูลแสดงความแตกต่างระหว่างทั้ง ๒ ระบบ ในประเด็นหลัก ประกอบด้วย ๑) การเรียกเก็บผลประโยชน์ของรัฐ ๒) ความเป็นเจ้าของ (ในทรัพยากร และอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิต) และ ๓) โครงสร้างองค์กรในการบริหารการสำรวจ พัฒนา และผลิตปิโตรเลียม และการจัดเก็บผลประโยชน์ของรัฐ ดังนี้

๑.๔.๑ ในประเด็นการเรียกเก็บผลประโยชน์ของรัฐนั้น ทั้ง ๒ ระบบมีโครงสร้างที่รัฐเรียกเก็บคล้ายกัน ประกอบด้วย ค่าภาคหลวง ส่วนแบ่งกำไรปกติ (ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม ในกรณีสัมปทาน หรือ Profit Petroleum Sharing ในกรณีแบ่งปันผลผลิต) ส่วนแบ่งจากกำไรเกินเกณฑ์ (Windfall Profit Tax) และภาษีเงินได้นิติบุคคลจากกำไรสุทธิ ทั้งนี้สูตรการเรียกเก็บผลประโยชน์ในแต่ละระบบของแต่ละประเทศมีความแตกต่างกันอย่างมาก ซึ่งส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับบริบทของการพัฒนาประเทศและศักยภาพของทรัพยากรปิโตรเลียมของประเทศนั้นๆ เช่น ในกรณีระบบสัมปทานของไทยไม่มีการเรียกเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลจากกำไรสุทธิ (เพิ่มเติมจากการเก็บภาษีเงินได้ปิโตรเลียม) ของกิจกรรมสำรวจและผลิตปิโตรเลียม

๑.๔.๒ การเรียกเก็บค่าภาคหลวงและส่วนแบ่งกำไรปกติ ในระบบแบ่งปันผลผลิตจะเรียกเก็บเป็นส่วนแบ่งปิโตรเลียม หรือเป็นเงินก็ได้ แต่ในระบบสัมปทานของไทย นอกจากค่าภาคหลวงที่สามารถเรียกเก็บเป็นส่วนแบ่งปิโตรเลียม หรือเป็นเงินก็ได้แล้ว ส่วนแบ่งกำไรปกติจะเรียกเก็บเป็นเงินตาม พ.ร.บ. ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔

๑.๔.๓ ในกรณีความเป็นเจ้าของในทรัพยากรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตนั้น ทั้ง ๒ ระบบไม่มีความแตกต่างในหลักการที่รัฐเป็นเจ้าของ ยกเว้นข้อแตกต่างในขั้นตอนการจำหน่ายปิโตรเลียมที่ผลิตได้ และขั้นตอนการรับมอบอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตจากผู้ประกอบการให้รัฐ ทั้งนี้มีข้อสังเกตว่าในกรณีของระบบแบ่งปันผลผลิตของประเทศมาเลเซีย ความเป็นเจ้าของของรัฐดังกล่าว (รวมทั้งการจัดเก็บผลประโยชน์ต่างๆ ของรัฐ) ได้ส่งมอบต่อให้กับบริษัท ปิโตรนาส ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งบริษัท เป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ สิทธิ อำนาจ เสรีภาพ และอภิสิทธิ์แต่ผู้เดียว

๑.๔.๔ ในส่วนโครงสร้างองค์กรในการบริหารการสำรวจและผลิตปิโตรเลียม และการจัดเก็บผลประโยชน์ของรัฐนั้น ระบบสัมปทานของไทยได้แบ่งอำนาจหน้าที่ในการคัดเลือกผู้รับสัมปทานและการกำกับดำเนินงานของผู้รับสัมปทานให้แก่กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ กระทรวงพลังงาน และอำนาจหน้าที่ในการจัดเก็บผลประโยชน์ของรัฐให้แก่กรมสรรพากร กระทรวงการคลัง ในระบบแบ่งปันผลผลิต โดยทั่วไปจะมีการจัดตั้งองค์กรใหม่ที่เป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย เช่น บริษัท ปิโตรนาส ของประเทศมาเลเซีย ให้เป็นผู้ใช้สิทธิ และอำนาจหน้าที่แทนรัฐ ทั้งในการบริหารการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมร่วมกับผู้ประกอบการภาคเอกชน และการจัดเก็บผลประโยชน์ของรัฐ

๑.๔.๕ ท้ายสุด ได้มีการแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม โดยสรุปว่า รัฐสามารถจัดทำข้อกำหนดต่างๆ ในทั้ง ๒ ระบบ ให้ได้ผลประโยชน์ต่อรัฐในทางปฏิบัติที่ไม่แตกต่างกัน แต่ความแตกต่างอยู่ที่ “จิตวิญญาณ” ของระบบแบ่งปันผลผลิตที่แสดงถึงความเป็นเอกราชของชาติเป็นสำคัญ

๑.๔.๖ ทั้งนี้มีความคิดเห็นเพิ่มเติมของ หม่อมหลวง กรกสิวัฒน์ เกษมศรี ในประเด็นต่างๆ ดังกล่าวเสนอในเอกสารแนบ ๒.๑

๑.๕ ความเห็นของนักวิชาการที่เห็นควรให้ใช้ระบบสัมปทานต่อไป

นักวิชาการอิสระด้านพลังงาน และอดีตรองประธานคณะกรรมการพลังงาน สภาผู้แทนราษฎร มีความเห็นว่าระบบสัมปทาน Thai III มีความเหมาะสม และควรดำเนินการเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ ตามแผนงานของกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ และให้ข้อมูล รวมทั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับความเหมาะสมของระบบสัมปทาน Thai III จุดด้อยของการเปลี่ยนเป็นระบบแบ่งปันผลผลิต และความจำเป็นในการเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ ดังนี้

๑.๕.๑ ถึงแม้ระบบสัมปทานและระบบแบ่งปันผลผลิตของแต่ละประเทศ จะมีรายละเอียดเฉพาะของตนแตกต่างกันไป แต่ผลในทางปฏิบัติ ทั้ง ๒ ระบบ ไม่แตกต่างกันมาก ยกเว้นในระบบแบ่งปันผลผลิตจะมีการจัดตั้งองค์กรมาควบคุมการบริหารการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมของผู้ประกอบการอย่างใกล้ชิดมากกว่าระบบสัมปทาน

๑.๕.๒ เท่าที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน มีจำนวนประเทศที่เลือกใช้ระบบสัมปทานหรือระบบแบ่งปันผลผลิต เท่าๆ กัน แต่ก็มีหลายประเทศที่ใช้ทั้ง ๒ ระบบไปพร้อมๆ กัน หรือสลับกันไปมา โดยส่วนใหญ่ประเทศที่เลือกใช้ระบบสัมปทานจะอยู่ในกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว (Developed Countries) ในทวีปยุโรป อเมริกา และออสเตรเลีย ส่วนประเทศที่เลือกใช้ระบบแบ่งปันผลผลิตจะเป็นกลุ่มประเทศที่กำลังพัฒนา (Developing Countries) ในทวีปเอเชียและแอฟริกา ซึ่งส่วนใหญ่ในอดีตเคยเป็นอาณานิคมของประเทศมหาอำนาจ

๑.๕.๓ ภายใต้ระบบสัมปทาน Thai III พ.ร.บ. ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ได้ตราไว้ชัดเจนว่า “ปิโตรเลียมเป็นของรัฐ” ผู้รับสัมปทานมีหน้าที่ไปขุดหาและจำหน่ายปิโตรเลียมที่ผลิตได้ โดยแบ่งผลประโยชน์ให้รัฐตามที่กฎหมายกำหนด ดังนั้น ปริมาณสำรองปิโตรเลียมย่อมเป็นของชาติ ทั้งโดยนิตินัยและพฤตินัย

๑.๕.๔ นโยบายขายน้ำมันเชื้อเพลิงราคาถูกให้ประชาชนสามารถทำได้ ทั้งในระบบสัมปทาน และระบบแบ่งปันผลผลิต แต่การช่วยเหลือคนจนด้วยการอุดหนุนราคาน้ำมันเชื้อเพลิงเป็นวิธีที่ไม่มีประสิทธิภาพ และมักสร้างปัญหาทางการเงินและงบประมาณของประเทศมากขึ้นเรื่อยๆ

๑.๕.๕ ระบบสัมปทานไทยมีการเปิดเผยข้อมูล และสามารถค้นหาได้มากกว่าระบบแบ่งปันผลผลิตของมาเลเซียหรืออินโดนีเซีย ทั้งในเรื่องปริมาณสำรอง สถิติการผลิต สถิติหลุมเจาะและการถือครองพื้นที่สัมปทาน ซึ่งเปิดเผยบนเว็บไซต์ของกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ

๑.๕.๖ ในระบบสัมปทาน หน่วยงานราชการควบคุมแนวทางและแผนงานการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมของผู้รับสัมปทานเท่านั้น จึงทำให้การดำเนินงานของผู้รับสัมปทานมีประสิทธิภาพ คล่องตัว ส่งผลให้โครงการต่างๆ แล้วเสร็จเร็วขึ้น สร้างแรงจูงใจให้ผู้รับสัมปทานประหยัด ทำให้รัฐได้รับส่วนแบ่งจากกำไรมากขึ้นและเร็วขึ้น แต่ในระบบแบ่งปันผลผลิตจะมีบรรษัทนิติบุคคลที่จัดตั้งโดยรัฐทำการควบคุม อนุมัติ และตรวจสอบงานสำรวจ พัฒนา และผลิตของผู้ประกอบการอย่างละเอียดใกล้ชิด เสี่ยงต่อการคอร์รัปชันด้วยการเปิดช่องให้ผู้มีอำนาจแทรกแซงการจัดซื้อจัดจ้างได้ทุกระดับ

๑.๕.๗ ในส่วนของความจำเป็นในการเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ นั้น จากปริมาณสำรองปิโตรเลียมที่ลดน้อยลงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ประมาณการผลิตก๊าซธรรมชาติลดลงในอนาคต ประกอบกับความต้องการใช้ที่มีมากขึ้นอยู่ตลอด จะทำให้มีความจำเป็นต้องนำเข้าก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) ที่มีราคาแพง ปริมาณมาก ส่งผลกระทบต่อค่าไฟฟ้า จึงมีความจำเป็นต้องมีการลงทุนสำรวจหาปิโตรเลียม เพื่อเพิ่มปริมาณสำรองสำหรับการผลิตตอบสนองต่อความต้องการใช้ของประเทศในระยะเวลาสั้นที่สุด การจะเปลี่ยนเป็นระบบแบ่งปันผลผลิตจะต้องใช้เวลาหลายปีในการจัดทำกฎหมาย จัดตั้งองค์กรใหม่ และจัดหาเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ โดยที่ไม่สามารถยืนยันผลประโยชน์ที่รัฐจะได้รับอย่างชัดเจนได้ และตามที่ทั้ง ๒ ฝ่าย (ที่เห็นด้วยกับระบบแบ่งปันผลผลิตและที่เห็นด้วยกับระบบสัมปทาน) ได้มีการเสวนาสาธารณะและชี้แจงต่อคณะรักษาความสงบแห่งชาติหลายครั้ง ซึ่งเท่ากับว่าได้มีการทำประชาพิจารณ์มาแล้วอย่างกว้างขวาง แต่ก็ยังหาข้อสรุปที่เห็นร่วมกันไม่ได้ จึงเห็นควรนำคานานโยบายเกี่ยวกับสาระของการทำประชาพิจารณ์โดยท่านมีชัย ฤชุพันธุ์ ว่าเป็นการ “ให้ข้อมูล ชี้แจง แสดงเหตุผล และรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เพื่อนำไปชั่งน้ำหนักและหาทางเยียวยาหากมีความเดือดร้อน มิใช่จะแสวงหาความเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย” มาประกอบการพิจารณา

๒. ผลที่คาดว่าจะได้จากการเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑

๒.๑ การเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ เป็นการเชิญชวนให้ผู้ประกอบการสำรวจและผลิตปิโตรเลียม ยื่นข้อเสนอเพื่อรับการคัดเลือกให้เป็นผู้ลงทุนตามหลักเกณฑ์ในประกาศของกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ โดยมีแปลงสำรวจที่เปิดให้สัมปทานทั้งสิ้น ๒๙ แปลง แบ่งเป็นในอ่าวไทย ๖ แปลง ในภาคเหนือ/ภาคกลาง ๖ แปลง และในภาคอีสาน ๑๗ แปลง ครอบคลุมพื้นที่ในทะเล ๑๑,๘๐๘.๒๐ ตารางกิโลเมตร และพื้นที่บนบก ๕๔,๖๕๕.๓๑ ตารางกิโลเมตร โดยมีกำหนดการให้ยื่นข้อเสนอขอสัมปทานในวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และคาดว่าจะสามารถพิจารณาให้สัมปทานแก่ผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนและมีข้อเสนอการลงทุนสำรวจและพัฒนาแหล่งปิโตรเลียมดีที่สุดในแต่ละแปลง ได้ภายในสิ้นปี ๒๕๕๘

๒.๒ จากข้อมูลเบื้องต้นทางธรณีวิทยา และโครงสร้างแหล่งปิโตรเลียมที่สำรวจพบในแปลงสัมปทานในพื้นที่ใกล้เคียง กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติได้ประเมินเบื้องต้นว่าจะสำรวจพบทรัพยากรปิโตรเลียม (ก๊าซธรรมชาติ และน้ำมันดิบ) ในแปลงที่เปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ โดยคาดว่าจะมีปริมาณทรัพยากรที่คาดหวังได้ (Prospective Resource) เป็นก๊าซธรรมชาติประมาณ ๑-๕ ล้านล้านลูกบาศก์ฟุต และน้ำมันดิบประมาณ ๒๐-๕๐ ล้านบาร์เรล ซึ่งก๊าซธรรมชาติที่คาดว่าจะผลิตได้จากปริมาณทรัพยากรที่คาดหวังได้ดังกล่าวจะสามารถทดแทนการนำเข้าก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) เป็นมูลค่าประมาณ ๐.๕๐-๒.๕๐ ล้านล้านบาท (คำนวณจากราคาก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) ที่ ๑๕.๕๐ เหรียญสหรัฐ/ล้านปียู และอัตราแลกเปลี่ยนที่ ๓๒.๕๐ บาท/เหรียญสหรัฐ) และน้ำมันดิบ เป็นมูลค่าประมาณ ๐.๐๕-๐.๑๓ ล้านล้านบาท (คำนวณจากราคาน้ำมันดิบที่ ๘๐ เหรียญสหรัฐ/บาร์เรล และอัตราแลกเปลี่ยนที่ ๓๒.๕๐ บาท/เหรียญสหรัฐ)

๒.๓ หากมีการดำเนินการเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ ตามแผนงานของกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ ก็จะสามารถเริ่มทำการสำรวจหาปิโตรเลียมในทั้ง ๒๙ แปลงได้ภายในต้นปี ๒๕๕๙ และคาดว่าจะสามารถเริ่มผลิตได้ในปี ๒๕๖๕ โดยมีระดับการผลิตก๊าซธรรมชาติที่ ๒๕๐-๑,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน

๒.๔ ในกรณีนี้ มูลค่านำเข้าก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) ใน ๑๐ ปีข้างหน้า จะลดลงเป็นจำนวนเงินประมาณ ๐.๕ ล้านล้านบาท

๓. ยกเลิกการใช้ระบบสัมปทาน (Concession) ในการเปิดสัมปทานรอบที่ ๒๑ และนำระบบแบ่งปันผลผลิต (Production Sharing Contract: PSC) มาใช้

๓.๑ หากจะยกเลิกการใช้ระบบสัมปทาน (Concession) ในการเปิดสัมปทานรอบที่ ๒๑ และนำระบบแบ่งปันผลผลิต (Production Sharing Contract: PSC) มาใช้ จะส่งผลให้การเริ่มผลิตก๊าซธรรมชาติจากแหล่งที่จะสำรวจใหม่ต้องเลื่อนออกไปอย่างน้อย ๕ ปี จากปี ๒๕๖๕ เป็นปี ๒๕๗๐

๓.๒ ในกรณีนี้ ภายใน ๑๐ ปีข้างหน้า จะต้องก่อสร้างสถานีรับก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) เพิ่มขึ้นอีก ๑ สถานี จากที่มีอยู่ในปัจจุบัน ๑,๔๐๐ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน (เทียบเท่า ๑๐ ล้านตันต่อปี) เป็น ๒,๘๐๐ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน (เทียบเท่า ๒๐ ล้านตันต่อปี) โดยต้องใช้เงินลงทุนเพิ่มอีก ๕๔,๘๐๐ ล้านบาท

๓.๓ การผลิตก๊าซธรรมชาติจากอ่าวไทยและพื้นที่พัฒนาร่วมไทย/มาเลเซีย จะลดลงต่ำกว่าความต้องการของโรงแยกก๊าซ (๒,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน) ทำให้ต้องปิดโรงแยกก๊าซบางหน่วย และต้องนำเข้าก๊าซ LPG เพิ่มขึ้นอีกประมาณ ๐.๕-๑.๐ ล้านตันต่อปี

ในระบบสัมปทาน หากรัฐต้องการพลังงานก็ต้องซื้อปิโตรเลียมจากผู้รับสัมปทานในราคาตลาดโลก จึงเสมือนประเทศไม่มีทรัพยากร และแม้ว่าระบบสัมปทานรัฐจะสามารถเก็บค่าภาคหลวงเป็นปิโตรเลียมได้ก็จริง แต่ก็ถือเป็นสัดส่วนที่น้อยมากเพียง 5-15% ของปิโตรเลียมที่ผลิตได้

ในระบบที่ระบบแบ่งปันผลผลิต รัฐได้รับผลตอบแทนเป็นปิโตรเลียม จะมีความยืดหยุ่นกว่าด้วยเหตุผล ดังนี้

1) รัฐสามารถสร้างความมั่นคงในยามวิกฤติได้ โดยนำปิโตรเลียมที่ได้รับบางส่วนมาตั้งเป็นคลังสำรองทางยุทธศาสตร์เพื่อความมั่นคงของชาติ เช่น เมื่อเกิดภาวะสงคราม 2) รัฐมีความยืดหยุ่นในการจัดการ สามารถเลือกจำหน่ายปิโตรเลียมเพื่อเปลี่ยนเป็นเงิน หรือจัดสรรปิโตรเลียมเพื่อประโยชน์ทางราชการได้ 3) รัฐมีความยืดหยุ่นในการจัดสรร คือ รัฐสามารถจำหน่ายโดยตรงให้ส่วนราชการ เช่น ขายก๊าซให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตซึ่งจะช่วยลดต้นทุนค่าไฟฟ้า

หมายเหตุ ทั้ง 2 ระบบ เอกชนผู้ลงทุนมีเป้าหมายเหมือนกัน คือ ผลตอบแทนการลงทุนในระดับที่บริษัทพอใจ ดังนั้น หากให้ผลตอบแทนในระดับที่เท่ากัน รัฐจะเลือกใช้ระบบแบ่งปันผลผลิตก็ย่อมไม่เป็นปัญหาต่อบริษัทผู้ลงทุน

- จากงานวิจัยของรัฐบาลสหรัฐฯ ระบุว่า การจะวิเคราะห์การคลังปิโตรเลียมจะต้องพิจารณา 4 ด้าน

ได้แก่ 1) ส่วนแบ่งของรัฐ 2) อัตรากำไรต่อการลงทุน Profit to Investment Ratio (PI) 3) อัตราผลตอบแทนโครงการ Internal Rate of Return (IRR) 4) รายได้รัฐเป็นแบบก้าวหน้า หรือ ถดถอย Progressivity / Regressivity

สัมปทานไทยรัฐไม่เคยเปิดเผยข้อมูล อัตรากำไรต่อการลงทุน(PI) อัตราผลตอบแทนโครงการ(IRR) และไม่เคยให้ข้อมูลว่ารายได้ของรัฐเป็นแบบก้าวหน้า หรือถดถอย เมื่อรัฐไม่มีข้อมูลดังกล่าวจึงไม่อาจสรุปได้ว่า การจัดการมีความเหมาะสม และที่สำคัญคือ การที่รัฐใช้คำว่าแหล่งปิโตรเลียมไทยกระเปาะเล็ก ขุดเจาะยาก ไม่คุ้มทุน จึงมีลักษณะเป็นพรณาواهر มิได้เป็นไปตามหลักเศรษฐศาสตร์ปิโตรเลียม ขาดความเป็นวิทยาศาสตร์เพราะทุกโครงการย่อมมีความแตกต่างกัน โดยควรเปิดเผยข้อมูลทั้ง 4 ด้านเป็นรายแปลง เพื่อกำหนดนโยบายที่เหมาะสม หากมีอัตราต่ำ รัฐก็ควรมีนโยบายช่วยเหลือ แต่หากมีอัตราสูง รัฐก็ควรเก็บผลประโยชน์มากขึ้นเพื่อความเป็นธรรมต่อประเทศ

- การเก็บผลประโยชน์ของรัฐจากกำไร

ระบบสัมปทานไทย หักภาษี 50% ไม่ขึ้นกับอัตรากำไรของเอกชน ไม่ยืดหยุ่นตามศักยภาพ หรืออัตรากำไรของผู้รับสัมปทาน จึงไม่จูงใจในการพัฒนาแหล่งเล็กที่มีกำไรน้อย ส่วนค่าภาคหลวงที่แปรผันแต่ก็มีสัดส่วนเพียง 5-15% ของมูลค่าทั้งหมด โดยโครงสร้างการจัดเก็บผลประโยชน์ของไทยไม่มีลักษณะ Self-Correction Mechanism เช่น ส่วนแบ่งผลประโยชน์หลังหักค่าใช้จ่ายแบบขั้นบันไดในระบบแบ่งปันผลผลิต(เช่นของมาเลเซีย) จึงทำให้เกิดคำถามในสังคมถึงความเป็นธรรมต่อรัฐเมื่อราคาปิโตรเลียมเปลี่ยนแปลงไปมากจากวันที่ออกกฎหมาย

ระบบแบ่งปันผลผลิต เช่นของมาเลเซีย จะให้ความสำคัญแก่ส่วนแบ่งปิโตรเลียมของรัฐ(หลังหักค่าใช้จ่าย)มากกว่าภาษี เพราะมีความยืดหยุ่นและเป็นธรรมกว่า โดยกำหนดเป็นอัตราขั้นบันไดตามศักยภาพ เมื่อกำไรน้อยก็แบ่งให้รัฐน้อย เช่น 20% แต่ถ้ากำไรมากก็ต้องแบ่งให้รัฐมากขึ้น โดยเมื่อเอกชนนำส่วนแบ่งปิโตรเลียมของตนไปขาย แล้วนำเงินได้ดังกล่าวมาเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลซึ่งน้อยกว่าภาษีปิโตรเลียมในสัมปทานไทย โครงสร้างแบบนี้เป็นธรรมกว่าไม่ว่าแห่งปิโตรเลียมเล็กหรือใหญ่

โดยส่วนแบ่งในระบบแบ่งปันผลผลิตนี้ รัฐจะกำหนดส่วนแบ่งขั้นต่ำตามศักยภาพ และเปิดให้ประมูลส่วนแบ่งให้รัฐเพิ่มขึ้นได้ ระบบนี้มีความยืดหยุ่นสูงกว่ามากเพราะสะท้อนทั้งศักยภาพและสภาวะราคาปิโตรเลียมได้ดีกว่าระบบสัมปทานที่ประเทศไทยใช้อยู่ ดังนั้น หากออกแบบให้เหมาะสมจะช่วยส่งเสริมการพัฒนาแหล่งขนาดเล็กได้ดีกว่า เพราะแหล่งเล็ก รายได้น้อย ต้นทุนสูง รัฐก็จัดเก็บส่วนแบ่งน้อย ส่วนแหล่งที่ใหญ่กว่า รายได้สูงกว่า ต้นทุนต่อหน่วยต่ำกว่า รัฐก็จัดเก็บส่วนแบ่งมากขึ้น จึงเป็นธรรมต่อทั้งรัฐ และเอกชนมากขึ้น ทั้งในกรณีต้นทุนสูงหรือต้นทุนต่ำ

- จากงานวิจัยปัญหาทางด้านกฎหมายในการจัดเก็บภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พบว่า วิธีการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีของระบบสัมปทานไทยสามารถหักค่าใช้จ่ายข้ามแปลงสัมปทานได้ (ไม่คำนวณแยกเป็นรายแปลงแบบอังกฤษ) มีผลให้ฐานรายจ่ายกว้างขึ้น กำไรสุทธิน้อยลง มีการชะลอการจ่ายภาษีออกไป และเท่ากับรัฐร่วมรับความเสี่ยงไปด้วย อีกทั้งเป็นการเลือกปฏิบัติไม่เป็นธรรมต่อการแข่งขัน ระหว่างเอกชนรายเก่าและรายใหม่ เพราะผู้รับสัมปทานรายเก่าที่มีกำไรในแปลงหนึ่ง สามารถถ่ายเทกำไรด้วยการผลักค่าสำรวจในแปลงใหม่ให้แก่รัฐผ่านการคำนวณภาษีด้วยวิธีนี้ แต่ผู้รับสัมปทานรายใหม่ที่เพิ่งรับสัมปทานครั้งแรกจะไม่มีฐานรายได้อยู่ จึงไม่สามารถผลักภาระนี้ให้รัฐได้

จึงเป็นระบบที่ไม่เป็นธรรมและไม่เป็นกลางต่อประเทศและต่อเอกชนรายใหม่

- ปัญหาในการหักค่าใช้จ่ายเพื่อคำนวณภาษีเงินได้ปิโตรเลียม ตามมาตรา 24 คือ มีการกำหนดค่าใช้จ่ายที่กว้างขวาง และให้ผู้รับสัมปทานสามารถนำรายจ่ายในกิจการปิโตรเลียม ไม่ว่าจะ "จ่ายใน" หรือ "นอกราชอาณาจักร" มาหักได้ เช่น รายจ่ายของ "สำนักงานใหญ่" ที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศ ค่ารับรอง และ หนี้สูญเพื่อจำหน่ายจากบัญชี เป็นต้น ผู้ประกอบการอาจมิได้ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

- ประเด็นการจัดเก็บผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษ

ระบบแบ่งปันผลผลิตในต่างประเทศ เช่น จีน และมาเลเซีย จะใช้ราคาพลังงานเป็นตัวกำหนด ซึ่งเป็นตัวกำหนดที่หน่วยงานภายนอกสามารถตรวจสอบได้ และง่ายต่อความเข้าใจ โดยจีนเก็บภาษีพิเศษ เมื่อราคาน้ำมันสูงกว่า 40 เหรียญต่อบาร์เรล ส่วนมาเลเซียเก็บผลประโยชน์พิเศษ เมื่อราคาน้ำมันเกิน 41.63 เหรียญต่อบาร์เรล

ขณะที่การจัดเก็บผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษของระบบสัมปทานไทย ขึ้นกับตัวแปรที่ไม่ใช่กลไกตลาดเช่น ค่าลดหย่อนพิเศษที่เป็นค่าใช้จ่ายสมมติ จึงมิได้แปรผันตามศักยภาพจริง และการใช้ความยาวท่อมาเป็นตัวหารโดยมีการคำนวณที่สลับซับซ้อน จึงขาดความโปร่งใดยากแก่การตรวจสอบ หากกำไรไม่เกิน 4,800 บาทต่อเมตร ไม่ต้องจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษ อาจไม่สะท้อนราคาพลังงานและต้นทุนในปัจจุบัน อาจเกิดความได้เปรียบเสียเปรียบต่อผู้ผลิตที่ใช้ขนาดท่อต่างกันจึงอาจประเด็นไม่เป็นธรรม

- ระบบสัมปทานไทยขีดขวางการพัฒนาแหล่งปิโตรเลียมขนาดเล็ก(กระเปาะเล็ก) จากงานวิจัยเรื่อง ระบบการคลังปิโตรเลียมของไทย : บทสำรวจและการวิเคราะห์ พบว่า ระบบการคลังปิโตรเลียมของไทยในปัจจุบัน มีการรับประกันรายได้ให้แก่รัฐไม่เต็มที่ เนื่องจากรัฐพึ่งพารายได้จากค่าภาคหลวง และภาษีเป็นหลัก และไม่ได้รับส่วนแบ่งกำไรดังที่ประเทศเพื่อนบ้านได้รับจากระบบแบ่งปันผลผลิต จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ส่วนแบ่งรายได้ของรัฐในประเทศไทยต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน อีกทั้งรัฐได้รับ "ส่วนแบ่งรายได้แบบถดถอย" คือ เมื่อลดต้นทุนลงได้ รัฐกลับจะได้รับส่วนแบ่งรายได้ในสัดส่วนที่น้อยลง โดยงานวิจัยระบุว่า ไทยได้รับส่วนแบ่งรายได้ของรัฐต่ำที่สุดในอาเซียนสัมปทาน Thailand III กรณีต้นทุนสูง ส่วนแบ่งรายได้ของรัฐ 62.2% ส่วนกรณีต้นทุนต่ำ ส่วนแบ่งรายได้ของรัฐเหลือเพียง 57.0% โดยผลการวิจัยของงานวิจัยนี้ แตกต่างกับข้อมูลที่รัฐเผยแพร่อย่างมีนัยสำคัญ เพราะหากแหล่งปิโตรเลียมเล็กต้นทุนสูง รัฐกลับมีส่วนแบ่งรายได้สูงขึ้น จึงไม่เป็นธรรมต่อผู้ลงทุน และหากแหล่งปิโตรเลียมใหญ่มีต้นทุนต่ำ รัฐกลับได้ส่วนแบ่งน้อยลง จึงไม่เป็นธรรมต่อประเทศ

จากเอกสาร-"Comparative Assessment of the Federal Oil and Gas Fiscal System", U.S. Department of the Interior ระบุว่า เมื่อการคลังปิโตรเลียมมีลักษณะ ส่วนแบ่งรายได้แบบถดถอย (Regressivity) จะกระทบต่อการตัดสินใจลงทุน โดยจะขีดขวางการพัฒนาแหล่งปิโตรเลียมขนาดเล็ก(กระเปาะเล็ก)

- ปัญหาการจัดทำข้อมูลความเป็นไปได้ของโครงการ (Project Feasibility Study)

ก่อนการให้สัมปทานไทย รัฐมีข้อมูลน้อย จึงมีความไม่แน่นอนสูงและความเสี่ยงสูง ทั้งในการค้นหาแหล่งปิโตรเลียมและปริมาณปิโตรเลียม เนื่องจากรัฐไม่ทำการสำรวจก่อนการให้สัมปทาน จึงทำให้เกิดความได้เปรียบของผู้รับสัมปทานรายเก่า ที่ทำการผลิตอยู่ในแปลงข้างเคียง และเกิดความเสียเปรียบของผู้รับสัมปทานรายใหม่เนื่องจากมีข้อมูลจำกัด จึงเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้มีผู้สนใจน้อย

ในระบบแบ่งปันผลผลิต รัฐจะต้องจัดทำหาข้อมูลที่ทำให้มีความแน่นอนสูง(ความเสี่ยงต่ำที่สุด)ให้แก่ทุกฝ่าย ทั้งรัฐ ประชาชน และเอกชนผู้ลงทุน จึงเกิดประสิทธิภาพในการวางนโยบายและเกิดความเป็นธรรมระหว่างผู้รับสัมปทานทุกราย

- ปัญหากรรมสิทธิ์ปิโตรเลียม สัมปทานไทยให้สิทธิของชาติแก่เอกชนถึง 3 สิทธิ คือ 1) สิทธิการสำรวจ ตามมาตรา 23 2) สิทธิการผลิต ตามมาตรา 41 "ระหว่างเวลาสำรวจ จะผลิตก็ได้" 3) สิทธิในการขายปิโตรเลียมที่ขุดได้ ตามมาตรา 56-59 สัมปทานไทยจึงเท่ากับเป็นการยกกรรมสิทธิ์ปิโตรเลียมของชาติให้แก่เอกชน

ประเทศอาเซียนที่ใช้ระบบแบ่งปันผลผลิต กรรมสิทธิ์ปิโตรเลียมยังคงเป็นของรัฐ มีการแบ่งแยกสิทธิที่ชัดเจนกว่ากฎหมายไทย ตัวอย่างในต่างประเทศจะมีการเรื่องการกำหนดสิทธิของประชาชนในทรัพยากรตามหลัก Common Heritage หรือมรดกของแผ่นดิน โดยรัฐจะต้องบริหารจัดการเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน เช่น อินโดนีเซีย โบลีเวีย เป็นต้น

- สัมปทานไทยแลนด์ 3 พลัส ที่มีการเก็บ Front Load Fee และ Back Load Fee นอกจากจะไม่สามารถแก้ปัญหาต่างๆที่มีอยู่เดิม ยังเป็นการกีดกันผู้รับสัมปทานรายใหม่ที่มีข้อมูลน้อยกว่าอีกด้วย

กรรมาธิการขอสงวนความเห็น

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น จำนวน ๓ คน

๑. นางสาวรสนา โตสิตระกูล (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น ดังนี้

“ไม่เห็นด้วยกับรายงานของคณะกรรมาธิการปฏิรูปพลังงาน สภาปฏิรูปแห่งชาติ เรื่อง “การเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑”

เนื่องจากรายงานของคณะกรรมาธิการปฏิรูปพลังงาน สภาปฏิรูปแห่งชาติ เรื่อง “การเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑” เป็นรายงานที่จะนำไปสู่การเลือกเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ ด้วยระบบสัมปทาน Thailand III+ ตามแผนงานที่กระทรวงพลังงานได้ประกาศใช้ไปแล้วในปัจจุบัน และให้กระทรวงพลังงานไปพิจารณาศึกษา และเตรียมการให้มีระบบแบ่งปันผลผลิต (Production Sharing Contract : PSC) ที่เหมาะสมกับศักยภาพทางปิโตรเลียมให้พร้อมไว้ เพื่อเป็นทางเลือกให้รัฐบาลตัดสินใจในการให้สิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมในครั้งต่อไป โดยให้เหตุผลในการขอสงวนความเห็น สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑) ไม่ควรเร่งรัดการเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ เนื่องจากยังมีระยะเวลาที่จะดำเนินการการศึกษาเพื่อเปลี่ยนแปลงระบบการให้สัมปทาน โดยการที่ภาครัฐอ้างเหตุผลว่า การสำรวจปิโตรเลียมต้องใช้งบประมาณจำนวนมากกว่าแสนล้านบาทนั้น ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง เพราะจากข้อมูลของกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติที่แสดงถึงรายละเอียดเกี่ยวกับบริษัทเอกชนที่มาเสนอขอรับสัมปทานปิโตรเลียมนั้น ใช้งบประมาณในการสำรวจปิโตรเลียมเพียง ๑ ล้านเหรียญสหรัฐ หรือประมาณ ๓๐ ล้านบาทเท่านั้น

นอกจากนี้ การอ้างเหตุผลว่า หากภาครัฐไม่เร่งเปิดสัมปทานปิโตรเลียมจะทำให้ประเทศไทยต้องสูญเสียรายได้ประมาณ ๕ แสนล้านบาทต่อปี ซึ่งโดยข้อเท็จจริงแล้วจำนวนเงินดังกล่าวคิดเป็นมูลค่าเพียง ๑ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๕ พันล้านบาทเท่านั้น ทั้งนี้ เพราะการสำรวจปิโตรเลียมสามารถดำเนินการได้เป็นรายแปลงสำรวจ และเฉพาะในพื้นที่ที่มีศักยภาพได้

๒) การที่ภาครัฐอ้างเหตุผลว่า การสำรวจปิโตรเลียมที่มีความเสี่ยงสูง และงบประมาณจำนวนมากนั้น แต่เมื่อพิจารณาในระบบที่ให้สัมปทานปิโตรเลียมกับบริษัทเอกชนพบว่า บริษัทเอกชนที่ได้รับสัมปทานสามารถนำค่าใช้จ่ายในการสำรวจปิโตรเลียมมาหักภาษีในการดำเนินการได้ เพราะฉะนั้นจึงถือว่ารัฐต้องรับภาระในการสำรวจปิโตรเลียมจากบริษัทเอกชนส่วนหนึ่งด้วย ดังนั้น การชะลอการเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ และให้รัฐทำหน้าที่ในการสำรวจปิโตรเลียม รวมทั้งในระหว่างที่ดำเนินการสำรวจปิโตรเลียมก็ให้มีการแก้ไขกฎหมายไปพร้อมกันด้วย จึงเป็นแนวทางที่ภาครัฐสามารถดำเนินการได้

๓) การผูกพันประเทศโดยการให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ ที่มีการอ้างเหตุผลว่าใช้ระยะเวลาไม่ถึง ๓๙ ปี นั้น หากพิจารณาตามกฎหมายปิโตรเลียมได้กำหนดระยะเวลาในการสำรวจปิโตรเลียมไว้ ๙ ปี และให้ระยะเวลาในการผลิตปิโตรเลียมอีก ๒๐ ปี รวมเป็นระยะเวลา ๒๙ ปี ซึ่งหากบริษัทเอกชนที่ได้รับสัมปทานดำเนินการเป็นไปตามระเบียบที่กำหนดไว้ก็สามารถต่อสัญญาสัมปทานได้อีก ๑๐ ปี ซึ่งรวม

ระยะเวลาแล้วสูงสุดถึง ๓๙ ปี ดังนั้น จากข้อกำหนดตามกฎหมายดังกล่าว หากภาครัฐให้สัมปทานในการสำรวจปิโตรเลียมแก่บริษัทเอกชนแล้วก็ไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงการให้สิทธิในการผลิตปิโตรเลียมได้ ส่งผลให้ระยะเวลาจากการสำรวจปิโตรเลียมจนถึงการผลิตยาวนานเกือบ ๓๐ ปี

๔) จากความเห็นของนักวิชาการที่ให้เหตุผลว่า ภาครัฐควรดำเนินการผลักดันและเร่งรัดการผลิตปิโตรเลียมในพื้นที่สัมปทานเดิมให้มากขึ้น โดยที่มีการให้ข้อมูลที่ไม่ชัดเจนว่า ก๊าซธรรมชาติจะหมดภายใน ๗ ปี ซึ่งโดยข้อเท็จจริงแล้ว หมายความว่าถึงสิ้นสุดสัญญาสัมปทานไม่ใช่ก๊าซธรรมชาติจะหมดจากแหล่ง ซึ่งเหตุผลดังกล่าวได้สร้างความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนให้กับประชาชน

๕) ควรมีการส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน พลังงานหมุนเวียน ทดแทนการใช้ก๊าซธรรมชาติ ซึ่งคณะกรรมการก็ได้มีการเสนอโครงการติดตั้งโซลาร์รูฟบนอาคารและบ้านเรือน โดยหากมีการส่งเสริมอย่างต่อเนื่องก็จะทำให้สามารถลดการใช้ก๊าซธรรมชาติได้เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งยังมีนวัตกรรมใหม่ๆ อีกมากมาย ที่ยังจะเกิดขึ้นในอนาคต

๖) การเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ ซึ่งพื้นที่แปลงสำรวจส่วนใหญ่อยู่บนบก จากจำนวนทั้งหมด ๒๙ แปลง มีเพียง ๖ แปลงสำรวจที่อยู่ในทะเล โดยพื้นที่สำรวจบนบก เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่อยู่ในเขตชุมชนที่อยู่อาศัย และในกระบวนการสำรวจปิโตรเลียมไม่ได้มีการจัดทำการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ทำให้ชาวบ้านบริเวณดังกล่าวได้รับผลกระทบโดยที่ไม่ได้รับการเยียวยาจากภาครัฐ เพราะฉะนั้นกระบวนการเร่งรัดให้สัมปทานปิโตรเลียมดังกล่าว จะส่งผลกระทบต่อสิทธิชุมชนและความมั่นคงในด้านอื่นๆ ซึ่งภาครัฐควรคำนึงถึงมากกว่าการเร่งรัดในการจัดหาพลังงานเท่านั้น โดยที่หากยึดหลักการเศรษฐกิจพอเพียงก็ควรคำนึงถึงการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและการประหยัดพลังงานด้วย ไม่ใช่เพียงคำนึงถึงความต้องการใช้พลังงานเท่านั้น และควรคำนึงถึงพลังงานในรูปแบบอื่นๆ ที่จะเข้ามาเสริมด้วย

๗) การให้เหตุผลว่าหากไม่เร่งเปิดสัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ จะทำให้รัฐสูญเสียผลประโยชน์ เป็นมูลค่าถึงห้าแสนล้านบาท หรืออาจมากกว่านั้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงควรปรับปรุงระบบการให้สัมปทานปิโตรเลียมและวางพื้นฐานในระยะยาวซึ่งจะได้ผลดีกว่าการที่จะเร่งรัดให้ดำเนินการเปิดสัมปทาน

๘) ในส่วนของการแก้ไขกฎหมายปิโตรเลียมซึ่งกฎหมายปัจจุบันได้เปิดโอกาสให้เกิดการผูกขาดจากบริษัทที่ได้รับสัมปทานกลุ่มเดิม ได้แก่ บริษัท เชฟรอนประเทศไทยสำรวจและผลิต จำกัด บริษัท ปตท.สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) เป็นต้น ซึ่งทำให้กลุ่มใหม่ไม่มีโอกาสเข้ามาในระบบภาษีเพราะกลุ่มเดิมสามารถนำต้นทุนในการสำรวจปิโตรเลียมมาหักภาษีจากแปลงสำรวจที่ไม่พบปิโตรเลียมได้ซึ่งบริษัทเอกชนรายใหม่ไม่สามารถนำต้นทุนดังกล่าวมาหักค่าใช้จ่ายได้ จึงเป็นการกีดกันผู้ที่ได้รับสัมปทานรายใหม่ด้วย ดังนั้นถ้ารัฐคำนึงถึงการปฏิรูปประเทศก็ควรเปลี่ยนแปลงระบบให้ดีขึ้นหรือการให้ความเห็นว่าให้มีการเปิดสัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ ไปพลางก่อน แต่ในขณะเดียวกันก็ศึกษาระบบแบ่งปันผลผลิต (Production Sharing Contract : PSC) ด้วย ก็แสดงให้เห็นว่าระบบแบ่งปันผลผลิต (PSC) ยังมีประโยชน์อยู่ เพียงแต่ยังมีปัญหาเรื่องของเงื่อนไขระยะเวลาในการเปิดสัมปทานเท่านั้น

๙) การให้เหตุผลว่าแปลงสำรวจที่เปิดให้มีการสัมปทานรอบที่ ๒๑ เป็นแปลงที่เคยมีการสำรวจปิโตรเลียมมาแล้วแต่ไม่พบ การสูญเสียผลประโยชน์ของประเทศเป็นจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท รวมทั้งการอ้างถึงความมั่นคงทางด้านพลังงานเป็นการให้ข้อมูลที่มีความขัดแย้งกันเอง ดังนั้นพื้นที่ที่มีการเปิดให้สัมปทานปิโตรเลียมจึงมีความเสี่ยงที่จะไม่พบปิโตรเลียมและไม่ใช่นโยบายในการสร้างความมั่นคงทางด้านพลังงานตามที่ได้อ้างถึง

๒. นายหาญณรงค์ เยาวเลิศ (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น ดังนี้

“ไม่เห็นด้วยกับเนื้อหาของรายงานบางส่วนที่ขาดความสมบูรณ์” โดยมีเหตุผลประกอบข้อสงวนความเห็น ดังนี้

๑) รายงานของคณะกรรมการขาดข้อมูลเกี่ยวกับที่มาในการพิจารณาเรื่องการเปิดสัมปทานรอบที่ ๒๑ เช่น ผลการพิจารณาของกระทรวงพลังงานที่ผ่านมา สาเหตุที่มาจากกรรมาธิการปฏิรูปพลังงานได้พิจารณาเรื่องนี้ คำนิยามหรือความหมายของการให้สัมปทานรอบที่ ๒๑ คืออะไร พื้นที่ใดที่อยู่ในเขตการให้สัมปทานทั้งบนบกและในทะเล ส่งผลให้คนที่ไม่มีความรู้ด้านพลังงานไม่เข้าใจรายงานฉบับนี้

๒) หลักการและเหตุผล ควรอธิบายผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการให้สัมปทานรอบก่อนๆ และข้อกังวลใจของประชาชน เช่น ผลกระทบที่เกิดขึ้นในช่วงสำรวจ ซึ่งประชาชนไม่สนใจว่าจะเป็นการสำรวจโดยระบบสัมปทานหรือระบบแบ่งปันผลผลิต (PSC) รวมทั้งการทำรายงานผลการสำรวจด้วย

๓) การเขียนรายงานต้องสรุปความเห็นของผู้มาชี้แจง แต่เนื้อหาในเอกสารรายงานเหมือนกับผู้ทำรายงานเลือกมาบางส่วนหรือมีบางความเห็นที่มีการชี้แจงแต่ไม่ได้ลงในรายงาน เช่น เหตุผลที่สนับสนุน ผลดี ควรยกมาว่าหน่วยงานชี้แจงว่าคืออะไร หรือ ผลเสีย ต้องเป็นข้อกังวลของผู้มาให้ความเห็น หรือเป็นข้อสังเกต ข้อเสนอแนะของที่ประชุม หรือจากเอกสารประกอบทั้งไม่สามารถทำให้ตัดสินใจได้ว่าควรเลือกระบบใด จึงขอสงวนการอภิปรายตามประเด็นดังกล่าว

๓. นายอลงกรณ์ พลบุตร (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น ดังนี้

ขอเปลี่ยนข้อเสนอที่ ๓ ให้รัฐเปิดสัมปทานปิโตรเลียมรอบที่ ๒๑ โดยให้สำรวจไปก่อน และระหว่างนั้นให้มีการศึกษาเพื่อให้ได้ข้อสรุป ผลดี ผลเสีย ของระบบสัมปทาน และระบบแบ่งปันผลผลิต (PSC) แล้วเมื่อทราบผลการสำรวจปิโตรเลียมแล้ว ภาครัฐจึงดำเนินการพิจารณาว่าหากเป็นแหล่งขนาดเล็กควรใช้ระบบสัมปทาน และหากเป็นแหล่งขนาดใหญ่ควรใช้ระบบแบ่งปันผลผลิต (PSC) โดยที่บริษัทเอกชนสามารถดำเนินการได้

ประกาศกระทรวงพลังงาน

เรื่อง การยื่นคำขอสิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมสำหรับแปลงสำรวจบนบก และในทะเลอ่าวไทย

.....

ด้วยกระทรวงพลังงานประสงค์จะให้มีการยื่นคำขอสิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมในแปลงสำรวจต่างๆ เขตพื้นที่บนบก และในทะเลอ่าวไทย จำนวน ๒๔ แปลง ดังปรากฏรายละเอียดของเขตพื้นที่แปลงสำรวจที่เปิดให้ยื่นขอตามแผนที่ ป.๔๔/๒๕๕๗ ดังแสดงในเอกสารแนบที่ ๑ ท้ายประกาศฉบับนี้ โดยมีค่าคงที่แสดงสภาพทางธรณีวิทยา ค่าลดหย่อนพิเศษ และข้อผูกพันขั้นต่ำของแปลงสำรวจแต่ละแปลง ดังแสดงในเอกสารแนบที่ ๒ ท้ายประกาศฉบับนี้

ผู้สนใจที่จะยื่นขอสิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมตามพระราชบัญญัติปิโตรเลียมพ.ศ. ๒๕๑๔ ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังนี้

ข้อ ๑. คุณสมบัติของผู้มีสิทธิยื่นขอ

ผู้ขอต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ดังนี้

(๑) เป็นบริษัท และ

(๒) มีทุน เครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์ และผู้เชี่ยวชาญเพียงพอที่จะสำรวจ ผลิต ขยาย และจำหน่ายปิโตรเลียม

ในกรณีที่ผู้ขอไม่มีลักษณะครบถ้วนตาม (๒) ต้องมีบริษัทอื่นซึ่งรัฐบาลเชื่อถือ และมีลักษณะตาม (๒) และมีความสัมพันธ์ในด้านทุนหรือการจัดการกับผู้ขอรับรองที่จะให้ทุน เครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์ และผู้เชี่ยวชาญเพียงพอที่จะสำรวจ ผลิต ขยาย และจำหน่ายปิโตรเลียม

ข้อ ๒. วิธีการยื่นขอ

ผู้ที่ประสงค์จะขอสิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมต้องดำเนินการ ดังนี้

๒.๑ กำหนดเวลาในการยื่นขอ

ผู้ที่ประสงค์จะขอสิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียม ต้องยื่นคำขอโดยชำระค่าธรรมเนียมในการยื่นคำขอและวางหลักประกันคำขอตาม ๒.๒ พร้อมยื่นเอกสารการขอสิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมตาม ๒.๓ ๒.๔ และ ๒.๕ เป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษต่อกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติภายในวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ หรือจนกว่าจะมีประกาศเปลี่ยนแปลง โดยยื่น ณ ที่ทำการกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ กระทรวงพลังงานในวันและเวลาราชการ

๒.๒ ค่าธรรมเนียม...

๗๗

๒.๒ ค่าธรรมเนียมและการวางหลักประกันคำขอ

ผู้ที่ประสงค์จะขอสิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมต้องยื่นคำขอ พร้อมค่าธรรมเนียม และวางหลักประกันคำขอ ดังนี้

๒.๒.๑ ค่าธรรมเนียมในการยื่นคำขอฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นบาทถ้วน) ต่อ ๑ คำขอ ๑ แปลงสำรวจโดยจ่ายเป็นเงินสดเท่านั้น และเงินค่าธรรมเนียมนี้กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติจะไม่คืนให้ ไม่ว่าด้วยกรณีใด ๆ ทั้งสิ้น

๒.๒.๒ หลักประกันคำขอจำนวน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามล้านบาทถ้วน) ต่อ ๑ คำขอ ๑ แปลงสำรวจ โดยใช้ชนิดของหลักประกันอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้

(๑) แคนเชียวร์เช็คที่ออกโดยธนาคารซึ่งมีสาขาในประเทศไทยสั่งจ่าย กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ

(๒) พันธบัตรรัฐบาลไทยที่มีการสลักหลังโอนให้แก่กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ

(๓) หนังสือค้ำประกันจากธนาคารซึ่งมีสาขาในประเทศไทยและมีระยะเวลา ค้ำประกันไม่น้อยกว่า ๑ ปีให้แก่กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ

ผู้ยื่นคำขอจะได้รับคืนหลักประกันคำขอเมื่อได้รับแจ้งว่าไม่ได้รับคัดเลือกให้ได้รับสิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียม หรือ ได้รับการพิจารณาให้ได้รับสิทธิและมาลงนามรับสิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมแล้ว

ทั้งนี้ให้ผู้ยื่นคำขอมีหนังสือขอรับคืนหลักประกันคำขอดังกล่าว และกรมเชื้อเพลิง- ธรรมชาติจะคืนหลักประกันคำขอภายใน ๑๕ วันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือขอรับคืนหลักประกันคำขอนั้น

๒.๓ เอกสารการยื่นขอ

ผู้ที่ประสงค์จะขอสิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมต้องยื่นคำขอตามแบบ ขธ/ป๑ ที่ กำหนดโดยกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอสัมปทานปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๕๕ ตาม เอกสารแนบที่ ๓ ท้ายประกาศฉบับนี้ พร้อมทั้งหลักฐาน ดังนี้

(๑) เอกสารแสดงการเป็นบริษัท

ก. หนังสือบริคณห์สนธิที่ขอคัดไว้ไม่เกิน ๓ เดือน

ข. วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งบริษัท

ค. รายชื่อผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัท

ง. หนังสือรับรองทุนจดทะเบียน

(๒) หลักฐานการเป็นผู้มีอำนาจลงชื่อแทนบริษัทผู้ขอ เช่น เอกสารรายชื่อกรรมการ ผู้มีอำนาจลงนามของบริษัท หรือหนังสือมอบอำนาจ เป็นต้น

(๓) หลักฐานแสดงว่ามีทุน เครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์ และผู้เชี่ยวชาญเพียงพอที่จะ สำรวจ ผลิต ขาย และจำหน่ายปิโตรเลียม เช่น รายงานประจำปี งบการเงินหรือผลประกอบการของบริษัท ย้อนหลัง ๓ ปี

ในกรณี...

7/1

ในกรณีที่ผู้ขอมือทุน เครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือผู้เชี่ยวชาญไม่เพียงพอครบถ้วน แต่มีบริษัทอื่นซึ่งรัฐบาลเชื่อถือ รับรองที่จะให้ทุน เครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์ และผู้เชี่ยวชาญเพียงพอที่จะสำรวจ ผลิต ขาย และจำหน่ายปิโตรเลียม ผู้ขอต้องมีหลักฐานแสดงการรับรองที่จะให้ทุน เครื่องจักร เครื่องมือ อุปกรณ์หรือผู้เชี่ยวชาญ และหลักฐานแสดงความสัมพันธ์ในด้านทุน หรือการจัดการระหว่างบริษัทซึ่งรับรองกับผู้ขอ รวมทั้งหลักฐานตาม (๑) (๒) และ (๓) ของบริษัทซึ่งรับรอง

ในกรณีที่ผู้ขอและ/หรือบริษัทซึ่งรับรองเป็นบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ หลักฐานตาม (๑) (๒) และ (๓) ต้องมีหนังสือรับรองของสถานเอกอัครราชทูต สถานทูต หรือสถานกงสุลของประเทศนั้น ซึ่งตั้งอยู่ในประเทศไทย หรือของโนตารีปับลิกหรือของบุคคลซึ่งมีอำนาจและหน้าที่อย่างเดียวกับโนตารีปับลิก ในกรณีที่ประเทศที่เป็นที่ตั้งบริษัทผู้ขอและ/หรือบริษัทซึ่งรับรองไม่มีโนตารีปับลิก

๒.๔ โครงการและข้อผูกพันในด้านปริมาณเงินและปริมาณงานประกอบคำขอ

(๑) โครงการสำรวจปิโตรเลียมซึ่งระบุวิธีการ กำหนดเวลาที่จะดำเนินการ ตลอดจนประมาณการค่าใช้จ่ายในการนั้น ๆ พร้อมทั้งรายงานการศึกษาทางธรณีวิทยาตามหัวข้อที่กำหนดในเอกสารแนบที่ ๔ ท้ายประกาศฉบับนี้ ซึ่งสนับสนุนโครงการสำรวจปิโตรเลียมของแปลงสำรวจที่ยื่นขอ และสำหรับแปลงสำรวจในทะเลอ่าวไทยหมายเลข G๓/๕๗ G๕/๕๗ และ G๖/๕๗ ให้เสนอแผนพัฒนาแหล่งด้วย

ทั้งนี้ กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติได้จัดทำข้อมูลปิโตรเลียมพร้อมจำหน่าย ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลธรณีวิทยา ข้อมูลธรณีฟิสิกส์ และข้อมูลหลุมเจาะของพื้นที่บริเวณต่าง ๆ ที่ได้มีการดำเนินงานไปแล้ว ผู้ที่ประสงค์จะยื่นขอสามารถติดต่อขอดูตัวอย่างและซื้อข้อมูลปิโตรเลียมของพื้นที่บริเวณต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการกำหนดโครงการสำรวจปิโตรเลียมและจัดทำรายงานการศึกษาทางธรณีวิทยาสำหรับแปลงสำรวจที่ยื่นขอ

(๒) ข้อผูกพันในด้านปริมาณเงินและปริมาณงานสำหรับการสำรวจปิโตรเลียมในแปลงสำรวจแต่ละแปลงให้เสนอตามแบบการเสนอข้อผูกพันสำหรับการสำรวจปิโตรเลียม ดังแสดงในเอกสารแนบที่ ๕ ท้ายประกาศฉบับนี้ โดยสอดคล้องกับข้อกำหนดของกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอสัมปทานปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๕๕ ทั้งนี้ การเสนอข้อผูกพันด้านปริมาณงานและปริมาณเงิน (๓ ปีแรก) ผู้ขอสัมปทานต้องเสนอไม่ต่ำกว่าข้อผูกพันขั้นต่ำที่กำหนดไว้ในแต่ละแปลงตามเอกสารแนบที่ ๒ ท้ายประกาศฉบับนี้

(๓) หนังสือแสดงเจตจำนงในการวางหลักประกันการดำเนินงานเมื่อได้รับการพิจารณาให้ได้รับสิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมโดยมีระยะเวลาค้ำประกันตามข้อผูกพันการสำรวจช่วงที่หนึ่ง (๓ ปีแรก) ได้แก่ พันธบัตรรัฐบาลไทยและ/หรือหนังสือค้ำประกันจากธนาคารซึ่งมีสาขาในประเทศไทย โดยมีมูลค่าไม่น้อยกว่าปริมาณเงินค่าใช้จ่ายขั้นต่ำของข้อผูกพันการสำรวจช่วงที่หนึ่ง (๓ ปีแรก)

๒.๕ การเสนอผลประโยชน์พิเศษ

ผู้ขอต้องเสนอให้ผลประโยชน์พิเศษเพิ่มเติมนอกเหนือไปจากการชำระค่าภาคหลวง/ภาษีเงินได้ปิโตรเลียมและผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษตามกฎหมายตลอดระยะเวลาที่ได้รับสิทธิสำรวจและผลิต

ปิโตรเลียม...

ปิโตรเลียม โดยผู้ขออาจเสนอให้ผลประโยชน์พิเศษ เช่น เงินอุดหนุนเพื่อการพัฒนาประสิทธิภาพองค์กรและการมีส่วนร่วม เงินอุดหนุนเพื่อการพัฒนาปิโตรเลียมในประเทศไทยด้วยก็ได้ แต่ต้องเสนอผลประโยชน์พิเศษในแต่ละแปลงสำรวจ ดังนี้

(๑) ผู้ขอต้องเสนอให้การสนับสนุนเงินเพื่อการศึกษา และ/หรือการพัฒนาชุมชนในท้องถิ่นเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าปีละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านบาทถ้วน) ต่อแปลงตลอดระยะเวลาสำรวจ และในกรณีที่ได้รับพื้นที่ผลิตปิโตรเลียมต้องเสนอเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าปีละ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านบาทถ้วน) ต่อแปลงตลอดระยะเวลาผลิต โดยผู้ได้รับสิทธิจะต้องจัดทำโครงการและรายละเอียดของการใช้จ่ายเงินเสนอให้กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนทุกครั้ง

(๒) ผู้ขอต้องเสนอเงินให้เปล่าในการลงนาม (Signature Bonus) แต่ละแปลงสำรวจไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สิบล้านบาทถ้วน) ต่อแปลง ยกเว้นแปลงสำรวจหมายเลข G๓/๕๗ G๕/๕๗ และ G๖/๕๗ ต้องเสนอไม่น้อยกว่า ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งร้อยล้านบาทถ้วน) ต่อแปลง และสำหรับแปลงสำรวจหมายเลข L๖/๕๗ และ L๒๓/๕๗ ต้องเสนอไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านบาทถ้วน) ต่อแปลง

(๓) ผู้ขอต้องเสนอเงินให้เปล่าในการผลิต (Production Bonus) ในจำนวนแต่ละครั้งไม่น้อยกว่า ๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่ร้อยล้านบาทถ้วน) ต่อแปลงสำหรับแปลงสำรวจบนบก และไม่น้อยกว่า ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองร้อยล้านบาทถ้วน) ต่อแปลงสำหรับแปลงสำรวจในทะเล เมื่อมีปริมาณการขายหรือจำหน่ายปิโตรเลียมสะสมถึง ๑๐ ล้านบาร์เรล ๒๐ ล้านบาร์เรลและ ๓๐ ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบตามลำดับ (เพื่อประโยชน์ในการกำหนดปริมาณปิโตรเลียม ให้ถือว่าปริมาณความร้อนของก๊าซธรรมชาติจำนวนสิบล้าน บี ที ยู มีค่าเทียบเท่าปริมาณปิโตรเลียมหนึ่งบาร์เรล)

(๔) ผู้ขอต้องเสนอที่จะให้นิติบุคคลไทย (จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของประเทศไทย และมีผู้มีสัญชาติไทยถือหุ้นเกินกว่าร้อยละ ๕๐) ที่คณะกรรมการปิโตรเลียมเห็นชอบ เข้าร่วมประกอบกิจการปิโตรเลียมในสัดส่วนอัตราไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ของสิทธิประโยชน์ในแปลงสำรวจนั้น ๆ เมื่อได้รับอนุมัติกำหนดพื้นที่ผลิตในแปลงสำรวจเป็นครั้งแรก โดยนิติบุคคลดังกล่าวจะจ่ายคืนค่าใช้จ่ายซึ่งผู้ได้รับสิทธิได้ใช้จ่ายไปในแปลงสำรวจแปลงนั้นก่อนวันเข้าร่วม และรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตั้งแต่วันที่เข้าร่วมตามสัดส่วนของตน

(๕) ผู้ขอต้องเสนอที่จะใช้บริการด้านยานพาหนะ การก่อสร้าง และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจการประกอบกิจการปิโตรเลียมจากผู้รับจ้างหรือวัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่ในประเทศไทยเป็นอันดับแรก

ข้อเสนอข้อผูกพันในด้านปริมาณเงินและปริมาณงานและหนังสือแสดงเจตจำนงในการวางหลักประกันการดำเนินงานตาม ๒.๔ และข้อเสนอผลประโยชน์พิเศษตาม ๒.๕ ให้ยื่นในซองปิดผนึกที่ระบุชัดเจนบนหน้าซองว่าเป็นของ “ข้อผูกพันในด้านปริมาณเงินและปริมาณงานในการสำรวจปิโตรเลียม หนังสือแสดงเจตจำนงในการวางหลักประกันการดำเนินงาน และผลประโยชน์พิเศษ” แยกต่างหากจากคำขอและเอกสารหลักฐานอื่น ๆ

ข้อ ๓. หลักเกณฑ์...

๗๗

ข้อ ๓. หลักเกณฑ์ในการพิจารณาให้สิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียม

๓.๑ คำขอที่ยื่นโดยถูกต้องตามวิธีการยื่นขอ ณ สถานที่และภายในระยะเวลาที่กำหนดในประกาศฉบับนี้เท่านั้น จะเป็นคำขอที่สมบูรณ์และได้รับการพิจารณา

๓.๒ ทางราชการจะพิจารณาความน่าเชื่อถือของผู้ยื่นคำขอโดยพิจารณาจากชื่อเสียง ประสิทธิภาพ และความมั่นคงในทางการเงิน

๓.๓ ผู้ขอจะได้รับแจ้งจากกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติถึงผลการตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของคุณสมบัติและเอกสารภายใน ๖๐ วันทำการนับจากวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

๓.๔ ผู้ขอที่ผ่านการพิจารณาเห็นชอบจากทางราชการแล้ว และเสนอข้อมูลพื้นฐาน ปริมาณงานและปริมาณเงิน (๓ ปีแรก) ไม่ต่ำกว่าข้อมูลพื้นฐานขั้นต่ำที่กำหนดในแต่ละแปลง และเสนอผลประโยชน์ พิเศษไม่ต่ำกว่าที่กำหนด จึงจะมีสิทธิได้รับพิจารณาให้เป็นผู้เข้ารับการพิจารณาคัดเลือกโดยใช้หลักเกณฑ์ตาม ๓.๕ และ ๓.๖ ต่อไป

๓.๕ การพิจารณาคัดเลือกผู้รับสิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียม จะใช้วิธีการให้คะแนน เปรียบเทียบของแต่ละคำขอในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

(๑) โครงการสำรวจปิโตรเลียมและ ๘๐ คะแนน

ข้อมูลพื้นฐานปริมาณงานและปริมาณเงิน

(๒) ผลประโยชน์พิเศษที่เสนอให้แก่อำนาจรัฐ ๒๐ คะแนน

๓.๖ ในการพิจารณาโครงการสำรวจปิโตรเลียมจะพิจารณาจากปริมาณงานที่เสนอ ว่ามีความสอดคล้องกับเหตุผลทางธรณีวิทยาของพื้นที่แปลงสำรวจ และปริมาณเงินที่เสนอมีความเหมาะสมกับ ปริมาณงานที่จะกระทำหรือไม่ โดยผู้ขออาจได้รับเชิญให้ชี้แจงและให้เหตุผลประกอบคำขอแก่กรมเชื้อเพลิง- ธรรมชาติ

ข้อ ๔. ข้อสงวนสิทธิและอื่น ๆ

๔.๑ ทางราชการสงวนสิทธิที่จะไม่รับพิจารณาคำขอใด ๆ ของผู้ยื่นขอในกรณี

๔.๑.๑ ยื่นคำขอเมื่อพ้นจากกำหนดเวลาตาม ๒.๑

๔.๑.๒ ไม่ชำระค่าธรรมเนียมหรือไม่วางหลักประกันคำขอตาม ๒.๒

๔.๑.๓ ยื่นเอกสารไม่ถูกต้องครบถ้วนตาม ๒.๓ ๒.๔ และ ๒.๕

โดยทั้งนี้ ผู้ยื่นคำขอจะไม่เรียกร้องค่าใช้จ่ายหรือค่าเสียหายใด ๆ ต่อทางราชการทั้งสิ้น

๔.๒ ทางราชการสงวนสิทธิที่จะพิจารณายกเลิกประกาศฉบับนี้ หรือให้หรือไม่ให้สิทธิสำรวจ และผลิตปิโตรเลียมตามประกาศฉบับนี้แก่ผู้ขอรายหนึ่งรายใดก็ได้ และผู้ขอจะไม่เรียกร้องค่าใช้จ่ายหรือค่าเสียหาย หรืออื่นใดนอกเหนือจากเงื่อนไขที่ทางราชการกำหนดตามประกาศฉบับนี้เท่านั้น

๔.๓ คำขอถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาการให้สิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียม และการคืน หลักประกันใดๆ เป็นการคืนเฉพาะหลักประกันโดยไม่มีดอกเบี้ย

๔.๔ เมื่อกระทรวง...

๗๗

๔.๔ เมื่อกระทรวงพลังงานได้ประกาศผลการพิจารณาให้สิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียม และพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดวัน เวลา และสถานที่ให้ผู้ได้รับสิทธิมาลงลายมือชื่อ โดยแจ้งเป็นหนังสือไปยังที่อยู่ ตามที่ผู้ได้รับสิทธิจดแจ้งไว้กับทางราชการแล้ว ผู้ได้รับสิทธิต้องนำหลักประกันการดำเนินงานในจำนวนเงินไม่น้อย กว่าปริมาณค่าใช้จ่ายขั้นต่ำของข้อผูกพันการสำรวจช่วงที่หนึ่ง (๓ ปีแรก) ตามที่ได้แสดงเจตจำนงไว้ตามข้อ ๒.๔ (๓) มายื่นให้กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑๐ วันทำการก่อนกำหนดวันลงนามรับสิทธิสำรวจและผลิต ปิโตรเลียม

หากผู้ได้รับสิทธิมิได้นำหลักประกันการดำเนินงานมายื่นตามกำหนด และมีได้มาลง ลายมือชื่อรับสิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าผู้ได้รับสิทธิ ไม่ประสงค์จะขอรับสิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมต่อไปและยินยอมให้รับหลักประกันค่าขอ ทั้งนี้ ผู้ได้รับสิทธิจะไม่ เรียกหรือค่าใช้จ่ายหรือค่าเสียหายหรือสิทธิใดๆ จากทางราชการทั้งสิ้น

๔.๕ ข้อผูกพันการสำรวจในช่วงที่หนึ่ง (๓ ปีแรก) เป็นภาคบังคับตามข้อกำหนดของ กฎหมาย หากผู้ได้รับสิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมปฏิบัติไม่ครบตามข้อผูกพันทั้งด้านปริมาณงานและปริมาณเงิน ในระยะเวลาที่กำหนด หรือคืนพื้นที่แปลงสำรวจทั้งแปลงก่อนสิ้นช่วงข้อผูกพันช่วงที่หนึ่งจะต้องจ่ายเงินส่วนที่ ไม่ได้ใช้จ่ายในการดำเนินงานในช่วงข้อผูกพันช่วงที่หนึ่งให้แก่รัฐและรัฐมีสิทธิยึดหลักประกันการดำเนินงาน หากผู้ได้รับสิทธิไม่จ่ายเงินดังกล่าว

ทั้งนี้ หากผู้ได้รับสิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมปฏิบัติตามข้อผูกพันช่วงที่หนึ่ง (๓ ปีแรก) ครบถ้วน จะได้รับคืนหลักประกันการดำเนินงานภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติตรวจสอบแล้วว่า ปฏิบัติงานครบถ้วนและผู้ได้รับสิทธิมีหนังสือแจ้งความประสงค์ขอคืนหลักประกันการดำเนินงานดังกล่าว ทั้งนี้ ผู้ได้รับสิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมอาจร้องขอให้มีการปรับลดวงเงินค้ำประกันเมื่อปฏิบัติครบถ้วน ตามข้อผูกพันที่ระบุในแต่ละปีด้วยก็ได้

๔.๖ ผู้ได้รับสิทธิสำรวจและผลิตปิโตรเลียมจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายปิโตรเลียมและ กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะด้านความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม

๔.๗ กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติมีสิทธิเรียกให้ผู้ยื่นคำขอชี้แจงหรือยื่นเอกสารชี้แจงเพิ่มเติมใน รายละเอียด ทั้งนี้ต้องไม่ให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบกับผู้ยื่นคำขอรายอื่นๆ

ผู้สนใจสามารถสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมจากผู้อำนวยการสำนักบริหารสัมปทาน ปิโตรเลียม กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ เลขที่ ๕๕๕/๒ ศูนย์เอนเนอร์ยี คอมเพล็กซ์ อาคารบี ชั้น ๒๑ ถนนวิภาวดี รังสิต จตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐ โทรศัพท์ (๖๖๒) ๗๙๔-๓๔๗๑, (๖๖๒) ๗๙๔-๓๔๘๖ โทรสาร (๖๖๒) ๗๙๔-๓๔๗๐ ได้ในเวลาราชการ หรือเข้าสู่ข้อมูลได้ที่ www.dmf.go.th

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(นายณรงค์ชัย อัครเศรณี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน